

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότητων

Γεωργικῶν

807137

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vastissimum Authorum Georgica, Ru-
colica, & Gnomica poemata qua su-
persunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniae Allobrogum.

J. J. Joh. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, præter
ea quæ priore habuisti, sit præstitum, paucis rem habe.*

*Primum Græca ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiose dedimus;*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tercio, quodam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, quæ in priori deerant:
quodam etiam quæ in nullis reperias.*

*Musæi quoque poemata & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumētum alienum, edere vultum est.*

*Postremo, Iacobi Horriboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione dixit

*Si decus est paucis quàm plurimè dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA

OPERIS PR

TIO,

IOHANNIS CRISPI

RAVIORIBVS defessum labori-
bus quid vetat in amēnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi gratia excurrere? Sa-
nē fuit ea mihi iam dudum in-
promō vendis (quoad potui (li-
terarū studiis voluntas, ut quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis utij quid supercilet, secundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maxime verò iis
qui viciniore origini, ut Plato monet in Phile-
bo, minus attactarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
tores praestant suis pigmentis canloris ac ruboris,
& aliis cuiusque generis coloribus scire omnino
adhibitis & eleganter. At quum superioribus an-
nis ab Homero poetarum principē coeptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascreum illi *ἑσίοδος*,
Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliōsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitae scripturae lites vetustatem fer-
re potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quae & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes quarum primam Hesiodi

operibus τοῖς συζαμμένοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδ' ὑμνηστέοις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundiz terminos nimia commendatione transgrediam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridii modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant, pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardum contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur; quæ præterquam quòd sunt *πινύματα* arbitrata veteris Auctoris effugia corruptissima erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Σύνεργα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου σύνεργου πινύματα μὴ ὁμοιον, διὰ τὸ πλεονάζειν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροδιδῶκε τῶν μνημονόδεσιων ἰσχυρῶν ἰχθυῶν, καὶ τὸ ἐλλείπειν τῆς συντάξεως καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀπικλήσιν ὡς δὲ δὴ πάλαι ἐκφυλον, πολλὰ ἰμποιῶσαν ἀσπίθειν. Quæ autè præfatio æquius de Quo, Alis, ac Securi, ænigmaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiz commentis prædici vsurpari-
que meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, petexiguos quidem daridos libellos, sed
refert os tanta Poetarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant,

P O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, vno tamen *isædîæ*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A.
H E S I O D I A S C HÆ-
O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carminatæn-
quam oracula & *ascæta* quædam colu-
ni sermone vsuparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *mæi v. huc*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

IOE C O N O M I A.

Annotationes in *Erga* & *Huicet*, Phillippo Mel.
potissimum, Friso & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poet. Cui addita ge-
nealogiarum compendiaria descriptio, nobis à
D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis
adfert.

I I

B V C O L I C A.

T H E O C R I T I S T R A C V S I I

Eidyllia, apta ad Poeticæ principia excolenda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
perfecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam *Pastorum* requiem in ipso *Eclo-
ga*, i. principie ob oculos posuit,

Tuque tu patula recubans sub regimine fagi, &c.

V. Vviniemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I E R H O D I I,

O V V M. A & A. S. S E C V R I M.

Restituit suis metris, enodasque exposuit Aube-
rius.

M O S C H I Syracusij

B I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mæcherchi-
um ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Lampio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T, H E O G N I D I S Megarensis vetustissi-
mi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus, se-
lectis E. Vineri, I. Hætelij I. Schegkij, aliorumq.
Incubrationibus expolite.

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poema admonitorium
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONIS sententia quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias pleraque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
 non sine honoris præfatione citarunt. Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus. A-
 thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus, ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SEVARIORVM Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quemadmo-
 dum ex indice ad calcem illius tertiae partis
 appposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 strat.

Fruere his, & Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-
κεαίου Εργα καὶ Ἡμῶν.

ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

*Hesiodi Ascrei Poetae ut vetustissimi, ita puris-
simi, opera quae supersunt omnia: Latina ver-
sione et brevibus annotationibus iisque cele-
stibus expressa.*

THE
JOURNAL
OF
THE
AMERICAN
MEDICAL ASSOCIATION
PUBLISHED WEEKLY
CHICAGO, ILL.
1914

A N N O T A T I O N E S I N.

Opera Hesiodi ex doctiss. virorum
scriptis collectæ.

Pag. I. Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ. Super Homeri atque Hesiodi
aetate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non cōsentitur uter natus
prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore eo-
dem vixerint. Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ.). Sacerdos fuit
templi Musarum in Helicone monte Bœotia. in Ascræ
pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hūc
Poetam ē tot Georgicorum scriptoribus imitatus est,
dixit. Ascræumq. cano Romana per oppida car-
men. Ερρα χ. Ημῆρην. Non dubium est quin idem
Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expres-
serit hoc versu, Quid faciat lætas segetes? quo sit
dare terram, &c.

Breviter autem summam rei complētur hic titulus:
nam per Opera significat agriculturam esse artem qua
non inorti ocio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione per-
agitur. Per Dies autem innuit suo tempore singula fa-
cienda esse. In priori igitur Operam libro ad labo-
rem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam a-
lia atque alia praecepta de moribus tradit, ad iusti-
tiam & pietatem colendā, iniustitiam vero & igna-
viam vitandam. In secundo autem artem agricul-
tura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium
habeat agricolam: deinde, ut peritum.

¶ 1. Μοῦσαι. Duplicem invocationē ponit: prior hac, ad
Musas, posterior (¶ 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Per-
se fratre docendo sit auxiliator.

¶ 3. Οὐ μὲν δὲ.) Enumeras pias quasdam sententias de Deo. Porro: ὅν ποτε intelligi ἔπεται, more Attico, ut sit δὲ ὅν ἔπεται, quomodo, cum: quononnulli interrogant, ... vero absque interrogacione intelligunt. Alij nomina commodè exponunt, δὲ ὅν, vel ἄρα δὲ ὅν αἰα, secundum quem locum gubernat & hominem. παῖς & παῖς afferunt ut apud Latinos loquor & dico: est enim παῖς, de quo magna fama est: παῖς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

¶ 5. Πῆμα μῦθ.) Contractus est in voce πῆμα. ut Iliad p. Virgil. quoque dixit aluaria pro alvearia. Aesopus (teste Laertio) cum roicaretur quid ageret Deus, respondit: τὰ μῦθ' ὕψαλα ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὕψα.

¶ 4. Εὐχὴ.) Innocatio ad Iovem. Δίμυτος vocat p. accepta de moribus.

¶ II. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augur. 1. da rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude.

¶ 15. Οὐκ ἔτι γὰρ πελῶ.) Ostendit non fieri per se, & hac contentio tanto opere deligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet eos non possint discernere à verè expehendis ea quae falsò boni speciem praeseferunt: idque natura quodam facit. ¶ 20. ἀπαιδαιμνος, inertem, qui manus nulli operi admouet. πάλαι enim & manum & ipsum ipse significat.

¶ 24. ἀγὰρ δὲ. Probat artificum inter se amulantes, Hos duos versus Plato in Lyside, & Aristot. 5. Polit. & 2. Rhet. & Valerius, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi & salutarium Poeta nostra attribuit.

¶ Pag. 3. ¶ 3. Ω Πίπον.) Alloquitur fratres, & iam tradita doctrinam ad eas emendationem accommodat: eumque debortatur à contentione: ut foretibus, quia infatigiter circa eas utitur, ut aut singulis temporibus suis producat,

non adfuerint. καὶ ἄρτος, puerum apertissimum in-
bonesta concensione, quia magis gaudeat, vel quod mali
ea gaudeant. N. 6. Ἄφρον) absque aspiratione pro φρον-
τις. alij legunt ἄφρον, tempus. N. 9. Τὸ δὲ κακοποιῶν.)
Concessio ironica: Quando dicatur es, & abunda iam
re familiari, nec animus à male revocari possit, age per
me libere linge: quod andin voles. N. 14. Ἀπαιζῶν.)
Βασίλειος vocat praefatos singularem urbium, quem-
admodum et Homerus.

N. 16. Μέτριος) Mediocritatem commendat, & redarguit
iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditati-
bus, & à via fragilitate digrediantur ad πλεονεξίαν
iniustam: & ostendit periculum ipsos ignorare vim &
utilitatem iustitiae longe viatorem quam iniustitiae &
πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quantum sit
commoditas tenuis & frugalis vitae. Intelligit ergo
per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod est
iustum, & honestum acque utile: πᾶν τὸ, i. totum, quod
& sua pars retineatur, & alacrius ad se pertrahatur.
Plato. 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate in
statibus civilibus amplectenda.

N. 18. Κρύπτειν τὸ ἴδιον pro τὸ ἴδιον κρύπτειν, occultaverunt.
Causam huius ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei,
qui voluerit abscondi ab intelligentia communium ho-
minum hanc faciliorem vitam rationem.

N. 19. Πυδίσκος) illic prima & melioris vitae rationem
commendat, ita ut ostendat in ea servata posse facile
quemque non admodum industriam vel unius diei la-
bore efficere quod sufficiat in integrum annum.

N. 21. πυδίσκος) Quidam non pronavi gubernaculo, sed
prostiva, sibi namque pro aratro accipiunt. Solent autem
rustici instrumenta lignea sibi ex summa laquearia col-
locare, ut fumus ea corroboret & inducet.

N. 23. Ἀλλὰ Ζῆς) Longam fabulam recenset de Pando-
ra, qua docet Iovem iratum à didice verum, i. verita-
tem, qua penitus abstrusa est in natura. Sed etiam Pro-

metheum ostendisset hominibus recta & honesta, misit Iupiter Pandoram, i. voluptatem, qua multu rebus opus habet, augerque quotidie sumptus, & quâvis multis modis abbladiantur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, i. sapiens aliquis monitor, vel ratio, verat recipere voluptatem: at Epimetheum, i. sensus, non osculans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed serò recipisse paniret, Nonnulli paulò aliter exponunt, ut mox patebit. **Προμηθεὺς γὰρ ὡς μὲν διὰ τοὺς πρὸς ἑαυτὸν, prospiciens, solers, industrius, eoquē non incensum, in quosdam intelligitur ut humani in eum.**

υ 26. Κρύψας) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio ferē omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim soleriem, ut simplicius viverent homines.

υ 28. Εὐχολὰς) Ignem ferulis optimè servari auctor est Plinius libr. 13. cap. 22. υ 31. Χαίρειν.) Est quādam visus οὐσίας approbatio. Pulchrè hic notatur ingeniosum studium, & inconsiderata in successu suū rēm conatum lætia. υ 34. ἐὺν ἡμῶν.) Ea ferè est humanarum rerum conditio, ut illa ipsa cupiātes qua omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

υ 36. Ηφαίστου.) Recenset iam quomodo Pandora condita sit. M. Garburius sensum huius fabula sic explicat: Hominem prius habuisse sineriorē & puriorem naturam, simpliciūsq. vixisse. Postquam verò lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicare ingenij & cognitionis vim excitatorem, inde quasi transformatum in aliam naturam & ἡγεῖται corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus celestibus, sed quibus corporea feco contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abusa- tur ad lasciviam & luxuriam variorum artium & inveniuntur: & hoc sub specie boni, & vita melioris: sed quam omnem industriam suam postiore co-

sideratione, & euentu stultorum magistro, experienter contrariam esse suis effectui, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Ceterum si de voluptate hec potius libeat intelligere, dicemus Poetam hic significare non unum esse genus voluptatum.

Pag. 5. § 6. Καὶ πῶς οὖν.) Indefinitam cupiditatem desiderandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehementius, ut vehementer ametur ἡμῶν οἱ, hoc apud philosophos & cetera, qua ad faciem usque intrudunt & absument membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. § 7. Εὖ δὲ διὰ τοῦτο.) Impudenciam intelligi, qua utrique interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itaque neg. τὰ ἄλλα, & πλεονεκτημάτων var. artibus & dolo lucrum capere.

§ 12. Ζῶν.) Hoc potest de bellis doli intelligi.

§ 13. Αἰσῶν.) Florētis dea eloquentia est.

§ 21. Πανδύπλω.) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quædam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnam suum bonum, cum capere malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuini donibus sit exornata: sed hoc fit per accident, vitio in cura. ὃς οὐστὶς οὖν intelligit solertes, qui descendunt à similitudinis rectitudine: & quæcunque sunt.

§ 22. Εἰμυθῶν.) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi inhumanè inconsiderata & preceps, non obsequitur per unquam parti superiori meliorique menti & rationi, quæ est ἡμετέριος animi hominis. Itaque specie huius boni deceptus, postea noxium compertus, serò recipisse pernitet. Respondeo ergo Horatius, -- nocet emptæ dolore voluptas.

§ 23. Νέοψις αἰνῶν τε.) Hæc due particule quantum idem

debetent, intendunt tamen hinc significationem.

¶ 33. Αἰψα.) ἄγασθαι hic pro malo externo accipitur,

¶ 34. Αἰμα γυνή.) Proverb. γυναικὶ ὁ δόστος. Mulier, id est, appetitiva & summa affectio, & publice indulgentia & ἄγασθαι & ἄγασθαι atque opprobriū dāt, unde laxatur disciplina seu erior. Hinc deinde s. blata disciplina tanquam operculo Pandora, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro Aoli venti & imperii affectum, Quā data porta ruunt, & terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt & nihil non moluntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis totum esse quin aliquando speret. Quid. Vivere spe vidi qui meritis erat.

¶ 7. 2. ἀγασθαι γὰρ.) Ratio solius Spei in pyxide relicta. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affluunt homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum facta, sed etiam in suavisima sunt.

¶ 10. Βίη δ' ἰσχυρά.) Quinque arces iam fingit, quo commento significat naturam & mores subinde deterioros fieri, & vitia hominum augeti. Hanc descriptionem & aliam omnes fere Latini Poetae imitati sunt, ἐν ἀποφύτοις significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

¶ 13. Χρυσός.) Aureum (ut inquit Plato) propter præstantiam naturam, morum & vitia. ¶ 16. ἀντί.) Cognoverat fortasse Poeta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eō, hac dicit.

¶ 19. ἐν θειότητι) ἐν τῇ, sacris epulis. ¶ 25. δῶμοις.) Hac omnia non multum discrepant ab iis quae sacra scriptura tradit de bonis Angelis.

¶ 30. Ἀργύρεος.) Aliorum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterioris priore fuisse ostendit, quo argenteum est vilius auro.

¶ 35. ἡμίση δ' ἔστι, vocat mediam artem, quae Graeci αἰσθη-

μὴ dicitur.

Pag. 9. ἥ 5. Ζῆς Κεγίδης.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factū ut non cōuerteretur quidē in diuinos spiritus, ut illi priores, sed tamē esset beati, & sub terra degeret.

ἥ 10. Ζῆς δὲ.) Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferox, & omnino Martium: fortasse Gigantes intelligit. ἥ 12. ἐν μάχῃ.) Fingit naues ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

ἥ 13. οὐκ ἐσθίουσιν.) Non frumentum edunt, sed primi pecudes lanuarnu, & carne vesci cōperunt, quod antea magnū nefas est creditum.

ἥ 26. Ἄνδρες.) Quartam aetatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alij Argonautae vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum natura praestarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, viri re diuina praediti essent.

ἥ 29. ἐν Πάρι.) Ad differentiam Thebarū Aegyptiarū quae... antur ἐν γένει, & illarum quae dictae sunt ἐν Πάρι, a monte sub quo sitae sunt in Cilicia.

ἥ 30. μάχῃ.) id est, propter regnum ac potentiam, nam praesens rex pecoribus diuitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filij Oedipi, monarchia de regno decē annis ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. ἥ 1. Βίη μακροχρόνιος.) De fortunatis insulis vide Plin. lib. 6, cap 32. & Homerum Udyss. d.

ἥ 4. Μυῖα.) Descriptio postrema & ferrea aetatis, quae moribus est pessima, impijs & deprauatissimis, uitaque cursu calamitosissima, vox ἀγορεύω usurpatur ad uerbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis. ἥ 13. Οὐδὲ ξείνοι.) Eleganter hunc locū expressit, Unid. nec hospes ab hospite tuus, Nōn socer à genero, fratrum quoque

- gratia rara est. v. 17. *Θιδοῖς ὅπιν*) ὅπιν Poeta usur-
pant pro incensu, & precipae Dei & hominum in im-
perio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex
hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt
proci sui, quia nulla reverentia nec erga Deum, nec pa-
rentes prae-
v. 18. *Ἰσχυρῶς*.) Athenis capi-
tale fuit *Θριπτήρα* non persolvere parentibus.
- v. 19. *Χειροδίνου*.] i. violenti, quibus iura est in mani-
bus, qui neque iura neque leges norunt. v. 21. *ὕβρις*.]
pro *ὕβρις* substant. pro ad eam. ut Latinus scelus
profecit.
- v. 25. *Ζῆλος*.] Iam redit ad primam propositionem de li-
nibus. Puteaquam verò praeclare affectum invidia epi-
thema suis descripserit, fingit Pudorem & Nemesein deas,
reliquisse terras, nec pudore bonos absterri an. plius
à turpitudine, neque improbos meriti vindicta. Nemesis
enim hic significat iustitiam qua ulciscitur malefacta
flagitiosa. Locus hic verè ph. o. phicus etiam à Pla-
tone in Protagora tractatus fuit.
- v. 31. *Νῦν δ' αἴνον*] Narrat aetologum quo notat poten-
tiorum motu adversus inferiores. αἴνος fabulam eiu-
modi significat qua figuratè & rectè conveniat admoni-
tionem seriam & gravem, & ex usu vitae peritam.
- v. 33. *ἀνδρῶν*.] per Lusciniam intelligit doctos homines
& sapientes, vocat hanc aviculam *ποικιλῶς* ἰσχυρῶς, pro-
pter soni & vocis varietatem.
- Pag. 13. v. 2. *Δαυμονίη, τῆς δ' αἰς*.] Tyrannica vox pla-
nè proverbialis, ut ulcerum morbo libidine flammantis.
- v. 4. *Ἀφρον*.] Epiphonema seu *ἄφρων* *ἄφρων* huius fabulae,
quod monitum non esse videtur in d. m. potentioribus.
- v. 1. *Ὁ Πέρων*] Primum praeceptum, quo fratrem ad in-
iustitiam vitandam, & iniustitiam vitanda adhorta-
tur. ὕβρις opponitur iustitiae, quia pro iniustitia univer-
sali hoc vox usurpatur: quantum tamen sepius accipia-
tur pro insolentia qua committitur iniustitias.
- v. 12. *παῖς*.] Proverbialis locutio, qua significat miser-

- rimam esse prudentiam qua ex malis nostris perdiscitur. v. 13. Αὐτίκα.] commemoratur in collatione iustitia & iniustitia, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per ὅρκος intelligit omnem fidei violationem: Per δίκας αἰετίας, lites iniquas quae falso intenduntur per calumnias & fraudes.
- v. 14. ῥόδον.] irachus violētus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.
- v. Hδ' ἱπταί.] Subintelligendum fortassis ἡ δ' ἱπταί. i. eorum, conuentus, statuta, & alia quae sunt in consuetudine civili.
- v. Οἱ δὲ δίκ.] Eradiri sime insignia iustitiae premia & commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in clypeo Achillis.
- v. 34. Πολλὰ κτλ.) Hac sententia eorundem ferè verbis est in Ecclesiaste Saepè vniuersa ciuitas mali viri poenā luit. ἐπ' αὐτοῖς, dicitur luere peccata.
- Pag. 15. v. 4. Ἡ τῶν.] Hac & similia procul dubio ab Hebraeis ex doctrina Moysi & Prophetarum desumpta sunt, apud quos cribra sunt huiusmodi conuersiones. v. 9. πείλους.) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio in eis se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorē planè conuerat, & ad nihilum redigat. v. 21. Ταῦτα.] Princeps deboratur ab iniustitia. 3 peculiaribus argumentis, quorum primum est.
- v. 24. Οἱ αὐτοί.] qua sententia iure conuenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, v. 25. & prudentia animadversione diuina. Tertium. v. 27. ab absurdo, & iniquitate rei.
- v. 32. Ω Πίπον] Denuò fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.
- Pag. 17. v. 8. Τοὶ δ'.] In sequentibus Poeta laboris & industriae fructus, incommoda verò & opprobria ignavia varijs argumentis declarat. v. 9. κούρην.] hic pro malo interno accipitur.
- v. 11. Τὺ δ'.] Argumentū à natura virtutis. Ita et m

tal ore prosperit, ut cōiungat cū virtute & iustitia. Hic e
locum imitatus est qui literam Pythagora descripsit.

¶ 15. Οὐτος.) Tria hominum genere describit. Linius in
Fabio & Minutio hunc locum penè ad verbū expres-
sit: Sape ego audivi, milites, cum primum esse virum,
qui ipse consulat quod in rem sit. Secundum eum qui
bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec alicui
parere scit, non extremi ingenij esse.

¶ 26. καὶ ἐγὼ.) Καὶ ἐγὼ, abscondo, & ἐγὼ,
cauda, quod aulem non exerant fuci, vel propter ig-
naviam, vel quia non habeant: fucorum, enim alij acu-
leos habent, alij non, ut Plato docet.

¶ 33. Ερῶν.) Est occupatio contra fratris & multorum
stultam opinionem.

¶ 36. Δαίμων.) Occurrit obiectioni de paupertate.

Pag. 19. ¶ 3. Αἰδώς.) Occupatio item est, non esse turpe
laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus prover-
bialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hac
necquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex ve-
recundia. Prodest in loco pudor: obest si ego & naviam
nostram praetexamus. Pudorem ergo inetrum impro-
bat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

¶ 7. Εἰ γὰρ τίς.) Duo genera iniuria facit. Sunt qui a-
lienae facultates vi rapiant. Alij per fraudem & per-
iuria detestare cupiunt.

¶ 12. καὶ ἐγὼ, Malè partum, disperit &, De malè
quælitis non gaudet tertius hæres.

¶ 13. ἰοὺν.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum
ludere, sed & ope privare. Ius etiam hostij sacrosan-
ctum habebatur: unde Iupiter ἑνός.

¶ 22. Καὶ δὲ.) Præceptum de cultu divino. Primus
est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare.
Secundum, libare, cum vinum effunditur. Tertium, suffi-
cium facere. ¶ 30. Εἰ γὰρ.) Hoc intelligendum de
difficultatibus insuetis & impronisi. ¶ 32. ἄλλοις. i.
line mora. Affines autem constantius adsunt, & non

- tum promptè. θ 33. $\alpha\upsilon\alpha\epsilon$.) i. famam, honorem. θ 35. $\epsilon\delta$ $\mu\delta\phi$.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. $\mu\alpha\tau\epsilon\iota\delta\alpha\upsilon$, timensum accipere, vel mutuo.
- Pag. 21. θ 13. $\alpha\lambda\theta\epsilon\pi\alpha$ $\lambda\iota\mu\delta\upsilon$.) sic vocat famem ab effectu, quod virum aut luridum colorem inducat.
- θ 18. Αρχοφύς .) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum auri: in imo feculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia. θ 19. $\delta\alpha\iota\mu\eta$.) Proverbum in eos qui omnis demum occasionibus incipiunt sapere.
- θ 21. Καίτη .) Non temerè ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre iocans, resem adhibeas. Vel secundum quosdam, ut etiam cum fratre carè agas, fide quadà interposita, non aperire quidem, sed quasi per iocum, sine offensione facis, & aliqua diffidentia tua indicacione. θ 23. $\mu\upsilon\sigma\sigma\delta\lambda\omicron\varsigma$.) De meretrice intelligit, quæ immodice elegantiae cultus sit dedita.
- θ 31. $\Sigma\omicron\iota\delta'$.) Conclusio generabilis: vel suggestionis ad doctrinam sequentis libri.

I N I I. L I B R V M.

- Pag. 32. θ 1. Πλειάδων .) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quàm à mari remotis. Sunt autè Pleiades, 7. stella in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Syderum autem ortum & occasum trib. modis advertit agricola. Quod Soli ortum cooritur, coocciditque, $\alpha\omicron\omicron\mu\iota\kappa\alpha\delta\epsilon$ oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, $\chi\epsilon\gamma\upsilon\kappa\alpha\delta\epsilon$. Quod autem Solis aduentu, abituve occulatur aut emergit, $\iota\lambda\iota\kappa\alpha\delta\epsilon$. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod sit mense Iunio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod sit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

¶ 3. Αἱ δὲ.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminum peragrat, quod est à Maio seu ad Iunium. ¶ 4. ἀπὸ πλάγος.] Epith. anni, à πλάγος, i. existo: vel πλάγος, i. erio: vel à ἀπὸ πλάγος, i. 7. ἀγνοεα.] Palustrem terram significat. ¶ 9. γυμνόν.] vult ut hos labores perficiat maturre & ante fauorem hyemum, atque feliciter & festinanter, ad egestatem & eius molestias vitandas.

¶ 21. νόμος.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt. ¶ 24. κτηνῶν.] famulā intelligit iure acquirentem: Aristoteles tamen in libro Oeconomici sui ad uxorem refert. ¶ 28. ἑννῆν.] ab ἑννῆ, i. postremus dies mēsis.

¶ 25. 5. Σειραίος.] Sireia est in ore canis maioris, ad latus Austris, vicina Leoni, dicta, quod nimio calore exierit & debilitet vires humanas.

¶ 3. πλάγιον.] Vbi sol accesserit Scorpionem, canicu a matris aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conipicitur: ortu autem sole statim labitur sub terram.

¶ 11. τὸν ὀλμον περὶ τὸ δ' ἔλω quidam intelligunt mortariū tritum petri: quod & res usi sint pro mola.

¶ 14. ἀπὸ πλάγος.] à δ' ὀλμῳ, i. palmis, quod munusculum datio δ' ὀλμῳ ipse latet: id autem geritur per palmam manuum. ¶ 18. Αἰθῶνας.] Sic vocat Cererem quod p'se Atheniensis, deoque omnes homines de frugibus docuerit.

¶ 27. Αὐτόγυον.] aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale. ¶ 30. ὀκτάκλωμον.] octo morsuum, à βλωμός, morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisū absumat in cana: vel cui opus sit pane cuius quadrantes octoni s. bolis seu partibus consistant.

¶ 31. Οἷον.] Etiam quā in seruo requirit, rationes addit admodū granes, sentique multū fieri esse in mappo-

OPERA HÆC.

- ritate atatis. **¶ 34. ὁμαρογία.**] q. superfeminatio, que suscipi solet cum p. 10. semini nō est rite peracta.
- ¶ 36. Θέξις αἰθῆρας.**] Tempus arandi indicat p. r. et angorem gruum auolantem, idque [i. Poeta fingit] in Ægyptum, ubi et Elios. amur cum Pygmaist.
- ¶ Pag. 27. ἡ 5. Πυλῖος.]** occupatione negligentia & insciam rusticorum innoxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respōdet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.
- ¶ 10. Εὐτ' αἶ.]** Locet diligentiam qua est adhibenda in aratione. Addit [**¶ 12.**] lig. a & circūstātiās, quātis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non lutosā, & tamen madefacta. **¶ 14. Βλαγ.**) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum 10. i. quater arari. Qui verò tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est profectio: secunda fit mense Iunio, quæ est iteratio.
- ¶ 15. Νεὸν.]** Concedendum est suum interitum terre, quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis fertur. νεοίξωσιν, id est, recens aram, adhuc eleuatam. **¶ 16. διέξιαρα.]** pellens execrationem. Solent enim agri a maleficiis quando fructus ex senectia non proveniunt. Διυλῆτες, libros ex hilarant, utpote qui us suppediunt solum victum.
- ¶ 19. Ἀρχορμος.]** Quomodo sit arantum ἰχταρ, stina, quia αὐτὴς ἰχταρ ἡ ἀρχή, quod etiam n. ann. tenet arator. **¶ 21. Εὐσπυον.]** Hoc loco lignum est quod est proximū remoni. **¶ 27. Ἐνδ.]** quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint. **¶ 28. ἰπδ' ἄρμος.]** cū inquisitione & delectu caverem. **¶ 31. ἰδ.]** Improbatur hīc arationem dilatatam ad solstitium hybernū.
- ¶ 32. Ἠρόπος.]** ob culmorum brevitatem, scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum iristum eueniunt tarda arationis.
- ¶ 35. Ἀλλοτι.]** Ἀνθυποπῶς, & mitigatio precepti de tar-

da araride, & cōpestares varia sint. pro voluntate Iouis.
Pag. 29. § 2. Ημῶς.) Pulchra Veru descriptio est.

§ 9. Παρ δ'.) Præteri interpretandum, non accede.
monet enim diligencem agricolam ne vel tempus hyber-
num, more vulgi, ociosis & inanibus confibulacionibus
transigat, sed cum etiam rem familiarem promouere
studeat. Per χαλκῶν & ὀξέων intelligit officinas ferra-
rias, in quas antiquius in Grecia pauperiores & ocio-
si solebant conuenire ad colloquutiones frivolas, sicut ap-
ud Romanos in constrinu. Pro ἐπ' ὀξέων, ut constet
versus, quidam legunt ἐπ' ὀξέων, neutro genere in lo-
cis calidis, ab ὀξέων. Λέγων quondam dicebantur cō-
uenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos ple-
runque de rebus leuissimis agi abatur, factum est ut
mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur:
arque inde etiam ipsa nuga λέγων dicta sunt.

§ 13. ἀπὸ δ'.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diu-
ina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem
partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc
alludit Poeta cum iuber cauere, ne pedem tumefactū
tenui manu demulcere oporteat. § 14. Πολλὰ.) Ve-
rissimum est Columella dictum, Homines nihil agē-
dum malè agere discunt. § 2. Μῶνα.) Hyemis tē-
pus, & mensem Borcali frigore grauissimum copiose
& eleganter describit. Ἀνταρῶν, mensis Ianuarius est.
Lenæa enim Bacchi feria & Pythia sub id tempus age-
bantur, cum vini primicias libabant. Βοῦ δαγῶν. vo-
cal frigora, quæ adiungunt & excoriant etiam ipsos bo-
ues. § 23. Οὐ τὸ.) Naturam vini, effectus Borea pro-
lixè declarat. § 34. Ὁ χαλὸν.) inclinatum, contra-
ctum vel properat in inuicem, quamlibet alioqui tar-
dum. § 36. Ἡ το δὲ μὲν.) Curam virginum in hone-
stioribus familijs exponit, quæ domi assidue habentur, nec
in publicum prodibant.

Pag. 31 § 4. ὅτ' αἰόστος.) Polypī hac natura est, teste
Plin. lib. 9. cap. 19. vi fame laborans sibi pedes arrodas,

OPERA HES.

quo maxima hyemis saevitia notatur: & quia vehementer frigore laditur, atque plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum αἰόσιον, quod cartilagineum pro spinâ habeat. § 7. Αἰὶ βῆν.) Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Aethiops, qui sunt meridionales, quam apud Græcos. § 13. γλαφύ.) pro γλαφύον τεῖ ποδὶ βέγῃ, homini seni, serio iam pedis, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. Ætolica ænigmata. § 17. Χλαῖνας.) χλαῖν interior vestis erat super quam utebantur παῖο.

§ 18. κροχε. (pro κροκίδα. § 21. ἰοῖ κτερεῖοιο.) quod fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. § 25. Τετῆ.) ad pluviam propulsandam, ut αἰὼν sit ἀβ αἰὼν δει. Quare expungenda erit illa interpretatio quæ habet αἰὼν, reporem. § 29. Αὐὸ πυρρὸρ.) Vapor ex terra in nubibus repercutitur & in aquam resolutus, decidit humectat aërem aer facta & arua.

Pag. 33. § 1. μῆς γὰρ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario: cuius difficultates hactenus descripsit. § 3. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro verò aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum comabant, & largius quidem. § 4. Ὑφῆν.) Sic vocant Poeta noctem, πᾶσι τὸ ἄφρονεῖν ἡμῶς ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ Ὑφῆν τὸ σῶμα διὰ τῆς αἰὼν πᾶσι.

§ 10. Ἀρκτὺρ.) stella est sub zona Boeæ: oritur vespere initio verni. § 13. Πανδιονίς.) Hirundinem intelligit respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus. § 13. Ἐσθῆς) Poeta videtur in ea opinione esse ut putes hirudines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas a volare in regiones tepidiores. § 15. Αἰὸν ἰπὸτ.) Mæsis tempus describit. Per φησὶονον intelligit cestudinem, quod domum suam circumferat. Alij aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis astu scotebas ascendere pilas & virgulas.

¶ 18. *ἡμέρας*) Prohibet tempore messis somnū ad multam lucem protrahere.

¶ 33. *Βίβλινος*) Biblinum vinum dicitur à Biblia regione bracia, binobilissima vina sicut.

¶ 36. *ῥυθινόν*) Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, sensu suū est, & f. c. ius penetrat.

¶ Pag. 35. ¶ 4. *Τρεῖς ὕδατος*) Trece nunquam merum bibere solebant Athenas hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, et ad duos vini cyathos, quinque aqua adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duo aqua. ¶ 6. *Ἰούλιος*) d. incidit in mensem Augustum. ¶ 8. *Μήτερος*) Monet mensurandas esse fruges, ut fiat agricola quantum ex agro redeat.

¶ 12. *κατακρηδισμός*) à sono factum videtur. Sunt a. canes strerrimus dentibus, & omnium firmissime tenet semel in fauce recepta.

¶ 13. *ἡμετέρας*) furem intelligit. ¶ 14. *σπορίων*) Intelligit non tantum paleas sed & folia vitiū, quorum cum verò herbas, aliisque id genus quae pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.

¶ 16. *γυνή*) significat Poetis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore.

¶ 17. *ἔτι*) Tempus vindemiae describit.

¶ 20. *Διότι*) Hoc intelligunt nonnulli quadam certi vini preparatione, in qua rationem faciendi duas passas complexus sit. Alij generale preceptum esse putant de modo vini faciendi pro temporibus & locis illis optimis. ¶ 26. *Εἰ δὲ οὐ*) De navigatione precepta quadam subicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. v. 34. *Χαίμαρος*) clauū significat quo seramen in navis carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tracta aquam in sentina collectam emittunt.

¶ Pag. 37. v. 5. *ὁ πατήρ*) Exemplum patris si proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflantem, sed propter pauperetatem.

V. 11. Νέαντο.] Describit nunc patriam suam Poeta.

V. 13. Νῦν δ' ἄλ'.] Mediocritatem iustorem esse dicit.

V. 21. Οὐτὶ γάρ] Remouet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίζεν primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & adere aliquid eruditius præ alijs. V. 25. Ἀμφιδάμαντος] Amphidamas rex Eubœæ in bello aduersus γέγρατος οὐκ ἔσθ' fuit in cuius obitu filij eius certamina edixerunt. Apparet jam Hesiodum Homero posteriorem fere centis annis fuisse: proinde ut eo in hoc certamine non certauit.

V. 35. Ημεῖς.] Tempus navigationis commodissimum tradit, æstiuum scilicet.

Pag. 39. v. 5. ἔν τοις.] Prouerbialis est hic versiculus, & valde oiu., quo admonemur, quidquid nobis aduersum au sperum accidit, Deo ascribendum esse.

V. 6. Ἀκρίβιας ἄνεμος vocat faciles & leues flatus, ut sunt cæsi & similes placidi. V. 14. Ἀμὼς] Vernam navigationem describit, quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est vjicua i. omnibus ob cupiditatem pecunie. V. 30. Μήτῃ.] Epiphonemate generali concludit modum esse seruandum.

V. 31. Ὀπῆος.) Tradit tempus, cingio maturum in mare & jactella. V. 34. τέτορ.) illux quatuordecim exponit, Plato & Arist. consuetudini puella decimum octauum annum nubendi.

Pag. 41. v. 4. Δειπνολόχης.) quæ comessationibus clām inuolget, & quæ passim adu conuiuia.

V. 5. ἄτορ δαλός.) sine face, id est, clām, etiam si foris nihil appareat. Et cradam senectutem, tempestiuam & maturam vocat.

V. 6. Εὐδ'.) De religione præcipi. ὅπῃς, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, istamque indignationem contra impios. n homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam.

V. 7. Μυδι.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amiciciam præponendam esse sanguinis coniunctionis

¶ 11. *ἄντ' ἰσθ.*) Iubet offensionem amici duplici vindi-
cta pensare, itaque eo ut agnoscat delictum: & tū si in-
gratiam redire velit, benigne recipientium docet. Alij
sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum
impunitum relinqui. ¶ 14. *οἱ δὲ.*) Tu vites omnia
qua in amicu improbantur, nec prodas animum tuum
minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus
tuus pra se ferat simulationem, sed ex animo excusationem
pristinorum iniuriarum memoriam.

¶ 15. *Μὴ δὲ πολυζ.*) Vtraque extrema liberalitatis fu-
gienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa ho-
spitalitas, quae erat sacrosancta.

¶ 22. *Ἄσπετος ὁ μολος.*) morosus, id est, non sis difficilis ac-
cessionis & collationis. ¶ 27. *Μὴ δ' αὖτ'.*) Non esse
meiendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos &
boniferos viros nihil procerpe & irreverenter ag-
nam. ¶ 3. *Ἐξ ἁδύου.*) Turcis etiamnum hodie reli-
giosum est ut sedentes n. ingant, & ingens flagitium
designari credunt si quis in publico casaret aut n. inge-
ret. ¶ 33. *Μὴ αἰδῶ.*) A congressu uxoris ne sa-
cra accedas.

¶ 35. *Μὴ δ' αὖτ'.*) Ab hilariori convivio, non à tristi or-
bui sacris accedendum ad uxorem docet.

¶ Pag. 43. ¶ 6. *Μὴ δ' αὖτ' πῦρ τοῦ ζ.*) Vigiles non esse preci-
dendos in convivio, praesertim solenni. *πῦρ τοῦ ζ.* vocat
manum, quod quinque digitis tanquam ramis co-
nectitur.

¶ 8. *Μὴ δ' αὖτ' οἶνον.*) Duplex praest esse sensus. Vel, ut
prohibeat parvum poculum supra craterem magnam
collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum
velint: vel ut ne velis parvum poculum pro cratere ap-
ponere, atque ita prohibeat parsimoniam in compositio-
nibus. Locus est satis obscurus.

¶ 10. *Μὴ δὲ δῶ.*) Spariam quam nascus es orna. In
quoem, ne genere versari, in illud incumbere, & in eo
persevera. ¶ 11. *καὶ γὰρ.*) Fama sinistra & mala, na-
pae est iniqua. *ἀπὸ τοῦ καὶ γὰρ.*

¶ 12. Μυδὶ ἀπὸ) Pium praeceptum. Ex illis nondum sacrificatis, & illis non edendum esse cibum. Quidam per χυθύνους αἰνέσσειντος intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patris infusi, mensi impositi, atque consecrati sunt.

¶ 14. Μυδὶ ἐν ἀντ.) Prohibet liberorum collocationem super sepulchra & morticina, (qua vocat ἀνέντα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod praesens in faustum videbatur. Vel allegorice prohibet ingratiam, orium & delicias in prole duodecim annorum.

¶ 21. Μυδὶ πρὸς.) Hi recte in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.

¶ 24. Διὶ κλυ.) Boni nominis praeprimam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama protius evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fitur, fama enim vltimam quandam divitiarum inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, & Aeneid. Fama malum, &c.

Annotationes in Dier habes in calce huius voluminis s. est Theogoniam.

In Hesiodi librum cui titulus Ἰργα καὶ ἀμείργα.

Ἡσιόδου ποτὶ βίβλον ἐμῶς ἀπὸ χειρὸν ἐκλογῆς
Πυρρίλῳ Ἰερατίνῳ ἀδὸν ἐπὶ χειρὶ κλυ.
Βίβλον Ἰρίφας ὅτι χυθύνους καὶ ἰσχυροῦς
Ἔργα τὶ μοι παρέχῃς ὡ γίγνῃσι Ἡσιόδῳ;

Pag. 69. Ἡ Ἡσιόδῳ.) Lige ἱερὰ κλυ non ἱερὰ κλυ, ut vultur.

*HESIODI ASCRAEI OPERA
ET DIES.*

V S A ex Pieria carminibus ce-
lebrantes,
Agite, Iovem dicite vestrum patrem
laudantes,
Per quem mortales homines sunt
pariter obscurique, clarique,
Nobiles, ignobilesque, Iovis magni
voluntate:

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimat.
Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileque corrigit incursum, & superbum desiccatur.
Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit. (iudicia
Audi inmens & auscultans, & pro iustitia tua dirige
Tu. Ego verum Persae fratrem vera monebo.

Non sane unum est contentionum genus, sed super terram
Sunt duo. Alteram quidem probaverit qui noverit:
Altera est vituperabilior: in diversa a. animum distrahunt.
Nam haec contentio bellum exultosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortali, sed necessario
Immortalium consilijs litem colunt molestant.
Altera vero priorem. i. prius genuit nox obscura
Posuit. v. ipsam Saturnus alit. i. in aethere habitans,
Terra in radicibus i. & quidem hominibus longe melior.
Haec & quantumvis incertam, tamen ad opum excitat.
In alterum. n. quispiam intus ociosus
Diutem, qui festinat arare, arque plantare,
Domumque recte gubernare, arantur vicinum vicinus
Ad divitias festinantem, bona. v. haec contentio homi-
nibus.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἔργα καὶ ἡμέρας.

ΟΥ Σ ΑΙ Πιερίηθεν αἰοιδῶσι
κλείεσσαι.

Δάτε δ' ἐνέπτε σφέτερον πατέρ
ὑμνεῖσται

Ὅν τε διὰ βροτοὶ κέρει οὐκ ἄ-
φατοί τε φαπύτε.

Ρητοὶ τ' ἀρήναι τε, διὸς μεγάλειο
ἔκρητι

Γαῖα μὲν γὰρ βελάει ῥέει ἢ βελάοντα χαλῆπει.

Ρῆα δ' ἐρίζηλον μινύθει, καὶ ἔδηλον ἀΐξει.

Ρεῖα τ' ἰδυῶσι σκολιὸν καὶ ἀγνώσκου κέρρει

Ζῶς ὑψιβρεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δαίματα νάει.

Κλύθι ἰδὼν αἶαν τε δίκη δ' ἰδυι δέμους

Τυῶν· ἔγω δ' ἐκ Πέρσης ὀπίστυμα μυθουμένην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔμεινεν εἰδὼν γένος· ἔδην ὅπῃ γαῖαν

Εἰσὶ δύο· τίω μὲν καὶ ἱπαιγνίσσας τοῖσας,

Ἡ δ' ὀπιμωμένη διὰ δὲ αἰδία θυμὸν ἔχειον.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον ὀφείλει,

Σχετλὴν· ἥ τις τίω γὰρ φιλεῖ βροτοὶ· δὴν ὑπ' αἰάγκης

Αἰσάππων βυλῆσιν ἔειπεν πρῶσι βαρεῖαν.

Τίω δ' ἱπέρην, ποστέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἱρεβενλή,

Θῆκε δέ μιν αἰονίδης ὑψίζυγος ἀδίδει νάειαν

Γαῖης τ' ἐν ῥίζησι καὶ αἰδράσι πολλὸν αἰμίναν·

Ἔτε καὶ ἀπαλαμνήν πορ' ἔμωσ' ὅπῃ ἔργον ἐγίρει.

Εἰς ἔπρεον γὰρ περ τε ἰδὼν ἔργου χατίζων

Πλούσιον οἱ σπῆνδε μὲν ἀεζύμηναι ἠδὲ εὐπείθει,

Οἶκόν τ' αὖθις· ζήλει δέ τε γέγονα γέγων

Εἰς ἀρετοὶ σπῆνδε· ἀγαθὴ δ' ἔειπε ἠδὲ βροτοῖσι.

Et figulus figulo succenset, fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

Perfatu verò hæc tuo reponere in animo, (duces,
Neque malis gaudēs cōtent. o animum tuum ab opere ab-
Lites s. cētantem, forique auscultatorem existentem.
Cura namque parua est esse debet lūiūque forique,
Cui non sit victus domus in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Quo satiatu ires ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius erit iterū
Sic faciendum. Sed rursus discernamus licem

Rectis iudiciis, quæ ex Iove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: aliaque
Rapiens f. rebas, v. lde demulcens reges (multa
Domino oī, qui hanc item volunt iudicasse.

Stulti: neque sciunt, quanto plus æmulum sit roto,
Neque quā magis in malis & a sphodelo bonum.
Ocularum enim habent dū victum hominibus:

Facile enim aliqui vel uno die annum operatus esses,
Ut in annum quoque satū haberēs, ociosus etiam:

Statimque removere quidem super fumum ponerēs,
Opera verò bonum assarent, malorumque laboriosorum.

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quo circa hominibus paravit tristia mala. (puer

Abscondit verò ignem, quem rursus quidem bonus Iapeti
Surripuit ad hominum usum, Iovē a consulto,

In cāna ferula, fallens Iovē fulminibus gaudentem.

Hūcque indignatus affatus est nubicoga Ispirer:

Iapetionide, omnium maximè versute,

Gaudens ignē furatus quodq. animū meum deceperis?

Idcircoque ipsi magnum erit malum, & posteris.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se oblectent: nimo, suum malum amplectentes.

Sic ait, relique pater hominūque deūque.

Vulcanum verò insignem iussu, quā celerrimè

Καὶ καρμίδες καρμί κατίει, καὶ τέκτωνι τέκτων,

Καὶ πτωχὸς πτωχὸς φθονίει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῶ.

Ὡς ἱέρους, οὐδ' ἔταυτα πρὸς ἐνὶ καρδίᾳ τοῦ θυμῶ.

Μηδὲ σ' ἐρεκακὸς χαρτὺς ἀπὸ ἔργου θυμὸν ἐρύκει

Νοεὶ καὶ ὀπιπλάσσεν, ἀγροῖς ἐπακούειν ἰόντα.

Ὡς ἂν τ' ἐλίζη πέλασσι νεκρῶν τ' ἀγορίων το

Ὡς πρὸς μὴ βίος ἔνδοι, ἐπιπταῖος κατακίττα

Ὡς ἰοὺν τ' γὰρ φέρει ἀνήμερος ἀκτῆς.

Τοῦ καὶ καρτεσσεύμενος, νοεὶ καὶ καὶ δῆρι, ὀφέλλοις

Κτήσμενος ἐπὶ ἄλλοις, οὐδ' ἐπὶ καὶ δῆτις ἐστὶν ἴσται

Ὡς ἔρ' ἐν δὴ καὶ διὰ κρινόμεθα νοεὶς

Ἰδίησι δίκαις αἱ τ' ἐν αἰὲς εἰσὶν ἄεστα.

Μὴ δὲ γὰρ κληῖν ἐν ἰδέσσει μὴ δὲ δῆλα τε πολλὰ.

Ἀρπάζον ἐφόβους, μέγα κυδαίνει βίσι, ἥας

Δωροφάγους οἱ πλεῖστες δίκην ἐθῆροις δικάσται.

Νόστις, οὐδ' ἴσταις, ὥς πλείονι ἡμῶν παρτὺς,

Οὐδ' ὅσον ἐν μελαχχίᾳ καὶ ἀσφοδίᾳ μίγ' ὄνειαρ.

Κρύφατες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον, αἰθρῶν παῖσι.

Ρηϊδίως δὲ καὶ καὶ ἐπὶ ἡμῶν ἐργάσται.

Ὡς τε σὺ καὶ εἰς ἐν αὐτὸν ἔχων, καὶ ἔργον ἰόντα.

Αἰψὰ καὶ πηδῶ, ἐν μὲν ἐπὶ καρπὸν κατὰ θεῶ.

Εργα βεβῶν δ' ὁσὺν οἶτο καὶ ἡμιόνων τελαρῶν.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρύψατο χολαστέμενος φρεσὶν ἡμῶν,

Ὅππῃ μὲν ἔξαπρέπασε Ἰσχυροῦς ἀβυλομήτης.

Τοιῶν καὶ ἀνδρῶν ποιεῖν ἐμύστατο κήδεα λυγρὰ.

Κρύφα ἔπυρ, καὶ μὴ αὐδῆς οὐκ παῖς ἱαπετοῖο

Βαλεφ' ἀνδρῶν ποιεῖ Διὸς παρὰ μητρίοντος

Εὐκοὶ φανερὰ θεῶν, ἀδῶν Δία τερτιάρων.

Τὸν ἔχοντα χολαστέμενος φρεσὶ φανερὰ κηρίτα Ζεὺς,

Ἰαπετιοῖδῃ πάντων πέρι μύθεα εἰδώς,

Χαίρει πῦρ κλέψας, καὶ ἡμᾶς φρίνας ἡφροπύσας;

Σοὶ τ' αὐτῶς μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσι νῆστοι μύθοισι.

Τοῖς δ' ἴστω αἵτις πυρὸς δώσω κακὸν ὅσον ἅπαντες

Ἰέρπωνται καὶ θυμὸν ἰὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἴφαι' ἐν δὲ ἰγῆσσε παρὰ αἰδέσσει τε θεῶν τε

Ἡραίων δ' ἐκείνου ἀφελυτὸν ὅππῃ τελεῖται

Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
 Et robur immortalibus vero deabus facie assimilare
 Virginum pulchram formam peramabilem. at Minervā
 Opera docere, ingeniosam telam texere,
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes caras.
 Imponere verò canināque mentem, & furaces mores
 Mercurium iussit, nuntium Argicidam
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra sinxū inclutus utrinque claudus
 Virgini verecunda similis, Iouis consilijs.
 Cinxit verò, & ornauit dea glaucocnula Minerva.
 Circum verò Charitesque deae, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porrò
 Hora pulchricoma coronarunt floribus veris.
 Omnem vero illius corpori ornatum adaperuit Pallas
 At in pectore suae nuntius Argicida, (Minerva
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Collocavit Iouis consilijs graui strepi. sed vocem utique
 Imposuit deorum praece. appellauit autem mulierem hāc
 Pandorant. quia omnes caelestium domorum incola
 Donum conuulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquam dolum perniciosum & inenitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclutus Argicidam Merc.
 Munus ferētem deorum celerem nunciū. neq. Epimetheus
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quādo munus,
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret
 Retiò, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Sine & absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnum operculum dimouēs,
 Dispersit, hominibus autem machinara est curas graues.
 Sola verò illic Spes in infracta domo dolio,

Τάμιν' ὅτε φέρεται, εἰ δ' αἰδρώπῃ θέμει ἀνδρῶν
 καὶ ἀνός· ἀθανάταις ὅδεαίς εἰς ἀπὸ εἴσκειν
 Παρθενίῃς καλὸν εἶδος ἐπὶ ῥατον ἀντάρ Αἰθιώων
 Ἔργα διδάσκῃσαι, πυλὺ δαίδαλον ἰσὶν ὑφάνει·
 Καὶ χεῖρ' ἀμφιχέει κεφαλῇ χρυσῷ ἠφροδίτῳ,
 Καὶ ποδὸν ἀργαλέον, καὶ γμοκῶντες μῆνιδῶνας·
 Ἐν ὃ θέμει κινεῖν τε νόον καὶ ὀπκλῶποι ἦδος
 Ἑρμείῳ ἡνέγε διὰ κτορεν ἀρχαόντιον
 Ὡς ἔφατ' οἱ δ' ὀπκλῶντε δι' ἠφροδίαν αἶακτι.
 Αὐτὴν δ' ἐκ γαῖης πλάσσει κλυτὸς ἀμφιγυῖς
 Παρθενῶ ἀφροδίτῃ, Κρονοῖα διὰ βουλάς
 Ζῶσι καὶ κώσμεται διαγ' αὐκῶπις Αἰθιώων
 Ἀμφὶ ὃ καὶ Χείρτις τοῦ θεοῦ καὶ πότις Πειθῶ
 Ὀρμούς χρυσίαις ἔδωκεν χεῖρ' ἀμφὶ ὃ τῶν
 Ὀρα καλλίκομοι σῖρος αἶθισσι εἰαρινόισι·
 Παντα ὃ οἱ χεῖρ' κόσμον ἐφύρμασι Πειθῶς Αἰθιώων.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σῖθισσι διακτορεν ἀρχαόντις
 Ψάλλει δ' αἶθ' ὦμον ἰφς τε λόγους καὶ ὀπκλῶποι ἦδος
 Τόξῃ διὸς βαλῇσι βαρυκτύπου· εἰ δ' ἄρα φανίῳ
 Ἑκκαθῇ κερυξ· ἐνόμηνε ὃ τῶν ἰδ' ἡνέγε
 Παιδῶν, ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι δώματ' ἔχοντες
 Δίῳ ἐφύρμασι, πῆμ' αἰδράσιν ἀλφειῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλοι αἰπῶν ἀμύχανον ἐξετέλειαν,
 Εἰς ἀπὸν θῆα πεμπὴ πατέρ κλυτὸν ἀρχαόντιον
 Δάει ἀγόντα, θῆα ταχὺ ἀφροδίτῃ· ἰπὸν θῆα
 Ἐφροδίτῃ ὡς οἱ ἔειπε· ἰπὸν θῆα μᾶποτε δάει
 Δίῳ παρ' ἑλίου ὀλυμπίῃ, δῆλ' ἀπὸν πῆμιν
 Ἐξοπίῳ, μᾶποτε πῆμακον θῆα πῆμα γλῆνται.
 Αὐτὰρ ὃ δ' ἔλαμνος· ὅτε δὲ καὶ εἶχ' ἐνέπαι.
 Περὶ μὲν γὰρ ζῶσιν οἱ θεοὶ φῶλ' αἰδρώπων
 Νόσφιν ἀπὸν κακῶν, καὶ ἀπὸν χαλεποῖς πόντοις
 Νέσιν τ' ἀγαλίσιν, αἶτ' αἰδράσι γῆρας ἔδωκεν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτῶν κατὰ γένεσιν.
 Ἀλλὰ γὰρ χεῖρας πῆμα μῆμα πῶμι ἀφροδίτῃ
 Ἐσκέδασ' αἰδρώποις δ' ἐμίστα κῆδεα λυγρὰ.
 Μούνη δ' αὐτοῖσι βλάπτει ἐν ἀφροδίτῃ δόμοισι

*Intas mansit, doli sub labris, neque foras
Euolabit. prius enim iniecit operculum doli.*

Agiochi, consilio Iouis, ubi ge

Mia verò innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare:

Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu

Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemi, consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem enitare.

Ceterum si voles alium tibi sermonem paucis absistam.

Belle ac scienter: tu vero precordiis imponito tuis,

Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines.

Au, eū quidē primū genus diuersiloquentium in hominum

Dij fecerunt, cælestium domorum incole.

Il quidē sub Saturno erant, cū in cælo regnaret.

Sed ut dii viu-bant, securo animo præditi,

Planè abque laboribus & ærumna: neque molesta

Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes

Delibabantur in conuiuiis, extra mala omnia.

Moriebantur autem cum somno domiti, bona vero omnia

Illis erant, fructum autem ferebat fertile aruum

Sponsæ sua, multumque & copiosum, ipsique vltro

Quiescentiis fruebantur, cum boni multis.

Verum postquam hoc genuo terra abscondit,

Il quidē dii facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versa res, custodes mortalium hominum:

Qui quidē observant & iusta & praua opera,

Aerem induti, per sim euntes per terram,

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genas, multo deterius postea

Argenteum fecerunt caelestium domorum incole:

Aurum neque natura simile, neque intellectum.

Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam

Nuriebatur crescens, valde rudis, domi sua.

Cum vero adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,

Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes.

Εἰδὼν ἔμμεν, πίδαυ χείλεσιν, ὅδ' οὐράζε
 Ἰζέτην. πορόθεν γὰρ ἐπέμβομε πῶμα πίδαυ,
 Αἰγιόχου βεῦσι Διὸς νεφεληγερεταίῳ
 Ἀλλὰ ἔμμεν· λυγρὰ κατ' αἰδράπυες δῖα ληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γῆα κακῶν πλείη δ' ὀδύσασα.
 Νεύσει δ' εἰδεώπισιν ἐφ' ἡμέρε ἡδ' ὅππ' οὐκ τὴ
 Αὐτόματοι φ' ἰπῶσι κακὰ θνητοῖσι εἰρευσται
 Σπῆν, ἐπὶ φονίῳ ἔξει· το μνηστῆρα ἰδὲς.

Οὕτως ἔπι πού ὅτε Διὸς τέοι ἔξ' ὀδύσας.
 Εἰ δ' ἔθ' ἔχει ἑτέρον τοι ἐγὼ λέγον ἐκ κορυφώσω
 Ἰὺ καὶ ὀπίσσω μὲν σὺ δ' εἰς οἷσι βόησ' ἔσσι.

Ὡς ὁμῶθεν γηγάσσι θεοὶ θνατοί τε· αἰδράπυες
 Χύσονται μὲν πορόπασα γῆος μέγ' πῶμα αἰδράπυων
 Ἀθανάτοι ποίησαν ὁ ὕμπερα δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅππ' Κρόνου ἦσαν, ὅτ' αἰρῶν ἐμβασιλεύον.
 Πιστε θεοὶ δ' ἔξωσι, ἀκύνθια θυμὸν ἔχοντες.
 Νόσφιν ἄτερ τι πόνωι καὶ ὀϊζύνε, αὐδ' ἴπ' οὐδ' ὄν
 Γῆρας ἐσθῆν, αὐτὴ δ' πρόδα καὶ γῆρας ἑμοῖσι
 Τέρποντ' ἐν δαίησι κακῶν ἐκτεδῶν ἀπαίτων.
 Θνητοὶ δ' ὥς ὕπνῳ διδμυμῶσι· ἰδὲ δ' ὅτ' πᾶσι
 Τοῖσιν ἔλω καρποὶ δ' ἐσθ' ἰεδωρὸς αἶμα
 Αὐτε μάλιστα πολλόν τε καὶ ἔσθονον οἱ δ' ἔθ' ἔχοντο
 Ησυχαι ἔργα ἔμοντο· σὺν ἰδὲ οἷσι ποίησαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γῆος κατ' γῆμ' ἐλάσσει
 Τοῖσιν δ' ἀχέμονες εἰς Διὸς μεγάλα δία βέβ' αἶ
 Ἐσθ' αἶ, ὅππ' ἔσθ' αἶ, φύλακα θνητῶν αἰδράπυων
 Οἱ μὲν ὅππ' οὐδ' ἔσθ' αἶ, τοῖσιν δ' ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ
 Ηἴετ' ἰσχυροὶ περὶ φονίῳ τῷσιν ἔσθ' αἶ,
 Πλατοδότη καὶ τῷτο γῆρας βασιλεῖον ἔχον.

Ὅδ' ὅππ' αὐτὴ γῆος κατ' γῆμ' ἐλάσσει
 Ἀργύριον ποίησαν ὁ ὕμπερα δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσὸν καὶ σφυρὸν καὶ ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ
 Ἀλλ' ἔσθ' αἶ, μὲν πᾶσι ἔσθ' αἶ, μὲν πᾶσι καὶ τῷ
 Ἐσθ' αἶ, τ' ἀπ' ἄλλων, μέγα ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ
 Ἀλλ' ὅταν ἔσθ' αἶ, καὶ ἔσθ' αἶ, μέγα ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ
 Πανελίοις ζῶσιν ὅππ' ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ, ἔσθ' αἶ

Ob stulticias : Iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Valebant, neque sacrificare beatorum sacra in aru,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit itarus : quia honores
 Non dabant beatis dys qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Omnia cura erant iunctiosa, ac iniuria : neque ullum cibum
 Edebant, sed adamantis habebant durum animum,
 Feroces : magna verò vis & manus inuictæ
 Ex humeris prouenerant super validis membris.
 Hi erant circa quidem arma, ancaque domus:
 Aere verò operabatur, nigrum autem nodum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis domici,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tamen si stupendos existentes
 Cepit atra, splenditum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiam aliud quartum super terram multorum a-
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius, (lumnæ
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semidei, priori generationi, per infinitam terram.
 Hoc quoque bellumque mutuum & pagna grauis,
 Alio quidem ad septi portas Thebas, Cadmeam terram
 Perdidit pugnantes propter oues opes Oedipi:
 Alio verò & in navibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma,
 Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 It autē seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αφραδίαις, ὑβρις γὰρ ἀπέδωκεν ἐκ ἰδιότητος
 Ἀλλήλων ἀπείχεται, οὐδ' αὖτε αὐτοὺς διεραπείηεν
 Ἡθῆον, ἐδὶ ἑρδῆεν μακάρων ἱερῆς ὅτι βωμοῖς.
 Ἡ θύμης αἰθρῶποισι κατ' ἥθεα, τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρύψε, χαλκὸς δ' ὅμως οὐκ ἔπειτα
 Οὐκ ἐδίδων μακάρων θεῶν οἱ ὅλυνται ἰχθυοῖσι.

Αυταῖρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος ἐστὶ γαῖα χαλκῆ.
 Τοὶ μὲν ὑπερβόιοι μέγας δὴν τε καὶ καλὸνται
 Διὶ περὶ δὴν ἱερατικῆς τιμῆς καὶ τοῖσιν ὀπιθεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρεῖτον ὄμιον γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χαλκῆιον ποίησ' ὡς ἀγυρῶν ἐδὲν ὁμοῖον,
 Ἐκ μεγετῶν δεινόν τε καὶ ὀμβριμονόισιν Ἀρης
 Ἔργ' ἱερεῖ σπονδῶν τε καὶ ὕβριος· ἀδὲ τι σῆτον
 Ἡδον, ὅτῃ ἀδάμαστος ἔχει κρατερὸ φρονεῖ θυμὸν,
 Ἀπλάστῃ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπτοί
 Ἐξ αἰμῶν ἐπιουκὸν ἐπισπασσάρεσσιν ἐμείεσσι.
 Τοῖς δ' αὖτε χαλκῆα καὶ πάλαι χαλκῆα δὲ τι οἴκοι,
 Χαλκῶ δ' ἐργάζονται μέγας δὴν τε καὶ καλὸνται
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ὑπὸ σφιδάρεσσι δαμάσκει
 Βῆσταν ἐς δουρῶν τε δόμον κρυπτοῦ ἀΐδαο.
 Νόον μοι δαδάτος δὲ καὶ ὁππαῖ γλῶσσας ἀφ' ἰόντας
 Ἰῆλο μέγας, ἡμῶν δ' ἦτον ὅσος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἴπαι κ' ἑταῖοι γῆρας κ' ἴαμα καὶ λυγρὰ
 Λῦθ' ἔτ' ὄμοιο τέκνοντα ὅππῃ χροὶ πούλυβοτῆρη
 Ζῶς Κρονίδης πῖνεν δικάμοισιν κ' ἄρσεν.
 Ἄρ' ἔτι καὶ ἄλλοι σφύροντο καὶ ἄλλοι κ' ἄλλοι
 Ἡμίθεοι, πρῶτη γῆρας κατ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Καὶ σὺ μὲν πόλεμος τε κακὸς κ' φύλοπις αἰὴν,
 Τοὺς μὲν ἴφ' ἱπποπύλον Θήβη καθ' ἑκάστη γαῖαν
 Ὀλοισι μαρτυρῶς μάλα ἔειπ' οἰδιπόδαο
 Τοὺς δ' κ' ἐν νῆεσσιν ἰδὼν μόγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς ὅλω ἀγαγὼν ἑλάνης ἔειπ' ἠὲ νόμοιο.
 Ἐνθ' ἔπειτα σὺ μὲν δαδάτε τῆος ἀμφοτέρωθεν
 Τοῖς δ' ἴχ' αἰθρῶπων βλοτοὶ κ' ἦδε ὀπάσας
 Ζῶς Κρονίδης κατ' ἄνασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης
 Καὶ τοὶ μὲν ταῖοισι ἀκκιδῆα θυμὸν ἔχουσιν

In beatorum insu'is, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quorannis florentem profert fecunda tellus.

O si neque iam quinto ego interesset (narus.
 Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent à labore & miseria, neque nocte
 Corrupti: graues vero di dabunt curas.
 Sed rament & hisce admisciebuntur bona ma'us.
 Impior aut perdet etiam hoc genus varie loquē. in hominū,
 Postquam facti circa tempora cani fuerint.
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antebac.
 Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquens verbis
 Impi, neque deorum oculum veriti. neque hi sane
 Se abus parentibus educationis premia reident:
 Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet,
 Neque vlla pū gratia erit, neque iusti,
 Neque boni, magis vero maleficum & iniurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor
 Non erit. Laceret autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, perjurium vero iurabit.
 Linceat autem homines miseros omnes.
 Raveus, malis gaudens, comitabitur iniuste.
 Tumque datum ad cælum à terra spatioſa,
 Candidis vestibulis lecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graues
 Mortalibus hominibus mali vero non erat remedium,
 Sed nunc fabulam regib. dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipitor affatus est Iusc niam canoram.
 Alce in nubibus ferens, vnguib. corruptam:
 Illa vero misere curuis confixa vnguib.,
 Loquebar: tam aut imperioso ille sermone alacerrus est

ἐν μακρότερον ἰούσιον, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην.
 Ὀλβιοι ἦροεν τοῖσιν μεγάλαι καρποι
 Ἰεὺς τῷ ἑτοῦς θάλλοντα φέρει ζείδωρος αὐχνα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ἄρηνλοι ἐγὼ πέμπτοισι μετῴναι
 Ἀνδράσιν, ἔλλ' ἢ φέρων δαίμων, ἢ ἔπιτα γλυκὺς.
 Νυνὶ γὰρ δὴ γῆρας ἐστὶ Κισθίων· οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 Πεύονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδὲ τι νύκτωρ
 Φθιέμενοι χαλεπαὶ ὃ θεοὶ δώτοισι μαρίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλα κακοῖσιν,
 Ζεὺς δ' ὡς ἐσθ' καὶ τῷτ' ἄλλος μαρτυρῶν αἰδρώπων,
 Εὖτ' αἰ γηρόμεσι ποιοκρόταφοι τήδεωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ πατὴρ ἴσων ὁμοῖος, οὐδὲ π παῖδες
 Οὐδὲ ξείνος ξεινοδόχος, καὶ ἑταῖρος ἑταῖρος,
 Οὐδὲ καὶ Σίγνιτος φίλος ἴσωνται, ὡς πεπαρόμενοι.
 Αἴψα δ' ἡγερέσκοντες ἀπμάτιοι τοκῆας.
 Νέμονται δ' ἄρα τῷ χαλεποῖς βρίζοντ' ἐπίεσθαι.
 Σχέτλιοι δ' ἐπὶ δαίμων ἔπι πείδ' τις, οὐδ' ἑμὲν εἴη.
 Ἰσθύνεται τοκῆσιν δαπὶ δρεπύρεα δδῖν,
 Χειροδία ἑταῖρος δ' ἐτέρου πόιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδὲ πε δόρκου χεῖρας ἴσωνται, οὐτε διχάζει,
 Οὐτ' ἀγαθὸν, μέλλον δ' κακὸν μακτῆρα καὶ ὕβρι.
 Αἴψα πρήσονται δ' ἕκαστ' ἐν χερσὶ καὶ αἰσθῶς.
 Οὐκ ἔσται βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 Μόδοι τε πάλαι καὶ ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρα οὐ μῦται.
 Ζῆος δ' ἄνθρωποισιν οἰζυροῖσιν ἀπασιν
 Δυσκλῆστος, κακὸς χερτες οὐμαρτησὶ συζαρέπης.
 Καὶ πτε δὴ φέρει ὄχυρτον δαπὶ χερσὶ δαυροδείκτες,
 Λυκοῖσιν φέρειαι καλὺφαιδύας χεῖρα καλὸν,
 Ἀδασατω μὲν φύλον ἴσον φέρει ποτ' αἰδρώπους
 Αἰσθῶς καὶ Νέμεις τὰ δ' ἀσφαιται δῆλα λυγρὰ
 Θνητοῖς αἰδρώποισι κακὸν δ' ἐκ ἑσπεται δῆκν.
 Νυνὶ δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἰρέω φρονήτοι καὶ αὐτοῖς
 Ὡδ' ἱμῆς φρονήτοι αὐδῶνα ποιητὸν δ' ἔχον,
 Τψμῆλ' ἐπὶ φέρειαι φέρων ὀνύχασι μαμαρπῶς.
 Ἡ δ' ἑμὲν, γαμπίοις πεπαρόμεν ἀμφ' ὀνύχασι,
 Μόρην τῷ δ' ὄγ' ἑπικρατίας φέρει μὲν δεινέτατος.

Infelix, quid strepis? habet ceri te multo fortior,
 Hæc trad. . . quæ te duco, etiam cantatricem existentem.
 Cænam verò si quidem libet faciam, vel dimittam:
 Imprudens verò, quisquæ velit cum potentioribus contendere
 Victoriæque privatur, & præter convivia dolores patitur.
 Sic ait velox accipiter, datis alis prædita aqua.
 O Persa, tu vero audi iustitiam, neque iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciofa est n. i. fero homini, neque bonus
 Facile ferre potest, grauiusque ab ipsa, (quidem
 Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi
 Melior ad iusta, Iustitia autem super iniuriam valet,
 Ad finem progressa: passus verò stultus sapiat.
 Cito enim a iur. iustura diem unâ cum pravis iudicijs.
 Iustitiæ verò impetui, tracta quocunque homines duxerint
 Doniuori, prauis autem iudicijs iudicantur leges
 Hæc verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
 Aerem induta malum hominibus adfrens
 Quique ipsam expellunt neque rectam distulerunt.
 At qui iura tam hospitibus quam popularibus aiant
 Recta, neque a iusto quicquam exorbitant:
 Iu viger urbs, populi que florent in ipsa:
 Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum destinat laie cernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames versatur.
 Neque nuxat in consuevis verò partis opibus fru. n. ur.
 His fere quidem terra multum victum, in montibus verò quer-
 Summa, quidem feræ glandes: media verò apes, (cuius
 Lanigera autem oves velleribus onusta sunt.
 Pariunt vero muliere: similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuo, neque nauibus
 Nauigant: fructum vero profert fecundus ager.
 Sed quibus iniuriæque mala cura est, prauaque opera
 Iu pœnam Saturnius destinat laie cernens Iupiter:
 Sapientiaque vniuersa ciuitas malum ob virum punitur,
 Que peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem cælitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famen

Δαίμονι, τί λήεχες ἔχονύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῆσδ' ὅς κ' ἦ σ' αἰεὶ γὰρ ἄνω καὶ αἰεὶ δὴ ἐοῦσαν.
 Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐθ' ἦω ποιήσουμαι, ἢ μεθύσω.
 Αφρον δ' ὅς κ' ἐθ' ἦω πρὸς κρείσσωμαι περὶ ζῆ-
 Νικης τε σῖρο, πρὸς τ' αἰχρῶσιν ὄλγῳ πάχῃ.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆς ταχισταί τε γυναικες.
 ὦ Πέρην σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὑβρεῖν ὀφείλε.
 Τβρεῖς γὰρ τε κακὴ δέλω βροτῶν καὶ δὲ μὲν ἐσθλός
 Ρηϊδίως φρίδῳ δυνάται, βαρύνει δὲ τ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εγκύρσας ἀτησιν, ὁδὸς δ' ἐτίρῃσι παρῆθ' ἔιν
 Κρείστων ἐς τὰ δίκῃα. δίκη δ' ὑπὸ ὑβρεὶς ἔχῃ
 Ες τέλος ἐξήδουσα. παθῶν δ' ἐπὶ νήπιος ἔργῳ.
 Αὐτίκα γὰρ βέχῃ ὄρκος ἴμα σκολιῶσι δίκῃσιν.
 Τῆς δ' Δίκης ῥόθος ἤκομψης ἦ καὶ αἴθρῃς ἄγῃσι.
 Δωροφαγοὶ, σκολιῶς δ' δίκῃς κρίνῃσι θυμίστας.
 Ἡ δ' ἔπειτα κλάμῃσι ποῖν τε καὶ ἡδύτατον,
 Ηἴετο ἰστανμένη κακὸν αἰδρωποῖσι φέρουσα.
 Οἱ τε μὲν ἐξήγαγον, καὶ ἔα ἰδεῖσθαι ἐνείκελ.
 Θῆ δ' ἔκχευε ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδούσιν
 Ἰθείας, καὶ μὴ τε παρεκβαίνεισι δίκῃς.
 Τοῖσι τέθνη' οὐ πόλιν λαοὶ δ' ἀφ' ἑνὸς ἐν αὐτῇ.
 Εἰρῶν δ' αἰὲς γλῶ κευθ' ὄρεος, καὶ δὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀρχαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρόπῃ Ζῆος.
 Οὐδ' ἐποτ' ἰδυδίκῃσι μέτ' αἰδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἀπὸ δαιμόνης δ' μιμηλὸς ἔργα νέμον.
 Τοῖσι φέρεται μὲν γὰρ ποῖν καὶ βροτῶσι δ' ὄρεος
 Ἀκρὸς μὲν τε φέρεται βαλαβόνε, μίση δ' ἐμψύχῃς.
 Εἰσπύκει δ' οἷος πολλοῖς καταβείβεται.
 Τίκτοισιν δ' ἡμῶν ἐοικέντα τέκνα γοναῖσιν.
 Θόλῃσι δ' ἀγαθοῖσι διαμάρσι, καὶ δ' ὅτ' ἐνὶ νῶν
 Πεισσοῖται, καρπὸν δ' φέρεται ζείδωρος ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὑβρεῖς τε μέμνη κακῇ καὶ χετλῇ ἔργῳ.
 Τοῖς δὲ δίκῃς Κρονίδης τεκμαίρεται, θυρόπῃ Ζῆος.
 Πολλὰ καὶ ἐξύμπατα ποῖς κακοῦ αἰδρος ἵπαιρται.
 Ὅς τις θηίτ' αἶνε καὶ ἀπείδαλα μηχανάται.
 Τοῖσιν δ' ὑβρεὶς μίγ' ἐπιγὰρ πῆμα Κρονίδης

Famem simul & pestem: intereunt verò pabali,
 Neque mulieres parum, decrescuntque familiae,
 Iouis: Iulpy consilio interdum verò rursus
 Aut horum exercitum i gentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iusti iam hanc, propè etiam inter homines versantes
 Dy videns, quorquor prauis iudicijs
 Se mutuo atterunt, deorum animaduersionem non curantes.
 Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
 Du Iouis, custodes mortalium hominum:
 Quis iam & iudicia observant, & praua opera,
 Aorem iniuri, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est iustitia, Ioue procreata,
 Claraque & veneranda dy, qui ceteros habet.
 Et certè cum quis ipsam laeserit, oblique iniurians,
 Stacim ad Iouem patrem confidens accitum,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luas
 Populus peccata regum, qui praua cogitantes
 Alio deflectunt iudicia oblique pronunciantes.
 Hac observantes o reges corrigite sententias, (mini.
 Corrupti: obliquorum verò iudiciorum propositi obliuisci.
 Sibi ipsi mala fabricantur, et alia mala fabricans.
 Malum vero consilium consulenti pestum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniaque intelligens,
 Et hac certè (si quidem vult inspicere: neque ipsam latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipso nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius: quando malum est iustum
 Ego: si quidem plus iuris iniustior habebit (gaudentem
 Sed his nodum finè arbutor impositurum Iouem fulmine
 O Pe, facite um tu hac animo tuo repone, (proprus.
 Et iustitia quidè animum aduice, violètia vero obliuiscere.
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnius.
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent:

Αἰμὼν ὁμοῖ καὶ λοιμὼν ἀποφθινύθουσι ἧ λαοί.
 Ὡ δ' ἐ γυναικας περικλυτὴν μινύθουσι ἧ αἰκοί.
 Ζῶον φρεσὶ μοσυμῆσαι ὀλυμπία. ἤλατο δ' αὐτὴ
 Ἡ τῆς γὰρ σπῆτιν ὀρῶ ἀπώρουν, ἢ ὅγα τῆς χρε,
 Ἡ νῆας ἐν ποταμῷ κτείνης ἀποτίννυτο αὐτῇ.
 Ὡ βασι εἰς, οὐκίς ἧ καταφρεζέσθαι καὶ αὐτὴ
 Τῶν δὲ δικλῶ. ἰχθῦς γὰρ ἐν αἰθράποισι ἰόντες
 Αἰσάετοι αὐτοισι ὅσσι σκοτεινὴ δίκης
 Αἰσάετοι τρέφοισι θεῶν ἰππὶν καὶ ὀρέοντες
 Τρεῖς γὰρ μύθου εἰπὼν ὅτι χροὶ τοῦ βροτῆρος
 Αἰσάετοι Ζῶον, φυλακας θῆκη τῆς ἀνθρώπων
 Οἱ ῥα φυλακασαίνοντο δίκης καὶ χετῆ. ἰργα,
 Ἡ ῥα ἐσθλὰ αὐτοῖς πάντα ποιήματα εἰσὶν ἔσθλα.
 Ἡ δὲ το παρθέοι ὅτι δίκης διὸς ἐλγυλῆς
 Κυδῆται ἀδρήντο θεῶν οἱ ὀλυμπιοὶ ὄχλου.
 Καὶ ῥ' ὅπουτ' αἶψα μὴ βλάπῃ σκολιῶς οἰοτάζων,
 Αὐτίκα παρ' αἰπῆς πατρὸς καθεζομένη Κρονίῳ
 Γυρύνει ἀνθρώπων ἄδικοι νοστὶν ὅφρ' ἀποπῆσιν
 Δῆμος ἀπεδαιτίας βασιλῆων, οἱ ῥα γὰρ νεώτερος
 Αἰσάετοι κτείνουσι δίκης σκοτεινὴς ἐνέποντες
 Ταῦτα φυλακασαίνοντες βίβλιν ἰδρυμένη μύθους,
 Δωροφάτοι σκολιῶν ἧ δίκῶν ὅτι πατρὸς λαθεῖν
 Οἱ αὐτὴ κακὰ τύχῃ αἰὲρ ἤλασθαι κακὰ τύχῃ
 Ἡ ἧ ῥα καὶ βεβλήται βεβλήσαντι κακῆς.
 Παιταῖσθαι διὸς ὀφθαλμοῖς ἧ παρταρῆσαι
 Καὶ νῦν ταῖς αἰσάετοισι ὅτι δίκης. καὶ ἧ ἧ
 Οἶκῳ δὲ καὶ τῶν δὲ δικλῶ πῶς ἐόντο εἰργα
 Νῦν ἧ ἰγῶ μὴτ' αὐτοῖς ἐν ἀνθρώποις δίκης
 Εἶκῳ, καὶ τ' αὐτοῖς. ἧ ὅς ἐπὶ κακῇ αἰσάετο δίκης
 Εἰσάετο αἰσάετο γὰρ δικλῶ ἀδίκω τρεῖς ἔξαι
 Αἰσάετο γὰρ αἰσάετο γὰρ διατρεπικῶν.
 Ὡ ἰέρση, συ ἧ αὐτὰ μὴ φρεσὶ βέλλω ἧσιν
 Καὶ νῦν δίκης ἐπακούε, βίβλιν δ' ὅτι ἀπὸ παμπαι.
 Τόινδ' ἧ ἀνθρώποις ὁμοῖ δίκης Κρονίῳ.
 Ἰχθῶσι μὴ καὶ θηρῶσι καὶ οἰωνοῖς πατριοῖς,
 Εἰσάετο αἰσάετο, ἐπὶ δὲ δίκης ὅτι ἐν αὐτοῖς.

Hominibus autem dedit iustitiam, quae multo optima
 Est. Si quis enim velut iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur laetè videns Iupiter.
 Qui verò testimonii volens percurium iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est.
 Eius verò obscurior posteritas postea relictæ est:
 Viri autem iusti generatio posteræ præstantior.
 Cæterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa,
 Maliciam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est, brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem dii posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primūque aspera. ubi verò ad summum vèrum fueris,
 Facile deinceps est, quantumvis difficili fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & postremo sunt meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene moneri paruerit.
 Quis verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum adici, iursum hic inutilis vir est,
 Verum tu nostris semper præcepti memor,
 Operare. ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuum impleat horreum
 Fames namque perpetuò ignavo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicūq. ociosus
 Vinaris fucus aculeo carencibus similis studio,
 Qui apum laborum alsumunt ociosi,
 Vorantes sibi verò opera mediocra obire gratum est,
 Ut tibi tempestivo videri impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quàm hominibus. valde enim odierunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te amulabitur & ociosus
 Direscèrem: divitias verò, & virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Ανδρῶ ποισι δ' ἰδὼκα δίκλιν, ἢ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται εἰ δὴ περ' ἰδέσθῃ τὰ δίκλιν ἀγορεύειν
 Γενώσκειον, τῷ μὲν τ' ὄλγον διδοῖ θυρόποα Ζῶς
 Ος δὲ καὶ μαρτυρέουσιν ἰκὼν ὅτιορκαν ὁμόστας
 Ψάλλεται, ἐν ᾧ δίκλιν βλάψαι, ἡ κίον αἰάσθῃ,
 Τε δὲ τ' ἡμαυροτέρη γλυκὴ μετόπισθεν ἀλείπειαι.
 Ἀνδρὸς δ' ὁμορκε γλυκὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἔγωγε ἰδὼκα νοέων ἔρ' εἰς μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν περὶ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ὅσιν ἐλέσθαι
 Ρηϊδίως· ὁλίγη μὲν ὁδὸς, μέλα δ' ἐχέουσι ναίει·
 Τῆς δ' ἀπὸ τῆς ἰδρύσθαι θεοὶ πορὶ τ' ἐρεῖδεν ἰδὼκα
 Ἀθάσσοι, μακρὸς ᾧ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτῶν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πορὶ τὸν ἐπὶ τὴν δ' εἰς ἔκρον ἱκνέται,
 Ρηϊδίη δ' ἡπείτα πέλει, χαλεπὴ πορὶ ἔσται.
 Οἷτος μὲν παρ' ἔρεος ὅς αὐτῷ πάντα νοήσας,
 Πρωταῖος τὰ καὶ ἰπείτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων.
 Ἐθλὺς δ' αὖ καὶ κίον ὅς αὖ εἰπὸν τι πᾶσθαι
 Ος δὲ καὶ μὲν αὐτῷ νοέη, μὲν τ' ἴδωκε ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βέλλεται, ὅδ' αὖτ' ἀχρῆτος αἰὲρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμπηδῶς ἀγὼν ἐφείμῃς
 Ἐργάζῃ Πέρση δ' ὅν γλυκὸς, ὅφρα σε λιμὶς·
 Ἐχθρῇ, φιλέη ᾧ εὐσέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοῖν βιότου ᾧ τὴν πῖμπλησι καὶ ἰλῷ.
 Αἰμὸς δὴ τοι πάμπαν αἰργῶ σύμφορος αἰδρῇ.
 Τὸ δ' ᾧ δεῖ νομοσῶσι καὶ αἰέρες ὅς καὶ αἰργῶς
 Ζ' οἱ κηφῆεσσι καθούρεσι ἱκαλὸς ὁρμῶν
 Οἱ τε μαλιασάων καὶ ἡμῶν τρέχοισι αἰργῶ
 Ἐδοίτας, πῶ δ' ἔργα τῶν ἴσθω μέτρεα κοσμεῖν,
 Ως καὶ τοι ὡραῖα βιότου πλέθωσι καλῶν.
 Ἐξ ἔργων δ' αἰδρῶς πολὺ μῆλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἔργα ζῶντος, πολὺ φίλτερος ἀθάσσοις
 Ἐσθλαὶ ἢ δὲ βροτοῖς μέλα γ' ὅσιν ἀφνειοῖς αἰργῶν.
 Ἐργῶν δ' ἔστιν ὄνειδος· αἰργῶν δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δὲ καὶ ἐργάζῃ, τὰ καὶ σε ζηλώσῃ αἰργῶς
 Πλοτῦνται πλέτω δ' ἀπὸ τὸ καὶ κῶδους ὁππῶς.
 Αἰμῶνι δ' οἷος ἱκνέται τὸ ἔργα ζῶντος ἀμείνων,
 6

Si quidem ab alienis facultatibus solidum animus
 Ad opus conuertens, vitæ curam habeas, ut te pubeo,
 Pudor autem non bonis indigentem vitam tenet.
 Pudor qui viros valde & ladu & iunat.
 Pudor quidem ad paupertatem, curacia verò ad diuitias.
 Opes vero non rapta, diminutis data, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliari (qualia multa
 Fiant, quamprimum luci amor mentem deciperit
 Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuentur vero familia
 Vno illi: exiguum verò ad cæpius diuina adsunt. (ciat:
 Par est delictum, si quis & supplicem & hospitem malo affi-
 Quique fratri sui cubilia ascenderit,
 Seceris causa lict: uxoris scelerata patrans:
 Quique mala cuiuspiam fraude, deciperit orphanos liberosque.
 Quique parentem senem misero in sanctæ limine
 Probris affecerit, grauius incessens verbum:
 Huic cerè Iupiter irascitur. ad extremum verò
 Pro operibus iniquis grauem exhibet rationem.
 Verum: si quidem ab his omnia cohibe stultum animumque.
 Pro vi illi autem sacra facio immortalibus dīs
 Castè & purè, splendidaque cura aduxero.
 Interdum corce libaminibus atque hostijs placa,
 Et quando cubitum ieru, & quando lux sacra venerit:
 Ut beneuolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alium.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum vero finito.
 Si enim tibi ex negotium aliquod domesticum acciderit,
 Vini discipuli accurrunt: signatur autem cognati. (dum.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quam bonus cōmo-
 Sortitus premium, quicunque sortitus est vicinum bonum.
 Neque sane hoc interrat, nisi vicinus malus sit. (redde,
 Recta quidem mēsurā à vicino munus accipis, reliqua
 Eadem mensura, & amplius si quidem possis:

Εἶκον ἀπ' ἀγορεύειν κτεαίαν ἀσπίδον θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρίψας. μελετᾷς βίην ὥς σε καλέω.
 Αἰδοῖς δ' ἔτι ἀγαθὴν καχρησμένον ἀνδρα κομίζεις,
 Αἰδοῖς ἦτ' ἀνδρας μέγα σίνετα, καὶ ἑνὶ νοῦ.
 Αἰδοῖς τοι φρεσὶ διολβίῃ, θάρσος δ' ὡρὸς ὄλβου.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀπ' αὐκτα, θεὸς ἐδοτὶ πολλοὺς ἀμείνω.
 Εἰ δὲ περὶ ἡ χερσὶ βίην μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ γ' ὅτ' ὀφρὶ γλώσσης λήϊσται (οἷα τε πολλὰ
 Γίνετα, καὶ τ' αὖθι κέρδος νόον ἔξαπατήσῃ
 Ἀνδρῶπιον, αἰδοῖ δ' ἑτ' ἀμειλίχῃ κατωπίζῃ.)
 Ρῖα τέμιν μαυροῦσι θεοὶ μνύουσιν, ὅς οἱ κε
 Διέρεται παῦρον δὲ τ' ὅτι χρόνιοι ὄλβος ὀπιθεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτω δὲ τε ξείνων κακὸν ἔρπον.
 Ος τε κασιγνάτοις ἰοῦ ἀνὰ δέμια βαῖται,
 Κρυπταδὶς θυῆς ἀγέχῃ, παρασείρα ῖξον.
 Ος αἶψα ἀφραδὶς θυῆς πρᾶνεται ὀφθαλμοῖς τέκνῃ.
 Ος τε γοῖα γέροντα κακῶ ὅτι γήραος ἔδ' αἶ
 Νεικεῖν, χαλεποῖσι καὶ δαπνόμενος ἐπίσταται.
 Τῷ δ' ἡ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγᾶνται, εἰ δ' ἐπὶ λυγρῷ
 Ἐργῶν ἀντ' ἀδίκων χαλεπῶ ἐπὶ θυκὲν ἀμοιβή.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν παμπαν ἔργ' ἀσπίδον θυμὸν,
 Καὶ δωμάριον δ' ἐοδὲν ἱερ' ἀδυνατίσας θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθεσθῆς, ὅτι δ' ἀγλαὰ μέρη κείνῃ.
 Ἀλλοτὶ δ' ἀποτὸν θοὶ θυίωσι, τί ἴλασκεδάμ,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀνιέξῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ως καὶ τοι ἴλασθαι κραδίῳ καὶ θυμῷ ἔχωσιν.
 Οφρ' ὅθων ἀντ' ἀλλῶρον, μὲν τὸ πρὶν ὄμιος.
 Ἴδὲ φιλοῖσι δ' ὅτι δάμνα καλεῖν, τὸν δ' ἰχθὺν ἰσάται.
 Τὸν δ' ὁ μάλιστα καλεῖν ὅς τις σείθεν ἐγὼ δι' αἶψα.
 Εἰ δὲ περὶ καὶ χρῆμα ἰσχυρόν ὄμιος γέννηται,
 Γείτορες ἀξίως ἐκείνῃ, ζώσαντο δ' ἡμεῖς.
 Πῆμα κακὸς γίγνεται, ὅσπερ ἴ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα
 Ἐμμερὶ τοι πρῶτος ὅσι' ἔμμερὶ γίγνεται ἰσάλας.
 Οὐδ' ἂν βεῦς ὀπλοῖσι εἰ μὴ χεῖρων κακὸς εἴη.
 Ἐδ' μὲν ματρεῖσθαι παρ' ἡγετοῖς, καὶ δ' ὀπλοδοῦναι,
 αὐτὰρ τὰ μέγ' ἡγεῖν, καὶ λαοῖσιν ἀγαθὰ δύναι.

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes, mala lucra equalia in damnis.
 Amantem te ama, & iuuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim vir sponte sua dederit, etsi multum de-
 Gaudet donando, & delectatur suo animo. (dedit,
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamuis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, (euaserit.
 Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum & hec
 Qui verò parvis adiicit, is vitabit atram famem.
 Neque verò quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi me' i' esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa verò animi
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente verò dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce: mola enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, resem adhibeto:
 Credulas pariter ac diffidentia perdidcrunt homines.
 Ne verò mulier re animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is quidem furibus.
 Viicus verò filius seruauit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile verò & pluribus prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurimum cura, maior quoque accessio.
 Tibi verò si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito operamque opera subinde addico.

Ως ἂν χρηίζαν, καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον ἄρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν κακὰ κέρδη ἴσ' αἴτησιν.
 Τὸν οὐδ' εὐντα φειεῖν, καὶ τὰ προσίοιτι προσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶδ', καὶ μὴ δόμῳ ὅς κεν μὴ δῶδ'.
 Δάτρη μὲν τις ἐδῶκεν, ἀδῶτη δ' ἔτις ἐδῶκεν.
 Δῶς ἀγὰρ, ἀπ' αὐτῆς ἢ κακῇ, θανάτοιο δότῃρα.
 Ος μὲν γὰρ κεν αἰὲρ ἐδέλων, ὅγε καὶ μέγα δῶδ',
 Χαίρει τὰ δῶκεν καὶ τέρπεται ὅν κ' ἔδυ μόν.
 Ος δὲ κεν αὐτὸς ἦν ταυταὶ αἰδέηφι πιθήσας,
 Καὶ τε μικρὸν ἐόν, τοτ' ἐπαύχεσεν φίλον κῆρ.
 Γί γὰρ κεν καὶ μικρὸν ὅπῃ μικρὸν κατὰδείξ.
 Καὶ θαμὰ τέθ' ἐοδούς, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γλύοιτο.
 Ος δ' ἴσ' ἔοντι φέρι, ὅδ' ἀγύξεται αἰδοπαλιμόν.
 Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κατὰ κείμῃον αἶερα κήδεσι.
 Οἴκοι βέλτερον εἶν' ἢ πᾶσι βλαβερόν τὸ δύρηφι.
 Εὐδ' ὃν μὲν παρίοντος ἔλεαδ', πῆμα ἢ θυμῷ
 Χρηίζεν ἀπείντος, ἅ σ' ἐφράζεσθαι αἴωγα.
 Ἀρχομένῃς ἢ πίθου καὶ λήγοντος κορίσεσθαι,
 Μεσσοῦσι φειδέσθαι, δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.
 Μεσσοῦς δ' αἰδρὶ φείω εἰρημνύος ἄραιοι ἔστω.
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γλάσας ὅπῃ μαρτυρῶ θέαδ'.
 Πίστης δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίας ὤλεσαν αἰδρας,
 Μὴδὲ γυνή σε νόον πυρροῦλος ἔξαπατάτω,
 Αἰμύλα κατὰ λυssa, τῶν δὲ φειδῶ καλῶ.
 Ος ἢ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φειδῶ ἦησι.
 Μοικωγλήης ἢ παῖς σώζοι πατρώιον οἶκον
 Φερβίμῳ, ὅς γ' ὅ πλεῖτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Ἰθαίως ἢ θάνατος ἔτιρον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλείονεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλείωνι μαλ' ἐτὶ μαίζων δ' ὅπῃ σῆκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλέττω θυμὸς ἐξέσται ἐν φρεσὶν ἦσι,
 Ωδ' ἐρῶν ἐργον δὲ τ' ἐπ' ἐργῶ ἐργάζεσθαι.

HESIODI LIBERI.

Leiadibus Atlante natis exorientibus,

Incipe messem, arationem verò occidentibus.

Ha quidem noblesque & dies quadraginta

Latent. rursum verò circumvol-

uerne se anno

Apparent primùm ut acuitur ferrum.

Hæ: utique aruorum est regula: quique mare

Propè habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habuant. Nudus serito, nudisque arato,

Nudus quoque metito: si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereru, ut tibi singula

Tempestiva crescant, ne quando interim egens

Mendites & alienas domos, nihilque efficias [dabo,

Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius

Neque amplius mutuò tradam. Labora stolidæ Persæ,

Opera quæ hominibus dū destinantur.

Ne quando cum liberæ uxoreque animo dolens

Quaras victum per vicinos, hi verò negligant. (lestes,

Bis enim & ter forsitan consequeris, si verò amplius mo-

Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.

Inter: hæc autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debili que solutionem famisque evitacionem.

Domum quidè primùm, uxoremque, bouemque aratorem,

Famulam non nuptam, quæ & bonæ sequatur:

Vrensilia verò domi omnia apta facito:

Ne tu quidè petas ab alio, illèque recuset, tu verò careas.

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus,

Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum,

Non enim labor fugicans vir implet horreum,

Nexæ præcrastinatur. Cura verò tibi opus auget.

Sem-

Σ Δι' ἔδωκεν Ἀτλαφύϊω ὅππότε λαομ-
νέων
Ἀρχεὶ δ' ἀμυγύ, ἀφ' ὅπου ὃς δύνατο
ἐμυάων
Αἰ δὴ σοὶ κύετας τε καὶ ἡμέτα πο-
σεράκοντα
Κεκρύφοντα, αὖτις ὃ ἀεὶ πληροῖ
ἐν ἑαυτῷ

Φαίνονται ταυροῦ τα χειρὰς ἀμύοιο σιδήρου.
Οὐτὸς τοι πεδίον πέταται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
Εὐρύδι νεκταίος, οἷ τ' ἔγκυα βροσθήντα
Πόντε κυμαίνοντος ὅππότε πορθεῖ πόνος χῶρον
Καίβον γυμνὸν σπείρειν γυμνὸν ὃ βωπτεῖν,
Εὐμνὸν δὲ ἀμᾶθαι, εἰ χ' ὥρεα παύτ' ἐδέλνεται
Εργα κομίζεσθαι ἀμύτερος ὅς τοι ἔραστα
Ὡρὴ ἀέζηται, μὴ πῶς το ματαζὺ χαπίζον
Πτώσῃς ὄμυς τεύχεσσι, καὶ μὴ δὲν αἰύσῃς.
Ὡς καὶ ὅν ἐσθ' ἐμ' ἦλθες ἔγω δέ περ ἐκ ὅππῳ δώσω,
Σὺ δὲ ὅππῃ μετρήσω ἐργάζω νήπιε Πέρση
Γρα τὰτ' αἰθρῶποισι θεοὶ διατεκμήραιτο.
Μήποτε σὺν παῖδεσσι γυμνακί τε θυμὸν ἀχέουσιν,
Ζηλώεις βίοτον καὶ γίτονας, οἷ δὲ ἀμυγύσιν
Δίς μὲν γὰρ καὶ τεῖς τάχα τάλιαι, ὡς δὲ ἐπὶ λυπῆς,
Ἐρῆμα μὲν ἐφρήσεις σὺ δ' ἐπὶ πῶστα τὸν ἄνθρωπον
Ἀχρεῖος δὲ ἔσται ἰππῶν νόμος, ἀμύσ' αἰώμα
Φορᾶ δὲ χερσὶν τε λύπῃ, λυμῶ τ' ὀδυρμῷ.
Οἶκον μὲν φροῖπτε γυμνακί τε βίῃν τ' ἀφ' ὅππῃ
Κτητῶν, ὃ γαμῶν, ἥ τις καὶ βελὴν ἵππῳ
Ἐρῆμα τα δὲ εἰν οἶκῳ παύτ' ἔρασμα ποιήσας
Μὴ σὺ μὲν αὖτῃς ὄμυς, ὃ δὲ ἀνῆται, σὺ ὃ τιτᾶ.
Ἡ δὲ ὥρῃ παρορμίζονται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μηδὲ αἰαδ' ἀλλοδαυῖς ἐς τ' αὐρεὸν ἐς τ' ἐν νηφί.
Οὐ γὰρ ἰππολοιοργὸς αἰὲρ πῆμα πλησὶ καλῶν,
Οὐδὲ ἀναβαλλόμενος μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφείλει.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctat.
 Quum itaque iam desinit robur acuri solis
 A calore humido, per autumnum pluenne
 Ioue prepotente, mutatur humanum corpus
 Multo lenius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxium hominum
 Venit interdum, magis autem nocte fuitur,)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylva: folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secato, memor tempestiva operis. (tale,
 Mortarium quidem tripidale siccum, pistillum vero cicubi-
 A émque septempedalem, valde enim cerere conveniēs sic.
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curvaturā secato decē palmarū currui.
 Multa præterea curva ligna, ferro aut dentale cum inue-
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro, (necesse
 Ilignum: hoc ei in bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus remoni insignis,
 Clausus adiunctum siua adoptaverit.
 Bina verò disposito aratra laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum frigeris, alterum bobus inuicias.
 E' lauro autem, vel ulmo firmissima stipes sunt. (uel nec
 E' quercu remonem, ex ilice dentale, boves verò duos no-
 Masculos cōparato (horū enim robur nō imbecillum est.)
 Ad ostentia mēsuram habēres. hi ad laborandum optimi.
 Non utique hi concidentēs in sulco laborando aratrum
 Frigerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrificum octo mor suum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducas,
 Non amplius respectans ad coarctatos: sed in opere
 Animum habens hoc verò neque iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem euitādum.
 Iunior enim vir ad coarctatos euolat animo.
 Considera verò, cum vocem grūi audieris

Αἰεὶ δ' ἀμβολιερῶς αἰὲρ ἄτασσι παλαίει.
 Ἡμεῖς δ' ἡγάμενος ὀξείος κελίω
 Καίμας τοῖς ἰθαλίμου ματεπωρινόν ὀμβρήσαντος
 Ζῶος ἐρεωτέος, μὲν ὅ τριπταχ βεῖτιο χερσὶ
 Πολλὸν ἢ φρέπερος (δὴ γὰρ τότε σίερος ἀστὴρ
 Βαυδὸν ὑπὲρ κροφῆς κρηττερέων αἰθρώπων
 Ἐρχεται ἡμεῖς πρὸς, πλείον δ' ἐτε νυκτὶς ἱπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖς ἀδὴκ τοτὰ τε πάλι ταῖς τμηθεῖσαι σιδηρῶ
 Τληφύλα δ' ἔραζ' ἔχει, πῶρ ποιοῖ τε λήγῃ.
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομῆν μαμηρῶς ἀρεῖον ἔργον.
 Οἶμον μὲν πεποδῶν τάμνειν ὑπὸν ὅ τριπταχίως
 Αἰετὰ δ' ἐπὶ ποδῶν, μάλα δὲ νύτοι ἀμύμον ἔτω.
 Ἰ. ἰ δὲ καὶ ὀκταπόδων ὀπὸν σφύραν κα ταμοιο,
 Τρισιδάμον δ' ἀφ' ἑν τάμνει δὲ καδῶρ ἀμάξῃ
 Πόλλ' ὅππῃ καμπύλα κῆλα, φέρειν ὅ γὰρ ὀτ' αἰ ὄρτῃ,
 Εἰς οἶκον κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἀρουραν,
 Πλείνον ὅς γὰρ βεσὶν ἀφ' οὐκ ὀχνηρ' τατὸς ὄσιν,
 Εὐτ' αὖ Ἀθηνῆς δ' ὁμῶς ἐπὶ ὑμῶν πηξας
 Γόμοφοισι πελάσας περσικῶν ἰσχυρῶν.
 Δοιὰ δ' ἐπὶ ταῖς ἀφ' οὐρα ποῖ ποτ' ἀμύμον κατ' οἶκον,
 Αὐτοῦτον καὶ πικτὸν, ἐπὶ ποτ' ὑλοῖον ἔτω.
 Εἰ χ' ἐπερὶ γ' ἀξας ἐπερὶ γ' ὅππῃ βοιοι βάλαιο.
 Δάσους δ' ἢ πηλῆς ἀκασταται ἰσχυρῶν.
 Δρυὸς ἔλυσμα, πρίν τε γίλω βοεδ' ὀναετῆρος
 Ἀρσενε κακτῶν (τῷ γὰρ ἀδύνοσ ἐκ δ' ἡσπαδίου)
 Ἰδὸς μὲν ἔχοντε, τῷ ἐργάζεσθαι καὶ ἰσω.
 Οὐκ αὖ τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καίμας ἀφ' οὐ
 Αἰεταί, τὸ ὅ ἐργον ἐτώσιον αὐτὸς λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἄμα τεσσάρων καὶ τῶν αἰζῶν ἐποίητο,
 Ἀρτοὶ δὲ πηλῆς τετράτρυφοι ὀκταδῶμον.
 Ος κ' ἐργον μαλετῆρ' ἰθὺς αὐλακ' ἡ αὐτοῖς,
 Μικὰ τι παπῶν ὅν δ' ὁμῶς ἰκας, δὴ ὅππῃ ἐργον
 Θυμὸν ἔχον τῷ δ' ἐπὶ τῶν ὀμῶς ἀμεινῶν
 Σφῆμα τε δὲ αὐτῶν, καὶ ὅππῃ σφῆμα δὲ αὐτῶν.
 Κερετῆρος γὰρ αἰὲρ μὲν ὁμῶς ἰκας ἐπὶ τῶν.
 Φερίσθαι δ' αὖτ' αἰ φωνῶν γράντῃ ἱπακῶν

Alit ex nubibus quorannis clangens,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere curnos boues, domi detinens.
 Facile enim distigere est, par boum da & plaustum:
 Facite autem recusare, instans verò opera bobum.
 Inquit autem vir manibus compos: fabricato plaustum.
 Scilicet, etiam hoc nescit, centum esse ligna plausti.
 Horum ante curam habere oportet, domi exponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & se uis & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summaque monere festinans, ut tibi se impleant aua.
 Vere veruto, astate verò iterata non te fa'lat.
 Noualem verò serito adhuc leuem terram.
 Noua uis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplicum vero Ioui terrestri, Cererique casta, (est.
 Procerum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stuas
 Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
 Quercum remonem trabētium loro, inueni autem pone
 Seruus, ligonem tenens, negotium auihus facessat.
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignavia verò pessima.
 Si quidem ubertate spica natabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit,
 E' vasis autem cypries arenas. & te spero
 Gausurum, victu positum domi existente.
 Latus autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens merces, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Alia verò alia Iouis mens Aegiochi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Τόθεν ἐν τοφίων ἐσταύσα κεκληγμένης·
 Ἡ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὄρλω
 Δεικνύει ἱμερῶν· φασίλω δ' ἴδεναι ἀνδρὸς ἀέετον.
 Δὲ τότε χορτάζειν ἔκχεας βίας ἐνδον ἰόντας·
 Ραῖ δ' οὖν γ' ἵππος εἰπεῖν, βόε δὲ καὶ ἄμαξαι·
 Ραῖ δ' οὖν δ' ἀπαύνησθαι, πάρα δ' ἔργα βίωσιν·
 Φησὶ δ' αἷρ φοίνας ἀφνειὸς πηξάσθαι ἄμαξαι.
 Νάπρος, καὶ δὲ τὸν οἶδ' ἱκατὸν δὲ τε δούραθ' ἀμείβεσθαι.
 Τῶν φασὶν μελέτω ἰχέμεν οἰκῆναι θέσθαι.
 Εὐτ' αἶψ' ἔπειτα ἀρότος θ' ἡτοῖσι φαείν,
 Δὲ τότε ἰφορμηθῆναι ὁμοῖς διμῶς τε καὶ αὐτὸς
 αὐτὸν καὶ διερῶν ἀρόων ἀρότοις καθ' ὄρλω.
 Περὶ μάλα σπῆδων ἵνα τοὶ πλήθωσιν ἄνθρωποι.
 Εἴαρι πολέων θύεας ἢ νεμερῆς οὐδ' ἀπατήσθαι.
 Νειὸν ἢ σπεύρειν ἵππου φίζεσθαι ἄνθρωποι.
 Νειὸς ἀγέλαον, παῖδων δὲ κληῖται.
 Εὐχέσθαι ἢ δειχθῆναι Δημῶντι δ' ἄνθρωποι,
 Ἐκτελέειν βεβήκον Δημῶντι δ' ἄνθρωποι.
 Ἀρχέμενος παρὰ τὸν ἀρῶν, ὅταν ἀκρὸν ἰχέμενος
 Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βόων ὑπὲρ τοῦτον ἵκαται
 Ἐνδρυν ἢ κόντων μαστίχα. ὃ δ' ἐπὶ τοῦτον ὅππῃ
 Διμῶς ἴχων μακίλλω, πόνον ὁρίσθαι πηξῆναι,
 Σπῆμα καὶ κακρῶν. ὅ δ' ἐπὶ τοῦτον ὅππῃ
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακρῶν καὶ πηξῆναι ἢ κακρῶν.
 Ὡς καὶ ἀνθρώπων σταχὺς ἴσθαι ἴσθαι.
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅππῃ Ὀλύμπιος ἰδὼν ὅππῃ
 Ἐκ δ' ἀγέλαον ἢ ἀρῶν ἀρῶν καὶ ἴσθαι
 Γηθῆσθαι, βίος πρὸς ἰσθῆναι ἐνδον ἰόντος.
 Εὐχέσθαι δ' ἴσθαι πολλὸν ἴσθαι. ὃ δ' ἀρῶν
 Αὐχέσθαι, σῆμα δ' ὅππῃ κακρῶν ἴσθαι.
 Βίος καὶ βίος ὅππῃ ἀρῶν κακρῶν ἴσθαι,
 Ἡμέρος ἀμῆσθαι, ὅλῃον ἀρῶν κακρῶν ἴσθαι,
 Αἵμα δὲ σπῆμα κακρῶν, ὃ δ' ἀρῶν κακρῶν ἴσθαι.
 Οἷος δ' ἐν φερμῶ παύρῃ δ' ὅππῃ
 Αἰσθῆναι δ' ὅππῃ Ζεὺς ὅππῃ ἀνθρώποις,
 Ἀρχαῖος δ' ἀνθρώποις καὶ θνητοῖς ἴσθαι.

Sin autem serò araueris, hoc quidem tibi remediū fuerit:
 Quando cuculus canit, quircus in frondibus,
 Primiū delectat mortales super immensam terram:
 Tunc iupiter pluat iriduo, neque desinat,
 Non utique superans bonis ungulam, neque relinquens:
 Ita & serocina aratio tempestiua aqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia re, onde, neque ea lateat
 Neque ver exorients canum, neque tempestiua pluuia.
 Accede autem aeneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines, & vehemens
 Derinet, tunc sane iupiter vir valde domum auget:
 Ne te male hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilentia verò crassū pedem manu pre-
 Multa verò ignarus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes verò non bona indiget rem & irum fert,
 Sedenrem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, aitare adhuc media existente:
 Non semper astita eris, facite nidos. (nes
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, homines nocentes om-
 Nunc vitare: & glacies, quae quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum alticem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas erò quercus alticomae abietesque densas,
 Montis in vallibus deicit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudāsque sub pudenda ponunt:
 Eae etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quineriam per bonū pellē penetrat, neque ipsum cohibet,
 Etiaque per capram flat hirsuta: ouium autem greges non
 Eò quòd anni ipsarum villi sunt non perflat (nem,
 Vis venti borea: incursum verò serem facit.
 Et per renelli corporis virginem non perflat,
 Qua ades intra charam apud matrem manet,

Εἰ δὲ κεν ὅψ' ἀρόσης, τόδ' ἐκέν τοι φάρμακον εἶν.
 Ἥμος κόκκυξ κακὺ ζεῖ δρυὸς ἐν πτελέοισι
 Τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τεύτῃ ἡματι, μήδ' ὀτολήγοι.
 Μήτ' ἄρ' ἰσθμιάων βροσὶ πλὴν, μήτ' ὀτολείων.
 Οὐτὶ κ' ὀψαρότης πρῶτον ἔσθ' ἰσοφαρίζει
 Εν θυμῷ δ' ἅπαντα φυλάσσει, μινδὲ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν μήθ' ὄρεος ὄμβρος.
 Παρ' δ' ἴδι χαλκεῖοι δῶκον κ' ἰσθμιάων λίσχῳ
 Ωρὴ χμαρὴν, ὅποτε κρύος αἵθερος εἴηεν
 Ἰχάνει ἐνθα κ' ἄοκτος αἰὲρ μέγα οἶκον ὀφίλλει.
 Μή σι κακοῦ χμαῶτος ἀμυχανὴν καταμαρψή
 Σὺν περὶν λεπτῇ ὃ πασχὺν ποταχίει πηλῶσι.
 Πολλὰ δ' ἄεργός αἰὲρ, κενεῖν ὅτι ἢ πίδα μίμωσι,
 Χρηίζων βιοτοῖο, κακὰ πρῶτον ἔλατο θυμῷ.
 Ελπίς δ' ἔκ' ἀγαθῇ καλῇ μὲν ἄνδρα κομίζεις,
 Ἥλκον ἐν λίσχῃ τῷ μὲν βίος ἀρκίος εἶν.
 Δείκνυς ὃ δ' ἰμῶσι δέριος ἐπὶ μέσσοις ἰόντας,
 Οὐκ αἶει δέρος ἰσχυρὰ, ποιεῖ δὲ καλίας.
 Μιῶα ὃ λικαῖων κακ' ἡματι, βροτὸς πάντας,
 Τῷτον δ' ἰσθμιάων, κ' πηγάδας αἷτ' ὅτι γαῖαν
 Πνέσσαντες βροτῶν δυσηλεγέες τε, ἔδουσι.
 Ως τε διὰ θρήνης ἰπποδρόμῳ δὲ πύλῳ
 Εμπνέσας ὄρεν, μίμωκα ὃ γαῖα κ' ὕλη·
 Πολλὰς ὃ δρυὸς ὑφ' ἰκόμενος ἤατας τε παχίας
 Οὐρίος ἐβήσσης πλὴν, χροὶ πούλυβολεῖρη
 Εμπίπῳν, καὶ πασα βία τοτὶ νήματος ὕλη.
 Θῆρις ὃ φρίσσουσ' ἔρας δ' ὑπὸ μίξε' ἔδιντο,
 Τῶν κ' λάχῃ δέρμα διατρίβειν ὄμηνυ καὶ τῷ
 Ψυχρὸς ἰαὶ διάησι διασφύρτων ὡρῶντων.
 Καὶ τε διὰ ρινέβους ἰρχεται, καὶ μιν ἰχθί.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἄνισι τανύτε χαλκῷ δ' ἔπῃ,
 Οὐκ ἐπιπταται τειχὸς αὐτῷ, ἀδιάησι
 Ἰε αἰέμου βορεῦ. Ἐχάλον ὃ γίγνεται πένθος.
 Καὶ διὰ παρ' ὀνικῆς ἀπὸ ὄρεος ἀδιάησι,
 Ἡ τε δόμων ἐντοδὶ φίλῃ παρὰ ματιεῖ μίμωσι,
 Οὐτὶ

Nondum opera sciens aurea Veneris.
 Beneque tota tenerum corpus, & pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando excessis polyphus suū pedē arredit,
 Inque frigida domo, & in habitaculis trāstibus.
 Non enim illi sol ostendat pabulum vānuā dat,
 Sed super nigrorum hominum populūque & urbem
 Vertitur, cardius autem uniuersis Gracis lacer.
 Et tunc sane cornata bestia & inornata syluicuba
 Misere denique stridentes per quercetum ualiosum
 Fugunt, & passim omnibus id cura est.
 Quae cetera inquirentes, densas latebras habent,
 Et caernas petrosas, tūc utique tripodi homini similes.
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput paucimonū spe-
 Huic similes incedunt vivantes niuem albam. (ētar:
 Et tunc induit munimentum corpori, ut se inbeo,
 Colanāque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine verò in paucis multam tramam intexo.
 Haec circum induito, ut nili pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bonis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorū verò haderū, cum frigore pestisū venerit
 Pelles consuto nervo bonis, ut super humerum
 Pluvia arceat teporem, supra caput verò
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cato stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus:
 Alio supra terram leuatus venti proelia,
 Interdum quidem pluit ad vespe ar, interdum flar,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hanc anseuerrens, opera perfecto domum redi,
 Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumterat,
 Corpusque madidum facias, vestēsque humectat.

Οὐ πῶ ἔργ' εἰδὺς πολυχρόσου Ἀφροδίτης
 Εὐτε λοσσάμεν' ἢ τίρση χεῖρα καὶ λίπ' ἤ αἶμα
 Ιευσάμεν' ἢ τυχεῖα καταλέξεται ἐνδοθεὶ δίκου,
 Ἡμεῖς χυμώμεν' ὅτ' αἰέτος οἱ πόδα τίνοει,
 Εἰ τ' ἀπύρρον εἶναι καὶ ὅν' ἤθισι λαβυγαλίσειν.
 Οὐδ' οἱ ἡέλιος δαίμων νομῶν ὀρμηδύνει·
 Ἀλλ' ὅτ' ἀναίαντ' ἀνδρῶν δῶμ' ὅν' τε πόλιν τε
 Σπέρσῃσι, βλάδιον δ' παρὰ κλίμασι φαίνεται.
 Καὶ τότ' ὅτ' κτεροὶ καὶ ἡκίεροι ὑπὸ καὶ πῶ
 Λυγρὸν μολύονται ἀνὰ δρόμα βροσθέντα
 Φάγρουν καὶ πᾶσιν εἰς φρεσὶ αὐτὸ μέμνηται,
 Οἱ σκέπαι μαζόρροι πυκνοὺς κλυθμῶν εἴχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῶν τότ' ἀπὸ πέποιδι βροτῶ ἴσται,
 Οὐδ' ὅτ' ἰνὸντα ἔα γὰρ κέρη δ' εἰς ἔδαος ὀρεῖται,
 Τῷ ἱελοὶ φοιτῶσιν, ἀνδράσιν ἴφα λελυμένοι.
 Καὶ τότ' ἔπειτα δακρυρῶν χεῖρας αἰετῶν,
 Κλαῖναι τε μεθ' αὐτῶν καὶ τερμάνετα χεῖρας
 Στέρουσι δ' ἐκ παύρῃ παλιν πρὸς ἀμνηστία δακρυρῶν.
 Τὸν φερίσσει δακρυρῶν ἡα τοὶ πείρας ἀπὸ πείρας,
 Μὴ δ' ἔρδαι φράσασιν αἰετῶν καὶ πρὸς σῶμα.
 Ἀμφὶ δ' πρὸς πείρας βόες ἴσται κταμένοισι
 Ἀρδῶν δ' ὀσάδαι, πῆλοις αὖτ' ὅτ' ἀπὸ πείρας.
 Περὶ πρὸς δ' ἔρδαι, ὅπῃ ταν κρύος αἰετῶν ἔρδαι,
 Αἰετῶν αἰετῶν πρὸς πείρας βόες, ὅτ' ὅπῃ ταν
 Τετὸν ἀμφὶ ἔλθ' ὀφείλου κεφαλῶν δ' ὑπὸ δακρυρῶν
 Ἰλῶν εἶναι ἀσκητῶν, ὅτ' ἔπειτα μετὰ κατὰ δακρυρῶν.
 Ψυχρὴ δ' ὅτ' ἡὲς πείρας βερίας πρὸς πείρας.
 Ἡὲς δ' ὅτ' ἡὲς γαῖα ἀπ' οὐρανοῦ ἀστέρωντος
 Ἀπὸ πυρρῶν τεταται μακράων ὅπῃ ἔρδαι.
 Οἱ τε ἀρυσάμενος ποταμῶν δακρυρῶν αἰετῶντος,
 Τῷ δ' ἔρδαι γαῖα ἀρδῶν ἀνέμετο δακρυρῶν,
 Ἀλλοτε μὲν δ' ὑπὸ πείρας ἴσται, ὅτ' ὅπῃ ταν
 Πυκνὴ δ' ὀφείλου βερίας νείφει ἀνέμετος.
 Τὸν φερίσσει, ἔρδαι τεταται, ὅτ' ὅπῃ ταν
 Μήποτε σ' ἔρδαι δακρυρῶν ἀνέμετος ἀμφὶ κεφαλῶν,
 Χεῖρας τε μετὰ δακρυρῶν δακρυρῶν, ὅτ' ὅπῃ ταν

Sed evitato. Mensis enim difficillimus hic
 Hybernus : difficilis omnibus difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini verò amplius adsit
 Alimonia : longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observans perfectum in annum
 Aequatio noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè Iugen, Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper capto.
 Hanc praevertens, vites incidito : sic enim melius.
 At cum domus porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcesque acuto, serenosque excutito.
 Fugito verò umbrosas tabernae, & ad auroram cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidè viam, promouetque laborem:
 Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus verò iuga bobus imponit.
 Quum verò carduique floret, & canora cicada
 Arbori infidens stridulum effundit canum
 Frequenter sub aliis, aestatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque caprae, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillime
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat:
 Siccum verò corpus obustum. Sed tunc iam
 Sit petrosaque umbra, & Byblinum vinum,
 Lybiumque lactem, lacque caprarum non amplius lacta-
 Et bouis arboriuora caro, nondum enixa, (tuum
 Tenerorumque hœdorum praeerea nigrum bibile vinum.

In umbra sedens, animò saturatur cibr,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Terciam aqua partem infunde, quartam verò misce vino.
 Famelis autem impera, Ceterù sacrum munus
 Trucurare, quando primùm apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis, sed postquam
 Omnem viltum deposueris sufficientem intra domum,
 & seruum domo carentem cōducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere iubeo: molesta est autem qua liberos habet an-
 Ec canem dēribus asperum nutrito: nec parcas cibo, (cilla.
 Ne quando tibi interdiu dormiēs fuit vir facultates au-
 Fanum autem importato, & paleas, ut tibi sit (ferat
 Bobus ac mulcis annam pabulum. sed postea
 Serui refotillent clara genua, & bonos soluantur.

Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Caelum, Arcturum autem inspexerit rosea digiti Aurorae
 O Persa, tunc omnes decerpe domum vuar:
 Exponito verò soli decem dies, cotidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa tranſito
 Dona laetitiae datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac Robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestina. annus vero per terram accommodus sit.
 Quod si te nauigationis periculo se desiderium ceperit
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis,
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe variorum ventorum stridant flammulae,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memor esto, ita ut te iubeo.
 Nauem verò in continentem trahito, mucisque lapidibus
 Undiquaque, ut arceant verrorum robur humide flammulae,
 Sentina exhausta, ut ne puerefaciāt Iouis imber.
 Instrumenta verò congrua omnia domi tuae repones,
 Rectè contrahens nauis alas pontigradae.

Εν σκίῳ ἐξέρχουσι, κακοηρόν ἦτορ ἰδυδῆς·
 Ἀντίον Ἀκράϊος αἵματι τρίψαντα ποδῶσιν,
 Κρίνας τ' αἰνὰ κ' ὑπορρύτου, ἦτ' ἀδύλωτος,
 Τρεῖς ὕδατος φερχέον, τό γ' τίτραται ἱερὸν ἔχον.
 Δμωσὶ δ' ἰποτρύσσεν δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν
 Διὶ δ' αὖτ' αὖτ' ἀντὶ παλαιῆς ἀδύτης Ωρίωνος,
 Κάρω ἐν Ἀκρίῳ, κ' ἄλλοις ἐν ἄλλοις.
 Μίττω δ' ἄν κομίσασθαι ἐν ἀγέῃσι, αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Παιτα βίον πατάσθαι ἐπαρμόδιον ἔνδοθεν οἴκον·
 Οἷται αἰοικαί ποιεῖσθαι, κ' ἄτεκνον ἔχειν.
 Δίξω δ' ἀλόμεναι, καὶ ἐπὶ δ' ἰπποπόρις ἔχειν.
 Καὶ κύνες καὶ χαλκὸν δόντα κομῶν, μὴ εἴδω σίτου·
 Μὴ ποτὶ σ' ἡμετέραις αἰὲρ δότο χεῖμαθ' ἦνται·
 Χέρτων δ' ἰσκομίσαι κ' συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βοιοὶ κ' ἡμόνοισιν ἐπὶ ταῖσιν αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀνὰ ψυχαί φίλα γυνώσκει, κ' βόε λῦται!
 Εὐτ' αὖτ' ἰβρίαν κ' ζείρεος ἐς μίσσον ἦεν
 Οὐρανὸν, ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδη ῥοδῶδ' ἀκτύλος Ἡώς·
 Ω Πύρρη τότε πάστας δόποδ' ἔπει οἴκαθ' ἔβόηεν·
 Δείξει δ' ἡλίου δὲ καὶ ἡμέρας κ' δὴ νύκτας·
 Πέντε γ' συσκιάσαι, ἐν δ' εἰς ἀγέῃ ἀφύσσαι
 Δόξα Διωνύσου πολυγυνεὸς αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πλαϊάδης δ' ὕδατος, τό τε δύνος Ωρίωνος
 Διὶ δ' αὖτ' ἰπποπόρις ἀντὶ παλαιῆς ἀδύτης
 Ωρίωνος πλεῖον γ' ἔχῃ χροῖος ἀρμόδιος ἔσθαι.
 Εἰ δὲ σὺ ναυπλίας δις πεμφί, κ' ἔμμερος αἰρή·
 Εὐτ' αὖτ' Πλαϊάδης δύνος ὀβριμῶν Ωρίωνος
 Φιδύουσαι πίπτωσιν ἐς ἡερειδία πόντον,
 Δὴ τότε πεκτοῖαν αἵματι θύοισιν αἵηται·
 Καὶ πέντε μνηστῆρας ἔχῃ ἐν οἴκῳ πέντε.
 Τῶ δ' ἰβρίαν δὲ μεμνημένος, ὥς σὺ κ' ἔδωκας.
 Νῆα δ' ἰβρίαν ἡπείρου ῥύσαι πυρραῖα τε λίθοισι
 Πασίδην, ὅφρ' ἴδωσ' αἵματι μῦθος ὕχον αἰνῶν·
 Χείμαρρον ἔξῃσαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οπλὰ δ' ἰπποπόρις παύσαι τοῖς ἑλκὲσι Διὸς οἴκαθ·
 Εὐκλείδης γούνασι τοῖς πύθῃσι πεπτοπύθῃσι.

Clauum verò fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestinam expectato nauigatione dū veniat.
 Tūcque nauem celerem ad mare trahito, inturverò onus
 Aprum imposito, domum ut lucrum reporres:
 Quemadmodum meusque pater, & iuu, stultissime Persa.
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (sa.
 Qui olim & huc venit, immensum pontum emens sua,
 Cum a Eolida relicta, in navi nigra:
 Non rēiū fugiens, neque opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autem prope Heliconem misero in vico
 Aser hyeme malo, estare autem molesto, nunquam bono.
 Tu verò o Persa operum memor esto
 Tempestinorum omniū: de nauigatione verò maxime.
 Nauem parvam laudato, magna verò onera imposito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatu,
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamēnam:
 Ostendam autem tibi modos multisoni maris:
 Esi neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam nauī profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubœam ex Eulide ubi quondam Graci
 Expectata tempestate, magnum callegerunt exercitum,
 Gracia ē sacra ad Troiam pulchri fœminis pradiant.
 Illic ego ad certamina strenui Amphidomantis,
 Chalcidēque traieci, pradeliberata verò multa
 Certamina institueri: iuvenes magnanimi, ubi me dico
 Certamine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem musis Heliconi adibus dicaui,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed tamen dicam Iouis consilium Aegiochi:
 Muse enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa estate laboriosa temporis,

Πηδάλιον δ' ἄρ' ἔτι καπνὸς κρημαίνεσθαι.
 Αὐτὸς δ' ὄρεται μέμνειν πλόον, εἴ σκενὴν ἤσθῃ.
 Καὶ τότε νῆα δολιχὴν δι' ἠκέρυ· ἐν δὲ τε φόρτον
 Ἀρμύρον ἐντυμιάσθαι· ἔν' οἴκαδ' αἰρόδ' ἀρηαί.
 Ὡς φρεσὶν τε πατέρ' κ' υἱὸς, μέγα νύπτε Πέρκην,
 Πλατίζεσκεν υἱοὶ· βίη καχευμένος ἐσθλοῦ.
 Ὅς ποτε κ' τῇδ' ἦλθε, πολὺν δὲ πότιων αἰύσας,
 Εὐμύω Λιολίδα παρλιπὼν· ἐν νηὶ μεζαίνῃ.
 Οὐκ ἄρατος φέγγον· ἢ ᾗ πλοῦτόν τε κ' ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακὴν πενίαν, τὴν Ζεὺς αἰδομένοισι δίδωσι.
 Νάσσει το δ' ἀχ' ἑλικωνοῦσι Ζυρῇ ἐπὶ κόμῃ,
 Ἀσκηρ, χαῖμα κακῇ, θέρεσι φηγάλεσι, ἢ δὲ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τυμὴ δ' ὅτ' αἰέσῃ ἔργων μακροβότος ἔσθ'·
 Ωραίων πάντων, καὶ ναυτιλίας ᾗ μέλινται.
 Νηὶ δολιχῇ ἀνείη μαγδὴν δ' ἐπὶ φορτία θεία.
 Μείζων μὲν φέρτος, μείζον δ' ὅτ' αἰέρεται κέρδ'·
 Βασίται, εἴ κ' αἰετοὶ γὰ κακαὶ ἀπέχωνται αἴτας.
 Εὐτ' αἰετὸν ἐμπορίῳ τρέψῃς αἰετίζοντα θυμὸν,
 Βούληται ᾗ χρεῖα τε παρφυγαῖν κ' λιμῶν ἀτερπῆ.
 Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Οὐτέ τι ναυτιλίας σιτοποιημένος, ἔτι τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπὶ πλῶν ὀρέα πότιται,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίῃν ὅξ' Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀγαοῖ.
 Μείδοντες χερσίν, πολὺν σὺν λαὸν ἄχραντον,
 Εὐλάδ' ἐξ ἱερῆς Τροίῃς ἐς καλλιγυνάικας.
 Ενθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰθρᾷ δαίφρονες ἀμφιδέξαντες
 Χορμίδ' ἀπ' εἰσιφρόσιν· τὰ δ' ὅτ' ἀποπαραδμήσια πολλὰ
 Ἀθὰ' ἴδεσθαι παῖδες μαγαλότερες ἐνθαί με φημι
 Τμῶν νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὀτύνειν.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούρην· ἑλικωνιέδ' ἀνέθηκεν,
 Ενθαί με το παρὸν λιγυρῆς ἐπέβυσσαν αἰετὴς.
 Τόσσον τοι νηῶν γὰρ πεπείραμαι πολυγύμων.
 Ἀλλὰ καὶ ἔτι Ζεὺς τοὺς αἰγούροιο.
 Μοῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀδίσφατον ὕμνον ἀείδειν.
 Ἡμετα πεπνυγμένα μ' ὅππας ἠγίοιο,
 Ἐς τέλος ἡδὴ τοὺς δέριος χρηματῶδ' ὅς ποτε,

Tempestiva est mortalibus navigatio, nec certe naue[m]
 Fregeru, neque homines perdidit mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex Velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilis que aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc naue[m] celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum. onus vero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neque vero expectato vinu[m]q. nouu[m], & autumnale[m] imbre[m]
 Et hyemem accidentem, Neque molestos flatus,
 Qui concitat mare, secus celestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum prin[ci]pium quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in fide, tum sane impervium est mare.
 Verna uixem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Qui rapax: agre quidem effugeris malum. sed tamen &
 Homines faciunt stulticia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hac omnia in animo quacunque tibi consula.
 Ne vero intra naues omnem substantiam causas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora vero imposito,
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
 Miserum etiam, si quidem in curru prae grande onus in-
 Axem fregeris, onera vero intereant, (ponens,
 Mediocritatem observa: occasio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum nuptia vero tibi tempestiva ha-
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
 Nam vero potissimum ducito quem te prope habitari

Ωραῖος πέλεται θυτὸς πλόος· ἄτ' ἐκ νῆα
 Καὶ ἄλγαις, ἄτ' αἰσθας δόποθ' ἴσθ' ὀδύρασσα.
 Εἰ μὴ δὴ πορροφρον γὰρ Περσέδ' ἐκείν' ἐοσίχθον
 Ἡ Ζῶς αἰθανάτων βασιλὺς ἐθ' ἔχοντι ὀλέσσει.
 Εὐ τοῖς γδ τέλος ὅσιν ἐμῶς ἀγαθὸν τι καὶ καὶν τι.
 Τῆμος δ' ἄκρινες τ' αὐραὶ, καὶ ποταμοὶ ἀπὸ ἡμῶν,
 Εὐκλῆος· τί τε νῆα δουρὶ αἰέμοισι πιθήσας
 Πλεῖστον ὅς πόντον, φέρων δ' ὅλ' πάντα τίθειαι.
 Σπύδιον δ' ἐπὶ τάχιστα πάλιν οἶκόν τε τίθειαι.
 Μὴδ' ἐμύσιν εἰνόν τε νέον καὶ ἐπωρεῖον ὄμβρον,
 Καὶ χιμῶν ὀπιόντα, νότον δ' ἐν αἰθέρι αἴητας,
 Ος τ' ἄρειε δαλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὁμβρῶν
 Πελαγῶ, ἐπωρεῖν δ' ἄλγαις πόντον ἐδέχοντο.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος αἰθ' ἀποισι,
 Ἡμος δ' ἡ πορροφρον ὅσιν τ' ἐπιβάσας καρῶν
 Ἰχθὺς ἐποίησεν, τόσον πῖπτα ἀνδρὶ φαίειν
 Εὐ κράδ' ἡ ἀκροτάτη· τότε δ' ἀμβατὸς ὅς δ' ὀδύρασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ὅς δ' πέλεται πλόος· ἔμιν ἰγῶν
 Αἰνῆμ'· εἰ γδ' ἐμὸν θυμὸν καὶ χερσὶν ὀδύρασσα,
 Ἀρτακτὸς· ἄλγαις καὶ φύρσι κακόν· ὅλ' ἂν καὶ τὰ
 Ἀνδρῶν ποὶ ῥίζοισιν αἰσθ' ἴσθ' ὀδύρασσα.
 Χρήματα γδ ψυχὴ πέλεται διελθεῖν βροτῶσι.
 Δεινὸν δ' ὅς δ' ὀδύρασσα καὶ κύμασιν· ὅλ' ἂν αἰσθ' ὀδύρασσα
 Φραζέσθαι τὰς πῖπτα μὲν φρεσὶν ὅσιν ἀγροῦνται.
 Μὴδ' εἰ νηυσὶν ἅπαντα βίον καίλησι τίθειαι.
 Ἀλλὰ πλῆθ' ἀείπειν, τὰ ὅ μείοντα φέρτιζέαι.
 Δεινὸν γδ πόντος μὲν κύμασι πῖπτα κύρσαι·
 Δεινὸν δ' εἴη καὶ ἐπ' αἰσθ' ὀδύρασσα ἄλγαις αἰσθ' ὀδύρασσα,
 Ἀξονα καὶ ἄλγαις, τὰ ὅ φερτὶ ἀμείωνται.
 Μίτρα φυλάσσειαι· γαίης δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
 Ωραῖος ὅ γ' ἡμῶν πόντος ποτὶ οἶκον ἀγῶν,
 Μῆτι τελευτῶν ἔτιον μέλα πολλὰ δόποθ' ἴσθ' ὀδύρασσα,
 Μάτ' ἐπὶ τοῖς μέλα· πολλὰ γάρμος δ' ἐπὶ αἰσθ' ὀδύρασσα.
 Ἡ ὅ γ' ἡμῶν πόντος ἡβῶν, πῖπτα ὅ γ' ἡμῶν.
 Παρθενικῶν ὅ γ' ἡμῶν, αἰς καὶ ἔθνη καὶ δὴ διδῶναι.
 Τὴν ὅ γ' ἡμῶν γαίης ἡβῶν σέθεν ἐγὼ δὴ νῆα.

Omnia diligenter circum concēplatus, ne vicinis ludibris
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur melius (ducas.
 Bona: rursus verò mala non durius aliud,
 Comestatrice, quæ virum tamen si fortem
 Torret sine face, & cruda scelerata tradit.
 Bene verò animæ uersionē immortalium deorum obferuato.
 Neque fratri aequalem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior mala afficias.
 Ne verò mentiaris lingua gratiam. Sin autem cōperis,
 Aut verbum aliquod locusus infestum, aut faciens,
 Tu tantum puniri memineris. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, pacem autem velis præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum aliās alium
 Facit: te verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne vero multorum hospes, nèue nullius hospes dicaris.
 Nèue malorum socius, neque bonarum conuiuiator,
 Neque unquā miserā pauperiē animi cōsumpericē homini
 Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Lingua certe thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima vero gratia ad mensuram suncis.
 Quod si malum dixeris, forsitan & ipse malum audies.
 Neque publici conuiuij graui accesser esto,
 Ex publice plurima autem gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de mane Ioui libato nigrum vinum
 Manibus illoris, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt, respiciunt: vero etiam preces.
 Neque contra solem uersus erectus meyro.
 Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem,
 Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
 Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt,
 Sedens vero diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi arvj.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab ominoso sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuiis.

Πάτα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼτα μὲν γίτοσι χάρματα γύμης.
 Οὐ μὲν ἰδρ' τι γυναικὸς αἰὲρ ληΐζεν' αἵματος
 Τῆς ἀγλαΐης, τ' οἷ' αὐτὰ κακῶς ἐρίμοι δῆλο,
 Δειπνολόγης ἦτ' αἴδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἰόντας
 Εὖει ἀτὺρ δαλυδῶκα ἀμὲν γεραί δῶκαν.
 Εὖ οἷ' ὅπιν' ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένους ἔχον.
 Μνηδὲ κασιγνήτω ἴσαν ποιεῖσθ' ἱπῶρον
 Εἰς καὶ ποιήσης· μή μιν κρόταυρος κρατὶν ἔρξῃς
 Μνηδὲ ψιθέσθ' ἡλώσῃς χεῖρι· οἱ δὲ κιν' ἀρχῇ
 Ἡπὶ ἵππος εἰπὼν δόποθ' ὕμιοι, καὶ καὶ ἔρξας.
 Δίς τ' ὅσα πέννυθ' μακροκρότος· εἰ δὲ κιν' αὐτίς
 Ἡ γῆ τ' ἐς φεικότητα, δ' ἰκλῶ δ' ἰθὺς ἦσσι παρὰ χεῖν,
 Δίξασθ' δ' αἰὲς τοι αἰὲρ θέλον' ὄμοι τε ὄμοι
 Πειρεῖται σὲ καὶ μὴ τι νόον κατὰ λήγῃ τοι εἴδης.
 Μνηδὲ ποκύνεινον μνηδὲ ἄλξινον καλῆσθ'·
 Μνηδὲ κακὴν ἵππον μνηδὲ ἰσθλὴν τεικεσθ' ἔρα.
 Μνηδὲ ποτ' ἐλκομένῳ πενίῳ θυμοφθόρον αἴδρῃ
 Τέθλαθ' ὄνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἰόντων.
 Γλώσσης τι θυσαυρὸς ἐν αἴθρῳ ποιεῖν αἴετος
 Φειδωλῆς, πλὴν ἴση καὶ χεῖρας καὶ μέτρον ἰούσης.
 Εἰς κακὸν εἴποις, τὰ κακὰ αὐτὸς μῆζον ἀκούσας·
 Μνηδὲ πολυξείλου δαιτὸς δυσσέμφορος ἔχον,
 Ἐκ κοινοῖς πλείη καὶ χεῖρας, δαπάνη τ' ὀλεσίγη.
 Μνηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἴδομαι οἶνον
 Χρῶσιν αἰπίποισιν, μνηδὲ ὄμοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ πείρα κλύουσιν, δόποθ' ὕμιοι δὲ τ' ἀράς.
 Μνηδὲ αἴτ' ἡλίοιο τετραμμένους ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ δ' ὕη μακροκρότος ἐς τ' αἰὲς ἴσται,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκ τὸς ὁδοῖς παρὰ δ' αἴδρῳ ἐρήνης
 Μνηδὲ δόποθ' ὕμιοις μακάρων τοι νύκτας ἰαοῖς.
 Εξ ὁρμῆς οἷ' ὄγα θεῖος αἰὲρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡ ὄγα πρὸς τοῖχον πελάσας ὀδύκας αὐλῆς.
 Μνηδὲ ἀδελφῶν γονὴ πεπνυμένος ἐνδοθὺν οἴκῳ
 Σὶν ἱμπελάδῃ παρὰ φαιέμεν, δῆλ' ὀλέσθ'·
 Μνηδὲ δόποθ' ὕμιοις τέρου δόποθ' ὀλέσθ' ὀλέσθ'·
 Σφραγίσθ' ἡμῶν, δῆλ' ἀθανάτων δόποθ' ὀλέσθ'·

Nec unquam per omnium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam crateris afficiens pulchra
 Manus lotus amena aqua limpida. *(fluens)*
 Qui fluvium transierit, malitia verò manus illorum,
 Et succensent dū, & damna dant in posterum.
 Ne vero à manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro:
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso farum est surum.
 Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne forte insidens crociter stridula cornix.
 Neque à pedatis ollu nondum lustrati rapiens
 Comedito, neque lanator: quia & hisce nova inest.
 Neque super immobilibus locato [non enim bonum est]
 Puerum duodennem: quia virum inertem facit.
 Neque duodacim mensem aequali & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Viri gravi enim ad tempus est & in hoc
 Pena neque in sacrificia accensa incidenti,
 Reprehendere arcana. Deum quippe & hac indignè fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes mevro: quin valde euitato.
 Neque incasato id enim nihilo est malius.
 Sic facito. gravem verò mortalium euitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem levatu
 Facillime, molesta verò portari, difficilisque deponi.
 Fama verò nulla prorsus peris, quam quidem multi
 Populi divulgant: quippe dea quadam est & ipsa.

H E S I O D I A S C R I P T I D I E S.

DIES verò ex Iove observans, bene secundum
 decorum
 Prasipe, servis, tricesimam mensis opti-
 mam

Μυδὲ ποτ' ἀναών ποταμὸν καλλιῆρον ὕδαρ
 Πλοῦσι φέρει πρὶν γ' ὀξὺ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεδρα,
 Χεῖρας ἰψάμενος πολυπράγῃ ὕδατι λυκῷ.
 Ος ποταμὸν διαβῆ, κακότητι ᾗ χαίρει ἀντίοις
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ὄργα δῶκεν ἐπ' ἱστυ.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ τῷ ποταμῷ θεῶν ἐνὶ δαυτῇ θυλάει
 Λύον ἀπ' ἡλκῶν τείμνειν ἄδωνι σιδήρῳ.
 Μυδὲ ποτ' οἶνοχόῳ παρ' ἑσπέρῃ κρητῆρος ὕδατος
 Παιόντων ὄλον γδ' ἐπ' αὐτῇ μοῖρα τίτυκται.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ ποταμῷ, ἀντιπρὶς ἐν κατὰ λείπῃ
 Μήτοι ἐνὲ ζοφύῳ κρέζῃ λακίρυζα πορώτη.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ χυθρόποδι, ἀντιπρὶς ἐνὲ ποταμῷ
 Εσθλὴν μυδὲ λείπει. ἐπὶ καὶ τοῖς ἐνὲ ποταμῷ.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ ἀκινήτοις καθεῖσιν (ὅ γδ' ἀμεινον)
 Πῶδα δὲ κατὰ ποταμῷ, ὅτ' αὐτῷ αἰνέοι ποταμῷ.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ ποταμῷ. ἴσον καὶ τῷ ποταμῷ.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ ποταμῷ λατρεῖ καὶ φαιδρυνέει
 Ἀνέει. λατρεῖ καὶ γδ' ἐπὶ χυθρόποδι ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποταμῷ. μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ ποταμῷ οἱ ποταμῷ
 Μαμαδὲν ἀντιπρὶς. θεῶν καὶ τῷ ποταμῷ.
 Μυδὲ ποτ' ἐν ποταμῷ ποταμῷ ὅ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ ποταμῷ ὅ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.
 Μυδὲ δὲ ποτ' ἐπὶ ποταμῷ. τῷ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.
 Πῶδα δὲ ποταμῷ. τῷ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.
 Φήμι δὲ ποταμῷ. τῷ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.
 Ρεῖα καὶ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ. τῷ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.
 Φήμι δὲ ποταμῷ. τῷ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.
 Λαοὶ φησὶν οἱ ποταμῷ. τῷ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

ΗΜΕΡΑΙ δ' ἐκ δίδωσι πεφυλαγμένους ἀντιπρὶς
 Πιφραδὲν δὲ ποταμῷ. τῷ γδ' ἀντιπρὶς ποταμῷ.

Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum,
 Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
 Ha enim dies sunt Ioue à prudente:
 Primum noxilunium, quartaque & septima sacra dies:
 Hec enim Apollinem auriensem genuit Latina,
 Octavaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bonae:
 Hec quidem tondendis omnibus, illa lati segetibus meredis,
 Duodecima tamen undecima multò melior.
 Hec enim nec fila in aëre suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica aceruum colligit,
 Haec tamen ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoari decumata tertia caueo
 Sementem incipere: plantis verò inserendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est pluri:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Apra est, sed haedis castrandis, & gregibus ouium,
 Scabuloque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara amatque coniugia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octava caprum, & bouem valde magiscentem
 Occidit: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicosima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media. hac verò & oves, & curruipedes rectoris: omnibus
 Et canem asperis denubus, melosque laboriosos (hones,
 Cicurato manum imponens, cautus verò esto animo,
 Ut quartam vites definentis & inchoari mensis,
 Doloribus cōficiendi animo valde hac accommodata est dies,
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis anibus qua ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò enitro: quia difficiles sunt & graves,

Ἔργα τ' ἠποπλάουσιν, ἡ δὲ ἀρμυλλίῳ δακτύλῳ,
 Εὖτ' αἶ δὴ κούρῳ λαοὶ κρίνοντες ἄγωνται.
 Αἶσα γὰρ ἡμῖναι εἰς Διὸς παρὰ μύθοιεντος.
 Πρῶτον ἔνι, τέραι τε, καὶ ἰβδόμη, ἡρὸν ἡμῶν.
 Τῇ γὰρ ἀπολλοῖα χροσάσθω γύνατα Λατῶ.
 Οὐδ' αὖτε τ' εἰάτη τε, ὅτε γὰρ ἡμῶν μένος
 Ἔξοχ' ἀδελφοῖο βροτάσια ἔργα πίνεσθαι.
 Ἐνδεχάτη τε δουδεχάτη τ' ἀμφω γὰρ ἡμῶν ἰαλάει,
 Ἡ μὲν οἷς παίκεται, ἡ δὲ, ὅφρ' ἔσται καρπὸν ἀμείψαι.
 Ἡ δὲ δουδεχάτη τ' ἐνδεχάτης μέγ' ἀμύνει.
 Τῇ δὲ πινύει ἡμῶν ἀγαστότης ἀράχης
 Ἡμῶν ἐκ πλείον, ὅτε τ' ἴδρις σὺν ἡμῶν.
 Τῇ δὲ ἰσὺν γήσταιτο γυνή, περὶ δὲ ἡμῶν τι ἔργον,
 Μένος δὲ ἰσταμῶν περὶ δὲ ἡμῶν τι ἔργον,
 Σπέρματα αἰξάσθω οὐτὰ δὲ ἐνδρόψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκτὴ δὲ ἡ μέση μὲν ἀσπυρῶν δὲ οὐτοῖσι.
 Αἰδρεγῶν τ' ἀγαστή, κούρη δὲ ἡ ἑμῶν δὲ.
 Οὐτὲ γυνήσθαι οὐτὲ, ὅτ' ἀγαστή ἀπὸ βλάσται.
 Οὐδὲ μὲν ἡ σπυρῶν ἔκτῃ κούρη τε γυνήσθαι
 Ἀρμυλλος, δὴ ἰερός ταμῶν καὶ πῶτα μὲν αἶσα,
 Σπυρῶν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμήνιον, ἡπτον ἡμῶν.
 Ἐσθλὴ δὲ αἰδρεγῶν φιλέει δὲ τε κέρτατα βάζει,
 Ψεύδεται δὲ, αἰμυλλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ἀερισμούς.
 Μένος δὲ ὁ γὰρ αὖτε κέρτατος ἡμῶν ἰρίμωκον
 Ἰαμῶν, ἡρῶν δὲ δουδεχάτη ταλαδρόν.
 Εἰκαδὲ δὲ ἐν μεγάλῃ πλείον ἡμῶν ἔσται φαῖτα
 Γίνασθαι μὲν ὅτε τοῖσι πινύει ἡμῶν δὲ.
 Εσθλὴ δὲ αἰδρεγῶν δεικνύει, κούρη δὲ τε τέραι
 Μέση τῇ δὲ μὲν καὶ εἰς ποταμὸν ἡμῶν βούρ,
 Καὶ κούρη καὶ χροσάσθω καὶ ἡρῶν ταλαδρόν
 Πινύει, ὅτ' ἡμῶν πινύει πινύει δὲ δὲ
 Τέραι δὲ ἡμῶν φθίνοντες δὲ ἰσταμῶν τε.
 Ἀλλὰ δὲ μὲν ἡμῶν ταλαδρόν, ἡμῶν ἡμῶν.
 Ἐν δὲ τέραι μὲν αἶσα ἡμῶν ἐς οἶκον ἀκρίβη,
 Οἰωνοὺς κρίνει οἷον ἔργματα τούτω ἀρίστοι.
 Πόμπης δὲ ὅτ' αἶσα ἡμῶν χαλκήσθαι τε καὶ ἀρίστοι.

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periculum vindicantes, quod malum Contentio gentis per-
 Media verò septima, Ceteris sacrum manum (iuris.
 Diligenter inspiciens bene equata in arca
 Ventilato : roborumque sector insidito subilaria tigna,
 Navalique tigna nautica, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Prima verò nauta prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum.
 Tam viro quàm mulieri: nec unquam prorsus malo dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implenda dolis, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Naucem bene claustram celerem in nigrum pontum
 Traho. Sed pauci verò intelligunt.
 Quarta verò apertum dolium præ omnibus sacra dies est
 Media: pauci verò rursus post vicefimam mēsis optimū
 Aurora vigente : pomeridiana verò est deterior:
 Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commoda,
 Cetera autem incerta sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alios aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nonerca est dies, interdum macer.
 Harum beatissque & felix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dīs,
 Auguria observans, & delicta evitans.

HESIODI

Εἰ πέμπῃ δὲ φασὶν Εὐρυόας ἀμφιπόλῳσι,
 Οἶκον πινυέμεναι τ' Εὐρεῖς τίνα πῆμι' ὑπέρκοις.
 Μίσση δ' ἐβόλματι Δημήτερος ἰσθὶ ἀκτῶν
 Εὐμέλ' ὑπεπλάοντο δ' ἔχ' ἄλλω ἐν δῶκῳ
 Βόσκον ὑλοτόμοι τι σαμῖν φαιαμυῖα δούρα,
 Ναιῖα τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρμόνι νηὶ πέλοντο.
 Τετραδὶ δ' ἀρχαῶν νῆας πηγυρὶ ἀσπασ.
 Εἰνὰς δ' ἡμεσὴν ὀπιδείξα λαῖον ἔμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παλαιήμων ἀνδράποισιν.
 Βοδλὴ μὲν δὲ τ' ἠδὲ φυτευέμεν ἠδὲ χυτάς
 Ἀνίει τ' ἠδὲ χυταῖσι καὶ ἔποτο πείλακα ἡμῶν.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τεισέναι μάλ' ἀρείων
 Ἀρξάδων τε πίδου, καὶ ὅτι ζυγὸν αὐχένα δεινὰ
 Βοῖσι καὶ ἡμιόνεσι καὶ ἵπποις ἔκλυτόδωκον.
 Νῆα πολυκλήϊδα δούλῳ εἰς ἐνὶ παρόντων
 Εἰρύμεναι παῦροι δ' ἐπ' ὤνδρα κακλήσκοισι.
 Τετραδὶ δ' οἷον σίδεον ἀπὲρ πάντων ἰσθὶ ἡμῶν
 Μίσση παῦροι δ' αὐτὸ μετ' εἰσέναι μάλ' ἀρείων
 Ηοῦς γενομένης ὀπιδείξα δ' ὄρε' ἡρεῖται.
 Αἰδοῦ μὲν ἡμέας εἰσὶν ὀπιδείξουσιν μὲν ὄνειμα.
 Αἱ δ' ὄνεια, μετὰ δούποι, ἀνέροι, ἔτι φέρουσιν.
 Ἄλλος δ' ὀπιδείξουσιν αἰνέει, παῦροι δ' ἐπ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μετὰ τὴν πέλας ἡμερὴν δὲ ὅτι μετὰ.
 Τάων δούλων τε καὶ ὀλβιος ὅς τε πάντες
 Εἰδὼς ἐργάζονται ἀσπίος ἀσπιδόποισιν,
 Οἰκίας κρίνει, καὶ ὑπὲρ βασιλῆος ἀγείρει.

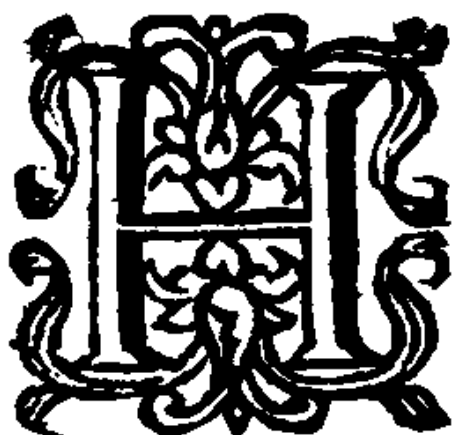
HESIODI ASCRÆI SCVTVM HERCVLIS.

Vt qualis relictâ domo ac patri-
 tellure,
 Venit Thebas secuta maritum Am-
 phitryonem,
 Alcmena, filia servatoris populo-
 rum Electryonis.
 Quæ mulierum genus superabat
 fæminearum,
 Forma q. & proceritate, mente vniq. nulla cū ea certabat
 Illarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
 Cuius & à vertice, & à palpebris nigricantibus
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existēs, tā animo suum colebat coniugem,
 Perinde vi nulla vnquam coluit mulierum fæminearum,
 Quanquam ipsi patrem præstantē occidisset, vii domitum,
 Ira communis propter honores. relictâ aut ille patriæ tellure
 Thebas venit, supplicans, suarq. ad manū,
 Vbi idem habitant cum veneranda coniuge,
 Scorsim absque concubitu desiderabili, non enim licobat
 ipsi
 Antè lectum conscendere formosa Electryonidis,
 Quam cadem, vltius esset fratrum magnanimorum.
 Sine coniugis, flagrantique combussisset igne vicinos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, dyque testes facti fuerant.
 Quorum ille verebatur irā, festinabatq. quam celerrimè
 Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat,
 Hunc autem tunc cupidi bellique præliique,
 Bæorū acres equi sub clypeis arborantes,

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΟΙ'Η κορυμπούσα δόμενε καὶ
πατείδα γαῖαν
Ἡλύθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμ-
φιτρυόνα,
Ἀλκμήων, θυγατέρα Λαοκόου Ἡλε-
κτρυόνοιο.
Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκείνου το θυ-
λυτεράων

Ἢ δὲ τε μέγδ' ἐπ' ἴσον γὰρ μὲν ἔπειτα ἔρει
Τάων αὖθις θνητῶν θνητοῖς τεκόν δυνειδεῖσαι.
Τῆς κ' ὑπὸ κρηίδεν βλεφάρων τ' ὑπὸ κυανέων
Τοῖον αἶψ' οἶοι τε πολυχέουσι Ἀφροδίτης.
Ἢ ὅ κ' ὡς κ' θυμὸν ἰὸν τίσκειν ἀκοίτιον,
Ὡς ἔπειτα τίς ἔπειτα γυναικῶν θυλυτεράων.
Ἢ μὲν οἱ πατὴρ ἰδὼν ἀπέκτανεν ἱερὴ δαμάσας,
Κασσάμβρος φειβέ. λιπὼν δ' ὅγ' πατείδα γαῖαν
Ἐς Θήβας ἰκέτ' αὖθις φερεσάκεας Κασμαίνας,
Ἐνθ' ὅγ' ὁρᾷ δ' ἔναι σὺν αἰδοίῃ παρὰ χεῖρ,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἰφίμερου· ὅδ' οἱ ἦεν
Πεῖν λείπον ὅπ' ἔλπειν ἐν ἀφύρῳ Ἡλεκτρυόνης.
Πεῖν γὰρ θόρον τίσκειτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἢς ὁμοῦ χου, μαλερῶ δ' ἐκταφλέξει πυρὶ κόμης)
Ἀνδρῶν ἡρώων ἰαφίων ἰδὼν ἱελεσάων.
Ὡς ἰδὼν οἱ δέκετο θεοὶ δ' ὅπ' ἡμάρτυροι ἦσαν,
Τῶν ὅγ' ὁπίσσετο μιν ἰππύγατο δ' ὅπ' ἡμάρτυροι
Ἐκτελέσαι μέγα, ἔργον ὅ οἱ δόθειν θέμις ἦεν.
Τῶ δ' ἡμάρτυροι πολέμοιό τε φιλόπιδός τε,
Βοιωτῶν πλήξιπποι, ὑπὸ σκελῶν πνεῖοντες,

Locrique hastari, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur, ducebat autem eos praestans pater Alcei,
 Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
 Aliud cōsiliū creabat intra mōtes, ut dīs pariter (res.
 Et hominib. & eorum indagatoribus Marti depulso rēplāta
 Profectus aut ab Olympo est dōlū mēibus altis medū ās,
 Desiderio concubitus eleganti mulieris.
 Per noctē, celeritēq. venit in Typhaonium, unde rursū
 Ad Phiciū summū accessit consiliarius Iupiter.
 Vbi residens membris versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadē autē & Amphitryo populorum defensor, splendidas
 Perfecit magno opere, rediit domum suam. (heros
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Caput ire antea, quā sua coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidē corde desiderium ceperat pastore populorum.
 Ut autē quando quissiam magno affectu effugit afflictionē
 A morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 Magnūq. affectu, libēliq. animo domum suam reuersus
 Totāque nocte concubuit cum veneranda uxore, est
 Oblectando se muneribus aurea Veneris.
 Ille autē a deo pariter domita, & ab homine longē optimo,
 Thetis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haudquaquam eadē sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterum siquidē infriorē, alterū autē lōge praestantiorē
 Saeuūq. & alidū, vim Herculanam. (virum,
 Hunc quidem subigē nubem effusa scabre Saturnio.
 Iphitulum autē, hōmīnū cōcussor Amphitryon, (cōcubes:
 Diversa generatione. Alterum quidem, cum viro mortale
 Alterum autē, cum Saturni o deorum imperatore omnī,
 Qui & Cygnū seciuit, Martis filiū magnanimum.
 Inuenit enim in iacō longē iactanti Apollinis
 Ipsū, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem
 Armis fulgentes, cum fulgor ignis aruentis.

Λόχοι δ' ἀρχιμαχοὶ καὶ Φωκῆες μαγάρυμοι
 Ἐσπονδῇ· ἦρχε δ' αὖτε τοῖσιν εὐς παῖς Ἀλκείειο,
 Κυδρόων λαοῖσι· πατήρ δ' αἰδρόων τε θιόν τε
 Ἀλκίμυμνιν ὑφαιε μὲν οἷον, ὄφρα θιόισιν
 Ἀνδράσι δ' ἀφουσῇσιν αὖτις ἀντιπύρε φουλδ' αἶ.
 Ωρτο δ' ἀπ' ἑλίουποιο δόλοισιν ἐβύσσου δρυμῶντος
 Ἰμείρου φιλόπτης ἐὺζ' ὄνοιο γυναικός,
 Ἐνύχρος· τί γὰρ δ' ἔξε Τυφονίου, τίθεν αὖθις
 Φίλοι ἀκρότατον αἰσθησάτο μακρὰ Ζεὺς.
 Εἰδα καδὶζ' ὁρμος, φρεσὶ μινδύτο θίσκεια ἔργα.
 Αὐτὴ μὲν γὰρ ἔματι τανυσφίρου Ἡλεκτερώτης
 Εὐνὴ καὶ φιλόπτης μίγη, τίλιν δ' ἀρ' ἔχ' ἔμωρ.
 Αὐτὴ δ' Ἀμφιτρυών λαοσὺς ἀγλαὸς ἦτορ
 Ἐκλεισας μίγα ἔργον, ὅφρα το ἐνδὲ δόμοισι.
 Οὐδ' ὅγ' ὅπ' ἑμῶας καὶ ποιμένας ἀγροίτας
 Ωρὶ ἰάται φρίν' γ' ἦς ἀγρόχου ὅπ' ἑμῶας ἔμωρ.
 Τότος γὰρ κραδίω πόθος ἄνυτε ποιμένα λαόν.
 Ως δ' ὅτ' αὖτ' ἀσπασὸν ἰσχυρὸν ἀνδρῶν κακότητι
 Νέσσυ ἔσ' ἀγλαίης, ἢ καὶ κρατερόν ἔσ' ἔμωρ.
 Ως γὰρ τὸ δ' Ἀμφιτρυών, χαλεπὸν πόνον ἐκτελυπέυσας,
 Ἀσπασίης ἦ φρίκ' ἦ ἔσ' ὅμοις ἔσ' ἔμωρ.
 Πανύχρος δ' ἀρ' ἔλκετο σὺν αἰδίοι παρὰ κοιτῇ,
 Τρῶες δ' ἀνδρῶν πολὺν χεῖρ' ἀφροδῆτης.
 Ἰσθὶ, θιόν δ' ἔμωρ καὶ αἰεὶ πολὺν ἀρ' ἔμωρ.
 Θύβη ἐν ἑπ' ἀπύλῃ διδυρσίῃ γένετο παῖδε,
 Οὐκ ἔδ' ὅμα φρεσὶν ἦ (κασίγνητ' ἦ μὲν ἦς ἔμωρ)
 Τὸν μὲν χεῖρ' ἔμωρ, τὸν δ' αὖ μίγ' ἀμείνονα φάτα,
 Διόν ἦ κρατερόν τε, βίβω Ἡρακλῆϊ.
 Τὸν μὲν ἔσ' ἔμωρ καὶ αἰεὶ πολὺν ἀρ' ἔμωρ,
 Αὐτὴ δ' ἔμωρ καὶ αἰεὶ πολὺν ἀρ' ἔμωρ,
 Κεκριμένω γένετο τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρῶν μαγίστα,
 Τὸν δ' αὖ Κεκριμένω θιόν σιμάντορα πᾶντων.
 Ος καὶ Κύκλον ἔμωρ Ἀρητῆϊ δὴ μαγάρυμοι.
 Ἐὐρὴ γὰρ ἐν τεμνίῃ ἑκατὸβόλῃ Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατὴρ ἐν ἑλῶ ἀταπόλει αἶμα,
 Τούτῃ λαμπρὸν ἔμωρ καὶ αἰεὶ πολὺν ἀρ' ἔμωρ.

Stantes incurvum: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
 Equis festinantibus, gaudere autem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iovis filium, Manutium se aurigamque
 Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudiunt Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæ
 Collucet praehelamentis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidam ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinuisse, mortalis existens, obviam sub conspectu prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolantum?
 Illorum enim & vis magna & manus invicta
 Ex humeris prognata erant, unâ cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolantum:
 O heres Iolæ mortalium longè clarissime omnium,
 Nempe verè mihi immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quando bene munus ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho, urbe benefundata. (bêtes frôres.
 Postquàm occiderat Electryonem, propter boves lazas ha-
 Venitq. ad Creonem: & Hemiocle legis ornata vestibus,
 Qui ipsum viderè ceperunt, & necessaria ei præbuerunt.
 Quatenus ius est supplicibus, colueruntq. ex animo magis.
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua: moxque nos revoluta anno
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem menses sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus sceleratū Eurystheum: (præteritum
 Infelix, certè multum ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hac irrevocabilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores:
 O amice sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedum, magnamque meritis fiduciam accumulans,
Reclā

Εσκέοτ' ἐν δόφω χθόνα δ' ἔκτυπον αἰεὶς ἵπποι,
 Νύσσοντες χιλήσι καίσις ὅσφ' ἀμφιδιδή,
 Κεπτομένη πλεκταῖσιν ὑφ' αἵμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἀρματα δ' ὀρτοῖντα καὶ αἵτης ἀμφαράζον
 Ἴππων ἱερῶν, καὶ χάρητο ὅς κ' ὀκνεῖ ἀμύμων,
 Ελπόμενος Διὸς ἥον, ἀρῆϊσι κνίεχον τε
 Χθονὶ δ' ὀκνέει, καὶ δὴ πλὴν τὰ τέλ' ἔχον.
 Ἀλλὰ οἱ ὀχλῶν ἐκ ἔκλυε φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς δὲ οἱ ἐπὶ ῥε βίβω ἱερὰ κλείω.
 Πᾶς δ' ὄχλος καὶ βωμὸς Ἀπολλωνίος Παγασαίης
 Ἀάμπην ὑπὸ δεινῷ θεῷ τεύχεων τε, καὶ αὐτῇ
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῷ ἀπλάμπεται, τίς καὶ ἐκείτῃ
 Ἐτλη θνητὸς εἶναι κρατεράν τιν' ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν ῥα κληῖος καὶ κυδαλίμου Ἰολαίης,
 Κείνον γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀπείροι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππ' ἔστιν ἐξ ἱστέων μέλειον.
 Οὐ γὰρ τότε κνίεχον φροσέειν κρατερόν Ἰόλαον,
 Ἡρώς δ' Ἰόλαε, βροτῶν πλὴν φίλτατ' πάντων,
 Ἡ τι μὴ ἀθανάτους μάχεται, τοὶ δ' ἄλυστον ἔχουσιν,
 Ἡλιπὴν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' ἐν σέφαιον ποτὶ Θήβην
 Ἡλπελιπῶν Γίρμωθον ἐὺκτιμένον πολίεθρον,
 Κτείναν Ἡλεκτρυῶνα, βούν' ἐκ' ὕρου μεταπῶν
 Ἰκνέτο δ' εἰς Κρήντα καὶ Ἡλιάχην ταυόπεπλον,
 Οἱ γὰρ μὴ ἡσπάζοντο καὶ ἀμύμονα πάντα παρῆχον
 Ἡ δίκη δ' ἐκίτησι, πῶς δ' ἄρα κνέει μετ' ἄλλον
 Ζῶν δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐὺσφύρῃ Ἡλεκτρυῶνῃ
 Ἡ δ' ὀχλῶ, τέχνη δ' ἄμμις ὅππ' ἔστιν ἐν αὐτῇ
 Γενόυθ' ἔτι φυλὴν ἐκείνην, ἔτι τόσην,
 Σὺς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τῷ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς
 Οὐ φρολιπῶν σφίπερόν τε δόμον σφαιτέρους τε τοκῆας,
 Ωχέτο πρὸς αὐτὸν ὀφθαλμῶν Εὐρυδῆα,
 Σχέτλιος ἥπου πολλὰ μετ' ἄλλοις χέζειτ' ὀπίσσω,
 Ἡν ἄλλω ἀχέων ἥ δ' ἔτι παλαιότερος ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλε, αἰετὸς
 Ω φίλος, δμῶς σὺ θάσων ἔχ' ἡνία φεινικόντα
 Ἴπποι ἀνυπόδων, μέγα δ' ἔφρισι θάσων ἀέζων,
 α ἔγ

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum.
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisorum
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
Pnebi Apollinis longe iaculantis regis. (nemo)

Enimvero etiam validus licet existat, tamen exaurabitur

Hunc contra allocutus est inculpatus Iolauus, (bello.

O patre, quam multum verbum pater hominum atque deorum

Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui Thebarum moenia tenet, & tuetur civitatem:

Quoadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.

Sed age, induere arma Mors mortis, ut quam celerrime

Currus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniam neque increpidum Iovis filium,

Neque Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puco

Mox fugurum duos pueros inculpavi Alcida,

Qui sibi propè eunt, cupientes bello.

Cercamen instituere: quae res ipsis multo gratior quam cap-

Sic ait arripit autem fortis Hercules, (na.

Animo oblectatus, admodum enim sibi comoda dixerat.

Atque ipsum, respondens, verbis volueribus allocutus est:

O heros Iolae, Iovis aliene, non procul etiam hinc cosus,

Pugna aspera. Tu verò quoadmodum antea fuisti belli-

Ita & nunc magnum equum Ariam nigris, seris obsitis

Quoquoersum conuertere, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas & orichalco splendido,

Vulcani inclita dona, tibi induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulehrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat

Pallas: Minerva filia Iovi, tunc cum exerat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros nocumendi depulsovi ferrum.

Sauus vir, circum autem circa pectora pharetram.

Reiecitque in tergum. in hac multa erant sagitte

Horre la, mortes vocem reprimens datrix. (lachrymarum:

Haec capite quidem mori habebat praefixa, & unguem

Ἰδὺς ἔχον θοὸν ἄρμα καὶ ὁ κυπῶδον δίονος ἔπυσαν
Μυδὲν ὑποδδίτας κτύπον Ἄριος ἀνδρερότοιον.
Οὐ γὰρ κακλῆγας φειμαίνεταί ἱερὸν ἄγος
Φοῖβον Ἀπὸ Μαινας ἐκρετιβιλόταο ἄφαιτος.
Ἡ μὲν καὶ κρατερὸς παρ' ἰὼν ἅαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε φερσίνεπιν ἀμάρματος ἰόλαος.

Ἡ δ' αὖτ' ἡμέλα δῆτε πατὴρ αἰδρωὶν τε θεῶν τε
Τιμᾶσιν κοφθῆναι καὶ ταύριος Ἐνιοσίγαμος,
Ὅς θήκε κρήδεμνον ἔχον ῥυτίτῃ τε πόλιναι.
Οἷον δὲ καὶ τινεὶ βροτὶν κρατερὸν τε μέγαν τε
Σας ἐς χεῖρας ἄγρουσιν ἵνα κλέος ἰδῶντον ἄρμα.
Ἀλλὰ γὰρ δύσαστο τῷχε ἀρήϊα, ὅθ' οὐκ ταχίστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρης δ' ἡμίτερόν τε
Μαρῶμαδ', ἐπεὶ ἔπη ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
Οὐδ' ὅτι κλείδην δεῖδιξέται. ἀγέ μιν οἷα
Φάξιδον δ' οὐκ παῖδας ἀμάρματος Ἀλκαίδας,
Οἱ δὲ σφριγασδὲν εἴσι, λαοαἰορῆμοι πολέμοιο
Φυλόπιδας σήσεν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερος Δοῖτης.

Ὡς φάτο· μέδουσιν ἢ βίη ἢ ῥακλῆϊν.

Θυμὸν γηθῆσας· ἡμέλα παρ' ἰὼν οἱ ἀρῆμα εἶπεν·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πτερόεντα πορρομήναι,

Ἦρος δ' ὅλας διοτρεφὲς ἔλαπτε πηλοῦ
Υσμίνῃ τρηχέϊα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦντα δαΐφροτον,
Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἔπυσαν Ἀρεῖον κ' ἰσχυρὸν καὶ τίω
Παῖτι ἀνδραφᾶν καὶ ἀνγύρῃ, ὡς καὶ δυνάμει.
Ὡς εἰπὼν, κρημνίδας ὅρει χαλκοῖο φαινοῦ,
Ἠφαίστου κλυτὰ δώδεκα, αἰεὶ κρήμασιν ἱδμε.
Δούτερον αὐδωρῆκα αἰεὶ σήδεσθαι ἱδμε.
Καὶ γὰρ, χερσέσσι, πολυδαΐδαλον ὄνρ' οἱ ἰδμε.
Πόδας Ἀ' Ἰλίου πρὸς κοῦρην Διὸς, ὅπως τ' ἔμαλλε.
Τὸ φερόντων φοιόοντασιν ἰφειρμύσασθαι αἰθλας.
Θήκετο δ' ἄμα· ὅμοισιν ἀρῆς δὲ κτῆρα σίδερα
Δεινὸς αἰὲρ· καί λιν ἢ αἰεὶ σήδεσθαι φαιρῆλιν
Καὶ βάλει· ἔξ' ὅππῃθεν πολλοὶ δ' ἔντοδον οἷον.
Ριγηλοὶ, δυνάτοιο λαδερδύχοιο δυνάτοιο.
Περ' οἷον μὲν δυνάσται τ' εἶχον καὶ δυνάσται μῦθον.

Media autem pelia erant, longa: sed à tergo
 Nigra aquila contecta alu
 Erant. ille autem validam hastā prefixam are corripuit.
 Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Qua tutum reddebat caput Herculu dimini. (quam
 At manib. clypei accepit, variis rotam, quē nemo quis-
 Neque per rupit iaciendo, neque comminuit, mirum visu.
 Nam rotæ quidē circumquaque gypso, candidoque chore;
 Et electro lucidus erat, aurōque fulgido
 Splendens, caruleus plicu fulgorem intersecantibus.
 In medio autē draconis erat terror, haud quaquā effabilis,
 Rerò oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentibus quidē repletum erat os candidantibus.
 Saxis, inaccessis, super terribilem aurem frontem
 Saxa Contencio deuoluitabat, accendens pugnas hominū,
 Terra, quæ & mentem eximebat, & praeordia viris
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent,
 Quorum & anima quidē sub terrā eunt ad Orcū intro
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Saxis sub torrido in nigra puerescunt terra. (Et erant.
 In eo autem & propersecutio, & viceversa persecutio fa-
 In eo tumultus, caedesq. & homicidia huc illuc ferebantur.
 In eo Eris quoq. & mores furebat: in eo pernicioſa Parca,
 Vitū alium tenens recēs vulneratum, alium autē illesum,
 Alium mortuum per pugnam traherat pedibus. (rorum,
 Vestē autē habebat circum humeros cruentam sanguine vi-
 Sanguinem videns, clamoribusque ingrauescens. (effabilium,
 In eo autē & serpentum capita sanctorū erāt haud quaquam
 Duodecim, quæ per terrefaciēbant super terram generatio-
 Quicumque bellum cōtra Iouis filium mouerent. (minum
 Quorū & dētiū quidē crepitus edebatur quoties pugnabat
 Amphirryoniades. Hac autē distincta erant miranda opera.
 Porro volui pūcta quidā apparebāt vidēda saxis draco-
 Carulea per terga, denigrataq. erant illis maxilla. (nib.
 In eo autē & suum gregē aggressum erant, & iuue iuuenem,
 Mutuo

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΑ,

Κείστοι ἔξιστοι· φειμῆκαες αὐταῖς ὅπιοι
 Μορφοῖο φαιγύαο καλυπτόμενοι πτερύγασιν
 ἦσαν ὁ δὲ ὄβριμος ἔγχεσ' ἀπαχέμεν εἴλετο χαλκῷ.
 Κρατὶ δὲ ἐπ' ἰοδίμῳ κυνέῳ δῖον κτον ἔθηκε,
 Δαυδαλίῳ, ἀδύμαστος· ὅτι κρατάφοις ἀρὰρῶν,
 ἦτ' εἴρυτο κάρη Ηρακλῆος θείοι.

Χ Ε Ρ Σ Ι γὰρ μὲν σῆκος εἶλε παρ' ὅλον· κ' οἱ τις αὐτὸν
 Οὐτ' ἔρρηξε βόθρῳ· ἔτ' ἔθλασε, θάμνῳ· ἰδ' ὀδῶν.
 Παῖ μὲν γὰρ κυκλῶ πταῖνῳ λυκῷ, τ' ἐλέφαντι,
 ἦκ' ἐπὶ θ' ὑπολαμπὲς ἔλω· χρυσῷ τε φαιειῷ
 λαμπρόμενον κρατὶς ἔπει πτύγας ἠήλαστο.
 Ἐν μέσῳ δ' ὄρακτος ἔλω φόβος ἔτι φαίειος,
 Ἐμπάλιν ὁσσοῖσιν πυρραμπομήοισι διδορκῶς·
 Τοῦ κ' ὁ δόντων μὲν πλῆτο σῶμα λυκῷ θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπὸ κτήτων· ὅτι δ' ἐλ' αὖτε μετὰ που
 Δεινὸν ἔρις πεπότητο, κορύσσει κλότον αἰδρόν,
 Σχελίην, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο φωτῆρ
 Οἵπινες ἀντιβίω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονεν.
 Τῶν κ' ψυχῇ μὲν χθονὶα δινέουσ' αἰδοῖς εἶσο
 Αὐτῆρ, ὅς τ' αὖ δέ σφιν αἰεὶ ῥιγίῳ σαπίσης,
 Σειρὶς αὖθ' ἀγίοιο καὶ αἰνῇ πύθεται ἄν
 Ἐν δ' αὖτε ὁρῶντις τε παλιν εἰς τε τίτυκτο,
 Ἐν δὲ ὁμαδὸς τε φόβος τ' αἰδρόκτασιν τε διδ' ἦει.
 Ἐν δὲ ἔρις, ἐν δ' αὖτε κυδοιμὸς ἐδύνειον ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύεται· ὄμῳν ἄπειν,
 Ἄλλον τιθινέσθαι κτ' ἰμόθον ἤκε ποδῶν
 Βῆμα δὲ ἔχ' ἀμφ', ὁμοῖσι διαφείνειν αἶματι φωτῆρ,
 Δεινὸν διρκομένη, κενάχῃσι τε βίβραθ' ἦα
 Ἐν δὲ ἰφίον κροτάφῳ δεινὸν ἔσαν ἔτι φαίειον
 Δώδεκα· τῇ φοβέεισκον ὅτι χθονὶ φῶλ' αἰδρόπῳ
 Οἵπινες ἀντιβίω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονεν.
 Τῶν κ' ὁδόντων μὲν κρατὶ πάλιν δῖον μάχοντο
 Ἀμφιτρωνιάδης τὰ δ' αὖτε δαίτε δαῖτα ἔργα.
 Σπέρματα δὲ ὥς ἐπὶ φαντο ἰδὲν δεινοῖσι δράκουσιν
 Κυαίει κτ' ἔσθαι· μελ' αὖθις ἔσαν ἔργα.
 Ἐν δ' αὖτε ἀγίλῃ χλοομένην ἔσαν ἔργα ἀπὸντων,

Mutuò sese aspicientium, irascētiūque, & festinātiū;
 Quorū etiam rursatim ordines incedebāt, neque verò hi,
 Neque illi alteros timebāt, horrebāt, attamē colla amborū.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliari animas, deorsūque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram, ipsi autē cervicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonū.
 At illi magis etiam excitabātur, incensi ad pugnandum,
 Virique agrestēsque fœces, trucēsque leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Canem circa regem, Dryantūque, Pirithoūque,
 Hoplemque, Exadiūque, Phalerumque, Frolocūque,
 Mopsūque Ampycidem, Titaresiū, nothū Martis,
 Thesēumque. Egeidem similem immortalibus:
 Argentei, aureas circum corpus arma habente.
 Centauri autem ex altera parte cōtra hos cōgregabantur,
 Circa magnum Petraum atque Asbolum augurem,
 Arctūque Hariumque, nigrumque pilis Mimantem.
 Et duos Peneidas, Perimedem, Drialumque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetu pariter facto, perinde ac si vini essent
 Lanceis atque abietibus cominus certabant.
 Inter has autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
 Currum insistens, iuxta autem Pauorūque Merusque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iouis filia prœdatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureamque galeam, cum:
 Agidēque circum humeros; gradiebatur autē in præliū se.
 At erat in eo clypeo & immortalis chorū, in cuius medio,
 Desiderabile quiddam personabat Ioui & Latone filius
 Aurea cithara, deū aut sedes, par^o Olympus. (rar posita
 Ibi forū, circum autē opulētia infinita quasi in corona e-
 Immorta-

Ες σφίνας διρκαμύων, κοτόντων τ' ἱερῶν τε
 Τόν κ' ὁμολοδὸν εἴχας ἦσαν κ' δ' ἐν τῷ γα
 Οὐδέ τι περὶ τρεῖς τιμ, φέρων γὰρ μὴ αὐχάνας αἴματι.
 Ἦδη δ' ὅσφιν ἱκεῖτο μέγας λῆς, αἰμὸς δὲ κρείττω.
 Δαίσι δ' ἀποχρῆσθαι ψυχὰς. χεῖρ δ' ὅσφιν καλὰ πόν.
 Αἶμα δ' ἀπὸ λείβει ἱερῶν οἱ δ' αὐχάνας ἐξερπύοντες,
 Κεῖα το τῶν νειῶν τας ὑπὸ βλασυρῶσι λείβει.
 Τοὶ δ' ἱππὸ μάλλον ἐχρήσθην, κοτόντων μέγχαδαι,
 Αἰμὸς περὶ, χλοῦν τε σῦας, χαρπαῖ τε λείοντες.
 Εἰδ' ὡς ὁμολοκ Λαπιδῶν αἰχμητῶν.
 Κατὰ τ' αἰμὸς αἰκτα, ἀρῶνται τε Πειραδῶν τε,
 Οπλῖα τ', Εξάδιόν τε, Φάληρον τε, Περλοχόν τε.
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Γεταρῶντον ὅσον Ἀρνος,
 Θεοῖα τ' Αἰγιδίον, ὅπτεκαλον ἀδανῆσι.
 Ἀργύριοι, χεῖρ δ' αἰμὸς χεῖρ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐπὶ τῶν δεινῶν ἐναντίον ἡγείοντο.
 Αἰμὸς μέγαν Πιτταῶν, ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστή.
 Ἀρκτον δ' Οὐρεὸν τε, μαλαγχεῖν τε, Μίμναιον τε.
 Καὶ δύο Πόλκεας, Πιερμαῖον τε, ἀρῶντον τε.
 Ἀργύριοι, χεῖρ δ' αἰμὸς χεῖρ τεύχε' ἔχοντες.
 Καὶ το σωματικῶν ὅσφιν ζώοντες ἰόντες,
 Εἰχοντες ἰδ' ἡγείων αὐτοχρῶν ὁμολοκίον.
 Εἰδ' Ἀρνος βλασυρῶν ποδῶν κας ἐστῶν ἱπποῖς.
 Χρῦσοι, ἐν ᾧ κ' αὐτὸς ἐναρῶντες ἄλλοις / ρης
 Αἰχμητῶν ἐν χεῖρσιν ἔχον, ἀρῶντες καλῶντες,
 Αἶμα πφοινοκῶντες, ὅσφιν ζώοντες ἐκείνους.
 Δίφρην ἱερῶν τας. τας δ' ὁμολοκίον τε Φόβος τε.
 Εστῶν, ἱερῶν πόλεμον κεντὰ ὁμολοκίον αἰφῶν.
 Εἰδ' ὁμολοκίον ἀρῶντες Τεταρῶντες.
 Τὴν κίλην ὅσφιν τε μέγαν ἰδὲ λείοντες.
 Εἰχοντες ἔχοντες ἐν χεῖρσιν χεῖρσιν τε τρυφῶντες,
 Αἰχμητῶν ἱερῶν αἰμὸς ὅσφιν δ' ὁμολοκίον αἰφῶν.
 Εἰδ' ὡς αἰφῶντες ἱερῶν χεῖρς ἐν δ' αἰφῶντες
 ἱμῶντες κεντὰ ὁμολοκίον αἰφῶντες ὅσφιν
 Χρῦσιν πόρῶντες. δαῖν δ' ὅσφιν αἰφῶντες ὁμολοκίον
 Εἰδ' αἰφῶντες δ' ὅσφιν αἰφῶντες ὁμολοκίον

Immortalium in certamine: Dea autem incipiebant cantum
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus oras liquefacto est flammis,
 Imundanti similis: muli verò per medium ipsius
 Delphines hæc atque illæ ferebantur piscibus inhærentes,
 Natantibus similes: Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant multos pisces.
 Sub his arci trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus,
 Piscum retes, proiecturo similis. (Persens,

In eo autem erat & psychricome Danaes filius eques
 Neq. quidē cōtingens clypeū, neq. longè separatus ab illo
 Miraculum magnū dictū: quoniā nusquā insistebat illi.
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclitus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris autē circa eū vagina inclusus nigra ensis pen-
 Aerens, de loco: ipse autē velut cogitatio volabat. (debat,
 Totum autem eargum eius tenebat caput fæne monstri
 Gorgonis. circum ipsum autē pæta ferebatur, mirū visū,
 Argentea, fimbriisque dependebant lucida,
 Auræ. sæva autem circum tempora regis
 Posita erat Oeci galea noctis caliginem grauem habens,
 Ipse autem properans & formidanti similis
 Persens Danaides extendebant: post ipsum verò
 Gorgonci inaccessæ & inoffabiles ruabant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamāto
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autē drachæ
 Duo suspensi erant, apolloneæ capita.
 Lambent autem illi, iniquos infrendebant dentes,
 Crudelis iuvenex. supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. & supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem præ sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes illi argenti depopulari studentes.

Ἀΐδουάτων ἐν ἀγῶνι. θεὰ δ' Ὀξυρρυχὸν αἰοιδῆς
 Μῆσση Πιερίδης, λιγὺ μάλ' ἰορῶσιν εἰκῆσαι.
 Ἐν ᾧ λιμῶν ἄορμος αἰσθημακίτιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κρασιτέρου,
 Κλυζομένη ἱκαλος. πολλὰ γὰρ ἀμύιστοι ἀπὸ
 Δελφῶν τῇ καὶ τῇ ἰδύνειον ἰχθυόοντες,
 Νυχομήδους ἱκαλοι. δοιοὶ δ' αἰκφυστόωντες
 Ἀργύροι Δελφῶντες ἰδοίμεν ἔλλοπας ἰχθύς,
 Τῶν ὑπο χαλκείῳ τρέον ἰχθύς. αὐτὰρ ἰπὸ ἀκταῖς
 Ἥστο αἰὲρ ἄγειρος διδοκμημένος, εἶχε ᾧ χρυσὴν
 Ἰχθυον ἀμφοβλήσπον, δότορρίφαντι ἰοικῶς.
 Ἐν δ' ἰωὶ ἡὺ κάμου Δαναῖος τέκεσσι πῶτα Περσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ὅππ' αὖτις σάκκος ποσὶν, ἔθ' ἱκας ἀπὸ
 Θαῦμα μέγα φράσαθ' ἰπὶ ἔδαμ' ἰσήμετο.
 Τὰς δ' ἄρ' μιν παλάμῃς τυῖξεν κλυτὸς Ἀμφιγυῖος
 Χρυσέον, ἀμφὶ δ' ὅσον ἱεὺς πύργοντα πίδαλα.
 Ὡμοισιν δ' ἄρ' ἀμφὶ μελαΐδαν ἀορῆατο,
 Κόλκον ἐν τελαμῶν. ὃ δ' ὥστε νόημα ἰποταῖτο.
 Πᾶς δ' ἀμφοτέρων εἶχε κάρη δεινοῖο πελάγου,
 Γοργῶν. ἀμφὶ δ' ἄρ' κίβυσσι θεῖ. Θαῦμα ἰδύσθαι,
 Ἀργυρὴν δύσαναι δ' ἀκατωρεῖωτο φαινοὶ
 Χρυσῶν. δεινὴ δ' ὥστε κροτάθοισιν αἶακτος
 Κεῖτ' Ἀΐδος κυνέη, τυκτὸς ζόον αἶνον ἰχθυῶν.
 Αὐτὸς δ' ἀπὸ δόντι καὶ ἱρρίοντι ἰοικῶς
 Περσεύς Δαναΐδης ἰπταῖτο. καὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Γοργῶντες ἀπλητί τε καὶ ἰφάται ἱρρίοντο,
 Ἰέμεναι μακίεν. ὅππ' ἡ χλωρὸν ἀδάμαντος
 Βαρυσίον ἰάχεσκε σάκος μαγὰν ὀρυμαλδ' ἄφ'
 Ὀξία καὶ λιγῶς ὅππ' ἡ ζῶνσι δρέκοντα
 Δοιοὶ ἀκατωρεῖωτ' ὅππ' κυρτῶντο κάρηνα.
 Δίχυσον δ' ἄρ' αὖτις μένει δ' ἰχθυῶν ὀδόντας
 Ἀγῶν δεινοῖο ὅππ' ἡ δεινοῖσι κάρηνοισι
 Γοργῶντες ἰδοίμεν μέγας φόβος, οἱ δ' ἄρ' αὐτίκω
 Ἀνδρες ἰσχυροὶ ἀδύνατοι, πολλὰ μὲν ἰατὸν ἰχθυῶν
 Τοὺς μὲν, ὑπὸ σφίτερος πόλεος σφίτερος τε πικρῶν
 Δοιοὶ ἀμύνοντες. τοὶ δ' ἀπὸ δεινῶν μεμψῶντες.

Ac multi qui dē iacebāt, plures autē etiā pugnā tenentes,
 Dimicabant. mulieres autem à benè constructis turribus
 Ereum acutum clamabant lacerabanturque genas,
 Vinu similes, opera intlyci Vulcani. (derant
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Cohserit extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatis pro suis liberis (autem
 Metuentes. illi autem cōtrā pugnam cōferebant, post ipsos
 Parca nigra candidis erepans dentibus,
 Torua terribilēsq̃ue, cruentaque, inaccessaque (bane
 Certamen habebant de iis qui cadebāt, omnes enim cupi-
 Crūorem nigrum bibere. Et quem primum fore ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inyiciebant ungues magnos, animaque ad Orcum abibat.
 Tartarū in frigidū illa autē praeordia postquā exsariasset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abiciebant post tergū:
 Retro autē in tumultū & stragem festinabant iterum ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulò minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem praestantior erat, & aëno grandissima.
 Omnes autē circa unū virū pugnam acerbā instituerant.
 Sed & modo se ipsas mutuo aspiciebāt, oculis succēscēs.
 Intēr se autem ungues manū, que audaces exequabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & graui,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique ungue, à manibus prominebant,
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruxor distillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dēres strin-
 Stabat, multūsq̃ue pulvis constrauerat ei humeros (gens
 Lachrymis humida, iuxta autē turrita ciuias hominum.
 Aerē autem ipsam tenebant superliminaribus adaptare
 Septem porrē, hominēsq̃ue in voluptatibus & choreu
 Oblectari diem capiebāt. Alij siquidē fabrefacto in curru
 Ducebant virō uxore, multūsq̃ue hymeneus exibat eorū.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 Et manibus famulorū. Mulieres apertam venustate flores

Πολλοὶ μὲν κέκτο, πλείους δ' ἔτι δῆλον ἔχοντες,
 Μάρτυρ' αἱ ἥ γυναικας ἐὺδ' μύτιων ὅπ'ι πύργων
 Χρῆκλον ὅξυ βόων, καὶ δ' ἰδρύοντο παρειαί,
 Ζωῆσιν ἱελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφαιστίδιο.
 Ἄνδρες δ' οἱ ἀριστοὶ ἔσαν, γὰρ ἔξ' ἐπ' αἰμαρτον,
 Ἀδρόεϊ ἐκδοῖεν πυλῶν ἴσας, καὶ ἥ θοοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακράσας, αἷ' ὄφρ' ἵετο πύλας
 Δειδιότι· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἷ' αὖτ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυαίεσσι, λαλοῦς ἀνὰ βῆσας ὀδόντας,
 Δεισὼπι βλοσυροῖ τε, δαφνοῖοι τ' ἀπληπύτε,
 Δῆλον ἔχον αἷ' ἀππῶντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔειτο
 Αἴμα μὲν αὖ πῖεν· ὃν ἥ περὶ πινυμάρποιον
 Κεῖλερον ἢ πῖνοντα πύλατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῇ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας ψυχῇ δ' αἰδὸς διηγεσθῆναι
 Τάρταρον εἰς κρυοῖθ' αἱ ἥ φρίκας ἄτ' ἀΐσαντο
 Αἴματος αἰδρομῆα, τὸν μὲν ῥέπασκον ὀπίσσω,
 Αψ' δ' ἔμαθον καὶ μῶλον ἰδύον αὐτὸς ἴσσω,
 Κλωθὼ καὶ Λάχετις σφιν ἰφίστασαν ἢ μὲν ὑφίσταντο,
 Ἀέρος, ἐπὶ πύλῃ, μεγάλοιο Διός, ἀλλὰ καὶ ἑμπερὶς
 Τῶν γὰρ μὲν ὀφθαλμοὺς περὶ πύλῃ, ἀριστοὺς τε πύλας.
 Πᾶσαι δ' αἷ' ἀμφ' ἐπὶ φῶτι μάχην δριμύτην ἔδεικτο.
 Δεινὰ δ' εἰς ὀφθαλμοὺς δριμύτην δριμύτην δριμύτην
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε δριμύτην ἰσώσαντο.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσηκεὶ ὀπισμυγρήτι καὶ αἰνῇ
 Χλωρὴν αὐσελὴν λιμὴν καταπύπνυα.
 Ἐνὸς παλῆς μακροῖ δ' ὄνυχας χεῖρας ὑφίσταντο.
 Τῆς ἐν μὲν ῥέπασκον μύξα ῥέπασκον, ὃν ἥ παρειαί
 Αἴμα ἀπληπύθ' ἱελάεσσι ἀππῶντων σισαρυά
 Εἰσηκεὶ πολλὰ ἥ καὶ κατεπύπνυα δριμύτην
 Δάκρυσι μυσταλῆν· παρ' δ' Ἀπυργὸς πόλις αἰδράν.
 Χρυσῆα δ' ἐμιν ἔχον ὑφίσταντο ἀριστοὺς ἀριστοὺς
 Ἐπὶ πύλῃ τῇ δ' αἰδράν ἐν ἀγλαίῃσι τοῖς χεῖρας
 Τῶν γὰρ ἔχον τῇ μὲν ῥέπασκον ὑφίσταντο ἀππῶντων
 Ἡ γὰρ αἰδράν γυναικας, παλῆς δ' ἀμύμας ἱεράς
 Τῆς δ' ἀπ' αἰδράν δριμύτην δριμύτην σισαρυά
 Χρῆν ἐν δριμύτην τῇ δ' ἀγλαίῃ τε δριμύτην

Praebant quas chori ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,
 Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Ille autem ad modulationem ducebant chorum amabile.
 Inde rursus ex alia parte iuvenes comessabantur ad fistu-
 Alj quidem contra ludentes saltatione & cantu, (lā,
 Alj autem contra ridentes, ante tibi cinem aurem singuli
 Pracedebant, totamque civitatem laetitia, choraque
 Voluptatēsq; tenebant. Alj aut rursus extra civitatem
 Tergu equorum conscensis currebant, aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornatēque tunicas
 Succinctas habebāt: sed erat profunda seges, ubi alj qui-
 Mucronibus acutis rostrata folia, (dem metebant
 Grauida spicis, veluti Cereris cibum.
 Alj autē in manipulos ligabant & implebant aream:
 Rursus alj vindemiabat vineas, falces in manib. habētes:
 Alj aut in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos
 Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
 Grauidis folijs, & argenteis capreolis
 Alj rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis
 Argentea erat incluta opera prudentis Vulcani,
 Agitata folijs, & argenteis pericis.
 Inde quidem igitur ludunt ad tibi cinem unusquisque,
 Oneratus viuis, quae ipsae nigrae erant. [cabant
 Alj quidē calcabāt in lacu, alj hauriebāt, alj autē dimi-
 Pugna & luctando. alj verō alij pedes lepores venabantur,
 Viri venatores. & ferratis dentib. canes duo ante ipsos
 Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq. premijs
 Certamē habebāt & pugna. bene iunctis aut in curribus
 Aurigae stantes, immittēbant veloces equos,
 Habenas laxantes. illi aut subsultantes volabāt, [bant
 Currus ferruminati, rotarūq; med. oli, valde ex eo resona-
 Illi quidē igitur perpetuū habebāt laborē, neq. n. dū ipsis
 Victoria cōpleta erat, sed indefinitum habebāt certamen,
 Ipsi autē etiā propositus erat magnus tripus iuxta agēē,

Πρὸς δ' ἱκίον, πῖον ὃ χερσὶ παύζοντες ἵπποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλιγυροῦν συρίζαν ἴσαν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σμαράγνων, ὥς δὲ σφισσι ἀγνυτὴ ἔχῃ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φαρμίζῳι αἵαντο χερσὶν ἡμερείντα·
 Εἰδὼν δὲ αὐτὸς ἐπὶ ῥοδῇ νῆσι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ·
 Τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ἑρχηθμοῦ καὶ ἀοιδῆ,
 Τοί γε αὖ αὖ γήραυντες ὑπ' αὐλητῆρα δὲ ἑκαστος
 Πρὸς δ' ἱκίον παύσαν ὃ πόλιν θαλίαι τε χερσὶ τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δὲ αὖ περ παύοιτο πύλκος
 Νῦν δ' ἵππων ὅππῃ βάλεις ἐθῶντες, οἱ δὲ ἀροτῆρας
 Ἡρεῖνοι χθόνα δὲ αὖ ὅππῃ βάλεις ὃ χερσὶν
 Ἐσάλατ' αὐτὰρ ἱκνυμένω βαδὺ λήϊον οἷον μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείῃσι κερροῖσιντα πέπληα,
 Βελδομόμα σταχυνόμενι Διμήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δὲ ἄρ' ἐν ἡλεθμοῖσι δέον, καὶ ἐμπλοὶ ὀλοῦν.
 Οἱ δ' ἐπὶ τῶν οἶνας, ὅρπαιας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δὲ αὖτ' ἐς τελέαρον ἐφόρειν ὑπὸ τρυγητέρῳ
 Λακκῶν καὶ μῆλας μέτρουσας, μαχάλαν δότο ὄρχων,
 Βελδομόμα φύλλοισι καὶ ἀργυροῖσι κέρμασι.
 Οἱ δὲ αὖτ' ἐς τελέαρον ἐφόρειν παρὰ δὲ σφισσι ἔρχε
 Χρυσίος μῦθος, (καὶ ὑπὸ ἑρῶα πῶς ἔσθλ' ἡφαίστου)
 Σοὶ μὲν φύλλοισι καὶ ἀργυροῖσι κέρμασι.
 Τὸ γὰρ μὲν οὖν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρα ἑκαστος
 Βελδομόμα σταχυνόμενι Διμήτερος ἀκτῆν.
 Οἷον μὲν ἑπὶ τῶν οἶνας, τοὶ δὲ ἥρουν οἱ δὲ ἑμείχοντο
 Πύξ τε καὶ ἡκιδῶν. τοὶ δὲ αὖτ' ἐπὶ τῶν οἶνας
 Ἀνδρῶν δυνάμει, καὶ καὶ χαρὸν δόντες κινεῖται
 Ἰεμῆρι μακρίν, οἱ δὲ ἑρῶα ὑπὸ τῶν οἶνας.
 Παρὰ δὲ αὐτοῖς ἵππων ἔχοντες ποταί, ἀμφὶ δὲ αἰθλοῖς
 ὄντων ἔχον καὶ μολῶν. ὁπλίσαντες δὲ ὅππῃ δέφρον
 Ἡνίοχοι βίβαλλον ἐφίσταντο πῶς ἔσθλ' ἡφαίστου
 Ρυτὸ χαλαίοντες τοὶ δὲ ὅππῃ ἀκτῆντα πῶς ἔσθλ' ἡφαίστου
 Ἀμάρτα καλῶντες ποταί ὃ πλῆμα καὶ μολῶν αὐτοῖς.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰθλοῖς ἔχοντες ποταί, ἀμφὶ δὲ αἰθλοῖς
 Νίκη ἑρῶα δὲ, ὅππῃ ἀκτῆν ἔχοντες ποταί.
 Ἰεμῆρι δὲ καὶ ὅππῃ ἀκτῆν μαχάλας ποταί, ἀμφὶ δὲ αἰθλοῖς

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa extremā aut orā manabat Oceanus, inūdatis similis.
 Torā aut continebat clypeum variegatum. per ipsum aut.
 Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illi multi
 Natabant in summa aqua, iuxta aut pisces movebātur,
 Mirum visu, etiam Ioui grauitonanti, cuius consilij
 Vulcanus fecit clypeum magnūque validūque,
 Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius
 Laetabat, facile, equestrem autem assilijt in currum
 Similis fulguri patris Iouis, agila tenentis,
 Louite ingrediens. huius autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens regebat curuum currum.
 Propē autem ipsis, aduenit dea castis oculis Minerva,
 Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:
 Saluete Lyncei progenies longē inclyti,
 Nunc itaq. Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperat,
 Cygnūque interficere, & inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud verbū dicā, multo praeclarissimē populorū
 Postquam igitur Cygnū dulci eno spoliaueris,
 Illū quidem in eodem loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominum pestē Martem accedentem observans,
 Vbi nudum clypeo variegato,
 Oculis videris, ibi vulnera acuto, ferro,
 Rerōque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclysa arma illius
 Sic Iacra, in curvum ascendis diuē dearum,
 Victoriā immortalibus hominibus & gloriā tenens
 Cerratim. Tunc igitur Iope notus Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
 Louiter ferebat celorū currum, puluerem ciētes per cāpū
 Nam ipsis animum addiderat dea castis oculis Minerva,
 Egide concussa: ingemiscebat autem circumquaq. tellus.
 Illi autem pariter propelebant, similes igni siue procellae,
 Cygnus equum dominor, & Mars insatiabilis clamore.
 Harum equi deinde obuiam sibi mutuo facti.
 Acutum hinc iungere, circaque ipsos reuerberabatur sonus.

Τρέσος, κλυτὰ ἔργα δειφθῆναι Ἡφαιστοί,
 Ἀμφὸδ' ἵτω ῥέει Οὐρανὸς πλῆθον πίοικας·
 Πᾶς ὃ σωείη Λάκας πολυδαίδαλον, οἱ ὃ κρετ' αὐτὸν
 Κύκνοι εἰδοπόται μινά λ' ἤπνον· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐσ' ἀκρον ὕδαρ, παρ' οἱ ἰχθύες ἐκλοτέοντα,
 Θάυμα ἰδὲν κ' ὕδασι βαρυκτύπῳ, ἔδιδ' ἐβλάσ-
 Ηφαῖτος ποῖον Λάκας μινά τε στιβαρὰν τε,
 Ἀρ' ἑρμῆος παρ' ἑμφοί, τὸ μὲν Διὸς ἄγκυρας ὑπὸ
 Πόλιν ἐπὶ κρατίως μὲν οἱ ἱπποῖα δόρε δ' ἰφρῶν,
 Εἰκῆος ἀστεροπῇ παῖδες Διὸς ἀγροχίον,
 Κοῦφα βίβας, τῶ δ' ἰώτοχος κρατερὴς Ἰόλαος
 Δίον ἐπεμβεβας ἰδυῖστο κρημνίλον ὄφρα,
 Ἀχιλλέον δ' ἐσθ' ἡλθε δὲ αὖτ' ἀνκῶπης Ἀδλίω.
 Καὶ σφίρας δαρτυάουσ' ἱππᾶ πῖρρ' ἵντα ποροσπύδα.

Χαίρετε Λυγίης γῆνι παλακλειτοῖο.

Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὀμμι διδοῖ μακάρων ἀνδράων,
 Κύκλον τ' ἐξίναρ' ἢ δότο κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Ἀλλο δ' ἔσσι π' ἵππος ἐρέω μινά φέρτατε λαῶν.
 Εὐτ' αὖ δὲ Κύκλον γλυκερὴς ἀνδρὸς ἀμείβετο
 Τὸν μὲν ἵππ' αὐτὸς ἀνὰ λῆπται κ' τεύχεα τῶν,
 Αὐτὸς ὃ βροτολοῖον ἄρ' ἰω ὀπποῖτα δεικνύσας,
 Ἐνθα καὶ γυμναδόντα Λάκας ὑπὸ δαρδαίοισι
 Φοβαλμοῖσιν ἴδης· ἐνθ' ὑπὸ μὲν χαλκῷ
 Ἀψ' δ' αἶα χάρσεται ἵππ' αὐτὸς ἐν τοῖς αἰσιμὸν ὄφρ'
 Οὐδ' ἵππους ἔξειν, ἄτε κλυτὰ τεύχεα τῶν.

Ὡς εἰποῦς ὅς δ' ἰφρῶν ἐβλάστω δὲ αὖτ' ἰόλαος.

Νίκω ἀδυσσάτης χερσὶν κ' αὐτὸς ἔχουσα
 Εἰς ὕδαρ τῆτε δὲ ῥ' αὖτ' ἰόλαος Ἰόλαος.
 Σμάρδα· εἰς δ' ἱπποῖσιν ἐνάκλωτο· τὸν δ' ὑπὸ ὀμμι
 Ρίμ' ἰφρῶν δότι ἀφ' ἀνακρίοντες πεδίοιο.
 Ἐν τῶν σφῆν ἑρμῆος ἡ καὶ δὲ γλυκερὴς Ἀδλίω.
 Αἰγίδ' ὑπὸ αἰσίστασιν ἀφ' ἀνακρίοντες πεδίοιο.
 Τὸν δ' ἑμμοῖς ποροσπύδα ἱππῶν πύρε ἢ δὲ δυνάμει
 Κύκνος δ' ἱπποδάμος κ' ἄρ' ἀκόρ' αὐτὸς.
 Τῶν δ' ἱπποῖ μὲν ἵππ' αὐτὸς ὑπὸ αἰσίστασιν
 Οὐδ' ἰφρῶν δότι ἀφ' ἀνακρίοντες πεδίοιο.

Atque hunc prius alloquebatur via Heracles:

Cygne ignave, cur contra nos teneri veloces equos,
Virosque laboris & arumna experti sumus?
An dixeris tunc curram bene politum, atque è via
Cede pratægrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Cyceem regem: nã ille potestate pariter & maiestate
Trachini ancistur. Tu verò sars admodum seu etiã ipse.
Eius enim connubio tenes filiam Themistocleam nigrolã.
O ignave, non enim tibi neque Mars moris exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:
Iam ipsum quidem aiante quoque aliquoties periclitum
Hasta nostra, quando pro Pyle arenoso (fecisse
Adversus seist mihi pugnam insatiabiliter optans:
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quartò autem transgredi femur eius,
Toric animis festinans, magnãq; illius clypeum perforavi.
Prox̃a in pectorib; humi prostratus secidit hasta impetu,
Vbi etiam ignominia affectus inter im mortales fuit,
Mantum sub nostris relictis sp̃iis cruentum.

Sic dixit. ac Cygnus bellicosus haud quaquã curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos,
Actus à bene cõpactis bigis desilierunt celeriter in terrã,
Et Iouis filius magni, & Enyalis regis.
Auriga autem propius egerunt pulchricomes equos.
Illis autem irruentibus sonem, pedis cõcitata est laeta terra,
Vt autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, alia super aliã cadentes.
Multæque quercus: multæ item piceæ,
Alnæque coris radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant
Ita & illi in se mucuã ruebant cum magno clangore:
Tota autem Myrmidonum ciuitas celebrisq; laetitia,
Arnoque, & Helice, & Anthea herbosa,
Pre voce utriusq; valde resonabant. Illi aut cum clamore
Mirando cõgressi sunt. magnò aut intonuẽt cõsiliarius Iu-
Et à cælo guttas demisit sanguinolentas. (pietis

Τὸν πρῶτον προσείπε βίη Ηρακλῆϊν,
 Κύκνε πέπον, τί νυ τῶν ὀπίσθετον ὀκίας ἵππους
 Ἀνδράσιν εἴτε πόρου καὶ οἷζός ἐστις εἰμὲν.
 Ἀλλὰ σαρδὺς ἔχε δ' ἴφρονι εὐξοον, καὶ ᾗ καλεύδου
 ἔλκε παρδὺς ἰέναι. Τελχίνα δὲ τοὶ παρ' ἡλύου
 Ἔς Κήρυκα αἶακτα, ὃ γὰρ δυνάμεται καὶ ἀγνοεῖ
 Τρηχῆνος περβέβηκε, σὺ δ' ἄμειλα εἶδ' αἰ καὶ αὐτῆς.
 Τὰ γὰρ ὀπίσθιαι παῖδες Θεμιστολόω κούρῳ ἔπιν
 Ω πέπον, καὶ μὲν γὰρ τοὶ Ἀρης δυνάτοιο τε βούλῳ
 Ἀρείσθ', εἰδὴ τῶν σιωποῦντων πολέμιζον.
 Ἦδη μὲν τὴν ἐφημὴ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐχθρὸς ἡμετέρῃ, οὐδ' ἔσθ' Πύρκα ἡμαρδόντες.
 Ἀντίος ἔσθ' ἡμεῖο μάχης ἄμοτον ἀδριαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμὴν ὑπὲρ δουρὶ τυπὴν ἡρίστα το γαῖαν,
 Οὐκ ἔμμεν σῆκος· τὸ δ' ἔτετρατον ἡλῶσα μιν
 Πόμπῃ μὲν εἰσσιύδων, διὰ δ' ἔμμεν σῆκος ἄρα ἔλα.
 Περικλῆς δ' ἐπὶ κοίῃσι χαυμὰ πῖσιν ἔχθρας ἔρμεν.
 Ἐνθά κα δὴ λαβητὸς ἐπ' ἀδαια ποιοῖν ἐτύχθη
 Χρσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔταρε βροτῆντα.
 Ὡς ἔφατ'· καὶ δ' ἄρα Κύκνος δῆμιός τις ἐμμοῖνα
 Τῷ ὀπίσθι δόρυος ἐχέμεν ἐρυσσάματος ἵππους.
 Δὴ τοῖ' ἀπ' ὀπλεκταὶ δ' ἴφρονι δουρὶ ἀψ' ὀπί γῆρας
 Πᾶς τε Διὸς μεγάλη καὶ ἐνυδρίοιο αἶακτος.
 Ἠνίοχοι δ' ἐπὶ ἡλύου ἡλῶσαν καλῆς τεύχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑπὲρ δουρὶ καὶ κατὰ χεῖρας πῖσιν ἔταρε χεῖρας.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄριος μεγάλοιο
 Πέτραι δουρὶ σκῆπτρον ἐπ' ἀλλήλας ᾗ πῖσιν
 Πολλὰ δ' ὄριος ὑψηλοῖσι, πολλὰ δὲ τε πῖσιν
 Λέγει γὰρ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ρίμφα κωλὴν δὲ δούρην, οἷος πεδ' ἰσθ' ἀφίκαν.
 Ὡς οἱ ἔσθ' ἀλλήλοισι σῖσιν μὲν καλῆς ἡλῶσαντες.
 Πᾶσα δ' Μυρμιδόνων τε πόλεις καλῆς ἡλῶσαντες
 Ἀργεῖ' ἡδ' Ἑλίκη, Αἰθιῶ τε ποταμῶν
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρῃσι μὲν καλῆς ἡλῶσαντες
 Θιασισίω σιωπῶν μὲν καλῆς ἡλῶσαντες ἔταρε
 Καὶ δ' ὅτ' ἀφ' ἀπ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄριος μεγάλοιο

Signum id ponens belli, suo mukùm confidens filio.
 Qualem autem in vallibus mortis aserbis aspectu
 Asper, dentes habens exertos, feriar impetu ad inprognatū
 Cum viru venatoribus, acutisque candidum dentem
 Per obliquum aestu, spuma autem circa os mandente
 Vestitæ. oculique ipsi igni splendens similes sunt,
 Reddis autem in vertice horret setis, circæque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri desilgit curru.
 Quando autem viridi nigricans alu sonora citæda
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibi famineis rores est,
 Aque per totum diem, & mane sub aurorâ fundit. vident
 Aestu in gravissimo, quando corpus sivi exarcat,
 Quando item & milio circum arista nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum una acerba colorem mutant,
 Quaila Bacchus dedit hominibus in leticiam & laborem.
 Eo tempore pugnabant, multum autem tumultus excitabant.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi muskò irati, in seipsos imperum faciunt,
 Sausque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium:
 Atque ut vultures incurvus unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magnò clangore dimicant,
 Capra monti magna gratia, aut fera cerna
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuvenis Dir,
 Sagitta è nervo emissæ: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadvertunt,
 Cerratimque pro ea pugnam acerbam instruerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se muskò irascunt.
 Ibi sanè Cygnus quidam potentis Iouis filium
 Occidere medians, clypeo arcem hastamq; adgit,
 Neque tamen perripit æs. defendebant enim dona Dæi.
 Contra autem Amphirryoniades, vis Herculeæ
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatam, celeriter inframantum
 Percussit valde, amboque descendit tendones
 Homicida lances, magnum enim robur incutierat. Cæta

Σῆμα πειθεῖς πολέμοιο ἰφ' ἡμιθαυροῖ' ἱπασί.
 Οἷος δ' ἐν βήσας ὄρει χαλιπὸς περὶ δ' ἰδὺ
 Κάθερος χαυ' ἰσθίον φρονίει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηροπύης, θύχῃ δὲ το' ἰδύνειν ὀδύντα
 Πύχμωθης, αἰεὶς ὃ πρὶ σῶμα μαστιχάοντι
 Λείβεται, ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπτόαντι ἱκτῶν,
 Ορθαὶ δ' ἐν λοφίῳ φρίσσει πείχας ἀμφὶ το' διερῶ.
 Τῷ Ἰκαλὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱπασίης θύρα δ' ἰερεῦ.
 Ἡμὸς ὃ χαλερῶ κρυφὸπύρος ἡχέτα τίτῃς
 Οὐκ ἴσθ' ὅμως δέρος αἰδρωποισιν αἰεὶ δ' ἰν
 Ἀρχεται, ὅτε πόλεις καὶ βράσις θύλως ἴσση.
 Καὶ τί πανημέριός τε καὶ ἡνῶς χέει αὐδῶν
 Ἰδὺ ἐν αἰνὸν τῶν ὀπότε χροῶ Σείριος αἶζει.
 Τῆμος δὴ καὶ χροῖσι πειγλάχας πλῆδω.
 Τῶς τε θύρει σφίγγουσι, ὅτ' ὄμφας αἰδῶνται.
 Οἷα Διὸν τοῦ δῶκ' αἰδῶσι χαίμα καὶ ἄχθος.
 Τῶν ὀρῶν μάριαντο, ποιοὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρῶρει.
 Ως ὃ λυόντι δῶκα ἀμφὶ κταρῶν καὶ ἱεφοῖο
 Ἀλλήλους κοτίοντε, ὅπῃ σφίγας ὀρμήται.
 Δεινὸν δ' ἐσφ' ἱαχὴν ἀνὰ δὲ θ' αἶμα γινετ' ὀδύντων.
 Οἱ δ' ὄντ' αἰγυποὶ γαμφύουχες αἰγυλοχίλαι,
 Πέτρῃ ὅφ' ὕψῃ, ἡμιγάλα κλάζοντε μαχέσθω
 Λίγος ὀρεσπύμου ἡ ἀγροτέρως ἱεφοῖο
 Πίοιός, ὡς τ' ἰδῶμασι βαλὼν αἰζῶνος αἰὲρ
 Γῶν παῖν ἰδῶν, αὐτοὺς δ' ἀπαλύνεται ὄλη
 Χάρη δ' ἰδῶν ἰών· οἱ δ' ὀτράλεις ἐτόπισαν,
 Βασυρῶν δὲ οἱ ἀμφὶ μάχῃ δριμύτην ἱδῶν.
 Ως εἰ κεκληρόντες ἰσθ' ἀνὰ ἡλίοισιν ὀρεσσαν.
 Εἰδ' ἡτοι Κύκλος μὲν ἱεραδμῖος Διὸς υἱὸς
 Κτενέριον μαμαῶς Σάκας ἱμβαλε χαλκῶν ἰσθός
 Οὐδ' ἱερεῖον χαλκῶν, ἱρυτο ὃ δῶκα θοοῖο.
 Ἀμφιπρυονιάδης ὃ βλῖν Ἡρακλῆϊ
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἱερεῖ μακρῷ
 Λύχνα γυμναδῆται θύας ὑπὸν ἰδῶν γλυκῶν
 Ἡλας' ἱερατῶν ὑπὸ δ' ἀμφὶ κέρως τίνοντε.
 Ἀνδροφόνος μακίμ. μέγα γ' ὄντος ἱμῶν φηπεί.

Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, ista Iovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsū aut resonabāt arma variegata aere.
 Atque hinc quidem ibi reliquit Iovis arumnosus filius.
 Ipse aut occisorem hominum Martē accedentem observās,
 Sanum videns oculis, ut leo corpus forte natus,
 Quisque admodum accuratè pelle validis unguibus
 Dissecta, quàm celerimè dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem nigrum expletur eor,
 Ac caestis intuens oculib; sanū quiddā, costāsque humeros
 Causa flagellans, pedibus fudit, neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adverso aspicieus propè ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem propè venit afflicto corde.
 Verique aut cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem quando à magno rupes cacumine precipitans,
 Et in longum delata saltu voluitur, si agorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius sit.
 Alui, ad quem cursu deferitur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum granator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit. ille autem promptè venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iovis agida cecidit:
 Obuiam venit Marti, tenebrosam habens agidam.
 Sæva autem torue intuens, verbis volucris allocuta est,
 Mars, inhibe animos ingentes, & manu inuictas,
 Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,
 Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi:
 Sic aut, sed non persuasit Martis magnanimo animo.
 Sed magno fremitu, flamme similia arma vibrans,
 Celeriter invasit vim Herculeam.
 Occidere festinans, & coniecit aratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cassia Minerva,
 Hasta impetum avertit, manus deflexens à curru.

Ηρπε δ' ὅς οἱ τις δρῦς ἦεν· ἢ δὲ πῖτρη
 Ηλίαςτος πληγίστα Διὸς· φοβόντι κραυγῇ.
 Πιτρη δ' αἰμοὶ δ' οἱ βράχε τύχα πικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἦεν Διὸς τελαχάρδιος υἱός,
 αὐτὸς ἢ βροτολαίῳν Ἀρίω θηδόντα δοκῶσας
 Δεινὸν ὄρον ἑσθ' ἰσχυρίαν· τίς σῶμα πύρσαι,
 Ὃς περ μάλ' ἐδυνάμει· ρινὸν κρατρεῖς ἐνύχασιν
 Σχίσας ὅττι τάχιστα μολίφρονα θυμὸν ἀπνύει.
 Εὐμειβίας δ' ἄρα τύχα καλαιὸν πῖμπλαται ἥτορ.
 Γλαυκίαν δ' ὅσους δ' ἴδον, πλάσσει· τὴν δ' αἶμον
 Οὐρῇ μασιόων, ποσιφλάσει· ὅδ' ἴτις αὐτὸν
 Ἐπλῆεις αὐταῖς ἴδων· χεῖρ' ἢ δειν, ὅδ' ἴτις αὐτὸν.
 Τόιος ἄρ' Ἀμφιτρωνεῖ· ὅδ' ἴτις ἀκέραιος αὐτὸς
 Ἀντίος ἴση Ἀρνος, ἐπὶ φρεσὶ θάρσος ἄλκιον,
 Εὐμειβίας δ' ἴτις οἱ χεῖρ' ἢ λυδὸν ἀχρὺ μῦθος κῆρ.
 Ἀμφοτέρω δ' ἴαχοντες ἴα· δμῆλοισιν ὄρεσιν.
 Ὃς δ' ὅτ' αἶψα μέγαλε πῖτρη πρησῶντος ὄρεσιν
 Μακρὸν δ' ὅτ' ἔθροισεν· κυλινδρεται, ἢ δ' ἴτις ἢ χῆρ
 Ἐρχεται ἱμμεμαῖα, πάρος δ' οἱ αἰτιβόλησιν
 Τῆλός τ' ὅδ' ὅτ' αὐτὸν εἰκαται, ἴνδ' αἶμιν ἴα.
 Τόσων δ' αἶμα ἱαχῇ βροτολαίῳ· ὅδ' ἴτις Ἀρνος
 Εὐκλειῶς ἴππεσιν· ὅδ' ἴτις ἱμμεμαῖος ἴα ἴδ' αἶμα
 Αὐτὸς Ἀδριακὴν κούρη Διὸς ἀγχιόχοιο
 Ἀντήν ἢ λυδὸν Ἀρνος, ἐρεμνὴ αἰγὶ δ' ἴα.
 Δεινὰ δ' ὅτ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα πῖτρη πρησῶντος
 Ἀρνος ὅτ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα πῖτρη πρησῶντος
 Οὐδ' ὅτ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα πῖτρη πρησῶντος
 Ηρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυχείρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄρα παῦνι μάχης, μὴδ' αἰτίος ἴα ἴα ἴα.
 Ὃς ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα.
 Ἀλλὰ μέγα ἴαχων, φλογὲ εἰκαται τύχα πῖτρη,
 Καρπαλίμως ἴππεσιν βίη Ηρακλῆος,
 Κακτέρωμαι μεμαῖος· ὅδ' ἴτις ἱμμεμαῖος ἴαχων
 Σαφὲς ὅν, ὅδ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα.
 Ἐν σά κ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα.
 Ἐχθρὸς ὅτ' ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα ἴα.

Acerb. autem dolor Martē cepit, extrañōque gladio atque
 Irruit contra Herculeo magnanimum. ac illum accedēte
 Amphirgoniadas, sauo insatiabilis clamore,
 Femore clypeo sub variegato.
 Vulnerantē validē, magnūque traiecit clypeum
 Hasta vibrans in terra aut prostravit media Martem.
 At illi Pavor & Mies agilem cursum, & equos
 Adegerunt celeriter propius, & a terra habēte latas vias
 In currium posuerunt variegatum, atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerūt. veneruntque in altam Olympū.
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliatus, armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertebatur. mēxq. exinde ad civitatē Thracinā vane-
 Equis velocibus. Ac caesus oculis Minerva (rursus,
 Peruenit in Olympum magnum, & domus patris,
 Cygnum autē contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
 Qui prope civitatem habitant inclysi regis,
 Anten, Myrniadonūque civitatem, celebrantque Iolauri,
 Arnemq. & Holicē. multum autē congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatū dys. (Anaurus,
 Sed illius sepulchrū & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latone filius iussit, propterea quod inclysas hecatombas
 Quinque portaret Delphos, cum vi spoliabat insidiatus.

HESIODI

Δρυμὸν δ' Ἀρίων ἄχος ἔσταν· ἱρυσσάμενος δ' ἵππῳ ἰξυῖ,
 Ἐσύντ' ἰφ' Ἡρακλῆι κεραιρέφρονι. τὸν δ' ἔπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης Διὸς αἰκίρηντος αὐτῆς,
 Μαρὸν γυμναδίητα σέκλινε ὑπὸ δαυδαλίοιο,
 Οὐτὸς ἔπαρτίσας δὲ ἢ μήτηρ σάκος ἄραξεν·
 Δούρετι κρημύσσει, ὅππῃ ἢ χροὶ κείββημι μίσση.
 Τῷ δ' ἰφ' οἴβοις κ' ἀπὸ μοῖρας ἔχοντο ἄρμα κ' ἵππους
 Ἥλασαν αἶψ' ἔχοντες, κ' ὅτε χροὶς ἀρυσσάμενος
 Ἔς δ' ἰσθμὸν δῆξαν πολυδαίδαλον. αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἔπνευσε μεσσίτιν, ἵκοντο ἢ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τίος δ' Ἀλαμῶνις ἐκ κοδάλιμος ὄλαος
 Κύννοι σκυλαδίσκοντες αἶψ' ὅμων τούχα καλὰ
 Νίαντες· αἶψα δ' ἔπειτα πάλιν Τρηχῆις ἵκοντο
 Ἰπποῖς ἐκωπείδοντες ἀπὸ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Ἐξίκατ' ἄλυστον τε μίγαν κ' δόματα παῖδες.
 Κύννοι δ' αὖ Κύνεξ ἀπὸ πίν. κ' λαὸς ἀπείρουν
 Οἱ δ' ἔχοντες νῆας πόλεις κλειτὰ βασιλῆες,
 Ἀντίων, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰσουλῶν,
 Ἀρίων τ' ἠδ' Ἠλείων· πολλὰς δ' ἠγύρετο λαὸς.
 Τιμῶντες Κύνεξ οἴλον μακράσας δροῖσι
 Τὸ δ' ἢ πέφον κ' οἶμα' αἰδὲς ποίησιν Ἀναυροί,
 Οὐβρὸν χιμωρίῳ πλάθων. τὸς δ' ἄμιν Ἀπύλῳ
 Ἀπιδίης ἰωσέ, ὅτε ῖα κλειτὰς ἔκατέμβρε
 Ὅς τις ὄρει Πυθῶνι, βίη σὺλασσε δαυδίων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

HESIODI ASCRAEI DEORVM
GENERATIO.

*M*usa Heliconiades inopiamus ca-
nere,
Quae Heliconi habitant montem
magnumque divinumque:
Et circa fontem nigrum pedibus te-
neris
Sabant, aramque prapotentis Sa-

turni,

Acque abluta tenero corpore in Permesso,
Aut in Hippocrene, aut in Otanio sacro,
Summo in Helicone choreas dixerunt,
Pulchras, amabiles, forentesque trepidarunt pedibus.
Inde concitata, velata aere nixto
Nocturna incedebant, populestram vocem emittentes.
Celebrantes Iovemque agida cunctant, & veneradam Iu-
Arguam, aureis calceamentis incedentem: (nonem,
Filiamque Aegiochi Iovis, parvulosque oculos habentem Miner-
Auguremque Apollinem & Dianam sagittis gaudentem, (uam:
Acque Neptunum terram continentem, terra motorem:
Et Themis venerandam, & nigri oculi Venerem:
Hebenque aurea corona decora: formosamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnū, splendidamque Lunam,
Laronamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram.
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existens:
Quae enim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum dea sermone compellat,
Musa Olympiades filia Iovis Aegiochis

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

ΟΤΣΑΩΝ Ελικοπαίδων ἀν-
χούμθ' αἰείδουσιν,
Αἰὲθ' Ελικοῦτος ἔχουσιν ὄρεσ' ἄνθη-
τε ζάπτον τε
Καὶ τε σφει κελύων ἰσχυρία πέτρ'
ἀπελοῖσιν
Ορχαῦται, καὶ βαμὸν ἱερὰ δίνου
Κρηναίους.

Καὶ τε λοιπαὶ μύθοι τέρναι χεῖρα Περμυσσίου,
Ἡ Ἰππεκρίωνος, ἡ Ολμειῦζαδίου,
Λαοτατῶ Ελικοῦτος χεῖρας ἐπιποιήσαντο
Κόρυς, ἱμαρῶντας ἐπὶ ῥέουσιν τοῦ δὲ ποταμοῦ.
Εκδὲν δ' ἀπορύμψαι περικλυμάρῃαι ἡδὲ πολλὰ,
Εννύχαι σφίχον, σφεικαλλία ὄντων ἰήσται.
Τρυφίσσαι Δία τ' ἀγχιόχοι, καὶ ποτὶται Ἡρώ
Αργίῳ, χερσέοισι πιδίλοις ἐμβεβαῖαν,
Κούρῳ τ' Αἰγέχοιο Διὸς γλαυκῶπιι Ἀθηνῶνι,
Φοῖβος τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτέμιον ἰοχέουσαν,
Μὲν ἢ Περσίδαονα γαῖαν ἰσχυροῦσιν ἰχθυοῖν,
Καὶ Θέμιαν ἀνδρείαν, ἡγεμνίαν τ' Ἀφροδίτην,
Ἡρώ τε χρυσόστομον, καὶ κλυτὰ τε Διάνειαν,
Ἡώ τ', Ἡέριον τε μέγας, λαμπερὰ τε Σηλέην,
Λατώ τ' ἰάπτον τε, ἰσὺ Κρόνῳ ἀγχιόχοις,
Γαῖά τ' Ἐλευσίνι τε μέγας, καὶ Νύκτα μέγαν τε
Ἀλλαν τ' ὀδυνάτωι Κρονὶ γένος ἀπὸ ἰόντων.
Αἰ τὺ ποθ' Ἡσιόδον κελύων ἰσχυροῦσιν αἰοῖσιν,
Αἰας ποιεῖσθαι ἡγεμνίαν ἰσχυροῦσιν αἰοῖσιν.
Τόνδε δὲ με σφειπτα δακρυόεντος μύθου ἱερὰ ποταμοῦ
Μέσση ἑλυμπατοῖς καὶ ῥέουσιν Διὸς ἀγχιόχοι.

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mendacia multa dicere veris similia: (solum
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerant filia Iovis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perarittis ramentum,
Decerpere mirandum inspirarunt aurem mihi vocem
Divinam, ita ut audirem tam futura quam praeerita:
Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quid mihi haec circa quercum, aut circa petram?

O tu, à Musis ordiamur, quae Iovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & praesentia, & futura, & praeerita,
Voce concordantes illarum verè indefessa fuit vox
Ab ore suavis, ridens autem domus patris
Iovis valde conantis, deorum voce à suavis
Dispersa: resonat verò vortex nivosi Olympi,
Domus immortalium. haec verò immortalē vocē emittētes,
Deorum genus venerandū in primis celebrant carilena,
Ab exordio, quas Tellus & Caelum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, daces honorum.
Secundo rursum Iovē, deorū patrē atque omnium virorum,
Incipientēque canoni dea, & finiunt carmen,
Quāvis praestantissimus deorum, & imperio magnus.
Porro & hominum genus, fœdissimūque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis montem in Olympo,
Musa Olympiades filia Iovis agida habitantis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patre mixta
Mnemofyne fertilis, ac Eleutheris imperans:
Obliuionēque malorum, & solatium curarum.

Novem enim ex noctes mixtus est prudens Iupiter,
Scorsim ab immortalibus sacrum lectum concordans:
Sed cum iam annus exactus, circumvolupta viderent corpora
Mensium decrescemium, diūque maleiterans, & essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carnaeque
Cura est, in pistoribus securum animum habentibus.

Παιδῆρες οὐρανῶν καὶ ἐλέγχε, γαστέρες δὲ,
 Ἰδὲ μὲν ἡ δόξα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδὲ μὲν δ' αὖτ' ἐξ ἑωτέρου δὴν δέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφ' ἔσαν κοῦραι μεγάλα Διὸς ἀντίπαια,
 Καὶ μοι σὺν πύργῳ ἰδὼν, διαφύγε, ἐρεθισμένος ὄξυν,
 Ἀρῆ-ψαδὲς θνητὸν ἀντιπύργον δέ μοι αὐδῶ
 Θεῖα, ὡς περ κλύομαι τὰ τ' ἐσσομένοια, περὶ τ' ἔόντα.
 Καὶ με κέλονθ' ὑμμεῖν μακρότερον γένος αἶν ἐόντων,
 Σφας δὲ αὐταὶ προῖον τι καὶ ὑστερον αἶν εἰδέναι.
 Αἰετὰ μιν μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρῳ,

Τυμὴν Μεζάρων ἀρχαίμβρα, ταῖς αἰὲ πατρὶ
 Τυμῶσαι, σῆρποισι μέγαν νόον ἐν τῷς Ολύμπου,
 Εἰρῶσαι τὰ τ' ἔόντα, τὰ τ' ἐσσομένοια, περὶ τ' ἔόντα,
 Φωνῇ ὁμιρῶσαι. ἥ δ' αὖτ' ἀχάμενος ῥίει αὐδῇ
 Ἐκ στομάτων ἠδὲ δέα. γὰρ δὲ το δόματα πατρὶς
 Σιωὸς ἐρεγδούποις. θεῶν ἐπὶ λειριόσῃ
 Σκεδναρῶν ἢ ἡγεῖ ἢ κερὶν νικάντος Ολύμπου.
 Δόματα ἀθανάτων. καὶ δὲ ἀμβροτον ὄσων ἰεῖσας
 Θεῶν γένος ἀνδρῶν προῖον κλείουσι ἀοιδῆς,
 Ἐξ ἀρχῆς αὖς Γαῖα καὶ οὐρανὸς οὐρανὸς ἐπικτεν,
 Οἱ δ' αὖτ' ἡγεῖν ἡγεῖντο θεοὶ. δαυτῆρις ἐκείν.
 Διὶ περὶ αὐτὸς Ζεῦ, θεῶν πατὴρ ἢ ἢ καὶ αἰδρῶν,
 Αρχαίμβρα δ' ὑμμεῖσι θεαὶ, λήγροισι τ' ἀοιδῆς,
 Ὄσων φέρτατος δὲ θεῶν κρατεῖ τε μέγας
 Λυδῆς δὲ ἀνδρῶν τε γένος κρατερὸν τε μέγαν
 Τυμῶσαι, σῆρποισι Διὸς νόον ἐν τῷς Ολύμπου,
 Μοῦσαι Ολύμπιαι, κοῦραι Διὸς ἀντιπύργου.
 Ταῖς ἐν Πιερίᾳ κερὶ δὴ τίλει πατρὶς μεγάλα
 Μνημοσύνη, γαμοῖσι ἑλδῶν ἐρε, μεδέουσα,
 Λημνοσύνη, τε κρατῶν, ἀμπαρμῆτι μνημοσύνη
 Ἐνία δὲ οἱ νύκτας ἡμισητό μαπείτα Ζεὺς,
 Νέσφι ἀπ' ἀθανάτων ἡγεῖν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἀνδρῶν αἰετῶν ἐλῶ, αἰετῶν δὲ ἱεραποιοῦμαι
 Μινωῖν φθιόντων, αἰετῶν δὲ ἡμέτα πολλὰ ἐπιλέειν,
 Ἡδ' ἱερα ἐνία κοῦραι ὁμοῖα, ἥσιν ἀοιδῆ
 Μίμβραται, ἐν γῆνιοι ἀλκιδῆα θυμὸν ἐχέουσιν.

Paululum à summo vertice niuosi cœli:
 Vbi ipsi splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta verò eas Gracia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem autem per hos vocem emittentes
 Canunt, omniūque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena. Undique v. resonabat terra atra
 Canentib., hymnes: incūdus v. à pedib. strepitum excitaba-
 Euntium ad patrē suum, ille autem in cœlo regnas. (cur
 Ipse habens tonitru: atque ardens fulmen.
 V. i superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores:
 Hac sane Musa canebant, cœlestes domos tenentes:
 Nonem filie magna è Ioue prognata:
 Cliôque, Euerpêque, Thaliaque, Melpomenêque,
 Torpsichorêque, Eratôque, Polymniague, Vraniaque,
 Calliopêque: hæc autem excellentissima est omnium.
 Hac enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iouis filie magni,
 In lucem edicūque aspexerint à Ioue nutricum regū:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenā.
 Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. Hic autem ruto causêque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populi
 Damno affectis in foro, res iterum integras restitunt
 Facile, mollibus alloquentes verbu.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reuerentia blanda: eminet v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 Amusis etenim, & eminus fricente Apolline,
 Viri cantiores sunt super terram & cœla: cœli:
 Ex Ioue verò rege: ille verò beatus, quemcunque Musa
 Appant, suauis ei ab ore fluit vox.

Τυλιδὸν ἀπ' αἰρετάτης κορυφῆς τροφοίντος Ολύμπου,
 Ενθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δῶματα κελεύει
 Παρ δὲ καλῆς χάριτος καὶ ἱμερὸς οἰκί' ἔχουσιν
 Ενθα λίγες ἔρχονται καὶ διὰ σῶμα δασυὶν ἰεῖσιν,
 Μίλποινται πάντων το τόμους, καὶ ἡδονα καὶ τὰ
 Ἀδασόντων κλέμνουν, ἐπὶ ἥρα τον δασυὶν ἰεῖσιν.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν φρεὶς Ολύμπου ἀγαλλόμεναι ὅππ' ἐκείνῃ
 Ἀμύροισι μολπῇ· φρεὶ δὲ ἰαχὴ γαῖα μέλαινα
 Τρωάσιν, ἔρχεται δὲ ποδῶν ὑπὸ δούπεος ὀρεόρου
 Νεισσομένην πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δὲ ἔρχεται ἑμβασταλίδου
 Αὐτὸς ἔχων βρογντίω ἡδὲ αἰδωλόιντα κεραυνόν,
 Καρτεῖ νικῆσαι πατέρ' ἐκείνον. ὃ δὲ ἔκαστα
 Ἀδασόντοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπὶ φρεσὶ τιμῆς.
 Ταῦτ' ἄρα μούσῃ ἀείδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 Ενθά θυγατέρες μεγάλα διὸς ἐκγαγαῖαι,
 Κλειότ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Λύπη, ὁρῶν τε,
 Τερψιχόρη τε, Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανία τὴν
 Κόρηιό πη θ'· ἡ δὲ περὶ οὐρανὸν ἔστιν ἀπαλίαν.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύσιν ἀμ' ἀειδέσιν ὀπυδῆ.
 Οὐ πινε τιμῆσους διὸς καὶ δῶμα μέγαλοιο,
 Γενεόμενον τ' ἐσιδῶσι διοτρεφίαν βασιλῆων,
 Τὰ μὲν ὅττι γλαῖος ἢ γλυκερὺν χεῖρσιν ἀειδέσιν,
 Τοῦ δὲ ἐπὶ ἐκ σῶματος ῥῶμαί· ἔχον οἱ δὲ νύλακον
 Παιῖτες ἐς αὐτοὶν ὀρεοῖσι διακρίνοντα δῶματι
 Ἰδυίησι δίκῃσι. ὃ δὲ ἀσφ· λίας ἀγρόδων.
 Αἱ δὲ τὸ καὶ μῆλα νείκος ὀπυδῆ μὲν καὶ τιμῆσους.
 Τοιούτῃ γὰρ βασιλῆες ἔχοντες οὐκ ἔχοντες λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγρόφιν μετὰ θοπῆς ἔργα τελέουσιν
 Ρηϊδίως, μαλακοὶσι παραφάμενοι ἰπποσάν.
 Ερχόμενον δὲ αἰὲ ἀστυδίον ὡς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μετὰ χεῖρ, μὲν δὲ φρεσὶν ἀγρόφιν οἰσιν
 Οἷα τοι Μουσίων ἱερὴ δόσις αἰδρὸν ποισιν.
 Εκ γὰρ Μουσίων καὶ ἱερῶν· ἔκ· Ἀπόλλωνος
 Λύριες αἰδοῖ ἔκαστον ὅττι χεῖρα καὶ μετὰ χεῖρ.
 Εκ δὲ διὸς βασιλῆες. ὃ δὲ ὀλβίος ὅν τινα Μῦσῃ
 Φαλάντα γλυκερὰ ὅττι σῶματος ῥῶμαί· αὐδῆ.

Quod si lenim quis lactum habens recinis dolore sancion-
 Tristeur, animo dolens, ceterum Poëta (nimo
 Musarum famulus resclaras priscorum hominum
 Laudibus celebraverit, beatosq. deos qui Olympū incolunt,
 Statim his sollicitudinem obliuiscitur, nec quicquam,
 Memini: cū n. deflexeris eū alio dona deorū. (doloris
 salute nara louu, date verò amabilem cantilenam
 Celebrate quoque immortalū diuinum genus, semper cxi-
 Qui Tellure prognati sunt, & Celo stellato, (stentium,
 Vestique caliginosi, quosque salsum naruus Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dy & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus izomenfus astu furens.
 Asti aque fulgentia & celum lacum superna:
 Ha qui ex his nati sunt dy, dantes bonorum.
 Vique opes diuiserint & quo honores distinxerint (hunc.
 Atq. quo primum iudicis imploratum pharia ienuerint aa-
 Hoc mihi dicite Musa, castes domos inhabitantes
 Ab initio: & d'ote quodnam primum fuerit illorum.
 Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore pradia, omnium sedes cura semper
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartaraque: enbricefa in recessu terra spaciofa:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens cura, & omnium dlorum, on. nūmque hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens co. silium,
 Ex Chæo verò Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
 Ex Noctâ porro Eiberque & Dies prognati sunt
 Quos peperit vbscom. ep. sso, Erebo amore mixta.
 Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellu ornatum, ut ipsam coram obregat,
 Vique esset beatis dys sedes iuxta semper:
 Genuit praterca montes altos, deorum gratas speluncas
 Nympharum, qua habitant per montes saluosos,
 Atque etiam in frugiferum pelagus peperit astu furens,
 Pontumque amoris suauis, ceterum deinde (habentem,
 Celo conuoluit, peperit Oceanum profundo, & vertices

Εἰ δὲ τις καὶ πίνθος ἔχων τεκνέει θυμῷ,
 Ἀζήται κραδίῳ ἢ χαλκῷ ἄλλος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μουσίων θεράπων κλέειά περ τέρον αἰθρώπων
 Ἀμείψῃ, μέγα ρά εἰς τε θεοὺς εἴ οὔ τι μὲν ἔχουσιν,
 Αἰεὶ ἔχοντες δυσφρονέοντες ὅττι κηδεύων
 Μεινέται· ταχέας δ' παρέτρωπε δῶρα θεῶν.
 Χάρητε τέκν' ἀδελφοί, ἴδοι δ' ἱμερέεσσαν ἀσφάλει.
 Κλέει δ' ἀθανάτων ἴδον γῆρας αἰὲν ἰόντων.
 Οἱ γὰρ ἔξεργήντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστέρωντος,
 Νυκτὸς δ' ὀνοφερῆς οὐς δ' ἡμυρὸς ἔτρεφε Πόντος,
 Εἰπάτε δ' ὡς ταπρότα θεοὶ καὶ γαῖα γῆρυντο.
 Καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείρετος οἶοματι θύον,
 Ἀσπράτε λαμπρόωντα καὶ ἔραντες ὄρους ὑπερθεῖν,
 Οἳ τ' ἐκ γῆς ἔχουσιντο θεοὶ, δυνάμεις ἔχοντες.
 Ως τ' ὄρεος θάλασσαντο, καὶ ὡς πρῶς διέλειτο,
 Ἡ δ' ὡς ταπρότα πάλυπτον καὶ ἰσχυρὸν ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἴσατε Μῦσαι, ὅ τι ὑμῖν αἰδώς ἔχουσαι.
 Ἐξ ἀφ' ὧς καὶ εἴπαθ' ὅ τι τρωτοὶ γῆρ' αὐτῶν.

Ἡ τοὶ δὲ πρόπιστα χάρις γῆρ' αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαί' ὑρυστέρως, πάντων ἔδος ἀσφάδης αἰεὶ
 Ἀθανάτων, εἰ ἔχονσι, χάρις νιφόωντος Ὀλύμπου.
 Τὰ τε γὰρ τ' ἔρποντα μυχῷ χροὸς ὑρυστέρως.
 Ἡ δ' ἔπειτα καλλίστοις ἀθανάταισι θεοῖσι,
 Λυσιμαχῆς, πάντων το θεῶν ἀπείρων τ' αἰθρώπων
 Δάμναται, εἰ σῆδεσσι τῶν καὶ ὅττι φρονέοντες βελών.
 Ἐκ χάρις δ' Ἐριβόος τε μέγα καὶ πῶς ἔχουσιν.
 Νυκτὸς δ' αὐτ' αἰδῶν τε καὶ ἡμῖν ἔχουσιντο,
 Οὗς τε καὶ κυρταμύνη, Ἐρίβη φιλόπτη μυχίστα.
 Γαῖα δ' αὖτε τρωτοὶ μυχῷ γαῖα τοῖσι καὶ ἡ
 Οὐρανὸν ἀστέρων· ἵνα μιν εἰδὲ πάντα καλῶπτοι,
 Οὐδ' εἰ μάχονται θεοὶ ἔδος ἀσφάδης αἰεὶ.
 Γαῖα το δ' ἔπειτα μακρὰ, θεῶν χάρις τε καὶ αὐλὸς
 Ἡμῶν, αἰεὶ ναιέσθαι αἰεὶ ἔπειτα βροτῶν τε
 Ἡ δ' καὶ ἀπὸ γῆτος Πέλαγος τέλει οἶδματι θύον,
 Πόντον, ἀπὸ τριόπτης ἱριμύρου αὐτὰρ ἔπειτα
 Χρυσῶν, ὅ τ' αἰδῶν τε καὶ Πέλαγος βροτῶν τε.

Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Themimque, Mnemosynemque,
 Phœbenque aurea corona insignem, Terhynque amabilem.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus uaser,
 Acerrimus inter liberos: floridum a. odio prosequeretur
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habētes, & parentē.
 Bronceumque, Scæropemque & Argem forti animo pradiunt:
 Qui Ioui & conitru daderunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanè per alia dÿs similes erant,
 Vnus verò oculus mediâ positus erat fronte.
 Cyclopes verò cognomento erant, eò quòd ipsorum
 Circularis oculus Vnicus intrat fronti.
 Roburque, & vires, & molimina erant in oporibus.
 Alij deinde à Tellure & Cœlo procreati sunt
 Tres filij magni, & preualidi, non nominandi,
 Certusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessæ: capita verò unicuique quinquaginta,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem inmensum, validum, ingenti in statura.
 Quorquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, sua v. infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidē ut quisque primum nascebatur,
 Omnes occultabat & in lucem non mittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cœlum: ipsa verò, intus ingemiscebat Terra vasta,
 At Etæa, dolosum verò malamque excogitavit artem.
 Statim verò cùm procreasset genus canis ferri,
 Fabricavit magnam falcem: eduxit verò charis liberis.
 Dixit autem animum ad dens, charo marons corde:

Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Parere, patris malam vlciscemur contumeliam
 Vestri prior enim seua machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit, illos verò omnes inuasit metus, neq. qui spiam
 Locutus est confirmato animo, tandem magnus Saturnus
 B' centis verbis compellauit matrem castam, (versus:

Κοῖόν γε, Κραῖόν δ' Ἰφαιόν τε, Ἰαπετύν γε,
 Θείαν γε, Ραῖαν γε, Θέμιν γε Μινυμοσυνύλῳ γε,
 Φοῖβῳ γε χρυσοσίφαιον, Τηδύν τ' ἰεράϊεντῳ.
 Τούς δ' ἔμειδ' ὀπλοτάτος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατον παίδων· διαλαρόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γαίνατο δ' αὖ κύκλωπας ὑφ' ὧν ἦτορ ἔχεντας,
 Βρόντῳ γε, Στερόπῳ γε καὶ Ἀργῳ ὀβριμόδομοις,
 Οἱ ἔλῳ βροτῶν τ' ἴδουσιν, τιῦξά τε καρχαίων.
 Οἱ δ' ἄντοι ταλφ' ἄλγ' ἀπὸ τοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνος δ' ὀφθαλμοῖς μέσσω ἐπὶ κειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπας δ' ἔνομι ἦσαν ἐπ' ὀνυμον, ἥνικ' ἄρα σφίσι
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμοῖς ἦεν ἐπὶ κειτο μετώπῳ.
 Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἰσάεργαι.
 Ἄλλαι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἔξερχοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοφρονήμασσι,
 Κόπῃς τε, Βριάειός τε, Γύγης δ' ὑδρήφατα τέκνα.
 Τῶν ἕκαστον μὲν χεῖρας ἀπ' ὤμων αἶσαντο
 Ἀπλάστοι καφαλαὶ δ' ἐκείσθ' πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππῃ σιδαροῖσι μέλουσιν.
 Ἰσχύς δ' ἀπλάστοι, κρατερὴ μεγάλη ὑπὲρ ὅδῃ.
 Θάσσι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἔξερχοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφριτέρῃ δ' ἤχθητο τοκῆα
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῷ μὲν ἔπος περ φρεσὶ γένετο.
 Πᾶστας ὅσοι κρύπτασθαι καὶ δεφάσθαι αἶψα ἔμελλε.
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακὰ δ' ἐπιτίρπιτο ἔργα
 Οὐρανός, ἡ δ' ἐν τῷ στυγερῷ Γαῖα παλάρῃ.
 Στενορρόμῃ δ' ὀδύλῳ δ' ἐκείλῳ ἐπὶ φρεσὶν ἔχετο τέχνη.
 Αἶψα δ' ἐπὶ πᾶσι γένετο πολέων ἀδάρμας,
 Τάξας μίγαν δρίπαρον καὶ ἐπὶ φρεσὶ παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ἀρσενώεσσι φίλον τι πηλὸν ἦτορ,
 Παῖδες ἱμοὶ καὶ παῖδες ἀταδύαλα, αἳ κ' ἰδέσθε
 Πείθεσθαι, πατέρες γὰρ κακῶν ποταμέων λαῶν
 Τμήτερον πρὸς τερος γὰρ αἰκία μύσσειτο ἔργα.
 Ως φάτο· εἰ δ' αὖ ἄρα πάντας ἦεν ἄλκιροι, αἳ δ' ἄντι
 Φθίζεσθαι· παρσῆσαι δ' ἔμεινας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτῶν μύδοις φρεσὶν ὅθι μίτρεα κείνῃ.

At acer, ego certe hoc in me respiciens peragam
 Facinus, patrem cuius inauspicatum nihil curis
 Nostrum: prior enim sana meditatus est opera.

Sic dixit, gaudiosa est autem valde animo Tellus ingressa
 et collocavit aut ipsum celans in insidijs. indidit v. manus
 Falcem asperis dentibus: dolo autem inflexcit omnia.
 Venit autem Noctē adducens magnum Caelū, vidique Verō
 Cupiens amorem imminuebat, & sanē exitum est (Tellurā
 Passim: ex insidijs autem filius perire manus
 Sinistra, dextra v. immanem cepit falcem, (cris
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia pa-
 Festinanter demersit, rursūque abiicit ut ferreus
 Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manus -
 Quae quot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumvolatis autem annis,
 Produxit Erinnyesque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas bastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam ter-
 Testiculisque ut prius resectu ferro, (ram.
 Proiecit circa Epirum unda agitatum in pontum, (alba
 Sic ferelantur per pelagus longo tempore circumcirca v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur in ea puella
 Inuerrita est, primū v. ad Cytheras diuinas
 Vehabatur, inde cum circumflua peruenit ad Cyprum.
 Prodit Verō veneranda formosa dea: circum v. herba.
 Pedibus sub mollib. crescebat. Aphroditem autem ipsam.
 Spuma progeneratā deā & decorā pulchrū serit Cytheream.
 Nominant tam dii quam homines: eō quod in spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheram quā appulit Cytheris.
 Cyprigenam v. quod nata sit undosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitilibus emerfit.
 Hanc v. Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
 Natā primū, & deorū ad calū cunī. (pulchrum
 Hanc v. ab initio honorem habet, atque sortita est.
 Scirem inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones.

Μήτηρ ἔχαιεν αὐτὴ γ' ὑποχόμενος τελέσασθαι
 Ἐργὸν ἐπὶ παῖς γε θυονύμου ἐκ θυγέζω
 Ἡμίτρου. φούτερος γδ αἰκία μέσσοτο ἔργα.
 Ως εἴ το γήθησεν ἢ μίγα φρεσὶ Γαῖα πελῶν
 Εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχα, ἐτίθηκε ἢ χερσὶ
 Ἀρπύων, ἀρ' αὖθις δόλων δέ' ὑπετίθηκατο πάντα.
 Ἡλθε ἢ Νύκτ' ἐπάζων μίγας Οὐρανὸς ἀμφὶ ἢ Γαῖῃ
 Ἰμείρον φιλότιμος ἐπύχετο, καὶ ἢ ἱταυύθη.
 Παῖτι οἱ δ' ἐκλοχασίᾳ παῖς ἀρίστα το χερσὶ
 Σκαίῃ, διξίτην ἢ πεπύρεν ἑλάσιν ἀσπίδι,
 Μακρίων, ἀρ' αὖθις δόλων δέ' ὑπετίθηκατο πάντα.
 Εσσυμένως ἤματι, πᾶν ἐν δ' ἔργα φέρεται
 Εξοπίσω τὰ μὲν ἐπὶ τῶν σὺν ἐκφογὰ χερσὶ
 Οὐκ ἔστι γδ βραδείας χερσὶ ἐπὶ τῶν σὺν ἀφ' ἑκαστοῦ
 Πάσας διξίτην ἢ ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Γαῖα δ' ἐπὶ τῶν σὺν ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Τόχης τε ἀμφοτέρωθεν δέ' ἐχ' ἔργα χερσὶν ἔχοντας
 Νύμφας δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Μίγας δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Κάστω δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Ως φέρεται ἀμφὶ τῶν σὺν ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Αφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Εὐφροσύνη δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Επὶ τῶν σὺν ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Εὐφροσύνη δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Πόσι δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Αφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Κικλήσκουσιν δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Θρίφθ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Κυβερνήτης δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Η δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Τῇ δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Γειομένη δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Ταύτην δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Μαῖα δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ
 Παρθένους δ' αὖθις ἀφ' ἑκαστοῦ ἀφ' ἑκαστοῦ

Obletationemque suauē & amicitiam, blanditiāque.

Illos verò pater Titanas cognomente vocabat,

Filios obiurgans, manum Calum, quos genuit ipse. (so
Dicitabat porro, extēdentes ex proteruia magnū patras-
Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.

Nox præterea peperit odiosum Farum, & Parcan, agram,
Et mortē: peperit etiā Sōmum, peperit verē agmen Sōnia-
Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura. (rum:

Rursum postea Momum & Ariannam dolore plenam,
Hesperidēque, quibus mala ultra inclytum Oceanum &
Aurea pulchra cura sunt, ferentēque arbores fructus:
Et fatales deas, & Parcas genuit immites,

Clothēque, Lachēsineque & Atropon: qua mortalibus
Nascentibus dant habendum bonūque malūque,
Quaque hominumque deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt dea à vehementi ira,

Prinsequā illi repēderint malā ultionē quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemefin, cladē mortalibus hominibus
Nox perniciofa: post hæc. Fraudē enixa est, & Amicitia
Seruumque noxum, & Cōspiciōnem peperit pertinacem.

Cæterū Cōtentio odiosa peperit quidē Laborē molestū,
Obluionemque, Pestēmque, & Dolores lachrymabiles,
Pugnasque, Cadēsque, Præliaque, Stragēsque virorum,
Iurgiūque, mendacēsque sermones, Disceptationēsque,

Legum contemptum Noxamque, famali ares inter sese:

Iuramentumque quod plurimum terrestres homines

Ladit, quando quis spem volens perierauerit.

Nerēque alienum à mēdacio, & veracē genuit Pontus:

Maximum nam filiorum, sed vocant senem,

Et quod verū atque placidū, nec iurū & equū

Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.

Deinde rursum Thaumatem magnum & fortē Phorcym,

Terra commistus, & Cero pulchris genis prædicam:

Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro prognati sunt perquā amabiles soboles de-
Pontis, in infructuosos, & ex Doride pulchricoma, (arum

Τὸρ φιν ἰσχυκέρη, οἱ ὅτ' ἐπὶ το μαιλεχίω το.

Τὼς ὃ πατρ Γετλώας ὅπ' ἔκλινεν καλίσκεν,
 Πᾶδας ταιρεῖαν μέγας Οὐρανός, οὗς ἴκεν αὐτίκ.
 Φάσκε ὃ πταίνοντας ἀταδπαλὴν μέγα ῥέξαι
 Εργο, τοῖο δ' ἐπ' ἔπετε πόντ' μετόπισθεν ἰσθδισα.
 Νύξ δ' ὅτεκε συγέρν το λίσσον καὶ Κῆρα μέλαινα,
 Καὶ Θάιστωι περ δ' Ὑπνον, ἔπετε ὃ φύλον Οὐρανόν.
 Οὐ πτε κοιμηδῖσσι διὰ ἴκε Νύξ ἱριδισι.
 Δάπτειν αἰ Μιδμον, καὶ Οἶξιν ὀχνηόισαν
 Εσπερίδας δ' αἰ μῆλα πέρην κλυτὸ Ουκαοῖο
 Χρύστα καλὰ μέλας, φέροντά το δένδρεα καρπῶν,
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἰγλῖνατο νηλεοταίνας,
 Κλωδῶ το, Λαχρίν το, καὶ Ἄθρον αὐτε βροτῖσσι
 Γεινομήσοισι διδιδόνει ἔχιν ἀγαθὸν τε κακόν το,
 Αἴ' αἰσθῶν το θοδὸν το παρὰ Ἰασιῆας ἰφέπουσιν
 Οὐδέ ποτε λήγουσι θναὶ δεινοῖο χέλοιο,
 Πρίν γ' ἀπὸ τῆς δώσσι κακῶν ὅπ' ὅς τις ἀμάρτη
 Τίχτο, ὃ καὶ Νέμειν, πῆμα θνητῖσι βροτῖσι
 Νύξ ὅλοή' μὲν τῶ δ' Ἀπάτῃ τίκα καὶ φιλότητι,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ ἔπει τίκα καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ ἔπει συγέρν τίκα μὲν Πόντ' ὀχνηόισαν,
 Δῆδῶ τε, Λοισμὸν τε, καὶ Ἀλγὰς δακρυόεντα.
 Τρομύας τε, Φάιν τε, Μάχας τ', Αἰδρατασίαν ὕψι
 Νείκεα τε, φινδῖας τε λόγους, Ἀμφιλοχίας τε.
 Δυστομίω, Ἀτίω το, στυγῖδας ὀχνηόισιν.
 Ορκον δ' ὅς δὴ πλείων ὅπ' ἔχουνας ἀνθρώπους
 Πρᾶμίει, ὅτε καὶ τις ἔκων ὅπ' ὅρκον ὀμώσῃ.
 Νυρία τ' ἀψευδῖα καὶ ὀχνηδῖα γίγεται Πόντες,
 Πρᾶβότατον πάσων αὐτὰρ καλίσσι γέροντα,
 Οὐτεκα νημερτῆς το καὶ ἥπρος ὅδε καὶ διμυρῖον
 Δάδετα, ὅπ' ἀδίκημα καὶ ἥπια δῖα αἰδοῖν.
 Αὐτὶς δ' αὖ Θάυμαντι μέγα, καὶ ἀγνώστῃ φόρῳ,
 Γάη μισγόμενος καὶ Κασσὶ καλλιπάρῃ,
 Εὐρυβίω τ' ἀδόμεντοι ἐν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νερῖος δ' ἔχουσι το μίγεται τίκα διάν,
 Πάντ' ὅς ὅτ' ἐν γάτῳ, καὶ ἀσπιδὶ ἀνκόμοιο.

Filia Oceani perfecti flumini,
 Protóque, Eucraréque, Saóque, Amphitriréque,
 Eudoraque Thetis que, Galenéque, Cilauréque,
 Cymothoe, píaque velox, Thalísque incunda.
 Et Melita gratiofa & Eulimene, & Igaue,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice rosas lacertis pradita,
 Dorosque, Ptoroque, Pherusaque, Dynameneque,
 Neseique, & Altea, & Proromedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothideque lepidi, & Hippone rosas lacertis pradita,
 Cymodoceque, quae fristis in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum ventorum, una cum Cymotolege
 Facile mirigat, & cum pulchros calos habente Amphitri-
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede, & Iride.
 Glaucomeque hilaris, & Porroporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedía,
 Polyneareque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpata forma.
 Et Psamathe decora corpore, diuinique Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistóque, Pronoeque:
 Nemertesque, quae paristi habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filii quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumás v. Oceani profundi flui filiam
 Duxit Electram, haec autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aelloque, Ocypeteque,
 Quae ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus alijs, in caelo enim detegentes volitant.
 Phorto post haec Cero Graas peperit pulchris genis pradita
 A parco canas, quas ob id Graas vocant. (tas,
 Immortalesque dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque crasce peplo,
 Gorgonesque, quae habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argente,
 Schemaque, Euryaleque, Medusaque graui perpeffa. (noxia
 Ipsa erat mortalis, aut alijs immortales, & senio non ob-

Κέρης Πάριον τάλαντος ποταμοῖο,
 Πρωτό τ', εὐκράτις, Σαώ τ' Ἀμφιτείτη
 Εὐδώρας, Θέτις, Γαλιάνη, Γλαύκη,
 Κυμοδόη, Σπείω τε Διὸς. Θάλην τ' ἔρβασα.
 Καὶ Μηϊτὴ χερσίν τε, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀναυτή,
 Πασιδίη, Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείην ῥοδόπηχυν,
 Δωτώ τε, Πρωτό τε, Φέρουσά τε, Δωκυμένην,
 Νησιήνην καὶ Ἀκτοῦ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Παλόπη, καὶ Ὀυειδὴς Γαλαῖαν.
 Ἰπποδόη τ' ἔρβασα καὶ Ἰπποτόν ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόην δ' ἢ κῆμαί τ' ἐν ἠροειδί ποτ' ἴσθι
 Ἥνοιας τε Ζαθέων ἀνέμων, οὐκ ὀκνητολήν,
 Ρεία ἀρηύει, καὶ εὐσφύρα Ἀμφιτείτη
 Μομά τ', Εἰόνη τ' εὐστοχίης δ' Ἀλκμήδην.
 Γλαυκονόμην φειλομένην καὶ Ποντοπόρην.
 Λειχόρην, καὶ Εὐαγόρην, καὶ Λαομέδεια.
 Πικλυόμην, καὶ Ἀυτοτόν, καὶ Λυσισίασιν.
 Εὐδάρην τε φυλὴν τ' ἔρατὴν καὶ εἶδος ἄμωμος.
 Καὶ Φαρμάδην χερσίν τε Σίμω, δὴν τι Μινίπην.
 Νηπώ τ', Εὐπόμην, Θειασίην, Περσὴν.
 Νημερτίς δ' ἢ πατρὸς ἔχ' ἰόντα ἄθανάτοιο,
 Ἀὐταί μιν Νηρῆος ἀμύμονος ὄξυ χύοντο
 Κῆρυ πεινυμένα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδὺς.
 Θαύμας δ' Ὀκτανοῖο βαθυρρεῖτο δόξα τ' αἶα.
 Ηγάλητ' Ἠλέκτρην δ' ὀκλίαν τέκν' ἰεῖν.
 Εὐκόμονος δ' Ἀρπυίας, Ἀελιά τ' Ὀκυπύην.
 Αἱ δ' ὀκλίαν πεινυμένη καὶ οἰαντοῖς αἰετ' ἔποντο.
 Ὀκλίης πρὸς ἄσπετον μεταχρύμαλ' ἰδμεν.
 Φόρην δ' αὖ Κητὸν Δράκας τέκε καλλιπαρήες,
 Ἐκ χυτῆς ποταμῶν, τὰς δὲ Γράας καλὴν κτλ.
 Ἀδύατοί τε Διοί, χαμαὶ ἔρχονται τ' αἰθέρα ποτε.
 Περσὴν δ' εὐπύλον, Εὐνώ τε ἀρετὴν πύλον,
 Γοργόης δ' αἰγυῖας πύλον πλὺτ' Ὀκτανοῖο,
 Ἐχάτην πρὸς νυκτὸς ἔν' Ἐσπερίδης λιγύφαινε.
 Σθένω δ', Εὐρυδῆν τε, Μίδδυσά τε, λυγρὰ παρθένον,
 Ἥρα δ' ἔκ τε Διὸς αἰετ' ἄθανάτοι καὶ ἀγέρας.

Dua cum una concubuit carulea casarie Neptunus
In molli praeo & floribus vernis.

Eius autem Perseus caput cum amputasset,
Exiit Chrysaor & agnus & Pegasus equus.

Hic quidem cognomen tu erat, quod Oceanus apud fontes
Natus esset: ceterum hic ens, aureum tenebat manibus, cha-
Er ille quidem cum auclasset, relicta terra matre peccorum (ris:
Peruenit ad immortales. Iouis vero in domibus habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.

Chrysaor porro genui trecepitem Geryonem,
Mixtum Callistoe filia nobilis Oceanus.

Illum quidem armis exiit via Herculana,
Bovis apud flexipedes circumflua in Erythra,
Die illo cum boves egisset latas frons habentes
Tirynthum in sagram, emensus iter Oceanus,
Orionem interfecit, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, & tra inclitum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
Mortalibus hominibus neque immortalibus diis,
Speciem inconcavum, & ruinam animo infrecto Echidnam:
Dimidio nympha, nigris oculis, pulchra genis,
Dimidio item & gentem serpenterum horrendumque, magnamque,
Variam, crudiorum, & diuina sub caavernis terra.

Illic v. ei specus est in imo, caua sub petra,
Procul ab immortalibus, & diis mortalibusque hominibus,
Ibi sane ei destinarunt dii inclitas domos incolere.
Atque coerebatur in Arivis sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha, & semper ex v. diebus omnibus.

Hic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puella.
Vehementem & violentum ventum nigro oculis decore
Vla v. gravis facta, peperit fortes filios,
Orionem quidem primo & nem peperit Gerioni.

Iterum secundo edidit parva immensum, minimè effabile
Cerberum crudiorum, Plutonis canem atea vos, (lem,
Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.
Terribem, Hydram gennit odiosa edotham,

Αἰ δ' οὐ· τῇ δ' μὴ παρήϊξάτο Κυανοχάμῃ·
 Ἐν μαλακῇ λειμῶνι, καὶ αἶψα τιν εἰσέλθοιπ.
 Τῆς δ' ὅτε δι Περσέως κερδύλλῳ ἀπεδιδότο μιν,·
 Ἐξίδουρ Χρυσάωρ το μάγας, καὶ ἰλήγασσε ἵππος.
 Τὸ μὲν ἰππῶν μοι ἰὼ, ὅτ' ἄρ' ὀλισσάτο ἀφ' ἡπείρου
 Γαίης· ὁ δ' ἄρ' χρύσεον ἔχεν μῦθον, χροσι φέρεσι.
 Χ' αὖ μὲν δότοπ τὰ μῦθος, ἀελλίπιν χροία μιν τέρσσε μιν,·
 Ἰκλ' ἱε ἀδυνάτους Ζεῦος δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βρογίτω τε στεργίλλῳ τε φέρον Διὶ μιν πόσινπ.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τελεγάρῳ Γερωνῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιέρῃ κούρῃ καὶ τῷ Ωκιστοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ὕξει αὖξιν βίην Ηρακλῆην.
 Βυσὶ παρ εἰλιπόσσῃσι, φειρῶν τε εἰν Ερυθείῃ·
 Ἡμῶν τῷ ὅτε φθ' βύς ἦλ' αὖσιν ἀνυμετόπους
 Τίρμυθ' εἰς ἱδμῶνδε χέρας πορρὸν Ωκιστοῖο
 Ορδοῖ' ἱε κτείνασε, καὶ ἐκκόλον Εὐρυτίωναν.
 Σταθμῶν ἐν κρήνῃσι, φθ' ἰω κλυτοῦ Ωκιστοῖο,
 Ἡ δ' ἔτεκε δῖο παλαιορ, καὶ μὴ χανον, ἔδ' ἔλ' εὐκλῆς
 Θνητοῖς αἰδράτοισι, καὶ δ' αἶψα ἀπὶ σι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γλαφυρῇ, δαίμων φησὶ φέρον. ἔχ' ἔχ' αὖ,
 Ἡμῶν μὲν τύμβῳ ἦν καὶ πῖδα, καλλὰ παρῆον.
 Ἡμῶν δ' αὖτε πάλαι φθ' ἔχ' αὖ, δεινόν τε μάγαν τε,
 Ποικίλον, ὀμνησθ' ἑταίρας ὑπὸ καὶ δεισι γαίης.
 Εἰδ' αὖ οἱ αὖτοι ὅτι χροτῶ, καίλη ὑπὸ πῆτῃ,
 Τηλοῦ ἀφ' αἰδράτων τε θεῶν θνητῶν ἰ' αἰδράτων·
 Εἰδ' αὖ οἱ δαίσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα γαίης.
 Ἡ δ' ἔρμ' εἰν ἡρώμασι, ὑπὸ χροτῶν λυγρῇ ἔχ' ἔχ' αὖ,
 Ἀδύνατος λυμῶν καὶ ἀγῆρας ἦματι πῖδα.
 Τῇ δ' ἱερὰ ἄνα φασὶ μιν ἄφρασι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν δ' ὑβρεσίων ἀνδρῶν, ἦ καὶ πῖδα κούρη.
 Ἡ δ' ὑποκλυτα μὲν περὶ αὖ κροτῶ φέρον ἱερὰ,
 Ορδοῖ' αὖ φέρον τὸν κούρα γαίης τοῖς ἱερῶν.
 Ἀδύνατος αὖτε ἐκλιν ἀμύχανον, ἔχ' αὖ φησὶν,
 Κέρβερον ὀμνησθ' αἰδράτων καὶ χαλκίον φανον,
 Περσέων τε κροτῶν, αἰδράτων τε κροτῶν τε.
 Τὸ τεῖν, τὸ φησὶ αὖτε ἰγῆατο, λυγρῇ σὶδ' ἔχ' αὖ

Lernaam quam enervavit dea albis vlnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculanae.
 Ac illam quidem Iovis filius occidit saevo ferro
 Amphirryniade, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minervae praedaricis.
 Tum ipsa Chimera peperit, Spiramem terribilem ignemque
 Tricernamque, magnamque, pernicemque Validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribile leonis,
 Alterum capella, tertium v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, penè v. draco, media v. capra,
 Horrendè efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit: & strenuus Bellerophonces.
 Illa sanè Sphingen exitialem peperit, Cadmeis perniciò,
 Ab Oritho sub acta: Nemeumque leonem,
 Quem Iuno cum enerviasset, Iovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic gemmiferans desipiebat trivius hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apefanti.
 Sed ipsam robur domuit virtutis Herculana.
 Ceterum, minigum natus, sum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpente, qui obscuras in latibus terris
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Celo & Phorco genui est.
 Te Ithys aut Oceano flumina peperit voritiosa, (habentis,
 Nilumque, Alphamque, & Eridanum profundos Dorricas
 Strymonem, Maeandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasimque, Rhodumque, Achelotumque argentiortem,
 Nessumque, Rhodumque, Haliacmonemque, Hepraporumque,
 Granicumque, & Asapum, diuinumque Simoenta,
 Peneumque, & Hermum, amaneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
 Eumumque, & Ardesum, Atinamque Scamandrum
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quae per terr. m.
 Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
 Et fluminibus bona verò à Iova sortem habent,
 Bothogumque, Admoneumque, benibogumque, Eletragumque.

Ἀργαίῳ μὲν θρήψε δαΐ λυκώλαιος Ἡρῆ·
 Ἀπλῆτον κατέκτα βίη· Ἰφρακλήϊα.
 Κυΐ τῷ μὲν οἶος υἱὸς ἀνέσχετο νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίῳ ἰθακῆϊ·
 Ἡρακλῆος, βυλῆσιν Ἀθλῶναιος ἀγλαΐας.
 Ἡ δὲ χιμαίρα, ἔπαυε, πνέουσαν ἀμφομέλιτον πῦρ,
 Διὶ τῷ τε μῆγάϊ τε, πεδῶ καὶ τε κρατερῷ τε.
 Τῆς δὲ τῷ τρεῖς κατόμαί, μία μὲν, χαρυνόιο λέοντες.
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δὲ, ὄφιοι, κρατεροῖα δράκοντες·
 Πρὸς δὲ λέων, ὅπιδεν δὲ δρέκων μέσση δὲ χιμαίρα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μῦθος αἰδομένοιο.
 Τῷ μὲν Πύρασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βαλιδρόφοντι·
 Ἡ δὲ ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεῖται.
 Ορδῶν ἀποδμηθεῖσα Νεμειῶν τε λέοντες,
 Τὸν δὲ Ἡρῆ θρήψασα οἶος κυδὴν παρὰ καίης,
 Γυνόισιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' αἰδρώποιο.
 Ενδ' αὖ ὄχι οἰκίσαν, ἤεφ' ἤριτο φύλ' αἰδρώπων.
 Κουρανίαν τρηκτεῖς Νεμείης ἠδὲ Ἀπείραντος·
 Ἀλλὰ ἐπεὶ ἐδάμασσε βίης Ἡρακλῆος.
 Κατὰ δὲ ἀπλότατον, Φόρμυϊ φιλότῳ τι μυχίσσῳ,
 Γαῖνα τε, δεινὸν ἔφει, ὅς ἐρεμῆς καλὶ δισὶ γαῖης,
 Πείθεσσι ἐν μεγάλοις πεσχυῖστα μῆλα θυλάσσει·
 Τῷ τε μὲν ἐν Καπύῃ καὶ Φόρμυος ἕλμυες βῆ.
 Τηδὺς δὲ Ωκεανῷ ποταμούς τε κτε διήκοντας,
 Νεῖκον τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Μεγαλὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαιάνδρον τε καὶ Ἰστρον καλλιρρόους,
 Φάσιν τε, Ρῆον τ', Ἀχελαιοῖον αἰγυρεδίνην.
 Νέεσσι τε, Ροδίοι δ', Ἀλκίνοισι δὲ Ἐπὶ ἀπορρίπτει,
 Τρύνικαί τε, καὶ Αἰόπας, δεινὸν τε Σκυμῶνα,
 Πλευσιόν τε καὶ Ἑρμιον, εὐρὸν τῷ τε Καῖκον,
 Χαλκιδεὶν τε, μίγαν, Λαδωνά τε, Παρδινίον τε,
 Εὐλώϊν τε, καὶ Ἀρδυσκον, δεινὸν τε Σκάμανδρον,
 Τίλιν δὲ θυρασίαν, ἔχοντα γῆρας, αἰχμητῆρα.
 Ἀνδρας πουρὶ ζῶντι, Ἀπὸ λαοῦ ἐνὶ ἀνέκτῳ
 Καὶ ποταμῶν, ταῖς τῷ δὲ οἶος στίχας μαίαντα χεῖρας·
 Πρὸς δὲ τ' Ἀδριατικὴν ἰσθμὸν τε καὶ Κελύπην τε.

Dorisq̃ue, Prymnóque, & Vrania forma deam referens,
 Hippoq̃ue, Clymenéque, Rhodiáque, Calliréque,
 Zenxoque, Cyriéque, Idyiáque, Pasithoéque,
 Plexauréque, & Galaxaure, amabíisq̃ue Dione,
 Melobosíque, Thoéque, & venusta Polydora,
 Cerceísque indole amabili, Plmoque bouinis oculis,
 Perseísque, Ianiráque, Acrístéque Xanthéque,
 Peiræaque lepida, Meneſthoque, Europaque,
 Metísque, Eurymonéque, Teſteſtoque croceo peplo.
 Criſéque, Aſiaque & amabilis Calypſo.
 Endoréque, Eychéque, & Amphiro, Ucyroéque,
 Et Scyx, quæ ipſarum excellentiſſima eſt. omnium;
 Atque hæc Oceano & Tethyde progeneræ ſunt,
 Grandiores natæ filia multa quidem ſunt & aliæ.
 Ter mille enim ſunt celeres filia Oceani,
 Quæ ſanè diſperſæ terram & profunditates lacus,
 Paſſim pariter incolare, dearum ſplendida proles.
 Tot ruſus alij fluuij cum ſtrepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalium virum proloqui;
 Sed ſingularium nouerunt quicumque circumhabitant.
 Thia præterea Solémque magnum, lucenſemque Lunam,
 Auroramque quæ omnibus terreſtribus lumen præbet.
 Immortalibusque dijs, qui cælum latum tenent,
 Genitæ congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Erythra peperit per amorem mixta,
 Aſtrumque magnum, Pallantemq̃ præſtantiffima dea.
 Perſenque, qui etiam omnes præcellobat peritia. (cum,
 Aſtro v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argeſten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum. in amore cum deo dea congressa.
 Poſt hos v. Aurora ſtellæ genuit Luciferum manẽ genitã
 Aſtraque fulgentia quibus cælum cinctum eſt.
 Scyx v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem, in adibus,
 Et Robor, æque Vim præclaræ generis filioſ.

Ἀφρὶς τε, Πρύμναι τε, καὶ Οὐρανὴν θεοειδῆσιν
 Ἰππῶ τε, Κλυμένην τε, Ροδίαν τε, Κόμην τε,
 Σάξω τε, Κλυτίην τε, Ἰδύαν τε, Παλιδόην τε,
 Πληξαύρην τε, Γαλαξαύρην τε, ἑρατὴν τε Διάνην,
 Μολόβισις τε, Θόη τε, καὶ Δειδῆς Πολυδῶρην·
 Κρχήν τε φυλῶ ἑρατὴν, Πλατῶν τε βοῶπις,
 Πρηνίς τε, Λαίηρα τ'. Ἀκρίστην τε, Ξειδίην τε,
 Πιτρώην τε, ἑρέεσσαν ἑριδῶν τε Εὐρεσίην τε,
 Μήνις τ', Εὐρυμώμην τε, Ἰφιδῶν τε κροκοπέπλος·
 Κρυσίην τ' Ἀσίην τε, καὶ ἑμμερέεσσαν Καλυψῶν
 Εὐδῶρην τε, Τύχην τε, καὶ Ἀμφιεῶν, Ωκυρῶν τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δ' ἡ σφίον περιφρεσέτη, ὅστις ἀπασίων.
 Αὐταὶ δ' Ὀκιδμοῦ καὶ Τηθύος ἐξεργάζοντο
 Πρὸς βύταται καὶ ῥαι πολλαὶ γαίης εἰσι καὶ θῆαι.
 Τρεῖς γὰρ χεῖλαι εἰσι ταύτης φέροντι Ὀκιδμῖναι,
 Αἶψα πολυσπέρειες γαῖαν καὶ βίνδεα λίμνης
 Πάτη ὁμῶς ἐφίποισι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἐπερὶ ποταμοὶ κενεχρδαίοντες,
 Τίς Ὀκιδμοῦ, τοὺς γίνατο πότινα Τηθύς·
 Τῶν ὄνομα Ἀργαλίοι παύτων βροτῶν αἶδρα ἐτίσασιν.
 Οἱ δ' ἰκαστοὶ ἰσασιν οἱ αἶσθαι ἀετάρων
 Θεία δ' Ἠήιον τιμῆαν, λαμπεράν τε Σελήνην,
 Ἡ αὖθ' ἡ πάτερων ὅπη χροῖνισα φαίνεται,
 Ἀδανατοὶς τε θεοῖς τοὶ ἑρατὸν ἄρυν ἔχουσι,
 Τείναθ', ὡς Ἀνθηδεῖσ' Ἰφιδέοις ἐν φιλότῃ.
 Κρόν δ' ἰὺρυβίη τέκτιν φεῖ ὅτητι μιγίστα,
 Ἀσράδην τε μίχαν, Ἰδμῶν τε δῖα θεῶν·
 Πίρσιωθ' ὅς καὶ πᾶσι μετίσσειν ἰδμεσμένον.
 Ἀσρῶν δ' ἡὼς αἰέμονες τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργεῖω Ζεφύρῳ, Βορείω τ' αἰφνεροκρήδοντι,
 Καὶ ὅπῃ ἐν φιλότῃ θεῶν δειὰ δύνει δέιστα
 Τεὺς ὅμιτ' ἀστέρα πᾶντι Εὐσπέρῳ Ἡελιγύεισσι,
 Ἀσρασι, ὡς περὶ ἄνδρα, πατ' οὐρανὸς ἰσφαίεται.
 Στυξ ὅτι καὶ Ὀκιδμοῦ θυγατήρ, ἰδμῶν τε μιγίστα,
 Ζήλῳ καὶ Νίκῳ καλλιόφρονι ἐν μιγίστοις
 Βαφ' ἑρῶτος ἡδὲ Νίλῳ, ἀφιδίκατα γίνατο τέκνα.

Quibus non est storsim à Ioue domus nec vlla sedes,
 Neque via qua non illu deus praeit:
 Sed semper apud Iouem grauitèr conantem sedem habet.
 Sic enim consuluit Scyx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympus fulgurator.
 Immortales vocauit deos ad alium caelum. (pugnèr)
 Dixit autè, quod qui fueris vna secū deorū contra Titanes
 Nulli se adempturum pramia, sed honorem quemquo
 Habitatum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit qui honori expers fuerit sub Saturno atq.
 Ad honores ac pramia prouecturum, ut fas est. (immuni,
 Venit autem prima Scyx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filijs chari per consilia patris.
 Ipsam v. Iupiter honorauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorum magnum ut si iuramentum,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus siouis pollicuerat,
 Perfecit. ipse autem prapotens est, atqui regem agit.
 Phœbe porro Caeli peroptabilem venit ad lectum.
 Grauida verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus:
 Duxit in amplam domum, chara ut vocatur uxor.
 Illa autem grauidata Hecatem peperit, quæ super omnes
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit v. ei splendida dona,
 Partem ut habeat terreque & infrugiferi maris.
 Imè etiam Stelligero à caelo fertur a est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominū,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Inuocat Hecatem ingens verò eum sequitur honor.
 Facillimè cuius beneuola dea succipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Caloque procreati sunt,

Τῶντα ἴς' ἀπαύδου Διὸς δόμος, κ' οἱ τις ἴδῃ
 Οὐδ' ἴδῃ, ὅπως μὴ κείνοισι θεὸς ἡγάμον δέει
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζεὺς βαρυκτύπῳ ἰδρίονται.
 Ως γ' ἐβούλευσε Στυγὲς ἄφθιτος Ωκεαίνῃ,
 Ἡμεῖς τῇ ὅτι πάντας Ολύμπου ἀστριπυτὺς
 Ἀδυνάτους ἐαδῆσαι θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
 Ἢτορ δ', ὅς αἱ χ' οἶος θεῶν Τετῆσι μάχεται
 Μήτιν' ἀπορρίσσειν γράων, πρὶν δ' ἔκαστον
 Εξέμεναι τυτάρους γαμετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἴφαθ' ὅς περ ἄπμος ὑπὸ Κρονίῳ ἀγέραςται
 Τιμῇ κ' γράων ὀπιβητῆρ' ἢ δόμος ὅρα.
 Ἠλθε δ' ἄρα παρῆκε Στυγὲς ἄφθιτος Ὀλύμπου.
 Ζεὺς σφίσι παίδεσσιν· φίλα διαμήδεια παύει.
 Τὴν δ' Ζεὺς τίμωσι φεισάμεν δ' ὄρεα ἰδούκω.
 Αὐτὶν δ' ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμεναι ὄρεσι
 Πάδας δ' ἡμεῖς πάντας οὐς μετὰ σφίσι.
 Ως δ' αὐτὸς πάντας διεμαρῆς, ὅς αὖ ὑπέρειν.
 Εξετελειῶν αὐτὸς δ' μέγα κρατεῖν ἢ αἰάσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κρονίῳ, ὑφ' ὅτε ἦλθον ἐς Διὶ.
 Κυσαμένη δ' ἤπειτα θεῶν θεῶν ἐν φειδύτῃ
 Ἀντὶ κρονοπύλον ἐγείνατο μέλιχον αἰετῶν.
 Ἡπιοι αἰδρώποισι κ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ αἰχῆς ἀθανάτοισι ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀστρίλιν δαΐθυμοι, ὡς ποτὶ λίβρης
 Ἠγάγετ' ὅς μέγα δώμα, φίλιν κακλῆδ' ἀκρίτην.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη ἐκείτῃ τέκε, τὴν πρὶν πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμωσι ποιεῖ δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα.
 Μοῖρα ἔχει γαίης τε κ' αἰθέρης θαλάσσης.
 Ἡ δ' κ' ἀστρίωνος ὑπ' ἑρμῆος ἔμεναι τιμῆς,
 Καὶ γ' οὐκ ὅτι πού τις ὀπιχθονίων αἰδρώπων
 Ἐρδῶν ἰερα καλὰ χ' ἰνόμεν ἰλάσονται,
 Χιλήσκει ἐκείτῃ πολλὰ τί οἱ ἴσασιν τιμῆς.
 Ρεῖα μάλ', ὅς παρῆκεν γὰρ θεῶν ὑποδίδεται δ' ἄλλῃ
 Καὶ οἱ ὄλβοι ὅπαζοι ἰπὶ δυνάμει γὰρ παρῆκεν,
 Οἶον γ' ἰαίης κ' οὐρῆος ἐξελθόντο,

Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vi ademit, neque privavit
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores deos:
 Sed habes sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem.
 Et premium tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honora ipsam,
 Cui verò vult magnifice praestò est, atque iuvat.
 Inq. concione inter homines eminet, quorum scilicet voluit.
 Atque quando ad bellum perdens vires armantur (rur.
 Virgineum dea adest quibus voluerit,
 Victoriis prompè ut prebeas, & laudem porrigas.
 Inque iudicio reges apud venerandos seder.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea & illis praestò est, atque iuvat.
 Qui verò viceris virtute & robore, pulchrum premium
 Facile fert, lausque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus qua adest quibus voluerit.
 Et his glaucum mare tempestuosum secant,
 Viaque faciunt Hecara, & valde sonanti Neptuno,
 Facile etiam pradam incluta dea dedit copiosam.
 Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta quoque boum, gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum omnium animo saltem volens.
 Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit,
 Adeò sanè licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius alienam iuvenem, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa conuensis Aurora.
 Sic ab initio nutrens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro dimissa à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gaudens,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Quemque consiliarium, decum patrem atque hominum.

Καὶ πρὶν ἢ ἄρτι, τούτων ἔχει δῖσιν ἀπαιτών.
 Οὐδὲ πρὶν Κρονίδης ἐβίβαστο εἰδὲ τ' ἀπύργε
 Οὐδ' ἔαχεν Τιτυσι μὲν φρεσὶ φρεσὶ θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχε ὡς τυφρῶτον ἄσπερ ἀρχὴς ἐπλετο δαυμάδου.
 Οὐδὲ ὅππῃ μοῦνοχρῆς ἦσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἕραν ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ παλὺ μάλλιν, ἐπὶ Ζεὺς πέταυ αὐτῷ.
 Ὡς δὲ ἰδὲ μεγάλας παρὰ γίνεταί, ἠδὲ ὀνίησιν.
 Ἐν τ' ἀγρῇ λαοῖσι μεταφρίπαι, ὧν καὶ ἰδὲ ἦσαν.
 Ἡ δὲ, ὅππῃ ἐς πέλεμον φθίλλεσθαι δαυμάδοντα
 Ἀνέρις, εἴδω θεὰ παρὰ γίνεταί, οἷς καὶ ἰδὲ ἦσαν.
 Νίκην φρεσὶ φρεσὶς ὁπάζει, καὶ κῦδος ὁρᾷ.
 Ἐν τ' ἰδὲ βασιλεύσει παρ' ἀνδράσι καὶ θείῃσι.
 Ἐδὲ δὲ αὐτ' ὅππῃ ἀνδρὶς ὄντι ἀνδράσι
 Ἐν δὲ θεὰ καὶ τοῖς παρὰ γίνεταί, ἠδὲ ὀνίησι.
 Μικῆσαι ἢ βίῃ καὶ καρτερίᾳ καλὸν αἶθρον,
 Ρεῖα φέρει, χαίρειν τε τελευτῇ καὶ δὲ ὁπάζει.
 Ἐδὲ δὲ ἰππῆας παρὰ γίνεταί, οἷς καὶ ἰδὲ ἦσαν.
 Καὶ τίς οἱ γλαυκῶν δαυμάδων ἐργάζονται
 Εἴχεται δ' ἐκείνῃ καὶ ἐκείνῃ ἐννοεῖται.
 Ρεῖα δὲ ἀνδρῶν καὶ δὲ θεῶν ὅππῃ παρὰ γίνεταί.
 Ρεῖα δὲ ἀνδρῶν καὶ δὲ θεῶν ὅππῃ παρὰ γίνεταί.
 Ἐδὲ δὲ ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδὲ αἰετῶν,
 Βασιλείας τ' ἀνδρῶν τε καὶ ἀνδρῶν πλατὺ ἀνδρῶν.
 Ποίμνας τ' εἰσπράττει γ' αἶαν, θυμῷ γ' εἰσπράττει.
 Ἐξ ὀλίγον βερέει, καὶ πολλὰν μάλιστα δῆκει.
 Οὐτὶς τοι καὶ μοῦνοχρῆς ἐκ μὲν εἰσπράττει,
 Πᾶσι μὲν αἰδωάτοισι τετίμηται γέρας.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κρεῖττον οἷον ἐκείνῃ
 Οφθαλμοῖσι τὸν δαυμάδων πόλιν πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὐτὶς ἔχ' ἀρχὴς καυρῶν, αἰ δὲ τε τομά.
 Ρεῖα δὲ αὐτ' ὅππῃ Κρονίς τέκεται ὁπάζει.
 Ἰσίδω, Δήμητρα, καὶ Ἡρῆν χρυσοπέδιλοι,
 Ἰφιδμῶν τ' Ἀιδῶν ὡς ἐκείνῃ δαυμάδα γαίῃ.
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἰρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζεὺς τε μὲν πᾶσι θεοῖσι πατὴρ ἠδὲ καὶ ἀνδράσι.

Cuius & à tōtūrru concutitur lara terra.
 Acquis istos quidē deglutiebat Saturnus magnus quicunque
 Ex utero sacro matris ad gēna venerat:
 Hac animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Caeli
 Alius inter immortales haberet regionem decus.
 Audierat enim ex Terra & Caelo stellis micante,
 Quod sibi facile esset proprio filio domari,
 Quātūvis robusto existēti, Iouis magni per cōsilia. (Struēs
 Ideoque hic non cacam speculationem habuit, sed insidias
 Filio suis deorabat. Rheam a. tenebat luctus grauis.
 Sed quādo iam Iouem erat deorum patrem atque virorū
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Sui, Terraque, & Cae' este laro,
 Consilium ut suggerent, quo pacto lāret pariens,
 Filium eharum, possetque vici si furias patris sui
 Contra filios quos deorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verō filia dīlecte ausciliarunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorariū quacūque satis constitutum esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lyctum Creta ad pinguem populū.
 Cū minimum natus filiorum esset paritura,
 Iouem magnum: hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educādum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem uigrans,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelso, dīuina sub latebris terre, (hensum
 Argae in monte denso syluoso. (dedis
 Huic a. fascijs inuolutum magnum lapidem in manno
 Caeli filios pro potenti deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suum condidit in aluium
 Miser: nec cogitauit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide sacus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperaturus.
 Celeriter autem deinde robur & ferre a membra
 Rescebat illius regi cretulo a. Rem anno

Τοδ' ἐκ' ὑπὸ βροτῶν περιμίξεται ὀυρῶν χθονί.
 Καὶ τοῦ μὲν κατίπνι κρῖνος μέγας, ὅς τις ἴκαστο
 Νηδύος ἐξ ἡρῆς μαιῶς ποτὶς γυνάδ' ἴκαστο.
 Τα' φρονίον ἴνα μὴ τι ἀγαυῶν ἔραταιόντων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἰχθὺ βασιλῆϊδα πρῶτον.
 Φιδέτο γὰρ Γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστρόεντος,
 Οὐδὲν οἱ πείθετο ἰὼν ὑπὸ πατρίδα μῆναι,
 Καὶ κάρτερά φ' ἰόντι. Δίδε μὲν ἄλλ' οὐκ ἀβλαβή.
 Τὸ δ' ὅγε καὶ ὁρᾷ σκοπιῶν ἰχθὺς, ὅγε δὲ δακτύλων
 Παιδάς ἰοὺς κατίπνι. Ρίπῃ δ' ἔχει πίνδος ὄψασθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶ ἔμμελλε θείων πατέρ' ἰδὲ καὶ αἰσθῆναι
 Τέλειον, τότε ἴππετα φίλους λιταύδαι ποικίλως
 Χρὲς αὐτῆς, Γαίᾳ τε Οὐρανὸν ἀστρόεντα,
 Μῆτι συμφορέσσιν ὅπως λησάδαιτο τι κοῦραι
 Παῖδα φίλοι, τίσιν τὸ δ' ἰερὸν παῖδες ἰοῖο,
 Παιδῶν ἔς κατίπνι μέγας κρῖνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ὅγε θυγατέρι φίλῃ μέλα μὲν κλύον ἡδ' ὀπίδοιτο.
 Καὶ οἱ περὶ δέ τινα ὅσα φ' ἰόντι πείθετο γυνάδω
 Ἀμφὶ κρῖνος βασιλῆϊ καὶ ἡμῖν καρτερὸν ὄμω.
 Πάμψαλ' ὅς ἐς ἄνκτον, κρύπτης ἐς πύονα δῆμον
 Ὅπως τ' ὅγε ὀπλέσσειτον παῖδων ἔμμελλε τέλειον
 Ζῶντα μέγας φ' ἡμῖν οἱ ἰδέσθαι Γαίᾳ πελώρῃ
 Καὶ τὰς ὀυρῶν κατὰ φέρων ἀπὸ πολλοῦ μῆναι τε.
 Ενδὲ μὲν ἴκαστο φέρουσα δολιχὴν ἀνύκτα μῆναιον,
 Πρὸς τῷ ἐς ἄνκτον κρύψαι δὲ ἔχει λαβύσσει
 Ἀντὶς ἐν ἡλιβάτῃ, ζαθέης ὑποκαθ' ἑσπερίαν
 Ἀργαίῳ ἐν ὅρῃ πεπυπασσάμεν ὕλην τε,
 Τὸ δ' ὅγε σαρκαίοντα μέγας λίδον ἰχθὺς ἀμύξιν
 Οὐρανίδῃ μίγ' ἀσπασθῆναι πορτίον βασιλῆϊ.
 Τὸν τὸ δ' ἴκαστο χείρασι τῷ ἀλκίῳ θείῳ κούρῳ,
 Σχίσσας ὅδ' ἐνέσσει μὲν φρεσὶν ὡς οἱ ὀπίσσω
 Ἀπὸ λίδου ἰδὲ ἡδὲ ἀνέκασται καὶ ἀκροῖς
 Λέπειν, ὅμιν τὰ χ' ἔμμελλε βίῃ χερσὶ δαμάσσει.
 Τεμνὸς ἐξ ἡλίου, ἰδὲ ἐν ἀθανάτοισιν αἰάξιν.
 Κατακλίμω δ' ὅγε ἴππετα μὲν ὅς φαιδύμα γυνή
 Μυῖστον πρὸ ἀνέκασται. ὅτε πρὸ μὲν δ' ἐνέσσει

Terra consilio astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Visus artibus ac vis filij sui.
 Primum verò euomuit lapidem lapido deuoratum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pirho in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalibus homi-
 Solut verò paternos noxys à vinculis (nibus.
 Celigenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi reculerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus confisus, mortalibus atq. immortalibus imperat.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipso verò et Atlantem magnanimum peperit filium.
 Perierit prætereagloria presignē Menætaū, atq. Prometheū
 Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus, re-
 Primus enim Iouis sceleratam suscepit mulierem, (rum
 Virginem, Inturium v. Menætiem latè videns Iupiter
 In Erebum deiecit, feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò cælum lacum, sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessus manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinant prudens Iupiter.
 Ligauit v. inenitabilibus cōpedibus Promethea versutū,
 Vinculu duris mediam per columnam adigens.
 Et eū aquilam immisit expansis alis: ceterū hic epas
 Comedebat æternū, quā ipsum crescebat par ubique
 Noctū, quantum toto die edisset extensas alas habens auis.
 Hunc quidē Alcmena pulchros tales habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum merò morbum profligauit
 At Iapetionida, & liberauit ab agitudine:
 Non inuaro leue Olympio in alto imperante.

Γαίης ἐνείησι πολυφραδείας δολωθεῖς,
 Ον γόνον αἴψ' αἶηκα μέγας Ἡρότος ἀγκυλομήτης,
 Νίκηθεῖς τίχρητι βιηαί τε παῖδες ἑοῖο.
 Πρῶτον δ' Ὀξήμους λίθον, πύματον κραταίωον·
 Τὸν μὲν Ζεὺς εὐρέξε χ' ἔχοντες ἄρυσθ' ἰένε
 Πυθεῖ ὅν ἡγάθη, γυθίοις ὑπὲρ Παριηαυτοῖο,
 Σῆμ' ἰλὸν ἔξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσι δ' παύσασθαι γένους ὀλοῦν δ' ὀπὸ δισμῶν
 Οὐρανίδας, εἰς δ' ἔστι πατὴρ ἀειφροσυνήσων.
 Οἳ οἱ ἀπιμνήσμεντε χάριν ἔδωκ' ἰάσων,
 Δάκρυ δ' βροτῶν, ἡδ' αἰδωλόεντα κεραυνόεν
 Καὶ στεροπλῶ· τοπρὶν δ' παλῶν Γαῖα κικλόμεν
 Τεῖς πίσυρας θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰάσων.
 Κούρω δ' Ἰαπετὸς καλλίσφρονος Ωκυμένη
 Ἠγάγετο Κλυμάρων, καὶ ὁμὸν λείχε εἰσενίβαιεν.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλанта κρατὶ ῥέφρονά γείνατο πῶδα·
 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίποι, ἡδ' Ἐργμηνία
 Ποικίλον, ἀολόμητιν· ἀμαρτίνοον τ' Ἐπιμηθία,
 Ος κακὸν ἐξ' ἀρχῆς γένετ' αἰδράσιν ὀφρονέσῃσι·
 Πρῶτος δ' ὄρα Διὸς πλασθὲν ὑπόδεκτο γυναικας
 Παρθένον· ὕβρις δ' ἔπειτα Μεινοίποιον ἄρθεοπα Ζεὺς
 Εἰς ἱριβος κατέπεμψε, βόθρ' ἄλ' ὀλοῖεντι κρεαυμῇ,
 Εἴνεκ' ἀπαθελίης τε καὶ λυορέης ὑπερόπλε
 Ἀτλας δ' ἐρεανὸν ὀρῶν ἔχ' κρατερῆς ὑπ' αἰάτης,
 Πείρα δ' ἐν γαίης φέρει παρ' Ἐσπερίδων λιγυφαίων
 Εσθλὰς, καραλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρσιν.
 Ταύτῃ δ' οἱ μοῖρ' ἐδίδασκετο μετρίετα Ζεὺς.
 Δῆσι δ' ὄγκοι πέδοντι Ἐργμηνία ποικιλόβουλον,
 Δεσμοῖς ἀρζαλέοις μέσον διὰ κίον' ἔχαστας·
 Καὶ οἱ ἑσπ' ἀπὸν ὄρσιν τανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἡ παρ
 Ἡδιν ἀδυνάτοισι, τὸ δ' αἰέξεται ἴσον ἀπαύτη
 Νυκτὸς, ὅσον φέρειαν ἡμῶν ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκιμῶς καλλισφύρου δῆκιμος υἱὸς
 Ἠρακλῆος ἔκτεινε κακῇ δ' ὀπὸ τοῦτον αἰάλην
 Ἰαπετινίδ' ἡ καὶ ἔχουσατο δυσφροσυνήσων·
 Οὐκ αἶηκε Ζεὺς ὀλυμπία ὑψιμέδοντες

Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea super terram multos pascentē.
 Ob id itaque veneratus honorabat praeclarum filium.

Quantiis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eò quòd contendisset consilio cum prepotenti Ioue.

Etenim quādo disceptabāt inter se dū mortalesq. hominēs,
 Meconā, ibi tum magnum bovem prompto animo
 Divisum proposui: Iouis mentem fallens.

Nam hac quidē parte carnēsq. et intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, regens ventre bovino.

In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Ritē disponens recondidit regens candida aruina.

Iamq. rē ipsum allocutus est pater hominūmq. deorūque
 Iapetionida omnium illust. istius regum,

Oignare quā iniquē partitus es portiones?

Sic dixit latenter carpēs Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,

Tacitē arridens (dolosa autem non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriofissime, maxime deorum sempiternorum,

Harum elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciēs,
 Dixit sanē dolosa cogitans: Iupiter autē aeterna cōsilia

Cognovit certē ne cignoravit dolū, mala autē praevidēbat
 Mortalibus hominibus quae ē perficiēda erāt. (animo

Manibus verò hic. utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mētē. verò eius occupabas animū,

Ut vidit ossa alba bovis dolosa arte,

Ex illo tempore dū super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hūc nūc valdē cōtristatus allocutus est aubicognus Iupiter.
 Iapetionida, super omnes consilia edoctus,

Oignare nondum sanē dolosa oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter aeterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabit miseris ignis robur indefessū

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant;

Pecē ipsam decipit bonus filius Iapetis.

Οφρ' Ηρακλῆος Θαβαλῆτος κλέος αὖ
 Πλαῖον ἴτ' ἢ τοπαροῖδεν ὅπῃ χόονα πολυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἐζόμην· τίμα ἀρεδίκατον υἱόν.
 Καί φρ' χωόμενος παύδῃ χόονον φρίν ἔχουεν,
 Οὐκ ἐρίζετο βυλας ὑπερφρίῃ Κρονίονι
 Καί γδ' ὅτ' ἐμρίνοντα θεοὶ θνητοὶ τ' ὠδυνάποι
 Μνηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βουῶ ἀνέφρονι θυμῷ
 Δακτύλῳ ἀφροῦθι καὶ δὲς νόον ἔξ' ἀπαθείσαν.
 Ἰὼ μὲν σαρῆας τε καὶ ἱλῆας πόντι θυμῷ
 Εὐρίνοῦ κατέδνηκα, καλύψας γαστρί βοείῃ·
 Τὸ δ' αὖτ' ὅς τ' αὖ λυκαὶ βοὸς δολίῃ ὅπῃ τέχῃ
 Εὐδοτόσας κατέδνηκα, καλύψας ἀργίῃ θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσείπετο πατὴρ αἰνυρόν τε θιόν τε,
 Ἰαπεπονίδῃ, πάντων ἀρεδίκατ' ἀνάντων,
 Ω πόποι, αἶς ἱπερζήλας διεδίδασκε μάλας.
 Ως φάτο καρτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μέδῃα εἰδώς.
 Ἰδὲ δ' αὖτε προσέειπε Περικλῆδ' ἀγκυλομήτης,
 Ηε' ὅτ' ἐμμειδήσας, (δολίης δ' ἢ ἔλθῃτε τέχης)
 Ζεὺς κούδισι μέγιστε θεῶν ἀστυλῆταιον,
 Τῶν δ' ἔδ' ὅπως τίρλωσι ἐν φρεσὶ θυμῷ ἀνέγῃ.
 Φῆρα δολοφρονίαν. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μέδῃα εἰδώς.
 Ἰὼ γάρ τ' ὅτ' ἠγνοίῃσι δέλον· κακὰ δ' ὄσα θυμῷ.
 Θνητοῖς αἰνυρόπαισι, τὸ καὶ τελέεσθ' ἔμελλεν
 Χρὸς δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν αἰετέτο λυκαὶ δῆροφ,
 Κώστα το γ' ὅρνας, ἀμφὶ χόλος δ' ἔμιν ἵκατο θυμῷ.
 Ως ἴδεν ὅς τ' αὖ λυκαὶ βοὸς δολίῃ ὅπῃ τέχῃ.
 Εκ τῷ δ' ἀδαιάτοιεν ὅπῃ χόονι φῦλ' αἰνυρόπων
 Καί εσ' ὅς τ' αὖ λυκαὶ θνητῶν ὅπῃ βαμῶ.
 Ἰδὲ γ' αὖτ' ὅτ' ἔχουσας προσέειπε Κρονίονι Ζεὺς,
 Ἰαπεπονίδῃ, πάντων πέρι μέδῃα εἰδώς
 Ω πόποι, ἔκ ἄρα πῃ δολίης ὅπῃ ἔθροο τέχης.
 Ως φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μέδῃα εἰδώς.
 Εκ τούτῃ δ' ἔπειτα, δόλῳ μεμνημένος αἰεί,
 Οὐκ ἐδίδου μῆϊοις πυρὸς ἄλῃος ἀναμάτοις
 Θνητοῖς αἰνυρόπαισι οἳ ὅπῃ χόονι κατεπόσαν.
 Ἀλλὰ μιν ἔξ' ἀπάτησιν ὅς τ' αὖτ' Ἰαπετοῖς,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem.
 In concaua fœcula momordit verò imò animo
 Iouē in alto tonātē, ad irāmq. ipsum cōmouit charo corde,
 Vt vidit inter homines igni longē apparentem splendore.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 Et terra enim conformauit per quam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturnij confilio.
 Cinxit verò & adornauit dæa castis oculis Minerva,
 Candida veste, à capite verò calyptram
 Ingeniosè factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circa verò eiserta recens florentis è floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira visus
 Animantia quacunque cōtinens multa alit, atque mare,
 Ex illis hic multa indidit. gratia v. resplendebat magna.
 Mirabilis, animantibus similia vocalibus.
 Ceterū postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dī atque homines,
 Ornatu gestientem casta Palladis forti patre progenera:
 Admiratio aut cepit immortalēsq. deos mortales. hōes
 Vbi viderunt dolum arduū, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum fœminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocuumentum ingens mortales inter viros habitant,
 Perniciosa paupertas non comites sed luxus.
 Ac veluti cū in aluearijs testu apes
 Fucos pascunt malorum participes operum.
 Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viri rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter alisonans dedit, participes operum

Κλέψας ἀχαιῶτοιο πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλῷ
 Εν κοίλῳ νείθευκε δάκνον δ' ἀφαινόθι θυμὸν.
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτιω, ἰχλάσσι δ' ἴμιν φίλον ἦτορ.
 Σις ἴδεν αἰδρώποισι πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλῷ.
 Αὐτίκα δ' αἰτὶ πυρὸς τιῦξεν κακὸν αἰδρώποισι.
 Γαίης γ' οὐ σὺμπλασσε σφαιλυτὸς Ἀμφιγυῖεις
 Παρδινῶ αἰδοίῃ ἱκθον, Κερνίδιω δ' αὖ βελαῖς.
 Ζῶσι δ' ἢ καὶ κόσμουσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.
 Ἀργυφίῃ ἰδὴτι καὶ κηΐδιν δ' καλύπτειω
 Δαρδανίῳ χείρασι κατὰχευε, θαῦμα ἰδίῳ.
 Ἀμφὶ δ' οἱ στροφάικες νεοδηλῆες αἴθισσι ποῖναι
 Ἰμάρτους παρίθνη καρήατι Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Ἀμφὶ δ' οἱ στροφάικω χερσὶν ἑκαταχέειν ἰδὴτι,
 Τὼ αὐτὸς ποῖναι σφαιλυτὸς Ἀμφιγυῖεις
 Λακόνους παλάμῃσι, χειρὶ ζῶντος Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' οἱ δίδυμα πολλὰ τέκνα χατοθαῦμα ἰδίῳ.
 Κισσάδαλ' ὅσ' ἠπείρες πολλὰ τρίφει ἠδὲ δάλασσα.
 Τῶν ὅγε πολλὰ ἐν δῆκτ' ἅρσι δ' ἀπλάμπουτο πολλά,
 Θαυμάσιον, ζῶοισι ἰοικέτα εἰσέεσιν.
 Αὐτὰρ ἰπτιδὴ τιῦξε καλὸν κακὸν αἰτ' ἀγαθόν,
 Εξάγαγ' ἰδὴ αὖ ἄλλοι ἴσαν θιοὶ ἠδ' αἰδρώποισι,
 Κόσμον ἀγαλλομύρῳ γιανκώπιδος ὀβριμοπατρὸς.
 Θαῦμα δ' ἴχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' αἰδρώποισι.
 Ως εἶδον δόλον ἀπὺν, ἀμύχανεν αἰδρώποισιν.
 Εκ τ' γ' οὐ γῆρος ὄρε γυναικῶν δηλυτεράων.
 Τῆς γ' οὐ αἰὶν ὄρε γῆρος, καὶ οὐλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' αἰδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης καὶ σὺμφορα, ἀλλὰ κόρη.
 Ως δ' ὅππ' ἐν σφαιλῶσι κατηρεφίεσσι, μέγισται
 Κηφύῳας βόσκοισι, κακῶν ξυνήστας ἱργων,
 Αἰ μὲν τε φρόπων ἡμαρ ἐκ ἡγίων καταδύτα
 Ἡ μάστις ἀπείθεσσι, τιθασί τε κυρία λυγρῇ.
 Οἱ δ' ἴντεθι μύροντες ἐπιρροφίας καὶ σίμβλους,
 Αἰσώπειν καματον σφιδέρῳ ἐς γαστρί' ἀμύρται.
 Ως δ' αὐτὰς αἰδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
 Ζῶσι ὑψιβρεμέτες δῆκα, ξυνήστας ἱργων.

Melestorum. aliud verò præbuit malum pro bono.
 Quis nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem v. accigerit serestam.
 In penuria eius qui senem foueat, hic non vultus indigne
 Vixit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognari. Cui verò nuptiarum condario contigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornata præcordijs,
 Huic ab euo malum bono ad æquat
 Esse. qui verò adepsus fuerit nocentis natiuitatis feminam.
 Vixit in pectoribus habens indefinentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouem fallere mentem neque præterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem evitavit gravem iram: sed necessario
 Quamvis multis scitū existentem, magnum vinculis coercet.
 Briareo verò ubi primū pater iratus est animo,
 Cætoque atque Gyge, ligavit forti vincula,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formā,
 Et magnitudinem, collocavit autem sub terram latam,
 Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magnæ in finibus terre,
 Usque valde mærentes: corde magnum luctum habentes,
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta proluxe recensuit,
 Cum illis victoriamque & splendidā gloriā accepturos,
 Diu enim pugnarunt, laborē animā cruciantem habentes,
 Titanesque dii, & quorquot à Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuò per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Oethry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dii dardæes bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens:
 Illi sanè tum inter se pugnā animū excruciantē habentes,
 Continuè pugnabant, decem plus annis.
 Neque vlla erat contumionis gravis composita neque finis.

Αρραλίωι. ἔτιρεν ὃ πόρεν κακὸν αὐτ' ἀγαθεῖο·
 Οὐ κα γάμον φθύνει καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆυσιν ἐθέλῃ, ὅλοον δ' ὅτι γῆρας ἱκνῆται,
 Χήτης γρηγορομένο, ὅδ' οὐ βίοντος ἐπαδύνη
 Ζῶει, ἀποφθιμένη καὶ διὰ πᾶσι δαττόνται·
 Χρηστέα δ' αὐτὶ γάμου μὴ μοῖρα γῆνται·
 ἔκδ' ἴλω δ' ἔχεν ἀκοίτην, παρὰ δὲ παρὰ δέσποιναν,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλὸν αἰτιφρίζει
 Ἑμάρμας· οἱ δ' ἐκ τῆς ἀπαρτηγῆς γυναικὸς
 Ζῶει εἰς ἡμέραν ἔχων ὀλίγον αἰῶνα
 Θυμῷ καὶ κραδίῳ καὶ αἰήκετον κακὸν ὄντι.
 Δεῖκα ἰστὶ Διὸς κλειψαί τόν κ' ἐπ' ἀπὸρθεῖν.
 Οὐ δὲ γὰρ λαμπρονίδης ἀχρίκηται Περμηνίδας
 Τοῖο γ' ὑποξήλυξε βαρύν χέλον, ὅτ' ὑπὸ αἰαίνῃ
 Καὶ πολυδρείν ἰέντα μέγας καὶ δέσποιναν ἱρκεῖ.
 Βελάρη δ' ὡς παρὰ τὴν πατὴρ ὀδύσασα το θυμῷ,
 Κόπῃ τ' ἢ ὃ Γυγνίδης κρατερῷ εἰς δέσποιναν,
 Ἡτορίων ὑπὸ πλεον ἀγῶνιστος, ἡδὲ καὶ εἴσας,
 Καὶ μεγδύς· κατεπλάσσε δ' ὑπὸ χθονὸς ἀρυοδείης
 Εἰς δ' οἷον ὄντι ἔχοντες ὑπὸ χθονὸς ἰσχυροί,
 Εἰς τὸν ὅσον πατρὸς μεγάλης ἐν πύρρῳ γαίῃ,
 Διὶ μάλ' ἀχρυσόμοι, κραδίῳ μέγα πένθος ἔχοντες·
 Ἀλλὰ σφίσις κρυπιδὴς τε καὶ ἀδύνατοι δεσπῶντες,
 Οὐς τῶν ἡύκομος ἔειπεν ἄρ' ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φρεσὶ μισσησὶν αἰήκαρον ἐς φάος αὐτῆς,
 Αὐτὴ δ' ὅσπιν ἀπαντα δίδωκε καὶ κατέλξε,
 Σιωπῆσισι τίκτω τε καὶ ἀγλαὸν ὄψας ἀρίστων,
 Διὸς γὰρ μαρτυροῦσιν θυμῷ γὰρ ἔχοντες,
 Τε τιμῆς τε θεοὶ καὶ οὐσι κέρει ὕδα γλύντο,
 Αἰτ. ὁ δὲ γλύντο διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 Οἱ μὲν αὖτ' ὑψηλῆς Ὀδύσεος ἱμελῆς ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἀλὺμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐσάντων,
 Οὐς τῶν ἡύκομος Ρεῖν Κρόνῳ ἀντιθέσται
 Οἷα τὸτ' Ἀλλήλοισι μάχην θυμῷ γὰρ ἔχοντες,
 Σιωπῆσισι ἐμάχοντο δ' ἐκ πλείους εἰαυτούς.
 Οὐδὲ γὰρ ἔλκετος χαλκῷ λύσις ἢ τῇ περὶ τῇ

Nectris: aequaliter autem finis extentus erat belli.
 Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia,
 Nectarque ambrosiamque, quibus dum ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Vbi v. nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tum ipsis interlocutus est pater hominumque, deorumque.

Audite me Terraque & Caeli incliti liberi
 Ut dicam quae me animus in pectoribus liubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro Victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dum, & quolquor è Saturno facti sumus.
 Vos verò magnamque vim & manus iniectas
 Ostendite Titanibus contrarium in pugna gravi,
 Memores amicitiae placidae, quibus perpessis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit. illi v. rursus excepit locus irreprehensibilis,
 Venerande, non ignota loqueris: sed & nos (intellectus,
 Scimus quod excellit quidem tibi praecordia, excellēs v. est &
 Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi:
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradè iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni filii rex, insperata passi.
 Ideoque nunc in tento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum impetum in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.

Sic dixit. collaudarent verò dum datores bonorum,
 Sermonem audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam quam antea: pugnam verò arduam excitarunt
 Omnes, fœminaque & mare die illo,
 Titaneque dum, & quolquor Saturno progeneri sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enatis erant in robustis artibus,

Οὐδ' Ἀπέρειστον ἢ τέλος τίνατο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καίνοισι παρήχεται ἄρματα πάντα
 Νίκτωρ τ' ἀμβροσίῳ τεταφθ' θεοὶ αὐτοὶ ἰδούσιν
 Πάϊον ἐν στήθεσιν αἵξειτο θυμός αἰχμῶν.
 Ως νίκτωρ δ' ἐπείσσω τοῖς ἀμβροσίῳ ἔρατιν ἔλκω
 ὅδ' ὅτε τοῖς μετρίεσσιν πατέρ' αἰδρῶν τε θεῶν τε,

Ἐκλυτέμεν Γένος τε καὶ Οὐρανὸν ἀγλαὰ τέκος,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μέγα δαδρὸν ἐναντίοι δῆλ' οἶσι
 Νίκης καὶ Κρόνου περὶ μαρναμένοισιν παύεται
 Τετλίως τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχέοντο.
 Τμῶς ἢ μέγα καὶ βίβῳ καὶ χεῖρας ἀκρίβες
 Φαίνετο τετλίωσιν ἐναντίοι ἐν δαΐλυχῃ.
 Μνησάμενοι φη' ὅπως ἐνέεισ' ὅσασιν παδόντες
 Ες φάος ἄφ' ἀφίκαδι δόσιν· ὅς τις δόσι δισμαδῶν
 Ἡμετέραις διὰ βυβάσιν ζοφεῖν ἰερόντος.

Ὡς φάτο· πρὶν δ' ἔξ αὖτις ἀμειβόμενος ἐμύμηνεν
 Δαμῶν ἱὸν ἀδάντα παρ' ἰσμενικὸν ὄρηα καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅπ' αἰεὶ μὲν περὶ πύλιν, αἰεὶ δ' ἔστι νόημα
 Ἀλλὰ τὸν δ' ἄδαν' αὖτις ἐφ' ἑσπέρῃ κρητὸν.
 Σὺς δ' ὑποραδμοσύνῃσι δόσι ζόφῳ ἰερόντος
 Ἀφ' ὀρέων δ' ἔξ αὖτις ἀμειβόμενος δόσι δισμαδῶν
 Ἠλύδε μιν, Κρόνῳ καὶ αἰαξ, αἰαξ ἦτα παδόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτρεῖ τε νόῳ καὶ ὀπίσθον βελῷ
 Ρυσσομένοισιν ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς τῷ πῶ,
 Μαρναμένοισιν ἑστῶσι καὶ ἀκρίβες ὑσμίναν.

Ὡς φάτο· ἐπείσσω δ' ὅτε δωτέρῃς ἰάσιν,
 Μῦθον ἀκούσαντες πολέμου δ' ἤγλαστο θυμῷ
 Μάχῃσι τ' ἢ τοπαροῖσι μάχῃσι δ' ἀμείβοντο ἰχθῶν
 Πάϊντες, δῆλ' αὖτε καὶ ἄρσινος ἡματι κένον,
 Τετλίως τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχέοντο.
 Οὐδ' ἔτι Ζεὺς ἐπὶ δόσιν ὑπὸ χροῖος ἡμερῶς δόσι
 Δεινοὶ τε κρητὸν βίβῳ ἰαδρῶν ἰχθῶν.
 Τῶν ἰχθῶν μιν χεῖρας ἀπ' ὀμῶν αἵσαντο
 Πᾶσιν ὁμῶς, κρητὸν ἢ ἰχθῶν περὶ κένον
 Ἐξ ὀμῶν ἰπὸ φουκῶν δ' ἰαδρῶν μάλιστα.

Qui cum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosas
 Saxa praeputra validis in manibus gestantes,
 Titanes v. ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, materumque virumque simul opus ostendebant
 Virique horrendè v. in sonum pontus immensus.
 Terra v. valde stridebat: ingemiscbas v. lacum calum
 Quassatum, e fundo v. concurrebatur amplius Olympum
 Inferis à deorum. commisso v. venit gravis
 Ad Tartarum tenebrosus, & pedum alius fragor,
 Immodici iumulus, istumque fortium.
 Ita sanè in sese invicem iaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad caelum stellarum
 Adhuc tantis, ac illi congredebantur magno cum clamore.
 Neq. sanè amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
 Et arum robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim simul etiam à caelo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrimè una cum tonitru & fulgure volabant
 Manus à robusta sacrae flammam circumvolventia
 Crebra. circum v. terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat v. undique igne valde magna sylva.
 Fervebat v. terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres. flamma v. ad aërem divinum pervenit
 Magna. oculos v. visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radans: fulminisque fulgurisque.
 Incendium autè immensum occupavit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Nidem ut cum olim & terra & calum lacum supernè
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excruebat.
 Haec quidem diruta, illa autè ex alto diruente. (tunc
 Tantis fragor erat diis pugna confligentibus.
 Simul quoque veri motumq. pulveremq. cum strepitu ex-
 Tonitruq. fulgurq. & ardens fulmen, (citabant
 Tela Iovis magni, ferebant autè fremitum, clamoremque
 In medium utrorumque: strepitus autè ingens excruebatur

Οἱ νῦν Τιτῶναι κατίσταθιν ἐν θαλάσῃ
 Πίττας ἡλικάτας σιβαῖας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶναι δ' ἰδέσθαι ἐκάρτυναντο φθιάγας
 Πεθοροῖας, χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δένον ὃ φείσχε πόττος ἀπύρρον.
 Τῇ δ' αὖ μὲν ἰσμερῆ γνοῖν ἐπίστιν δ' ἔρανος ἄρως
 Σειόμενος, ποδὶ δ' ἐπιδάσκει μακρὸς ὀλύμπου
 Ριπῇ. ἔσθ' ἀδυσάτων. ἔντοσι δ' ἔκλει βαρῖα
 Τάρταρον ἡρῶνται. ποδῶν ἀπεία τ' ἰσὴν
 Ἀσπίτι ἰσχυμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ὀμῆλας ἴσαν βῆλα στυοῖνται.
 Φωτὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκλει ἔρανον ἀστέρωνται,
 Κεκλομένη. εἰ δ' ἔκλεισαν μεγάλα δὴ δῆληται.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπ' ἔκλει ἴσαν ἰὸν μένος ὀμῆλας
 Βῆλας μένος μένος πλῆντε φρίνται, ἐκ δ' ἐπ' ἴσαν
 Φωτὴ βίβω. ἔκλει δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανον ἢ δ' ἀπ' ὀλύμπου
 Ἀσπίτι ἴσαν ἴσαν ἴσαν. εἰ δ' ἔκλει
 Ἰκταρ ἅμα βροτῇ τε καὶ ἀστέρωνται ποτίοντο
 Χερσὶ δὲ σιβαῖας, ἰσμερῆ φλόγα θ' εἰλυρόνται
 Τάρταρος. ἀμφὶ δ' ἴσαν φρίνται ἰσμερῆ γνοῖν
 Κεκλομένη. λακί δ' ἀμφοτέρω μεγάλα ἀσπίτος ὕλη.
 Ἐξοὶ δ' ἴσαν πᾶσα καὶ ὀμῆλας φρίνται,
 Πόττος τ' ἀπύρρος τῆς δ' ἄμφοτεροῖς ἀπύρρος.
 Τιτῶναι χερσὶν τε φλόγα δ' ἴσαν ἴσαν ἴσαν
 Ἀσπίτος. ἴσαν δ' ἴσαν καὶ ἴσαν φρίνται
 Ἀπύρρος καὶ ἴσαν καὶ ἴσαν καὶ ἴσαν.
 Καὶ ἴσαν δ' ἴσαν ἴσαν καὶ ἴσαν καὶ ἴσαν.
 Ὀφθαλμοῖσι δ' ἴσαν, ἴσαν δ' ἴσαν ἴσαν ἀπύρρος,
 Ἀπύρρος ὡς ὅτι καὶ ἴσαν καὶ ἴσαν ἴσαν ὕψος
 Πίπτατο. τῆς δ' ἴσαν καὶ ἴσαν ὕψος ὕψος,
 Τῆς δ' ἴσαν ἴσαν, τῆς δ' ἴσαν ἴσαν ἴσαν.
 Τόσους δ' ἴσαν ἴσαν ἴσαν ἴσαν ἴσαν.
 Σὺ δ' ἴσαν ἴσαν ἴσαν ἴσαν ἴσαν ἴσαν.
 Βροτῇ τε σερπῇ τε καὶ ἀπύρρος καὶ ἴσαν.
 Κῆλα δὲ μεγάλα ἴσαν. δ' ἴσαν τ' ἴσαν ἴσαν
 ἴσαν ἴσαν ἀμφοτέρω, ὅτι δ' ἴσαν ἴσαν ἴσαν

Scrupenda pugna, robur autem exerebatur operum.
 Inclita v. est pugna, prius v. sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio,
 Illi v. inter p. in. os pugnam acrem excitarent,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque infariabiles belli.
 Hi sane creceas per as robustas à manibus
 Mitterant frequentes, obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram longè patencem
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincennes manibus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram, quantum calum distat à terra,
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferrea inoue
 Cæcis delata, sa, decimo die ad terram perveniret:
 Nouem rursus noctes & dies ferrea inoue
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret,
 Què circa ferreū septū ductum est, circum v. ipsum nos
 Triplici orōine fusa est circa colūm, sed superne
 Terra radices creverunt, & infructuosi maris.
 Illic dī Titanes sub caligine opaca
 Abscondi sunt, consilijs Iovis nubicogi,
 Loco in squalido, vasta ultima terra.
 His non exitus patet: portas v. imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custode fidi Iovis agida habentis.
 Ibidem terra tenebrosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & calī stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt.
 Molesti squalidi, quos oderunt etiam ipsi dī:
 Hiatus ingens nos v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primū portas intra venerat:
 Sed sanè huc & illuc ferret impetuosa procella
 Molesta: horrendūque etiam immortalibus dīs
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda,
 Trans, nubibus oblecta nigris.

Σμυρδακίης ἱερὸς καὶ τόπος δ' αἰὲρ κίνητο ἔργων.
 Εκλίνθη δ' μάχη παρὶν δ' ἀνέλοις ἐπὶ χροῖτες,
 Εμμένειος εὖς χροὶ διὰ κρηίδας ὑπμύνας.
 Οἱ δ' αἰὲρ ἐπὶ παρὶν μάχην δριμύτην ἔχοντες,
 Κοῖτο δ' Βελάριας δ' Εὐχρὸς τ' ἀπὸς πολέμοιο.
 Οἶρα πειρησίας πέτραις σὺν παρὶν δ' ἀπὸ χροῖν
 Πύμποι ἐπασυτήρας μὲν δ' ἐσκέπασαν βελήωντες
 Τετλίωας καὶ τοῦ μὲν ὑπὸ χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Πύμποι καὶ δεσμοῖσι ἐν αἰγυρίαις ἰδύσαντες,
 Νικησάντες χροῖν ὑπὸ χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Τόσσον ἐνερδ' ὑπὸ χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Ἰσὺν δ' ἀπὸ χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Επὶ αὖ γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Οὐρανὸν καὶ πᾶσι δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Επὶ αὖ δ' ἀπὸς πολέμοιο καὶ ἡμέρας χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Εκ γὰρ καὶ πᾶσι δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Τὸν περὶ χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Τετλίωας καὶ τοῦ μὲν ὑπὸ χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Γῆς ῥίζα πύμποι καὶ ὑπὸ χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Εὐδα δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Κεῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Τοῖς καὶ δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Χροῖν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Εὐδα δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Ναισάντες, φύλακες πᾶσι δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Εὐδα δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Πόντε τ' ἀπὸς πολέμοιο
 Βερίης πᾶσι δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Αργαλὶν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Καππαμίην δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Οὐδὲν ἴσκει, εἰ παρὶν πύμποι ἐντοδὶ γῆμοιο.
 Αλλὰ καὶ εὐδα καὶ εὐδα φέρει παρὶν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Αργαλὶν δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Τοῦτο τῶν καὶ νύκτες ἐξωπλίσθησαν οἰκία δ' ἀπὸς πολέμοιο
 Εὐδα δ' ἀπὸς πολέμοιο

Has iuxta Iapeti filius sustinebat caelum lacrimis
 Stans capiteque & indofessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum eantes
 Sese mutuo cōpellabant, alternis subeuntes magnū limē
 Ferreum. hac quidem intrat, illa v. foras
 Egreditur, neque unquam Terrasque domus intus cohibet
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo existens,
 Exspectat eiusdem hominis inueneris, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cornens lumen habens,
 Illa v. Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube recta atra.
 Ibi autem Noctis obscura filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dy: neque unquam eos
 Sol lucidus inuictur radys,
 Caelum scandens, nec colitis descendens.
 Horum alter quidem terramque & lara dorsa maris
 Quicquid percurrit & placidus hominibus.
 Alterius v. ferreum quidem cor, creum v. ei patet
 Crudele in praecordijs. habet aut quem primum arripuerit
 Hominum: hostis v. etiam immortalibus dy:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisque Plutonis, & grauis Proserpina,
 Stant. Horrendus ancem cantu pro foribus custodit,
 Saeuus: artem autem malam habet, intrantes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterum permittit denuo, sed obseruans
 Denorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Ferrisque Plutonis & grauis Proserpina
 Ibidem habitant abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Stryx filia reciprocantis Oceani.
 Maxima natu: seorsim v. à dy: inclitas ades incolite
 Ingenibus satis supernè rectas, circum v. quaque
 Columnis argenteis ad caelum firmata sunt.
 Rarè v. Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuntia versatur super lara dorsa maris,

Τῶν περ' αὖ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει' ἔρατὸν ἄρμυ
 Ἐσπῶς κίφου δ' ἰὺ καὶ ἀκαμάτῃσι χάριεν
 Ἀστυφίῳ, ὃς δὲ Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴουσι
 Ἀλκίλαος περσείεσσιν, ἀμειβομένη μίγαν ἔδου,
 Χόλκεν αὖ' ἀπὸ' ἴσω καταβόσται, ἢ δ' οὐραζεν
 Ἐρχεται αὖδ' ἐπὶ' ἀμφοτέρῃς δόμος ἐντὸς ἱέρει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἰτέρη γὰρ δόμον ἐκτολίσσιν ἴουσα,
 Γαῖαν ὅπως ἔσται ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἴουσα,
 Μίμνει τίνω αὐτῆς ὄρλω ἔδου, ἔς' αὖ ἱκνεται.
 Ἡ μὲν, ὅτι χθονίοι φάος πο· υδερκὲς ἔχουσα·
 Ἡ δ' ὕπνου μὲν χερσὶ, κασιγνητὸν Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέη κεκαλυμμένη περσείδην.
 Ἐνθα δ' Ἄνυκτὸς παῖδες ἑριμῆς οἰκῆ' ἔχουσιν.
 Ὑπνος καὶ Θάνατος δειτοὶ θεοὶ αὖδ' ἐπὶ αὐτοῦς.
 Ἡέλιος φεῖδων ὅτι δέρεται ἀκτίνεσσιν
 Οὐρανὸν εἰσπαιῶν, αὖδ' ἔρατ' αὖδ' ἐν καταβάντων.
 Τῶν ἑταίρους μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους τῶντα θαλάσσης
 Ἡσυχος αἰετρί· οὐ καὶ μίλιχος αἰθρῶπιος·
 Τοῦ δ' ἐσθλὸς αὖ καὶ κρείττω, χαίρει δ' οἷον πρ
 Νύκτι καὶ ἡμέρας· ἔχει δ' ὅτ' ὥραται λάβουσι
 Ἀνδράπων ἰχθύος δ' καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεοὶ χθονίῃ περσείδην δόμοι ἠχύντες
 Ἰφθίμου τ' Ἀἰθλῶ καὶ ἱπποῦς Περσικονείης·
 Ἐστῶσιν, δεινὸς δ' αὖ καὶ περσείδην φυλάσσει,
 Μυλῆς, τέχνη δ' καὶ καλὴ ἔχει, ἔς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμοῦς ἔρῃ τε καὶ ἔασι ἀμφοτέρωσιν,
 Ἐξήδην δ' ἰοὶ αὐτῆς ἐὰν πάλιν ὄνυχ' ὀκλύων,
 Ἐάδει ἰοὶ καὶ λάβουσι πυλῆας ἔσπεδον ἰόντας
 Ἰφθίμου τ' Ἀἰθλῶ καὶ ἱπποῦς Περσικονείης·
 Ἐνθα δ' ἐναισπείσιν ἑταίροις θεοὶ ἀθανάτοισι,
 Δεινὸς Στύξ, θυγάτηρ ἀφ' ὀρέων Πικρανοῖο
 Πρὸς βυβάτη νόσφιν δ' ἐστὶν κλυτὰ δώματα ναῖον
 Μακρῆσι πέτρῃσι κατὰρθε'· ἀμφὶ δ' πᾶσι
 Κίον αὖ γυρῶσιν ὥς ἔσπεδον ἰσηεῖται.
 Παῦρα δ' ὁ θαύματος θυγάτηρ πόδας οἰκίῃ ἱέρει
 Ἀχελίῃ πωλίσται ὅτ' ἄρ' αὖ τῶντα θαλάσσης,

Quando lis & contentio inter deos exortafuerit:
 Esia è qui suis mentiarur caelestes domos tenentium;
 Iupiter tu Irim mittit, decem mag' u' iusturadu' uiferas
 E longinquo in aureo guttu nro celestem aquam,
 Frigidam qua è petra destillas atra,
 Excelsa multum v' subter terram spaciosam
 E' sacro flumini fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu decima v' pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramque, & lasa dorsa maris
 Verticibus argenteis in ortu in mare cadis,
 Vna v' ex petra profluit, magnam damnum djs.
 Quisquis per iurium libens iurauerit
 Immortalium, qui tenent verticem niuosi Olympi:
 Iacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedis propius
 Cibum: sed iacet non respiciens, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem ueternus obregit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnam per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.
 Nouennio autem à djs relegatur sempiternus, (pulas
 Neque unquam ad consiliu' inuendum commiscetur, neq. ad e-
 Nouem totis annis decimo tandem commiscetur iterum
 Coribus immortalium, qui caelestes domos incolunt. (aquam
 Tale itaque iuramentu' constituerunt dji, Stygis perennem
 Ausquam istam, qua trahat aridum locum.
 Ubi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
 Ponisque infructuosi & celi stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti squalid, quos oderunt etiam dji ipsi.
 Illic splendideque porta, & arcum lumen
 Immoctum, radicibus longis compactum,
 Sua sponc natare ante illud v' extra omnes deos
 Titanes habuunt, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde renantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani funaamentis,
 Coccus atque Gyges, Briareum quippe horum existentem

[illegible]

Genitum suum fecit grauius fremens Neptunus,
 Dedit autem Cymopoliā, ut ducat in uxore filiam suam.
 Ast ubi Titanes à cælo expulsi Iupiter,
 Minimum natus peperit filium Typhoeum Terra magnam
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sicut ob robur operibus apras,
 Et pedes indefessi robusti dei, ex humero v. ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in caputibus sub superoculis ignis micabat.
 Omnibus autem ex caputibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis caputibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem interdum enim
 Sonabant, ut dijs intelligere liceret interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabile vocē, ferocis
 Interdum rursus leonis impudentem animam habentis.
 Interdum rursus caculis similia, mira auditu:
 Interdum v. stridebat, resonabantque mones alii.
 Et sanè fuisse opus perplexum die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominūque deorumque,
 Grauius autem intonat, atque forit: undique v. terræ
 Horrendè edidit fragorem, & cælum latum supernè,
 Pontusque & Oceani fluctus, & infima loca terræ.
 Pedibus v. sub immortalibus magnus cōcremuit Olympus
 Insurgente rege, ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumque & fulminis ardentis.
 Feruebat autem terra omnis & cælum, atque mare. (magnū
 Estuabāt etiā circū littora, circūquaq. & vndiq. fluctus
 Impetu deorum, commotio v. difficilis sedari coordebatur.
 Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanēsque sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existen-
 Ob inextinguibilem fœmicum, & grauem conflū. (res
 Iupiter v. postquā collatis summi robur, sumpsitque arma.

Τερπρόν ἰὸν ποίησι βαρύκτυπος Εἰνοσίγαιος
 Δόκη δ' Ἐκμοπόλειαν ὀπίσσει, θυγατέρα ἑω.
 Αὐτὰρ ἰππὶ Γετῳας ἀπ' ἑρῶν ἔξέλασσι Ζεὺς,
 Ὀπλότατον πέλα παῖδ'· ὑφ' αἵμα Γῶα πελώριον
 Ταρπάρου ἐν φιλότιπῳ, διὰ χερσὶν ἑφ' ὀδίπῳ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἴσων ἰσχυρὸν ἔργον· ἔχουσιν
 Καὶ πόδες ἀγκάματοι κρατερὸν θεοῖ. ἐν δ' ἰοὶ ὤμων
 Ἦν ἑκτὸν κροακῶν ὄφιοι, δεινοῖο δράκοντες,
 Γλώσσῃσι θινεφρῇσι πελαγμοῖσι ἐν δέ σι ὄντων
 Θιαπείης κροαλήσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσιν.
 Πασίαν δ' ἐν κροαλίῃσι πῦρ καί τε θινεφρῇσι
 Φωνῇ δ' ἐν πάσῃσι ἴσων θινεφρῇσι κροαλήσιν
 Παντοίῳ ὅπ' ἰσῶσι, ἀθίστατον, ὅμοιο μὲν γὰρ
 Φθιγγὸν δ' ὥστε θεοῖσι στωιέμεν, ὅμοιοι δ' αὖτε
 Τάρπῳ ἑρμύχῳ μῦθος ἄχετον ὄντων ἀγάρῳ,
 Ἀλλοῖσι δ' αὖτε λείοντες ἀνὰ δόξα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἀλλοῖσι δ' αὖτε σκυλάκασσι τοικέσσι, δαυμάτι' ἀκοῦσιν
 Ἀλλοῖσι δ' ἀδ' ῥοίζασχ' ὑπὲρ δ' ἤχον ὕψι μυστρά.
 Καὶ νύκλιν ἔπλετο ἔργον ἀμύχανον ἡματι κείνῃ.
 Καί κεν ὄρεθ' ὀντοῖσι καὶ ἀδανείστοι ἀάξοι,
 Εἰ μὲν ὅξυ ἰόντι πατέρ' ἀνδρῶν ἱε θεῶν ἱε
 Σπληρόν δ' ἱερόν τε καὶ ὄρεθ' ἡμῶν. ἀμφὶ δ' ἡγῶν
 Σμερδαλέοι καὶ ἀδανείστοι καὶ ὄρεθ' ἡμῶν
 Πάντες τ' ὀκλανοῦσι τῷ καὶ καὶ πέρτερε γῆνι
 Ποσειδῶν δ' ὑπ' ἀδανείστοι μέγας περὶ γῆνι
 Οὐρανὸν αἰετὸς ἰπτεν ἀχέσθ' ἡγῶν
 Χαῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων καί τε καὶ ἰοειδέα πίνον,
 Βροτῶν τε στεροπῆς ἱε πυρὸς δ' ὀπὸ πύον πελώριον,
 Πρηνέσθον ἀνδρῶν τε κροαλήσιν ἱε φλογέοντες,
 Εἴς τε καὶ πῶν πῶν, καὶ ὄρεθ' ἡμῶν, ἡ δ' ὄρεθ' ἡμῶν
 Θῦν δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκταί, ἀνὰ τ' ἀμφὶ ἱε κόμαται μακρὰ
 Ριπὴ ὑπ' ἀδανείστοι. ἔνισσι δ' ἀδανείστοι ὄρεθ' ἡμῶν
 Τρίαν' ἀνδρῶν δ' ἐν ὄρεθ' ἡμῶν καὶ ἀδανείστοι
 Τετάρτη δ' ὑπὸ τῷ καί τε, Κρόνον ἀμφὶ ἰόντες,
 Ἀδανείστοι, καὶ ἀδανείστοι καὶ ἀνδρῶν δεισιπότης.
 Ζεὺς δ' ἰππὶ γαῖαν πόρδοντο ἰὸν ὄρεθ' ἡμῶν δ' ὄρεθ' ἡμῶν

Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Ælympo insiliens, cum v. omnia
 Combussit ingentia capita sæni porrenti.
 Cæterum ubi ipsum vicit istibus percussens,
 Cecidit mutilatus, & gemit scibat autem terra vasta,
 Flamma autem fumine isto profunde ab hoc rege,
 Montes in salibus opacus asperis,
 Percussos multa autem vasta credebatur terra,
 Ardore ingenti, & liquescebat flammam veluti
 Arce ab æthere sum, & à fabrefacto catino furioso
 Calefactum, acque ferrum quod solidissimum est,
 Montes in scilicet, visum ab igne combustum,
 Liquescent in terra divina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liqueficebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem in fum animo mæstus, in Tartarum latum.

Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide stantium:
 Lætepro Noto, Bo eaque, & Argæste Zephyro.
 Qui sanè ex diis sunt natiuitate: hominibus magna utilis.
 Ast alij sine usui ventis inspirant mare, (cas.
 Qui vique incidentes in obscurum pontum,
 Clade magna hominibus, graui rapiuntur turbine,
 Namque hi, nunc ille flant, disti, antequam naues,
 Nauasque perdunt, mali autem non est remedium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.

Idem rursus per terram immensam floribus ornata
 Opera iucunda corrumpunt humo procreatorum hominum,
 Replentes puluerisque & molesto palearum strepitu.

Sed postquam satis laborem dii beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt viri
 Iam cum iubebant regnare atque imperare,
 Ex terra consilio, Ælympiam latè cernentem Iovem,
 Immortalibus Hec v. inter illos ritè distribuit mania.
 Iupiter autem deorum rex prius à uxore sua fecit Meliæ
 Plurim iam ex diis et hominibus, & mortalibus hominibus.
 Sed cum iam esset deam castis oculis Minervam
 Perpetuam domum deis animo decipio,

Βροντῶ τε στυγίῳ τε καὶ ἀδαλόντι καρυνίῳ,
 Πλῦξεν αὖτ' ἔ. ὑμῶν ἰπὰ μῦροι. ἀμφὶ δ' αἵσας
 Εὐφροισι διασπείας καρδίας δύνει. π. αργυ.
 Αὐτὰρ ἰπὶ δὴ μιν δάεσσε πληγῶσιν ἰμάσας,
 Ηριπε γῆα δὲς συνάχξεν δ' αἶψα πλάσσει.
 Φλοξ δ' κερκυνταδέντος ἀπ' αὐτοῦ τοῦτο αἶσας,
 Οὐρεος ἐν βήσσησιν αἰδύνει παμπαιδείας,
 Πληγῶντος πολλὰ δ' αἶψα καὶ το γῆα
 Αἶμα διασπείρει καὶ ἰπὶ κατὰ κρατερὸς αἶσας,
 Τέχνη αὖτ' αἰδύνει ὑπὸ τ' αἶσας καὶ αἶσας
 Θάλασσας. καὶ σὶ δὴ αἶσας καὶ κρατερὸς αἶσας,
 Οὐρεος ἐν βήσσησιν δαμναζόμενος πύρρ' αἶσας
 Τάκταται ἐν γῆ νειδὴν ὑπὸ Ηφαιστου παλάμῃσιν.
 Ως αἶψα τικταὶ γῆα σέλα πυρὸς αἰδύνει αἶσας.
 Εἶπε δὲ μιν θυμὸς ἀνδρῶν ἐς παρπαροῖ αἶσας.

Εκ δ' Ἰουφάδας ἰσ' αἶσας αἶσας ὑγρὸν αἶσας
 Νόσφι Νότι, Βορίῳ Γειῇ, ἀνίστα Ζεφύροισι.
 Οἷ γὰρ αἶσας ἐν θεόσιν, γῆν, θνητοῖς μὲν ὄντας.
 Αἶ δ' ἄσας καὶ αἶσας ὄντας αἶσας αἶσας.
 Αἶ δὴ πειπνέσας ἐς ἡμετέρας πόλιν,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακὸν θύουσι αἶσας.
 Αἶσας δὲ ἄσας ἔστι δὴ καὶ αἶσας τὴν ἡμέραν.
 Ναύτας ἰσ' αἶσας αἶσας κακὸν δὲ ἰσ' αἶσας αἶσας
 Ἀνδράσιν οἷ καὶ αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας.
 Αἶ δὲ αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Εργ' ἰσ' αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Παιμπαλάσας αἶσας ἰσ' αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας.

Αὐτὰρ ἰπὶ ῥα πόνοι μέγας θεὸς ὄξεν αἶσας
 Τετλίωσιν δ' αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Δύρα τὸτ' αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Γαίης φορδ' αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Ζεὺς δ' αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Πλάσσει αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας
 Τέλει αἶσας, τὸτ' αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας αἶσας

Blandis sermonibus, in suam condidit alnam,
Telluris consiliis, & Caeli stellatis.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.

Ex hac enim in facie erant prudentes liberos nasci.

Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem

Pat habentē patri robur, & prudēs cōsiliū: (genitricem,

Ceterū deinde sanē filium deorum regum & uirorum

Erat paritura, magnū animum habentem:

Sed illam sanē Iupiter ante in suum condidit uenerem,

Ut nempe ei indicaret dea bonūque malūque.

Postea duxit splendidam Themis, quae peperit Horas,

Eunomiāque, Dicēque, & Irenen florentem:

Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus

Parcāsque, quibus maximum honorem aedit prudens Ius

Clothōque, Lachesingue, & Atropos, quae dant (piters

Mortalibus hominibus habere bonūque malūque.

Tres u. et Eurynome Gracias peperit pulchras genas

Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes,

Aglaiam & Euphrosynem, Thaliāque amabilem,

Quarum & palpebris amor destillas contuentium

Soluent membra, incundum. u. sub supercilijs aspiciunt.

Porrò hic Cereris multa nutientis ad lectum uenit,

Qua peperit Proserpinam pulchris uirgī, quam Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynem u. deinceps amauit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mixta reuincta nata fuit

Nonem, quibus placent concubina, & oblectatio carnis.

Latona autem Apollinem & Dianā sagitta gaudentem,

Desiderabilem prolem pra omniū caliculis,

Peperit sanē, Aegiochi Iouis amoris mixta.

Postremam u. Iunonem floridam duxit uxorem.

Hac quidem Heben, Marrem, & Lucinam peperit,

Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipsa u. ex capite, castis oculis praedicam Trirogeniam,

Deum, cuiusdam argenteum duos exercitus, indomigant,

Ἀμφυλίοισι λόγρσι καὶ ἐπὶ ἰσθαίεσσιν ἰδὼν,
 Τάης φραδμοσύνῃς καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντος.
 Τῶς δ' οἱ ἐφραστόντων, ἵνα μὴ βασιλεὺς σπυρὸς
 Ἄλλος ἔχῃ Διὸς αἰτὶ, θεῶν ἀστερόεντος.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτῆς ἀείφοντα τέκεα γλυκύδαν.
 Πρὸς τὸν γὰρ καὶ γλαυκῶπις Τριτογύναιος
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶς αἰφύας καὶ ὀπίσθοντα βυλὴν
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδες θεῶν βασιλῆα καὶ αἰδρωτὶ
 Ἡμελλεπείθεσσι, ὑπὸ βίον ἥτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς σφραδαν ἰδὼν γηστὸν τε καὶ αἰνῶν,
 ὣς δὴ οἱ φραστόντων διὰ ἀγαθὸν ἴε κακόν τε.
 Δάττερον ἄγαζοτο λιπαρὴν Θέρμην ἢ τέκεν Ωρεας,
 Εὐτομίῳ ἴε, Δάμῳ ἴε, καὶ Εὐρύτῳ διδάλῳ.
 Αἶν' ἔργ' ὀφείκει κατεδντοῖσι βροτοῖσι.
 Μοίρας δ' ἥς πλείστη μὲν παρ' ἑμὲ τίετα Ζεὺς
 Κλειδῶν ἡ λείχσιν τε καὶ ἄρ' ὅποι αἰτὶ διδοῦσι
 Θνητοῖς αἰδρωσιν, ἔχιν ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυκῶμιν ἡέρεται τέκεα καλλιπαράων,
 Ωκεανὸς κούρη πολυήρῳ ἐῖδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, Θαλίῳ τ' ἐρατεινῷ.
 Τῶν καὶ δὸς βλεφάρον ἔργε αἶετο δερκοδράκον
 Λυσαιμῶν καλὸν δὲ δ' ἔσθ' ὀφρῶσι δερκιδόωνται.
 Αὐτὰρ ὁ δῆμος ὅς τε πολυφόνος ἐκ λείχρος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Παρσιφόνει λυκαόνεσσιν ἡ ἰδωνεύς
 Ἡρπασιῆς παρ' ἑμὲ τίετα ἑμὲ τίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἔξ' αἵτις ἐρέσεται καλλιπαράων,
 Ἐξ ἧς καὶ Μοῦσῃ χρυσόμηνις ὄξε γλῶσσο
 Ἐνεία φησὶ αἶδον θαλίῳ καὶ τέρψις αἰοδῆς.
 Αὐτὰρ δὲ Ἀπόλλων, καὶ Ἀρτεμις ἰοχάρων,
 Ἰμμερῶν γένοντες πᾶσι πάντων ἔραταιων,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῳ μεγαῖον.
 Δοιοδοτῶν δ' Ἡρμῆς δαίμων ποίησάτ' ἄκατον.
 Ἡ δ' Ἡβλῆ καὶ Ἄρην καὶ Εὐλαβίαν ἔπειτα,
 Μιχθῆος ἐκ φιλότῳ θεῶν βασιλῆϊ καὶ αἰδρωτὶ.
 Αὐτὸς δ' ὁ κεφαλῆς γλαυκῶπις Τριτογύναιος,
 Αἰνῶν, ὁ χρυσοῖμος, ἀγίστατος, ἀτρυγῶν.

Venerādā: cui clamorēsq. placuerunt, bellāq. pugnaq.
 Iuno autem Vulcanum: clypeum, amorē indulgens,
 Peperit (et vā es insensuit, & contendit cum suo marito)
 Praemia buis, artibus ornatum, caliculis
 Ex Amphitrite autem & graui crepe Neptune,
 Triton laeae potens rarus est magnus: qui mari
 Fundum tenens, apud marem et ram & patrem regem
 Incolit aureas ades magnus deus, sed Marti
 Clypeos dissecandi, Venu, Timorem & Metum peperit,
 Graue, quique virorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, et mā cum Marte urbes denastante,
 Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxore.
 Ioui v. Atlantidis filia Maia peperit gloriosum Mercuriū,
 Praeconiū deorum, sacrum lectum co-sistens.
 Cadmi filia v. et Semele peperit clarum filium,
 Rem cum habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc v. ambo dī sunt.
 Alcmena v. peperit vīm Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubisogi.
 Aglauram v. Vulcanus percelebris, utroque pede claudicās
 Minimam natū ē Graiū: florendam duxit uxorem:
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flammam Ariadnem,
 Filiam Minos, in flore existentem fecit coniugem:
 Hanc v. ei immortalē expertemq. senū fecit Saturnius.
 Hebe autē Alceae pulchros tales habentis foris filius,
 Vix Herculis peracta lustruosis certaminibus,
 Filia Iouis magni, & Iunonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Felix, qui magnos facinore inter deos confectus,
 Habuat illas, & expers se ē omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inolyca Oceanis
 Perseu, Circēque & Aeetem regem
 Aeetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceanus perfecti fluminis
 Duxit, deorum ex consiliis, Ildyiam pulchris genis praeditā,
 Huius autē ei Medeam pulchros tales habentem in amore

Πότιςιν ὅ κίλαδὶ τε αἶδον, πολέμοι τε, μάχαι τε.
 Ἡρὸ δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐφίλοτον τιμυγίστην
 Γίνατο, καὶ ζαμῶνσι, καὶ ἤρουντο ὡς παρὰ καίτην.
 Ἐκ πάντων τέχνησι κακασμῶσι ἐρετίζοντο.
 Ἐκ δ' ἀμφιτείτης καὶ ἰερὰ τύπου ἔκτοπτο γαίης,
 Τρίτων ὀρυβίης χροστομέγας, ὅς τι δαίμων
 Πυθιδῶν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ αἶσθη
 Ναίει χρύσεια δῶ, δέσιος δέος. αὐτὰρ Ἀρνή
 Γιγνόμενος Κυβερνῆα Φόβον καὶ Δεῖμον ἱππῆα
 Δεινός, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ χρυοῖεντι, σὺν Ἀρνὶ πολυπόρθῳ.
 Ἀρμοίῳ δ' ἦν Κασμός, ὑπὸ θυμῷ, τίτ' ἀκούων,
 Ζῶν δ' ἄρ' Ἀθλατὶς Μάχῃ τέκε κύνειμον Ἑρμῶ
 Κήρυκ' αἰδανέων ἱερὸν λίχος εἰσπαλάσσει.
 Κασμείῳ δ' ἄρα οἱ Σιμίῳ τέκε φαίδιμον υἱόν.
 Μιχθεῖς ἐφίλοτον τι, Διωνυσὶ πλυνγυδίῃ,
 Ἀδανᾶτον θνατὴν κὺν δ' ἐμφοτέρω δέοι οἰσίν.
 Ἀλκμήῳ δ' ἄρ' ἱππῆα βίῳ Ἡρακλῆϊ, κύνειμον
 Μιχθεῖς ἐφίλοτον Διὸς ἐκ γήγερτος,
 Ἀγλααίῳ δ' Ἡφαιστὸς ἀγακλυτὸς σμφιζυγεί.
 Οπλοτάτῳ Χαρίων, δαίμων ποιεῖσθαι ἀκούων,
 Χρυσόκομος δ' Διωνυσὸς ξανθὸν Ἀριστεύῳ,
 Κούρῳ Μίνωος, δαίμων ποιεῖσθαι ἀκούων.
 Τῷ δ' οἱ αἰδανᾶτον καὶ ἀγέρο δῆκε Κρονίαν.
 Ἡβῳ δ' Ἀλκμήῳ καλλισφύρεϊ δῖος υἱὸς
 Ἰὼς Ἡρακλῆος, τέλειος γούνοισι, εἰδὼς,
 Πᾶσι Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσόπιδον,
 Ολβίος, ὅς μεγα ἔργον ἐφ' αἰδανᾶτοισι αἰεσσας.
 Ναίει ἀπῆμναιτος, καὶ ἀγέροισι ἅμα πάντα.
 Ἡβίῳ δ' ἀπῆμναιτος τέκε κλυτὴν ἱερομένην
 Πρηνίς, Κέρκῳ τε, καὶ Λιπῆν βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φρεσὶ μαθόντι ἐκ γήλοιο,
 Κούρῳ Πάριϊ δ' ἔχοντες ποταμοῖο
 Ἰῶμι, θεοὶ ἐκλήθη, εἰδὼς καλλισφύρον.
 Ἐκ δ' οἱ Μένειαν ὀσφύρεσσι ἐφίλοτον

Peperit, subacta per auream Venerem.

¶ Vos quidem nunc valere caelestes domos tenentes,
Insulaeque & continentes terra, & salsus intus Pontus.

Nunc autem dearum coelum canere blandiloqua

Musa Olympiades, filia Iovis Aegiochi,

Quacumque mortales apud viros cubantes,

Immortales, pepererunt diu similem prolem.

Ceres quidem Pluuium genuit, praestantissima dearum,
Iasio heroi mixta uicundo amore,

Nonali inter proficisse, Creta in pingui populo,

Bonem: qui vadit super terram, & lata dorsu maris,

Omne: qui v. obuiam fuerit, & cuius ad manus venerit,

Ilum locupletum fecit, multamque ei praeiuit felicitatē.

Cadmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,

Ino & Semelen, & Azanem pulchras genas habentem,

Aucanocque, quā duxit Aristau des a casarie praetere,

Peperit, & Polydoron, monis pulchre cunctis in Thebis.

Filia vero Ucooni Chrysaori, magnanimo

Mixta amore abundanti: auro Veneris,

Callistoe peperit filium mortalium praestantissimū omnium,

Geryonem, quem interfecit tuus Herculana,

Hones propter flexpedes circumfusa in Erythea,

Tithono vero Aurora peperit Memnonia area galea mo-

Aetiopeum regem, & Emathionem regem. (necum,

Verum Cephalo peperit melicem filium,

Forrem Phaeontem, diu similem vitam, (tatis,

Quē sane iuuenē tenerum florem habentē gloriosa puer-

Puerum iuuentia sapientem, amans risus Venus,

Incitavit, abripiens, & ipsum in templis

Edipum nocturnum fecit, daemonem diuinum.

Filiam vero Aeca à Ione nutriti regis

Aejonides voluntate decorum sempiternorum

Abduxit ab Aeca, peractis suspiriosis certaminibus,

Qua multa imperabas magnas rex superbus,

Intersus Pelias, & impiis, fortium iacinarum patratoris

Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpejus,

Γένεθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χερσὶν Ἀφροδίτης.

Τρεῖς μὲν τοῦ χείρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,

Νῆσοί τ' ἡπειροί τε, καὶ ἡμετέρι ἐνδοθι πόλεις.

Νῦν δ' ὁ δαίμων φῶλον αἰεὶ σάτε ἰδύμεναι

Μοδὸν καὶ Ὀλύμπῳ δέει, καὶ ἔσται δαίς αἰγέλαος.

Οἱ δὲ δὴ θνητοῖσι παρ' αἰθέρι πινυμένην

Ἀδὰς ἔπει, γαίαν τε θεοῖς ὀψείετ' ἔχοντα.

Ἀμφὶ τῆς μὲν Πλοῦτον ἰγαίνατο, δὴ δα δαίμων,

Ἰασίω δ' οὐκ ἔτι μαγίστ' ἔσται φίλοισιν,

Νεῖδ' δὲ πεπολεῖ, κρήναις ἐπὶ πόντι δῆμον,

Ἐδάδου δὲ κτ' ὅλη γὰρ τε καὶ οὐρία γῆτα δαλάσσης

Πάσαν· τῇ δ' ἐτυχόντες ἔα' ἔς γε ἴσχεσθαι κηται,

Τόν δ' ἔκρυπτον ἔδωκε, πάλιν τὸ οἰόμενεν ὀλβον.

Κάδμω δ' ἄρ' ἔπειτα θυγατρὶ χερσὶν Ἀφροδίτης

Ἰνὰ καὶ Σιμῶνι καὶ Ἀγαυῶνι γαλήνῃ παρῶν.

Ἀδελφὸν δ' οὐκ ἔτι καὶ Ἀφροδίτης βαδύχαιτος

Γένετο, καὶ ἱερὰ δὲ θεῶν ὤρεσσι καὶ ἐν ὄρεσιν.

Κούρῃ δ' Ὀυρανίῳ Κουρταόσῃ γαρδερὸν δῆμον.

Μεχθεῖσθ' ὁ φιλόπαις πολυχρύσε' Ἀφροδίτης,

Κόμῃ γ' οὐκ ἔτι καὶ τῇ καὶ θεῶν ἔσται κρηταῖς ἀπώτων,

Γαρδύει δ' ἔπειτα βίη Ἡρακλῆϊ.

Βοῶ ἔνθα εἰς πόλιν ἀμειβόμεναι ἐν ἑρμείῳ.

Τεθὼν δ' οὐκ ἔτι καὶ τέλει τέκνονα χαλκοκρυδέα,

Λίδιόν τιν' ὀφθαλμῶν Ἡρακλῆϊ ἀπώτων,

Ἀὐτὰς τοὶ Κερδῆς φυλάττειτο φειδόμενος ἥν,

Ἰφθίμω δ' αἰεὶ δὴ καὶ ἀδελφῶν ἐκείνων ἀπώτων.

Τόν δ' αἰεὶ τῶν ἀπώτων ἔχουσιν ὅσοι δαίμονες ἦσαν

Παῖδ' ἀπὸ πάσης ἐχέοντες οἰομένης Ἀφροδίτης

Ὡς τ' αἰεὶ καὶ ἄλλοι, καὶ μὲν ζαῖνοις ἐν τοῖς,

Νηοπόλιν οὐκ ἔτι ποιεῖται, δαίμονα δὲν.

Κούρῃ δ' Ὀυρανίῳ Κουρταόσῃ γαρδερὸν δῆμον,

Λίδιόν τιν' ὀφθαλμῶν Ἡρακλῆϊ ἀπώτων

Ἡ γὰρ παρ' Ἀφροδίτῃς στυγέοντες ἀπώτων.

Τὴν πολλὰς ἐπέταλ' ἡμεῖς ἐκ πολλοῖς ὕμνοις,

Ἰσορροπίας ἰσότητος καὶ ἀπὸ πάσης ὀφθαλμοῦ.

Τὰς τῆς καὶ ἐς ἱερὰν ἀφίκατο, πολλὰ δ' ἔπειτα.

Veloci in manu vehen: nigri-oculi - præditam puellam,
 Et soniles, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hæc demita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
 Philyrides: magni viri Ioni volumas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filia marinis sensu,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearum
 Eaci in amore per auream Venerem.
 Apeleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes habens,
 Peperit Achille prout patre per viros, leonæ animo præditum.
 Eneam porro peperit pulchrè coronata Cytheræ,
 Anchisa heros mixta iuoundo amore,
 Ida in verticibus, habentem multos anfractus, syluosa.
 Cyrcæ verò, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyssis arumnosi in amore,
 Agrium, atque Lacinum inculpatisque, fortibusque.
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrenis valde inclitis imperabant.
 Nausituum verò Vlyssis Calypso excellentissima dearum
 Peperit, Nausituumque, mixta græco amore.
 Hæc quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt dijs pares filios.
 Nunc verò faminarum agmen canente, uaniloqua
 Musa Olympiadæ filia Iovis Egiochi.

FINIS THEO-
 GONIA HESIODI.

Δαίτης ὅπ' ἑνὸς ἄρ' ἔχον ἤϊκ' ἑπὶ δα κούρην,
 Αἰονίδης, καὶ μὲν θαλορὶ πλεῖστατ' ἄκαιτον.
 Καὶ ῥ' ἦγε δ' ἔμμεθεῖσ' ἔσθ' ἰόντι περιφύλακτον,
 Μήλειον τέκε παῖδα, τ' ἔρπον ἱερὰ Χείρην
 Φιλυρίδης. μέγα λ' ὃ Διὸς τόος ἔξετ' ἤϊτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κούρην ὀϊστὶν γένοντο,
 Ἡτοιμὸν Φάκον φασγάνῳ τέκε δῖα Δείων,
 Λίαντ' ἐν φιλότῃ, δῖα χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεὶ δ' ὀμνηθείσας δῖα Θέτις ἀργυροπέζα,
 Γένετ' Ἀχαιῆν χρυσαύρα, θυμολόγοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἐκ πετρῶν Ὀστροφῶνος Κυδάρεια,
 Αἰχέσῃ ἦρσ' ἰμεγαῖσ' ἔρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδὼν ἐκ κορυφῆς πολυπύργου ὑληώσας.
 Κίρκην δ' Ἠΐξ θυγατρὶ Τροίαν ἰδὼν,
 Γένετ' Ὀδυσῆος πελασσίφρονος ἐν φιλότῃ,
 Ἀγέρον, ἢ δ' Ἀτῆνιον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἳ δὴ τοὶ μέλα τέκε μυχῷ νηπῶν ἱερῶν.
 Πᾶσιν Τυρρῶσι γ' ἀγαλυντοῖσιν αἶαστον.
 Ναυσίδου δ' Ὀδυσσῆϊ χερσὶν ἔσθ' ἰόντι Δείων
 Γένετο, ναυπύροον τε μάλιστα ἔρατῇ φιλότῃ.
 Αὐτὰρ μὲν θνητοῖσι παρ' ἐσθ' ἔστιν ὀνηθεῖσσι παρ,
 Αἰθαίεσσι γένετο θεοῖς ὀπείκελα τέκε.
 Νῦν δ' ἡμῶν οὐλοῖ ἀείδατε, ἠδ' ὕπνιεσθε
 Μῦσ' Ὀλυμπιάδης, κούρην Διὸς ἀγχιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ

Ἡσίοδου Θεογονίας.

ἰ ἰγ

ALIA EX ALIIS QVIBVS
dam Hesiodi operibus.
carmina

EX EOËIS.

Qualia Mæcus dedit hominibus in gaudium & odium,
Quicumque largitur bibis, vinum illi est stolidum.
Simul verò pedes manúsque ligat, linguamque, mentemque.
Vinculis, improvisis, amasque ipsum molli sumus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum enim est in convivio & epulis stremibus
Oblectare se sermonibus, postquã dapib. sacra ai fuerint.

Ex Eadem.

--- Huic a. Mares celer nuntius venit per domum,
Implexumque argentum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursum.

Et tunc varos quidem loruni archs abstulit manibus.
Iphiclus autem in terra vagabatur. illi utrò pone,
Scyphum tenens altera, altera verò sceperum fortitarius,
Instabat Phylactus, & sermo, alloquutus est.

FINIS OPERVM
Hesiodi.

ΑΛΛΑ ΕΞ ΑΛΛΩΝ ΤΙΜΩΝ

Ἡσιόδου ποιημάτων

ἱπη,

ΕΞ ΤΩΝ ΗΟΙΩΝ. α

Οἶα Διόνυσος δάκ' εὐφράσει χάμα καὶ ἔχθρας.
 Οἷπε ἄδω πίνει, οἷος ᾧ εἰ ἔπλετο μέγας,
 Σαῶν δ' ἔπειτα χεῖρας το δέει γλαυκῶς τι γέναι,
 Διομοῖς ἀγνάστισι. φιλεῖ δὲ ἰμελδακὸς ὕπνος.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἡδὺ γδ' ἴσ' ἐλ δαυτὴ καὶ εἰλαπίνῃ τι θαυρῶν
 Ἐμπροσθ' ἔμυθοισιν, ἐπὶ δὲ τὸς κορίσωνται.

Εκ τ' αὐτῆς α

---- τῇ δ' Ἐμμελδοὺς ἀγλῆος ἔλθῃ δ' οἶκῳ.]
 Πλάσσει δ' ἄγυροι σκύφον φέρι δῶκε δ' αἶακτι,

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μέγας αὖθις δισμὸν βίβ' αἴνυτο χερσίν·
 Ἰφικλὸς δ' ἔνθ' ἐπιμαίνο. τῇ δ' ἐπέπιδεν,
 Σκύφον ἔχων ἐπὶ τῇ δ' σκῆπτρον αἰείρας,
 Ἐστλὴν Φόλακας, καὶ εἰ δ' ἐμύεσσι ἱεῖται.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ

Ἡσιόδου σωζομένων.

i iij

T A B V L A G E N E A -
 LOGIÆ DEORVM,
 vt ab Hesiodo in
 Theogonia re-
 censetur.

ἩΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ *QVI-*
 ἰζούτο Χάος, ἔπειτα ὃ *dem fuit Chaos: Deinde*
 ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ *Terra, & Infernus, &*
 ἔρως. *Amor.*

ἘΚ ΚΑΟΥΣ.

1 Ἐρεβος.

2 Νύξ,

ἘΞ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ *EX EREBO ET*
 Νυκτός. *Noctis.*

1 Αἴθήρ,

2 Ἡμέρα,

Aether,

Dies,

ἘΚ ΝΥΚΤΟΣ *EX NOCTE*
 μέγας. *folia.*

1 Μόρως,

2 Κῆρ,

3 Θάνατος,

4 Τῆνος,

5 Φῦλον ἐνοίεον,

6 Μῶμος,

7 Οἰζὺς.

8 Εσπερίδες,

9 Κλωθώ,

10 Μοῖραι, Λάχαι.

11 Ἀΐτωρ.

Fatum,

Parca,

Mori,

Somnus,

Genus somniorum,

Momus,

Erumna,

Hesperides,

Clotho,

Parca Lachesis,

Atropos.

83,26

83,26

83,27

86,27

89,6

89,6

89,7

89,7

87,7

89,9

89,9

89,10

89,12

12 Νέμεσις,
13 Απάτη,
14 Φιλότης,
15 Γήρας,
16 Ερις,

Nemesis,
Fraus,
Amicitia,
Senectus,
Contentio,

89,18
89,19
89,19
89,20
89,20

Γ ΕΞ ΕΡΙΑΩΣ.

EX CONTENTIONE.

1 Πόνος,
2 Λύπη,
3 Λοιμός,
4 Αλγία,
5 Τόμιναι,
6 Φόβοι,
7 Μάχη,
8 Ανδροπαγία,
9 Νείκη,
10 Λόγρι ψυδής,

Labor,
Oblivio,
Pestis,
Dolores,
Pugna,
Timores,
Prælia,
Strages,
Iurgia,
Sermones mœdaces,

24

11 Αμφιλογία,
12 Δυστομία,
13 Απώ,
14 Ορκος,

Disceptiones,
Licentia,
Noxa,
Iuramentum,

89,24
89,25
89,39
86,27

Γ ΕΒ ΤΗΣ ΤΗΣ ΕΧ ΤΕΡΑ.

μόνης.

Solai

1 Οὐρανός,
2 Ορη,
3 Πόντος,

Calum,
Montes,
Pontus,

83,30
83,32
83,34

Γ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ Ε CÆLO ΕΤ

αυτῆς.

Terra.

1 Ωκεανός,
2 Κόϊος,
3 Κρεῖος,
4 Τρεῖσι,
5 Ιαπὼς,
6 Θεία,
7 Ραῖα,
8 Θίμω,

Oceanus,
Cœus,
Creus,
Hyperion.
Iapetus,
Thea,
Rhea,
Themis.

83,36
83,38
85,1
85,1
85,1
85,2
85,2
85,2

9 Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85, 2
10 Φοίβη,	Phæbe.	85, 3
11 Τιθύς,	Tethys	85, 3
12 Κρόνος,	Saturnus,	85, 4
13 Κρόνος, Βρόντος.	Fronte,	85,
14 Κύκλωπες, Σφύπτι,	Cyclope:, Sterope,	86,
15 Αργεῖοι.	Argæ. & 7	
16 Κόπρος,	Cotrus,	85, 16
17 Βριάρεως,	Briareus,	85, 16
18 Τύχης,	Cyges,	85, 16
19 Ευρυπύς,	Eryuniar,	87, 16
20 Γίγαντες.	Gigantes,	87, 16
21 Νύμφαι Μελίαι.	Nympha:, Melia,	87, 18
9 ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ	EX SUMMA GE-	
τὰ ἀστέρα, Οὐρανὸν ἀστέρα.	nitalium Cæli.	

1 Ἀργεῖοι,	Veneris,	87, 22
2 ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ	EX OCEANO	
3, Τιθύς.	& Tethys.	
Ποταμοί,	Fluvij:	
1 Νείλος,	Nilus,	95, 23
2 Ἀλφειὸς,	Alpheus,	95, 25
3 Ροδανὸς.	Eridanus,	95, 25
4 Στρυμόν,	Strymon,	95, 26
5 Μαίανδρος,	Maander,	95, 25
6 Ίστρος,	Ister,	95, 26
7 Φάσις,	Phasis,	9, 27
8 Ρήσος.	Rhesus,	95, 27
9 Ἀχελεύς,	Achelous,	95, 27
10 Νείσος,	Nessus,	95, 28
11 Ρόδιος.	Rhædus,	95, 28
12 Ἀλιδάκμων,	Haliacmon,	95, 28
13 Ἑπτάπορος,	Heptaporus,	95, 28
14 Τριλίπκος	Granicus,	95, 29
15 Λισίππος,	Asopus,	95, 29

16 Σιμοῦς,	Simois,	95,29
17 Πένειος,	Peneus,	95,30
18 Ερμῆος,	Hermus,	95,30
19 Καίικος,	Caicus,	95,30
20 Σαγγάριος,	Sangarius,	95,31
21 Λαδών,	Ladon,	95,31
22 Παρθένιος,	Parthenius,	95,31
23 Εἰλαῖος,	Euenus,	95,32
24 Ἀρδεῖος,	Ardeus,	95,32
25 Σκαμανδρεὺς,	Scamander,	95,33
Κ Ο Τ Ρ Α Λ	F I L I A.	
1 Πείδω,	Pitho,	95,36
2 Ἀδμειτῶ,	Admetis,	95,36
3 Λαΐδῃ,	Ianthe,	95,36
4 Χαίκτηρα,	Eleftra,	95,36
5 Δωρίς,	Doris,	97,1
6 Πρυμνῶ,	Prymna,	97,1
7 Οὐρανία,	Urania,	97,1
8 Ἰππώ,	Hippo,	97,2
9 Κλυμένη,	Clymene,	97,2
10 Ροδία,	Rhodia,	97,2
11 Κάλυρρον,	Callirhoe,	97,2
12 Ζεύς,	Zenx,	97,3
13 Καστία,	Clytia,	97,3
14 Ἰδμῶ,	Idia,	97,3
15 Πασιδών,	Pasiphae,	97,3
16 Πλαξάριον,	Plexaure,	97,4
17 Γαλακταῖον,	Galactaure,	97,4
18 Διώνη,	Dione,	97,4
19 Μελοβοΐα,	Melobesia,	97,5
20 Θέα,	Thoe,	97,5
21 Πολυδάμα,	Polydama,	97,5
22 Κυρκή,	Cercois,	97,6
23 Πηγεῖα,	Phegea,	97,6
24 Περσεΐς,	Perseis,	97,7
25 Ἰανίτα,	Ianira,	97,7

26 Αἰθήρ.	Acæste,	97,7
27 Ζαΐδη,	Xanthe,	97,7
28 Παρθένια,	Paræa,	97,8
29 Μανιόνη,	Manestho,	97,8
30 Εὐροπῆς,	Europan,	97,8
31 Μητις,	Metis,	97,9
32 Εὐρυνομία,	Eurynome,	97,9
33 Τηλεστώ,	Telestho,	97,9
34 Κρισία,	Crisia,	97,10
35 Ἀσία,	Asia,	97,10
36 Καλψώ,	Calypso,	97,10
37 Εὐδότης,	Eudora,	97,11
38 Τύχη,	Tyche,	97,11
39 Ἀμφιρόη,	Amphiro,	97,11
40 Ωκυρόη,	Ocyroë,	97,11
41 Κτύξ,	Styx.	97,12
ΦΕΚ ΠΟΙΟΤ, ΚΑΙ ΕΧ C O E. O. E T	Phæbe,	
Φοίβη.		
1 Λατώ,	Latoia,	99,21
2 Ἀστέρια,	Asteria,	99,24
ΦΕΚ ΚΡΕΒΙΟΤ ΚΑΙ ΕΧ C Ρ Ε Ο. E T	Eurybia,	
Εὐρυβία.		
1 Ἀστράτης,	Astræus,	97,27
2 Πάλλας,	Pallas,	97,27
3 Πέρσης,	Perseus,	97,29
ΦΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΤ ΕΧ Α Σ Τ Ρ. Ε Ο.	Ἐ Λατώ.	
ἡ Νῆς.		
1 Ἀργίστης,	Argestes,	97,30
2 Ζήφυρος,	Zephyrus,	97,30
3 Βορέας,	Boreas,	97,30
4 Νότος,	Notus,	97,30
5 Εὐσφύρος,	Lucifer,	97,32
6 Ἄστρα,	Astra,	96,35
ΦΕΚ ΠΑΛΑΝ- ΕΧ Ρ Α Λ Λ Α Ν-	to, Ἐ Στυξ.	
τος ἡ Στυγίς.		
1 Ζήλος,	Zelus,	97,35

2. Νίκη,	Victoria,	99,35
3. Κρατος	Robur,	97,36
4. Βία,	Vis,	97,36

¶ ΕΚ ΠΕΡΣΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΟ ΕΚ
Asteria. *Asteria.*

1. Ερως,
 ¶ ΕΞ ΤΠΕΡΙΟ. ΕΧ ΗΥΠΕΡΙΟ-
τος & Θεας. *ne & Thea,*

1. Ηλώς,	Sol,	97,22
2. Σελήνη,	Luna,	97,22
3. Ηώς,	Aurora,	97,23

¶ ΕΞ ΗΛΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΚ
Περσίδα. *Perseida.*

1. Κίρκη,	Circe,	129,30
2. Αϊήτης,	Æetes,	129,12

¶ ΕΞ ΑΙΗΤΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΑΙΕΤΟ ΕΤ
Ιδύας. *Idya.*

1. Μήδεια,	Medea,	129,36
¶ ΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ	ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ	
<i>& Κλυμένης.</i>	<i>& Clymene,</i>	

1. Ατλάς,	Atlas,	105,16
2. Μενοίτιος,	Menæceus,	105,17
3. Προμηθεύς,	Promætheus,	105,17
4. Επρωθεύς,	Epimætheus,	105,18

¶ ΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΤΗΛΑΝΤΕ,
Μαία. *Maia.* 129,13

¶ ΕΞ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟ,
Ρείας. *& Rhea,*

1. Ισία,	Vesta,	101,33
2. Διμήτις,	Ceres,	101,33
3. Ηρα,	Juno,	101,33
4. Αθήνη,	Pluto,	101,34
5. Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
6. Ζεύς,	Jupiter,	101,36

¶ ΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.
 1. Κυμομένης, *Cymomena,* 123

Θ ΕΚ ΠΟΣΕΙΑΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

τος ἢ Αμφιστοίας.

Ἐ Αμφιστοίας,

1 Τρίτων,

Triton,

129, 6

Θ ΕΚ ΠΟΣΒΙΑΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ

τος ἢ Μεδούσης.

Ἐ Μεδούσης,

1 Χρυσάωρ,

Chrysaor,

93, 4

2 Περίστος Ἰππός

Pegz, ut equus,

93, 4

Θ ΕΚ ΧΡΥΣΑΩ- ΕΧ ΣΗ ΤΥΣΑΩ-

ρος ἢ Καμυζώνος.

re ἢ Callirhoe.

1 Γερυνός,

Geryones,

93, 10 ἢ

132, 20

Θ ΕΚ ΔΙΟΣ.

ΕΧ ΔΙΟΥ ΕΓ

1 Παλλας,

Minerva,

127, 35

Θ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΔΙΟΥ ΕΓ

ἢ Θέμιδος.

Themide.

1 Ὀνομάς

Ἐ Ὀνομάς,

2 Νόμα, Δίκη,

Noma, Dice,

127, 13

3 Ἐρμῆς

Irene,

6 Μοῖρα γ,

Parcares,

127, 13

Θ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΔΙΟΥ ΕΓ

ἢ Εὐρυνομίας

Eurynome.

Ἀτλάς,

Aglais,

3 Χάριτες, Εὐφροσύνη,

Charites Euphrosyne,

127

Θύξ,

Thalia,

120

Θ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΔΙΟΥ ΕΓ

ἢ Δάμωρος.

Ceres,

1 Περσεφόνη,

Proserpine,

127, 14

Θ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΔΙΟΥ ΕΓ

ἢ Μνημοσύνης.

Mnemosyne,

9 Μοῦσα,

Musa,

127, 27

Θ ΕΚ ΔΙΟΣ

ΕΧ ΔΙΟΥ ΕΓ

ἢ Ἀπόλλωνος.

Larona.

1 Ἀπόλλων,

Apollo,

127, 29

2 Ἀρτέμις,

Diana,

127, 29

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΒΕ ΕΧ

Ηρας.

Iunone,

1 Ηβη,

Hebe,

127,33

2 Αρης,

Mars,

127,33

3 Ειληθίχη,

Lucina,

127,33

4 Ηφαιστος,

Vulcanus,

129,2

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΒΕ ΕΤ

Μαίας.

Maias.

1 Ερμης,

Mercurius,

129,33

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΒΕ ΕΤ

Σεμέης.

Semele,

1 Διονυσος,

Bacchus,

129,16

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΒΕ ΕΤ

Αλκμήνης.

Alcmene.

1 Ηρακλεις,

Hercules,

129,18

ΓΕΚ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΓ

Αφροδίτης.

Venera.

1 Φοβος,

Phobus,

129,2

2 Διμος,

Deimos,

129,2

3 Ηρμονια,

Harmonia,

129,12

ΓΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ

της Γης.

Terra.

2 Νηριος,

Nereus

89,28

3 Θαυματος

Thaumus,

89,32

3 Φορως

Phorcys,

89,32

4 Κητος

Ceto

89,33

5 Ευρυβία

Eurybia,

89,34

ΓΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΟ ΕΓ

Δωριδος.

Dorids.

1 Πρωτο,

Proto,

91,2

2 Ευκρατη,

Eucrato,

91,2

3 Σαο,

Sao.

91,2

4 Αμφιτρίτη

Amphitrite,

91,2

5 Ευδοχη

Eudora,

91,2

6 Θιτις,

Thetis,

91,33

7 Γαλιώνη	Galiene,	91,3
8 Γλαύκη	Glance,	91,3
9 Κυμοδόη	Cymothoe,	91,4
10 Σπιο	Spio,	91,4
11 Θάλια	Thalia,	91,4
12 Μελίτη	Melia,	91,5
13 Εὐλιμένη	Eulimene,	91,5
14 Αγάη	Agave,	91,5
15 Πασίχη	Pasithea,	91,6
16 Ερατώ	Erato,	91,6
17 Εὐνείκη	Eunice,	91,6
18 Δοτώ	Doto,	91,7
19 Πρωτώ	Proto,	91,7
20 Φέρυσα	Pherysa,	91,7
21 Δυναμένη	Dynamene,	91,7
22 Νησείη	Nesaea,	91,8
23 Ακταίη	Actaea,	91,8
24 Πρωτομέδεια	Protonedia,	91,8
25 Δωρίς	Doris,	91
26 Πάροπη	Panope,	91,9
27 Καλαίχη	Calathea,	91,9
28 Ιπποδόη	Hippothoe,	91,10
29 Ιππονόη	Hipponoe,	91,10
30 Κυμοδόη	Cymodoe,	91,11
31 Κυματολόγη	Cymatolege,	91,12
32 Κυμώ	Cymo,	91,14
33 Ηϊόνη	Eione,	91,14
34 Αλιμήνη	Halimede,	91,14
35 Γλαυκονόμη	Glaucopome,	91,15
36 Ποιτοπόρεια	Pontoporia,	91,15
37 Λιανόρη	Liandra,	91,16
38 Εὐανόρη	Eunagora,	91,16
39 Λαομέδεια	Laomedea,	91,16
40 Πολυνόμη	Polynome,	91,17
41 Αὐτονόη	Autonoe,	91,17
42 Λυσιάνα	Lysianassa,	91,17

43 Εὐαίρη,

44 Ψαμάθη,

45 Μενίππη,

46 Νέσος,

47 Εὐπόμπε,

48 Θέμιστος,

49 Προνόη,

50 Νημερτής,

ΕΚ ΘΑΤΜΑΝ-

τος ἢ Ηλέκτρας.

1 Ιεῖς,

2 Αἰμάς,

Αρπυΐαι,

3 Ωκυπέτη,

ΕΚ ΦΟΡΚΤΟΣ

ἢ Κητούς.

1 Γράϊαι,

2 Περηδόη,

3 Βρυώ,

4 Σθῆναι,

5 Γοργόνες, Εὐρυόχη,

6 Μίδουσα,

7 Εχιδνα,

8 Δρακόν, Φύλαξ ἱερῶν,

δῶν,

ΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΣ

ἢ Γῆς.

1 Τυφάδης,

ΕΚ ΤΤΦΟΒΩΣ.

Ανιμοί,

ΕΚ ΤΤΦΩΝΟΣ

ἢ Εχιδνας,

1 Ορθός κυων,

2 Κέρβερος,

3 Τόρα Λερναῖα,

4 Χίμαιρα,

Euadne,

Psamathe,

Menippe,

Neso,

Eupompe,

Themisto,

Pronoe,

Nemertes,

EX THAUMANTE

& Elektra.

Iris,

Aello,

Harpies,

Ocyrene.

EX PHOROS

& Kytous.

Grae,

Pephreda,

Erya,

Stheno,

Gorgones, Euryale,

Medusa

Echidna,

Draco custos Hesperio-

dion,

EX TARTARO

& Terra,

Typhaios,

EX TTPHOEO.

Venti.

EX TTPHONE

& Echidna.

Orchus canis,

Cerberus,

Hydra Lerna,

Chimera,

iz. j

91, 11

91, 19

91, 19

91, 20

91, 20

91, 20

91, 20

91, 21

91, 21

91, 25

91, 26

91, 26

91, 26

91, 26

91, 29

91, 31

91, 31

91, 35

91, 35

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

91, 38

ΦΕΞ ΟΡΘΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΟ ΕΧ

Χιμαίρας.

Chimera.

1 Σοφίξ,

Sphinx, 95, 13

2 Λίον Νεμῆος.

Leo Nemeus, 95, 14

ΦΕΞ ΛΑΣΙΟΤ, ΚΑΙ ΕΧ. ΙΑΣΙΟ ΕΤ

Δάμνους.

Ceres.

3 Πάυτος,

Plutus, 131, 8

ΦΕΚ ΚΑΔΜΟΤ

ΕΧ ΤΑΔΜΟ ΕΤ

ἢ Ἀρμονίας.

Harmonia.

1 Ινώ

Ino, 131, 15

2 Σιμίλη,

Semele, 131, 15

3 Ἀγαυή,

Agave, 131, 15

4 Αὐτοπόδη,

Autopoe, 131, 16

5 Πολύδοτος,

Polydorus, 131, 17

ΦΕΚ ΤΙΘΟΝΟΤ

ΕΧ ΤΙΤΗΟΝΟ

ἢ Ἡούς.

ἢ Aurora.

1 Μήμνον,

Memnon, 131, 24

2 Ἡμαθίον,

Emathion, 131, 24

ΦΕΚ ΚΕΦΑΛΟΤ

ΕΧ ΣΕΡΗΛΟ

ἢ Ἡούς.

ἢ Aurora.

1 Φαίδων.

Phaethon, 131, 5

ΦΕΞ ΚΑΣΟΝΟΣ

ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ

ἢ Μιδίας.

ἢ Medaa,

1 Μιδίας.

Medaa, 133, 4

ΦΕΞ ΛΙΑΚΟΤ

ΕΧ ΛΕΛΟ ΕΤ

ἢ Ψαμίδης.

Psamathe.

1 Φώκος.

Phocus, 133, 7

ΦΕΚ ΠΗΛΕΩΣ

ΕΧ ΡΕΛΕΟ ΕΤ

ἢ Θίπης.

Thetide.

1 Ἀχιλλεύς.

Achilles, 133, 10

ΦΕΞ ΑΓΧΙΣΟΤ

ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ

ἢ Ἀφροδίτης.

ἢ Venera.

1 Αἰνείας.

Aeneas, 133, 11

ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΥΛΥΣΣΕ

ἢ Κίρκης.

ἢ Circe,

1 Ἀγρίος.

Agrius, 133, 16

2 Λαπύρως.	Latipus,	133, 16
ΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧΥΛΥΣΣΕ		
καὶ Καλυψῶς.	& Calypso.	
1 Ναυσίθοος.	Nausithons,	133, 19
2 Ναυσίνοος.	Nausinon,	133, 20

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex D. Philipp. Melanchth.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in
initio huius libri.

TRADIT discrimina dierum, qui fausti vel inauspicari sint, item alia alijs diebus licere. Quedam. v. discrimina ad causas naturales referri possunt, quaedam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eorum discrimina seruanda quatenus causa naturales regunt. Superstitio verò præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset verò insania non habere naturam rationem, cum illa nobis usus sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intrinsecus Solem. Nam quadrati aspectus ciens pugnam natura cum verbo, sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alijs alio dies probari.

Pag. 43. Ν. Περὶ ἡμῶν. Τεσσαρά μῆνας. Creditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse

Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in forum ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res polticas, non phisicas, referendi sunt.

Pag. 45. Ν ΕΥΤ' α.) Quidam Scholiastes hunc versum a' iter intelligit & ita interpretatur: ὅτ' αὖ μὲν ἀλθ' ἡμερῶν κρῖναι σὶν οἱ ἀνδρες τοὶ τὰς ὑπέρτας ἢ τὸ ὅτ' αὖ τὴν ἀλθ' ἡμερῶν σὺν ὁδῶν, καὶ μὴ ἀκρίβειας γινώσκουσιν.

¶ Illegit' i'n) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. dierum) in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταδίου μὲνους, secundam μεσοῦντος, tertiam φθινότεος. Deinde prima decada diem primam του μὲνους, secundam, δ' αὖτις ἱσταδίου, tertiam, τεῖτλιν ἱσταδίου, & ita deinceps usque ad δεκάτλιν ἱσταμ. Secunda decada diem primam, μεσοῦτλιν ὅτ' ἡμέρα, secundam, αὖτις ὅτ' ἡμέρα, usque ad εἰκιστὴν sine εἰσγὰς, i. xx. diem. Tertia primam, μεσοῦτλιν ὅτ' ἡμέρα, vel Solonis inveniunt, numerus dierum ad Lunae decrementum minuendo, εἰσάτλιν φθινότεος, secundam, ὀγδοῦ φθινότεος tertiam, ἑξήδε φθινότεος, usque ad πεντάγδα, i. 30. diem, quam etiam ἱλιν: καὶ νέαν vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: isē mēne prima dies Luna iam apparetur, & tertia à coitu digressa. Carerunt Hesiodus hic, nec singularem omnes dies, aut ex ordine, nec ipsam etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bu aut ter, nonnullis interim velut μεταδ' οὐ πᾶν καὶ ἀκρίβειαν pratermissis: quod suo quoque loco notabimus. Etenim primus dies est, pro ἡν καὶ νέαν, nempe metris causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra, τὴν καὶ pro τετάρτῃ, quar-

ius dies, qui itidem sacer est, quia eo die prædit à coitu Luna, primūque tunc conspicitur.

† Oυδ' αὖ) Præteritū, 2 & 3 itēque 5, & sexto diebus, ut medijs, venit ad octauum & nonum, quos recte utiles dicat crescentibus: nam humores alit crescentia Luna. † Εὔδ' αὖ) Decimo præterito, undecimum & duodecimum variè laudat: quia Luna Solem trigono aspectu inuenitur, quem beneficum vocant. † Η ἀήρ) ὅς περ synaresin pro ὁἶατ. † Τῆ) i. ταύτη. ἀερπύπτωτος, pro ἀερπύπτος, in aere pendens. † Η-ματός) Quidam legunt ἐκπλεῖον, unico vocabulo, & dicunt ita vocari xxij. diem, quasi cumulationem & adauctum.

† Μῶος. Αἰ: xvij. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorum. vetant enim sementem facere in solo humidiore iusto. Contra plantas serere præcipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat autem hūc diem τεισχαδὶ χεῖτῳ μῶος ἰταρδίου, qui dicitur aliàs, τεῖτη ὅτι δ' ἔνα.

† Εὔ' αὖ) Præter vulgarem morem vocat 16. diem, ἔντῳ μῶσῳ, quum alià dicatur ἔντῳ ὅτι δ' ἔνα. Est autem hic dies, contrā quā superior, incommoda plātus, decrescente nimirum Luna, utilis verò maribus gignendis: nam ex humido semine femella, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est quā crescente.

† Οὐτ' αὖ γάρ. αἰπῶ. id est, non est utile puellis ut cum contrahant nuptias, quia à plenilunio cepit iam humor deficere. Addit domde quadam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur.

† Εἰσγῖδ') Sic vocat vigesimum diem, quod summus dies sit μῶος μισθύντης, diebus τῷ φθίνοντος contraria visqueuenibus. † Γινῶσκει) i. p. π. π. π. α. ο. ρ. ὁ. ο. c. nonnulla exemplaria habent π. π. π. π. ὁ. ο. ρ. ὁ. ο. c. † Εὐδ' αὖ) τετράς. vocat diem 14.

τρεῖς μίσην, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animalia, cum tunc propter humoris abundantiam miciora sint, facilius cicurantur.

- v. Τετράδι.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel [ut alij volunt] quartum & vigesimum quartum improbatum enim & oppositio & interlunium laedunt corpora. Qui laborant cholericis morbis ad postremam quartam magis languent, plegmatici contrà.

- v. Πέμπτης.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adferri rationem naturalem, sed eam qua est de religione, nempe quod tunc furia obambulent, & pœnas expectant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. v. Μίση δ.] Monet Poeta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius, nam madidum importatum statim corrumpitur. v. Βάλλων.] ὕλην. Iubet secari ligna ad chalamos & naues, quod materia qua caditur de crescente Luna firmitior sit, qua verò crescente Luna, illico putrescat.

- v. Νῆμα] In quibusdam exempl. interijciuntur hic versus, τῆμος ἀδνατοτάτη πύλῃται σμαθῆσαι σιδῆρο. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. v. 8. abundare omnino videtur.

- v. Εννῆς] Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ὅτι δέισλα adverb. pluralis numeri, ut μεῖοτα, Quidā legunt ὅτι δέισλα. Derivatur à δέισλον, crepusculum. v. Πρῶτης] Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum Sol abest à signis.

- v. Αὔρι.] ἄπο τοῦ πάγκ. Prover. Nullus dies omnino malus. v. Παῦρι.] Loquitur de xix die mensis, biduo

nenipe ante *ἐν τῷ καὶ ῥα*. *ἢ Ἀξάδου*.) Gracissimus pro
aperire dolium. *ἢ Εἰρη.* *πῶς . δ' αὐτ.* &c. id est
pauci serie servant hoc dierum discrimen, pauci norant
quisnam dies praestet

ἢ Τετρίδου.) Diem xiv. intell. *ἢ Μεσση* *πῶς . δ' αὐτ.* Eademque hic est: nam ad dies referri debet, ut sic
sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probat
sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum ma-
xime mutationes sunt principio postrema quarta.

ἢ Αἰδὲ *ῥα*.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur consi-
derandum quid religio praecipiat, deinde quid oriarur
ex causis naturae libus. Quod enim secus se habet super-
stitio est *ἢ Αἰδὲ*.) *μῦθ' ἰδὺν* promissionem sonat.
Angeles autem videmus Politanis veruisse emortuos
dies. Et Horat. somnia vocat *ἀνέμους*, quasi *ἀνέμους* i-
nania.

ἢ Ἄλλος.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum
certam rationem, sed in plerisque superstitionem & cō-
suetudinem hominum. *ἢ Ἄλλος*.) Proverb. Dies
nouerca & parens.

Τάχα.) Bene, inquit, habebit qui servauerit discrimi-
na rerum. Adiecit tamen Correctionem, quod alij a-
liis probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i.
illo non peccabit qui non violabit ea quae religiose tri-
liter constituta sunt. Nam Deus faciens is qui naturae re-
gē ducitur.

FINIS ANNOTATIONVM

in Dies Hesiodi.

BREVES ANNOTATIONES
in Scutum Herculis.

INSCRIBITVR hoc Poema proprio nomine Herculi scutum, quod eius precipua sit hic descriptio. Res autem argumentum sic habet. Taphy facta expeditione in Electryoni boues interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promissit quam de fratri idas penas sumpsisset. Quamobrem ipse eò profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic renescit à praelio: ille verò hominibus auxiliarem generare volens. peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Ioue verò Herculem: Qui cum auriga Iolaos proficiscitur aduersus Cygnum, Marci filium: qui decimas ducentes ad Pyrho, depraedabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abiit ad Ceycem. Congressu cum Cygno, cum interim, Mariamque pro filio suo pugnancem in crure vulnerat. Acque ea venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceyce, ob filiam Themistoclen.

Pag. 49. H. oim) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc àawidoc initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, utique variae absurdæque à modo est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declaratione eius euidencem adferemus (cuius ille I. Auratum sibi auberem esse proficatur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo alius reperenda: Hesiodus inter cetera qua Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam megálas hoías, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam praclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dicta sunt uolae, quod singula similitudines ab his uocibus, h. oin, inciperent: sicut & in Homeri Batracia factum cernimus & apud Hebraeos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut uolae posteriores poetae, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodus fuisse amicam putarent, quam hoc modo celebrauerint: ut & Homerus Penelopen, & alij alias. Earum igitur uolae fragmentum est, quod hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quam plurimis, conrinetur: itaque & ab h. oin, sicut etiam reliqua, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam. H. oin τῶν πυνυοφῶν Μυκισίαν, ἢ τῶν Ἐβρημῶν γαῖνός χα, &c. & H. oin ὁδὸν Χαρίτων δὲ π' ἁλμῶς ἔχουσα Πλωμένη παρ' ὕδ' ὅρ' ἀλά ταιάσκες Κυπρίων, &c. H. omnino simile est nostrum illud, H. oin ἀγλαϊσσομένη, &c. Vnde paret error scholiastis Graeci Τρετῆς, qui non ἢ sed ἢ ἢ ἢ, ac oin uel per admirationem dictum, uel superflue positum putat. Nec melius sanè interprete, qui Heu qualis uel qualis illa exposuerunt, cum, ut nos uerimus, uerba sonent, Aut qualis. Ineptè quoque uae uolae quidam Matutinas uerit. Et quannus hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus). & Scutum Herculis uocatur, quod eius praecipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hec igitur de ipsis uocabulis uicij. Orditur autè Poema à commendatione Alcmena, qua Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

ἢ Νόσφιν.) Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

Pag. 51. ἢ Αἰδῶνς.) Legitur etiam οὐτῶν.

ἢ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐς οἶκον.

Pag. 53. ἢ Οἷς ἀπολιπῶν.) Multa exemplaria pro δόμων hic habent δόμω, non sine magno fædæque errore: cui tamen facilitas erat mædendi, vel eodem modo quomodo fecimus, vel sic. Οἷς ἀπολιπῶν δόμω σφέτεροι σφῆτ. ἢ Σχέτιος.) Hic etiam pro μέλα τεροφύειν τομὰ ut constat uersus. ἢ Αὐτάρ.] pro ἰππεύματι legitur etiam ἰππεύειν.

Pag. 55. ἢ Η΄Θεῖ.] Alij ἠ΄Θεῖ * Φυλόπιδά Αὐτὸ εἴρεται. ἢ Θύμω.] Nonnulli codices habent μῦθον.

ἢ Καὶ ἑκαλ.] Est alia lectio, quæ pro δὲ ἰν τοῦ αὐτοῦ habet δὲ τοῖς ἰστέον.

Pag. 57. ἢ Χερσὶ.] Sequitur iam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic uersus, Ἀρχὴ τῆς ἀπολλίδος: quasi verò præcedentia non pertineant ad idẽ opus.

ἢ Λαμπρόμορον.] Alij ἀκυσσῶν. ἢ Στερεῖον.] Quidam malunt, μαλῶν.

ἢ Εἰ δὲ.] Est hic ἀποτόπισις acerrime pugna, ἀπολλίδος q. d. prosecutio, vel persecutio. interpr. ἐν τῷ τῷ φασὶν ἡμῶν κ, ἀποδιδῶν κ, ὁ πᾶσι δίδωμι, ὡς πῶς δὲ αὐτὸν ἔλαβον ἀπὸ τοῦ καὶ γὰρ οἱ πολέμοι ποτὶ μὲν διώκοντες, καὶ καλεῖται τὸ τοῦ ἀπολλίδος ποτὶ ὃ δὲ αὐτὸν, καὶ καλεῖται τὸ τοῦ παλίδος, ἵνα παλίδος est quomodo ἢ qui fugerant, eos qui fugerant atque uicerant uersa Martis alea in se dantur. Hæc loco similis est ille apud Virgil. cum Troiana pubes pugnatior simulacra sub armis: Inde alios inuenit cursus aliisque recursus. Aduersis spaiis: Et nunc terga fugæ nudant, nunc spicula vertunt in fens, &c.

ἢ Ἀμφιτῶν.] Sunt qui legunt Δαυμάτῶν. ἢ Κυαίον.] Quidam exempl. habent Κυαίον.

Pag. 59. ἢ Τοῖς δὲ.] Alij malunt κατέκοντες, & irascuntur, seu incendebantur.

ἢ Εἰ δὲ ἡμῶν.] Alludit ad pugnam Lapitharum cum

- Centaureis in nuptijs Pirithoi. ἢ Ἀρκετον.) *Alia exemplaria habent* Θούριον το. ἢ Ἰμερόν.) *Ueest fortasse articulus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.*
- Pag. 61. ἢ ἐν δ' ἰω.) *Perseum clypeo anteuolutamē fingit.* ἢ Κάλα.) *Quadam exemplaria habent, ὄνομα ποταμο. ἢ Κεῖτ.)* *Oris galeam inuisibilem facit.*
- Pag. 63. ἢ Μάρναθ.) *Quidam legunt, ἀπὸ. ἢ αἰδρε.* *Aly malunt, γῆρας τ' ἑμὶμαρπτον. ἢ Αἶμα.)* *Legitur etiam μῆρπον, sed cum μῆρπον melius fuisse versum. Et supra etiam pag. 61. est ἑμὶμαρμαρπτον. ἢ pag. 65. ἑμὶμαρμαρπτον.*
- ἢ Ἀΐπος.) *Vel, ἀλλ' αἶμα ἦτο. ἢ Χερσιν.)* *vel, ἀγλαίη.*
- Pag. 65. ἢ Αἰχμῆς.) *Nonnulli codices habent πορυνόωτο, q. d. fastigiatus culmus. Interpr. παλινδρόμη, καὶ δ' ὀκνηρπ(α) δῖα. ἢ Οἱ δ' ἀρ ἐν.)* *Pro ἰταπὴ αly legunt ἑμῖνον. ἢ Οἱ δ' ἀπ τ.* *In hoc & quarto deinceps versu pro ὅς τελέεσσι est in nonnullis codicibus ἐπ τελέεσσι. ἢ ἑμῖνοι.)* *Legitur & ἀπταλῶνα.*
- Pag. 67. v. καὶ σφ.) *Alia φωνήσας. v. Ἀλλο.)* *Legitur etiam, Ἀλλο δὲ τοῖς ἰπποσὶ ἑξήσας. v. Αὐτὸς.)* *Quadam exemplaria habent ὅτι ἰστέα, pro ὅτι ὄντα, v. Αἰγὶ δ'.]* *Aly, ἀπταλῶνα.*
- Pag. 69. v. Παρτ.) *Notandum est hic αἶνος poni priore longa, ut & infra pag. 75. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi. v. Ὡς δ' ὅτ.)* *Comparatio haec est Homero frequens. v. Κάδ.)* *Hec Homero & Virgilio semper signum cladis est.*
- Pag. 71. v. Θύδ.) *Scholias. Graeci Τελίης scribit Scelouchum quendam legere χαλκός, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat aeneum.*
- Pag. 71. i. v. τὴν ὄρλω.) *lege ὄρλωμα δδς.*
- Pag. 73. v. Αὐτὸς.) *Aut rei intendunt ὁμόντυ, ut supra, aut ἀποστέοντα γερωνέντυ pro ἀποστέοντα. v. Οὐρῇ.]* *legitur οἷμαρμαρπτον.*

REVES ANNOTATIONES

in Theogoniam Hesiodi.

P. A. G. 77. τὸ καὶ τελ.) In nonnullis exemplaribus est
Τορμανοῖο. Et τὸ. sequenti quidam dividunt ἴπῳ
κρίωνε.

Pag. 79. τὸ Θείῳ.) Magis placeret altera lectio,
ὡς κλείειμι, si cum ea stare posset versus, quod infra
quoque Ποταῖς utitur verba κλείειν. Quid si verò ie-
gamus ὡς κλείειμι: τὸ Ἀρχοῖμι.) Altera lectio, λή-
γουσι, videretur fortassis melius convenire, si men-
sura versus stare posset. Densus certe est manifestus, idē
nunc qui (στ.) τὸ Σφῆς δὲ αὐτὰς ἀφ' ὧν τὸ καὶ ὕ-
στερον αὖτ' αἰείδεν: qui commodè efficit non potest, si
legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσιν
αἰείδ' ἔκ, sub. αὐτὸν ὁμιῶσιν. τὸ Η δὲ ἴπῳ.) eun-
dem quosdam esset scribendum νοδῶγε, quod παρ' cor-
ripitur: sed nō assentiūtur veteres codices. τὸ Μίμελα.)
Alia odit, habet μίμελας. Germ μίμελας. ἔστι μίμῃ-
λας. Sed notum est ex Homero, μίμελας contrahi
in μίμελας.

Pag. 85. τὸ Βροῖ.) Hae lectio Larinarum Ποταῖς re-
stima-ns confirmatur. Altera autem ἀστροπῶν habet
pro στροπῶν. τὸ Κυν.) Videtur potius legendum εἶς,
pro ἑσπερ diareσι.

Pag. 87. τὸ Μήδ' αὖ.) Non videam quomodo ἀδ' αὖ-
μαρτ' ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse μέ-
δ' αὖ pro ἀδ' αὖμαρτ', ut oriam interpretari sumus. Nam
αἰετὰ δ' αὖ quae sequuntur de ipse genialibus omnino
intelligenda sunt.

Pag. 89. τὸ Φάει.) Ταῖς ταῖς quidam exponunt
nocentes, sed iudices loquitur nunc potius si interpreta-

rio, extendentes, scilicet manum. ἢ Ἀΐδω.) Alij legunt λιμὸν : & fortasse melius. Sicut etiam ἢ sequenti magis convenire videtur φόβου quàm φόβου, quia supra in Aspid. coniunxit etiam Poeta has duo φόβος & αἰδέσθαι, pag. 57. ἢ Τάη.) Lege Κητώ.

Pag. 91. ἢ Περσώτ.) Quadam exemplaria habent Εὐκράτη ἢ Ωκίης.) Aliā, καλλιπάρης.

Pag. 93. ἢ Μιχθεῖς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum Εὐμελῆα, cum tamen eò pertinere nullo modo possit. Nam cretantiū traduntur Gorgones, Stheno, Euryace, & Medusa, neque in huius recensetur Callithoe. Quocirca in G. Canorum sequenti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quae tota reperitur pag. 131. ἢ Κούρη δὲ Ωκίαν.

Pag. 95. ἢ Εὐλω.) In nonnullis exemplaribus est Ἀλδίσκος pro Ἀρδίσκος.

Pag. 97. ἢ Οἱ δὲ ἰκ.) Legitur etiam ὄντι πῖεν.

ἢ Κρεῖα.) Minimo legendum est & corrigendum, Κρεῖα δὲ Εὐρυβίαν, ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c. Nam vir (creu) recensetur supra in catalogo filiorum Caeli & Terrae, pag. 85. ἢ primo, Eurybia autem mulieris fit mentio pag. 89. ἢ Εὐρυβίαν, ubi ex Ponto & Terra procreata dicitur. Porro in hoc versu pro πῖεν, legitur etiam τῖεν αὖ φιλ.

ἢ Πέρωνθ.) Legitur etiam δὲ πῖονθ' ἢ Ἀργεῖν.) Aliā, λαίβερα δὲ δόν

Pag. 99. ἢ Μύτιν.) Ἀπορραῖον reposuimus pro Ἀπορρῖον, Hesychium secuti. Videtur autem hic capī vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sive tamen qui maluit pro carere, accipere.

ἢ Εδών.) vel Ρίζον.

Pag. 101. ἢ Εὐτ' αἶψ.) Hic pro εὐθ' reposuimus εὐτ' & pro ὅκ, αὖ κ. ἢ Εδών.) Aut legen-

dum est, tūc pro τοῖσι, aut pro παρὰ σιν ταῖς aliud verbum rependendum videtur: cerie τοῖσι παρὰ σιν ταῖς sensui aptissimum esset. ἢ Πεία.) Quidam malunt, οἱ-
ποι χαίρει τε, πινέει δὲ αὐδ. ἢ Βυκολ.) Fortasse pro βυβλάει metri causa reposuimus.

Pag. 103. ἢ Κράτε.) Iudicet lector, num rectè adduximus, ὅ. ἢ Ηύετο.) Nonnulli codices habent Ἐπιπλο-
μήων δὲ ἐνταυτή.

Pag. 105. ἢ Οἶσι.) Pro ἀπαιμύς. legitur & ἐπαιμύ-
σας τε..

Pag. 107. ἢ Δακτύλῳ. Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῶος ὅς ἐστι πατίσκαυ: ubi Ζῶος nullo modo ferri potest, de ἐξ ἀπατίσκαυ autem (quod tanquam ab ἐξ ἀπατίσκαυ deductum videretur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. ἢ Ἀμύς.) pro μεθ' ἡμέας reposuimus τοῖς Ἀ-
λῖος, ut iungatur cum πάλαι. ἢ Οὐλόμῳ.) Mendose
prosus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum in-
iuria tam metri quam sensui ipsius, hoc modo: Οὐλό-
μῳ πάλαι ἀσύνφορῳ, ἀπὸ ἀπὸ ἡμέας. Perperam e-
nam σύμφορα exponitur in vulgat. interp. Cōmoda,
cum significet comitancia, ut in illo eiusdem Poeta lo-
co, in E. 7. pag. 17. Ἀμύς δὲ τοῖς πάλαι. &c. Est er-
gosensus: quæ non salutaris paupertatem, sed luxus inter
affecta.

Pag. 113. ἢ Θάμνι.) Pro ἐκρίναι potest etiam legi
ἐκρίναι. ἢ Εἰσφάτοι.) Pro δατο legitur etiam ἰσφάτοι:
& fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat preceden-
tem syllabam. ἢ Ζῆς δ.) Est & alia lectio, Ζῆς δὲ
Ἐπιπλομήων. ἢ Ἀσφῳ.) Coniungimus δὲ cum præ-
cedenti voce ἀσφῳ, ut videlicet sit aduerbium mo-
tus, non autem coniunctio δὲ, quæ iam est in præcedenti ἢ.

Pag. 115. ἢ Πίλιντα.) Legitur hic etiam, μέγας ἰσφά-
τοι, aspiratione prepositionis fulciente ultimam syl-
labam precedentis dictionis, ut iam antea vidimus.
Pag. 117. ἢ Εἰσφάτοι. ἢ Ζῆς δ.) Quidam malunt

ἰσφραγίζον, quam dictionē Hesych. exponit ἰδύσκω, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto uia constet versus.

Pag. 119. ἢ Τῦ δὲ.) σιδυρῖα scribendum, sed per σιδί-
ζουσαν legendam σιδίρῳ. ἢ Ἀγρίλῳ.) Alij malunt Ἀγ-
ρίλῳ: quod uideretur cum in feminino genere poni,
(quod durum esset aut subintelligendum ἵνα γῆ. Quod si
verò ἀγρίλῳ legeremus?

Pag. 121. ἢ Ὅς κε.) Ὀτολεΐδας, ab Ὀτολ. γίγας. Qui-
dam tamen aī Ὀτολεΐπῳ deducunt. & relinquentes
εἰσέονται. ἢ Ενδιδῶ.) Legitur & λαῖνος.

Pag. 123. ἢ Τριῶν.) melius fortasse sit quàm vi alia
exempl. habent, Τριῶν δὲ αἰδῶς, cum qua lectione
versus constare non potest.

Pag. 125. ἢ Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τι cum plerisque
alijs. Nam superius pag. 97, separavit quoque Zephy-
rum ab Argēte. Atque igitur hic legendum Ζεφύρου τι
aut superius coniungenda hac duo Ἀγρίλῳ & Ζέφυ-
ρῳ. ἢ Αἰδῶ. αἰδῶ) multa exempl. habent μαχάρα,
quod uocabulum Hesych. exponit, αἰ μάταια αἰμμοί, ἢ
καῦσαι πνοαί. ἢ Γαίης.) Versus hic est hypermetec. In
nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῆνα.

Pag. 127. ἢ Αἶτ') Quidam scribunt αἰαίοισι, φιλῶν ὁ-
nulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod
nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. ἢ Ολβιε.) Legitur quoque αἰδῶν αἰτοῖαι τι-
λεῖσται. ἢ Ηἱ εἰ.) e in particula δὲ sustentatur a-
spiracione sequentis dictionis.

Pag. 133. ἢ. Αἰπῆρ.) Reperitur etiam Νηπίδης.

ἢ Ἀγρίον.) In nonnullis codicib. hac duo uerba, αἰμύ-
ματα, & κράτερον, scribuntur vi propria nomina.

FINIS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORVM.

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
73.

PHOCYLIDES, pag. 102
Versus Phocylidi attributum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

TITHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

OLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.
Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

THIAMI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAVMACHII scriptis sen-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176

PANIASTRDIS in incontinentiam, 177

Ex ORPHEO, de Deo, 181

MIMNERMI de vita quòd brevis sit,
184

Epigrammata eiusdem, 187

LINI in Prudentiam & Spem, 189. & 191

CALLIMACHII nonnulla, 191

EVENI Parj sententia, 193

ERATOSTHENIS Cyrenai, 195

MENECRATIS Comici, 197

POSIDIPPI Cassandrj, ibid. & 265

METRODORI Atheniensis, 199

TIMOCLIS Comici, ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N	<i>Artem,</i>	226
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i> 226
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Avaritiam,</i> 224
<i>Animum,</i>	372	<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
DE		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	IN	
DE		<i>Landem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Confilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositas,</i>	224	AD	
DE		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
IN		<i>Marorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
IN		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Munus,</i>	234
<i>Forticitatem,</i>	210	IN	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	238
<i>Fortunam,</i>	216	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	212	<i>Nobilitatem,</i>	210
AD		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
AD		DE	
<i>Honorem,</i>	216	<i>Ocultis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	214
DE		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	DE	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	208
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccata,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Inuandia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Inscio, & divina Iustitia,</i>	214	<i>Præcibus,</i>	212
<i>Inuandia,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Religiositate,</i>	214

I N D E X.

	I N	Superbiam,	228
Regem,	202	DE	
Risum,	204	Tempore,	214, & 234
	I N	Tolerantia,	228
Sanitatem,	228	DE	
Senectutem,	204	Veritate,	202
Servos,	210	Vita,	202, & 212
Silentium,	226	Vituperio,	234
Somnum,	228	Voluptate,	212
Spem,	210	Virtute,	200

Ex Io. Hertelii versione.

ADDITIONA SVNT EIVSDEM CVM
superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmentis Græcica ab H. Stepha-
no versibus expressa.

PHILEMONIS qui novæ seu mediæ Come-
diæ Poëta fuit, Pag.
235

ALEXIDIS Thurijs,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Caryjij,	244
APOLLODORI Geles,	248
DIPHILI Sinopenfis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DIODORI Sinopenfis,	253

INDEX.

EVBU LI Atheniensis,	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLEARCHI.	207

FINIS.